SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

Nos 67001-67089

PAPYRUS GRECS

D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME PREMIER. — PREMIER FASCICULE

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS

D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1910

INTRODUCTION.

En intitulant ce travail *Catalogue des papyrus grecs d'époque «byzantine»*, je n'oublie pas que l'expression choisie est assez ambiguë, et veut être définie de nouveau à chaque fois qu'on l'emploie. L'habitude s'est répandue presque universellement, de faire commencer la période «byzantine» au règne de Dioclétien. Ce système a l'avantage d'embrasser sous une même dénomination l'ensemble entier du «Bas-Empire». Mais le Bas-Empire n'est pas aussi uniforme qu'on semble par là l'indiquer; les réformes introduites par la dynastie justinienne du VIe siècle, dans l'administration et le droit, ont modifié profondément la vie publique et privée du monde romain, et on en trouve des traces nombreuses dans les papyrus. En outre, une coupure qui range dans l'époque *byzantine* la fin du IIIe siècle et le premier tiers du IVe, c'est-à-dire des temps antérieurs à la fondation de Constantinople, m'a paru un peu trop arbitraire et artificielle. Mon intention était d'abord de prendre pour limite le début du règne d'Anastase, en 490, comme du premier empereur *byzantin* dans toute la force du terme, du premier qui ait régné sans collègue occidental, et sous lequel la politique romaine se soit résignée par force à n'être qu'orientale, de mondiale qu'elle était naguère. Mais ce nouveau point de départ, ne coïncidant avec aucun événement d'importance, avait lui aussi l'inconvénient d'être assez factice. D'ailleurs, comme les papyrus du Ve siècle sont faiblement représentés, dans la collection du Caire comme ailleurs, c'est une concession plutôt théorique que pratique que je fais à l'ancienne tradition, en adoptant pour borne initiale la date de 395, la mort du grand Théodose.

De même, parmi les documents que j'ai eu à examiner, en particulier dans la trouvaille de Saqqarah, il s'est trouvé plusieurs pièces écrites en grec, et analogues aux byzantines, mais de date évidemment postérieure à l'invasion arabe. Comme il n'en existe ici qu'un nombre fort restreint, j'ai cru pouvoir, vu leur parenté étroite avec les autres, les insérer sans scrupule dans ce catalogue.

Les papyrus contenus dans ce recueil se répartissent en deux groupes, selon l'époque de leur découverte. MM. Grenfell et Hunt ont donné, en 1903, un *Catalogue des papyrus grecs du Musée du Caire*[1], dans lequel ont trouvé place,

[1] Cet ouvrage contient la description de tous les papyrus grecs entrés au Musée jusqu'à la fin de l'année 1901.

naturellement, un grand nombre de papyrus byzantins. Les auteurs ne se sont pas, il est vrai, proposé de publier *in extenso*, mais d'inventorier seulement les textes du Musée, joignant à chaque numéro une courte notice pour en indiquer le contenu. Tous ne sont cependant pas demeurés inédits : les plus intéressants et les mieux conservés ont été édités au tome Ier des *Oxyrhynchus Papyri*, ou en divers autres ouvrages qui seront signalés au fur et à mesure. Je n'aurai donc souvent qu'à rééditer des transcriptions anciennes, avec les quelques modifications qui pourraient être utiles.

Mais, depuis la rédaction de ce *Catalogue des papyrus grecs*, deux apports ont considérablement enrichi le trésor byzantin du Musée du Caire : quelques papyrus recueillis par M. Quibell à Saqqarah, en 1905, et l'important lot rapporté de Kôm-Ichgaou par M. Lefebvre, dans les années 1905, 1906 et 1907. C'est ce second groupe que je publie en premier lieu, puisqu'il est entièrement inédit, tandis que l'ancien fonds du Musée a été déjà décrit, au moins d'une manière sommaire, suffisante en tout cas pour donner au public une idée de la nature et de la valeur des pièces. L'ordre dans lequel j'ai classé les documents pourra paraître un peu compliqué à première vue; aussi préféré-je, dans cette introduction, exposer schématiquement, et justifier le plan que j'ai suivi.

I. — Les trouvailles de Kôm-Ichgaou (*Aphroditô*)[1] (vi[e] siècle). A. Pièces relatives à l'administration particulière d'Ἀφροδίτης κώμη, et à l'administration générale du *limes Thebaïcus* (requêtes au duc, à l'empereur, rescrits impériaux, ordres du duc ou du *praeses*, etc.). Quoique ces documents concernent des localités fort différentes et distantes les unes des autres, il m'a paru plus intéressant de les réunir en une seule série, au lieu de les distribuer selon leur lieu d'origine apparent, Antaiopolis, Omboi, Théodosiopolis, etc. On aura ainsi sous les yeux, d'un seul coup, tous les documents intéressant l'histoire de la province.

B. Rôles financiers et quittances d'impôts, provenant d'Aphroditô ou d'Antaiopolis.

[1] J'ai employé dans cet ouvrage la forme abrégée Ἀφροδιτώ, bien qu'elle ne se rencontre jamais dans les documents d'époque byzantine, me conformant en cela à l'usage qui tend à s'établir, depuis que les papyrus arabes de ce village ont commencé à être publiés et étudiés. La forme *Aphrodité*, que j'avais employée d'abord, peut cependant se défendre. D'ordinaire, le nom de lieu est au génitif, ἀπὸ κώμης Ἀφροδίτης, de sorte qu'on ne peut savoir si le deuxième mot dépend du premier ou lui est une apposition. Mais plusieurs des pièces éditées ici montreront que les deux expressions, Ἀφροδίτης ou Ἀφροδίτη κώμη, ont été concurremment employées : n° 67087, l. 5 : [τὴν Ἀφροδίτ]ης κώμην, mais au n° 67019 (verso) : μία τις κώμη, ἐπιλεγομένη Ἀφροδίτη (lecture certaine); cf. n° 67021, recto, l. 19, et n° 67064, l. 6.

C. Documents d'ordre privé, concernant Aphroditô ou le nome Antéopolite, lettres écrites ou reçues par les habitants du canton, contrats, etc.

D. Documents d'ordre privé, se rapportant à certaines localités voisines, Antinoé, Panopolis, Hermopolis, et trouvés cependant à Kôm-Ichgaou.

E. Fragments littéraires : pages de grammaire, textes d'auteurs anciens et œuvres de l'époque byzantine.

II. — La trouvaille de Saqqarah (sept papyrus d'époque arabe).

III. — L'ancien fonds du Musée (époques et provenances variables), classé par ordre alphabétique des localités d'origine.

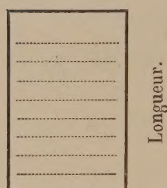
Les papyrus de cet ancien fonds, ayant été, comme je l'ai dit, inventoriés déjà par MM. Grenfell et Hunt, ont reçu d'eux des numéros de classement que j'ai dû respecter. Comme d'autre part, dans leur *Catalogue des papyrus grecs*, les documents d'âge byzantin sont mêlés à ceux des époques ptolémaïque et romaine, il en résulte qu'une fois mis à part, leurs numéros ne forment plus une série continue, d'où apparence de désordre, dans cette troisième partie de mon travail, désordre qu'un index réparera aisément. Ils seront répartis d'après la même méthode employée à l'égard des autres, c'est-à-dire par lieu d'origine d'abord, et en sous-ordre par matières, s'il y a lieu.

Quant à la méthode de transcription, je me suis proposé de représenter les textes le plus exactement possible : j'ai laissé subsister les nombreuses abréviations qu'on y rencontre, quitte à indiquer en note la restitution du mot entier. Pour plus de clarté, j'indique ici les signes accessoires dont je me suis servi, et que je me suis efforcé de réduire au minimum :

[. . . . .] lacune dans le papyrus.
. . . . . mot illisible.
(αυτων) mot (ou lettre) barré dans l'original.

Il m'a paru inutile d'ajouter les esprits et les accents, ni les autres signes orthographiques : par là ressortira d'autant mieux l'anomalie de plusieurs passages, fort rares du reste, où ces signes ont été employés par l'écrivain. Ces cas ont été, en général, signalés dans les notes; mais, là même où rien de spécial ne l'affirme, l'emploi d'un signe orthographique quelconque dans le texte devra toujours être attribué au scribe antique. Seule la ponctuation, dont l'absence eût rendu parfois pénible la lecture des pièces un peu longues, a été naturellement indiquée. Les mesures des papyrus sont données d'après une règle uniforme,

qui consiste à appeler «largeur» la dimension parallèle aux lignes d'écriture, et «longueur» la dimension perpendiculaire, quelle que soit d'ailleurs la forme du papyrus. Ces dénominations pourront en certains cas sembler bizarres, mais elles permettent de donner sans longues explications une idée exacte du papyrus décrit.

Ce *Catalogue* est la première collection un peu étendue de papyrus exclusivement byzantins qui ait encore été publiée. J'ai l'espoir qu'il pourra être utile, non seulement à ceux qu'intéresse l'Égypte, mais aussi aux historiens de l'empire d'Orient en général. Aux époques précédentes, sous les Ptolémées, sous les Romains, l'Égypte vivait sa vie propre, soumise à ses lois spéciales, sous des gouverneurs d'exception. A partir du ve et surtout du vi^e siècle, elle est définitivement encastrée dans l'édifice du Bas-Empire; elle est semblable à toutes les provinces qui l'entourent, et les détails qu'elle nous fournit sur sa propre administration, nous pouvons, avec quelques précautions, les utiliser dans l'étude du reste de la *Romania*. De là l'intérêt spécial qu'offrent ces derniers papyrus grecs. On trouvera forcément dans cet ouvrage bien des défauts, erreurs de lecture, ou lacunes qu'avec le temps j'aurais pu compléter. Ces défauts pourront se corriger à l'usage : j'ai surtout jugé utile de faire vite, pour mettre le plus tôt possible à la disposition du public l'importante collection du Musée du Caire.

Jean Maspero.

Décembre 1909.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Nos 67001, note 9, *lire :* Πρω̱μαωτϛ.

67001, ligne 31. La forme *κολοϐόν* est préférable.

67002, p. II, l. 8. Après le mot *ἀναδεδωκώς*, remplacer le point par une virgule (H. J. Bell).

67003, note 25. Le *τοποτηρητής* n'est pas un fonctionnaire public à proprement parler. C'est une sorte de vicaire envoyé par le duc pour le représenter dans telle petite fraction de sa province (cf. *Nov. Just.*, XXX, 6).

67005, note 18, *au lieu de :* cf. n° 67090, *lire :* cf. n° 40833 (*Journal d'entrée*).

67006. Cette requête fait probablement partie de la même série que les autres (identité d'écriture et de style); donc il ne s'agit pas ici de la ville voisine d'Arsinoé, mais de l'autre Théodosiopolis, située plus au sud, près de Minîeh (*Hier.*, 730, 7; *G. Cypr.*, 763).

67010, ligne 15, *joindre :* το ϖοτηρ[..... Il est question du *τοποτηρητής*.

67018, *ajouter :* Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40766.

67022, ligne 8 (recto), *lire :* τ̣. *au lieu de :* τ̣[α].

67024, note 22, *lire :* A et C, *au lieu de :* A et B.

67039 Supprimer la première partie de la note 5.

67059. Dioscore Psimanôbet n'est pas le prôtocômète Dioscore fils d'Apollôs : c'est son grand-père.

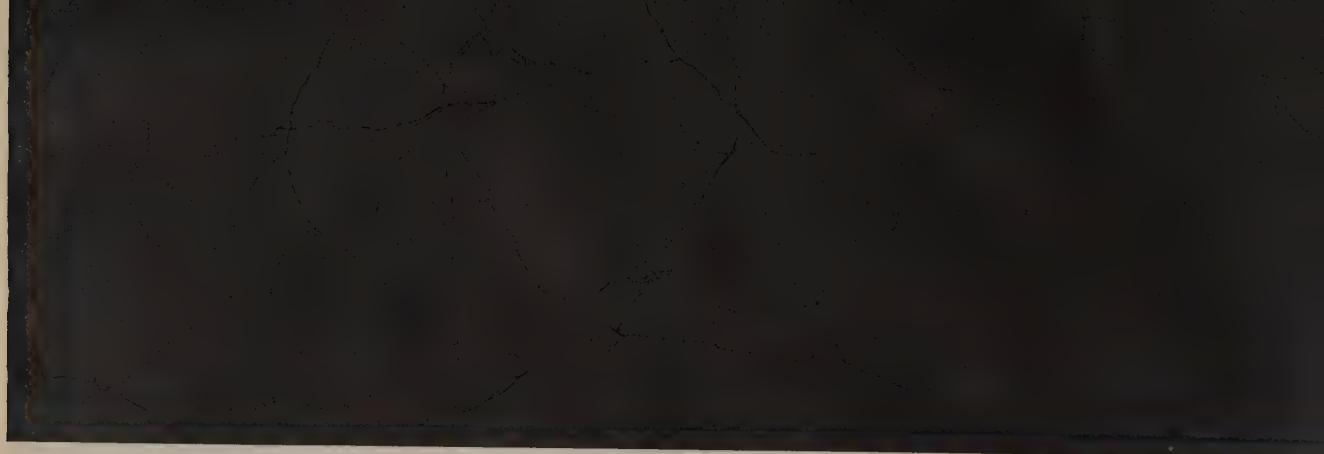
67059, note 10, *lire :* ligne 12, *au lieu de :* ligne 10.

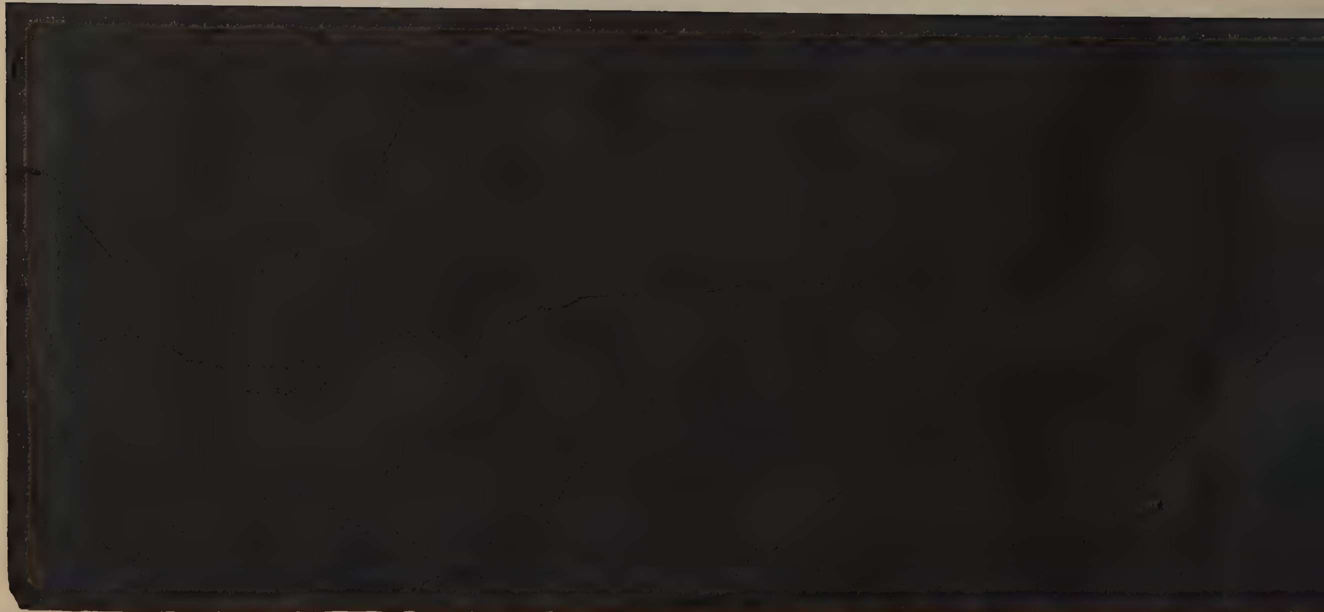
67089, note 4 (verso), *lire :* ευνοεικωτατο., *au lieu de :* ευνοεικωτατον.

Enfin, il convient de signaler, pour compléter la bibliographie, deux ouvrages parus après la composition de ce fascicule :

Un article de L. Mitteis dans la *Zeitschrift der Savigny Stiftung für Rechtsgeschichte*, 1909, p. 403-405 (je n'ai malheureusement pu en avoir connaissance).

L'étude de M. Gelzer, *Studien zur byzantinischen Verwaltung Ägyptens*, 1909 (*Leipz. histor. Abhandl.*, XIII). L'auteur assigne au papyrus n° 67002 une autre date que celle que j'avais cru devoir adopter. Ses conclusions, à ce point de vue, paraissent être les plus vraisemblables.

I

TROUVAILLES DE KÔM-ICHGAOU

(1905-1908)

A

PIÈCES RELATIVES À L'ADMINISTRATION D'ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΩΜΗ ET DU DUCHÉ DE THÉBAÏDE.

67001. Contrat passé par le *κοινόν* d'Aphroditô, dans le nome Antéopolite, avec les *ποιμένες* et les *ἀγροφύλακοι* (*sic*) du village, réglant les conditions de leur travail. Ils veilleront sur les bestiaux et les instruments aratoires, dans toute l'étendue du canton, y compris les *κῶμαι* voisines, et recevront pour salaire trois artabes de blé et un *κολόβιον* de vin. — Long. 0 m. 875 mill., larg. 0 m. 315 mill. — Aphroditô (pl. I).

Date : 28 décembre 514.

L'orthographe et la construction grammaticale des phrases laissent beaucoup à désirer. Au point de vue de la langue, ce papyrus est un des plus intéressants de la collection.

Cursive droite et anguleuse.

Χμγ (*)

. . . .

☧ [Υπα]τ̣ε̣ι̣α̣ς̣ Φ̣λ̣[ϛ] Σ̣ε̣[να]τ̣ο̣ρ̣ος του λαμ[προτατου]
Τυβι ״ β̣ [ογδοης ινδικ/]
Τη κοινοτητι των πρωτοκωμητων και συντελεστων και κτητορων κωμη[ς]
Αφροδιτης το̄ Ανταιοπολιτο̄ νομο̄, το κοινον των ποιμενων και
αγροφυλακων της αυτης κωμης Αφροδιτης του αυτου νομο̄, δι ημων
Αυρηλιων Φοιβαμμωνος υιο̄ Ε̣ρ̣[μαο̄ωτ]ος Ψ̣α̣κ̣[. .]ι̣[ς και] Ψ̣[ενταησεως] Μουσαιο̄ Παυπετ̣

Ligne 1. Φλϛ = Φλαυΐου.

Ligne 2. Pour la restitution de la date, cf. plus bas, l. 21-22.

Ligne 4. Le signe ο̄, déformation de ȣ, remplace la diphthongue ου.

Ligne 6. Ερμαο̄ως ou Ερμαυως, pour Ερμαιως. Les noms terminés en ως sont fréquents à Aphroditô (Προμαυως, Απολλως, Παλως, Παως, etc.). — Παυπετ : cf. Ψιμανωβετ, l. 46. Ce troisième nom est une apposition au second.

(*) Χμγ : Χριστον Μαρια γεννα ; ou par isopséphie : Αγειος ο Θεος (voir entre autres G. Lefebvre, *Inscr. grecques-chrétiennes d'Égypte* [préface, p. xxxii], et Perdrizet, *Isopséphie*, *Rev. des Études gr.*, 1904, p. 359). Les autres interprétations sont plus douteuses.

[67001] *και Ανο̄φιου υἱο̄ Αβρααμιο̄ Παχωμιο̄ και Ερμαο̄ωτος Ιωσηφιο̄ π̄λ̄ο̄κ̄ και Ερμαο̄ωτος*

Ψεντο̄ωριο̄ και Βικτορος Ψαιο̄ Κ̣αλεο̄ακι̣ς̣ (?) και Πανο̄βε Ερμαο̄ωτος και Βικτορος

Ψαιο̄ Σιμους και Απολλ[ω]τος Αβρααμιο̄ πλοκ και Βικτορος Ερμαο̄ωτ/ και Βικτορ̄ Προμαωτ/

και Παλωτο[ς] Π̣α̣π[ηο̄τος] και Σχ̣ερσενο̄φιο̄ του και Π̣υ̣ωτ̣ε εκ πατρος Ηρακλειο̄, χαιρειν.

Εθος εστι ειωθαμεν εκ πατερων ημω[ν κα]ι [π]ρ̣[ογο]ν̣ω̣ν [εκτελεσαι] παραφυλακην

ολων κτηματ̣ων πασης της α̅της κωμης Αφροδιτης περι απελασιαν ζωων και

ετερων σκευων εν τοις ειρημενοις κτημασι· ακριβως δε μαθοντες

ωστε και ημεις παντες των προτεταγμενων εκτελεσωμεν την α̅την παραφυλακην,

και εις ταυτην την ομολογιαν τιθεμενοι π̣ειθ̣αρχουν̣τ̣ε̣ς̣, δι ης

ομολογουντες εκοντες και πεπισμενοι ετοιμως εχωμεν την αυτην

πασαν παραφυλακην ποιησωμεν αοκνως και ακαταγνοστως παντων κτηματων

διακειμενων και περικυκλωθεν ολας πεδιαδας των της αυτης κωμης Αφροδ/

προς τα αρχαια ορια μεταξ̣υ των συνημμενων της ημων κωμης κωμων,

προς το μη βλαψαι ο δημοσιος λογος, επι τον χρονον της ημων ζωης,

απο της σημερον της προγεγραμμεν/, ητις εστι μηνος Τυβι // δ̄ε̄ῡτ̄ε̄ρ̄η̄ //

παρουσης ογδοης ινδικ/, εις το εξης της αυτης ημων ζωης, και μη ευρηθειη τε

οιανδηποτε βλαβην απο των α̅των κτηματων, μητε περι ζωων και

θρεμ̣ματων και γεωργικων εργαλιδιων και αλλων σκευων απο τιμιο̄

Ligne 7. Πλοκ, ici et l. 9 = πλοκεως(?). Ou est-ce le nom de la *κώμη*? Cf. Crum, *Catal. of the Copt. mss. in the Rylands Libr.*, n° 131 : Μην(ας) απο Πλο̄γ.

Ligne 9. Ερμαο̄ωτ/, Προμαωτ/ : pour Ερμαο̄ωτος, etc. Le signe / et la barre oblique / sont les deux sigles usités dans ces papyrus en cas d'abréviation. Βικτορ̄ : abréviation de Βικτορος.

Ligne 10. Παπηο̄τος : cf. l. 42. Les noms en οῦς, οῦτος, sont plus ordinairement féminins.

Ligne 11. Προγονων : douteux. — Εκτελεσαι : il faudrait peut-être un mot un peu plus long (l'espace est suffisant pour onze lettres).

Ligne 12. Α̅της pour αυτης. Cf. ο̄ pour ου.

Ligne 16. Πεπισμενοι : iotacisme pour πεπεισμενοι. — Εχωμεν pour εχομεν.

Ligne 17. Ποιησωμεν, ακαταγνοστως : pour ποιησομεν, ακαταγνωστως.

Ligne 18. Ολας pour πασας. — Αφροδ/ = Αφροδιτης.

Ligne 20. Βλαψαι : l'actif au lieu du passif.

Ligne 22. Ινδικ/ = ινδικτιωνος. — Το εξης : le temps à venir, le reste de notre vie.

Ligne 23. Βλαβην : le sujet est à l'accusatif. Cf. l. 26 : ει δε βλαβην γενηται.

εως ατιμιō, επι δε τοις ᾱτοις κτημασι της ειρημενης κωμης και του της
ταυτης ορō ϖρος τα τεταγμενα αρχαια ορια· ει δε βλαϐην γενηται εκ των κτηματων
των ϖροτεταγμενων, ετοιμοι εσμεν οι ϖρογεγραμμενοι ανυπερθετως
οικοθεν επιγνωσομεθα τη ϋμων σεϐασμιοτητι εκ ϖληρους, λημψομενων δε
υπερ λογου ημων μισθου ϖαρα τε της ϋμων θαυμασιοτητος και ϖαρα των συντελεσΐων
και αλλων οντων εν τοις ϖεδιαδοις της ειρημενης κωμης εκασΐω τοπω,
σιτō αρταϐας τρεις και οινō κολοϐιον εν· μεντοι γε την αυτην βλαϐην επιγνωσομεθα
ως ϖροειπαμεν ϊδιω ημων κινδυνω και των ημων ϖραγματων. Και εις ασφαλειαν
εθεμεθα τᾱτην την ομολογιαν ομνυοντες τον θειον και σεϐασμιον ορκον εφ
ϋπογραφης εμης Φοιϐαμμων και των ϋπερ αλλων υπογραφοντων· και επερωτη^θ ωμολογ ϛ ☩☩☩
☩ Αυρηλιος Φοιϐαμμων Ερμαυωτος ὁ ϖροκ/ εθεμην τᾱτην την ομολογιαν ως ϖ[ρο]κ/
☩ Αυρηλιοι Ψενθαησις Μουσαιου και Ανουφις Αϐρααμιō Παχωμιου και Ερμαυως Ϊωσηφιō
και Ερμαυως Ψεντουωριō και Βικτωρ Ψαϊου και Πανουϐε Ερμαυωτος ϖοιμηϛ και αγρο
φυλακη οι ϖροκ/ εθεμεθα ταυτην την ομολογιαν και ομοσαμεν τον θειον ορκον
ως ϖροκ/, και σΐοιχουμεθα ϖασει τοις εγγεγραμενϛ (sic) ως ϖροκ/ ☩ Ϊωαννης Βησκουτος

Ligne 25. Ατιμιō : pour ατιμου « tous les objets, précieux ou sans valeur ».

Ligne 27. Ετοιμοι εσμεν . . . . επιγνωσομεθα : pour ετοιμως εχομεν . . . . . επιγιγνωσκειν. Cf. une tournure analogue l. 16-17.

Ligne 28. Λημψομενων : sous-entendu ημων.

Ligne 31. Κολοϐιον *ou* κολοϐον ; je ne connais pas d'autre exemple de ce mot, en ce sens.

Ligne 32. Προειπαμεν pour ϖροειπομεν : cf. n° 67002, II, 18, et *passim*, γεναμενος.

Ligne 34. Φοιϐαμμων pour Φοιϐαμμωνος. — Επερωτη^θ ωμολογϛ = επερωτηθεντες ωμολογησαμεν.

Ligne 35. L'orthographe du nom Ερμαōως a été changée en Ερμαυως, plus fréquent d'ailleurs dans les autres papyrus. — Ὁ : l'esprit rude existe dans le manuscrit. — ὁ ϖροκ/ = ο ϖροκειμενος. — Ως ϖροκ/ = ως ϖροκειται.

Ligne 36. Ψενθαησις, pour Ψενταησις.

Ligne 37. Ποιμηϛ = ϖοιμενες. — Αγροφυλακη : iotacisme pour αγροφυλακοι.

Ligne 39. Πασει : iotacisme pour ϖασι. — Εγγεγραμμενϛ = εγγεγραμμενοις. — Βησκουτος : semble corrigé en Βησκοϊτος.

[67001] *διακ/ αξιωθεις εγραψα υπερ αυτων γραματα* (*sic*) *μη ειδοτων* ☧☧☧ *Αυρηλιοι Βικτωρ Ψαιō*
Σιμους, και Απο[λλ]ως Αβρ̣α̣αμιō και Βικτωρ Ερμαυωτος και Βικτωρ Προμ̣α̣υ̣ωτο[ς]
και Παλως Παπηōτος και Σ̣χ̣ερσενουφις ο και Π̣[υ]ωτε εκ πατρ/ [Η]ρακλειō, ποιμε[νες]
και αγροφυλακοι οι προκ/ εθεμεθα ταυτη (*sic*) *την ομολογιαν και ομοσαμεν τον*
θιον οργ̣ον ως προκ/ ☧ *Αυρηλιος Αβρααμ Βικτορος αξιωθεις εγραψα ϋπερ*
αυτων γραμματα μη ειδοτων. Αυρηλιος Ιω̣αννης Ηρ̣α̣κλειδου μαρτυρω
τη ωμολογια (*sic*) *ακουσας παρα των θεμενον* (*sic*). *Α̣υρ/ Μουσαιος Ψιμα̣νωβετ̣*
μαρτυ̣ρω τη ωμολογια (*sic*) *ακουσας παρα των θεμενων* ☧ *Αυρηλιος Ερμαυως Βοτ̓ου μαρ*
τηρο (*sic*) *τη ομολογιαν* (*sic*) *ακουσας παρα των θημενων* (*sic*).

(Espace blanc, de neuf lignes environ.)

☧ *Εγραφη δι εμου Ϊσακιου νομικ/*

Ligne 40. *Διακ/ = διακονος*.
Ligne 42. *Πατρ/ = πατρος*.
Ligne 44. *Θιον* : iotacisme pour *θειον*. — *Οργον* pour *ορκον*.
Ligne 48. *Μαρτηρο = μαρτυρω*. — *Τον θημενων*, corrigé en *των θημενων*.
Ligne 49. *Νομικ/ = νομικου*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40745.

67002. **Requête** du village d'Aphroditô au duc de Thébaïde Fl. Marianos, contre les agissements de Ménas, pagarque d'Antaiopolis et de ses employés. — Bande de papyrus de 0 m. 305 mill. de longueur × 2 m. 330 mill. de largeur.

Date : 522 (?).

La supplique est disposée sur trois colonnes ou pages juxtaposées, séparées par une marge laissée vide. L'en-tête court en gros caractères sur tout le front des deux premières colonnes. La première page est très soignée : grosse écriture cursive droite, très nettement tracée, chaque lettre séparée en général. Les deux suivantes, bien qu'elles soient certainement de la même main, sont d'une écriture plus franchement cursive et penchée en avant. — Antinoé? [*] (pl. II-XII).

[*] J'ai expliqué, dans une étude sur *Flavios Marianos, duc de Thébaïde*, pour quelles raisons j'attribue la rédaction des requêtes qu'on va lire à un scribe de l'*officium* ducal, résidant à Antinoé (*Bull. de l'Institut fr. d'arch. or.*, t. VII, fasc. II). Je renvoie également à cet article, pour ce qui concerne la date (522 ou 537?).

En-tête.

χμγ//

1 ☩ Φλαυΐω Τριαδιω Μαριανω Μιχαη[λ]ιω [Γ]αϐριηλιω Κωνσ7αντινω Θεο[δ]ωρω [67002]
Μαρτυριω Ϊουλ[ιαν]ω Αθανασιω τω [ενδ]οξοτ͡ ͅς σ7ρατηλατη [απο] υπατων
και ὑφ[υε]σ7ατ͡ ͅς πατρικιω πραιφεκτō Ϊουσ7ινō δ[ου]κι και α[υγ]ουσ7αλιω
της Θηϐαιων χωρας το β̄//

2 ✠ Δεησις και ικεσια π͞α/ των ελεϊνοτατων δουλων ϋμων και αθλιων
λεπ7οκτητορων τε και οικητορων της πανταθλιας κ[ω]μης Αφροδιτης τη[ς]
ουσης ϋπο τον θειον οικον και την υπ[ερ]φυη ϋμων εξουσιαν.

Page I.

Πασα δικαιοσυνη και δικαιοπραγια τας προ[ο]δους προλαμπουσιν αει της παν-εξοχως βελτισ7ō υπερφυους ϋμων εξōσιας,

ην εκδεχομεν προ πολλου οιον)οι(εξ Αδου καραδοκουντες την τοτε του Χ̄ῡ αεναου Θ̄ῡ παρουσιαν. Μετ αυτον γαρ τον

δεσποτην Θ̄ῡ σωτηρα βοηθον αληθεινον [κα]ι φιλανθρωπον ευεργετην, εχομεν μετα πασης ελπιδος σωτηριωδους το εν πασι

πανευφημουμε[ν]ον και διαϐεϐοημενον ϋμ[ων] ϋψος εν πασι τοις αναγκαιοις καιροις επιϐοηθησαι ημιν, και εξοδον των αδικων

ημας αποσπασασθαι και ρυσασθαι εκ των ανεκαθεν συμϐεϐηκοτων ημιν αφατων ζημιωματων, ὧν ου χαρτης χωρει,

παρα Μηνα τō λαμπροτατου σκρινιαριō [κ]αι παγαρχō της Ανταιοπολιτων. Σμικρομερως μεν αναμιμνησκομεν το πανσοφον

ϋμων και ευκ[λε]εσ7ατον και φιλαγαθον συνειδος, πασης δε φρονησεως και νουνεχιας υπερτερον τυγχανει αποκαταλεπ7ου

του λογου τα σύμ[π]αντα κατανοησαι εις ακραν ειδησιν, και περιπετειαν, οθεν αοκνως προκυλινδουμενοι ηκαμεν παρα ποδα των

En-tête. — *Ligne 1*. Κωνσ7αντινω. On trouve aussi à Aphroditô les formes grécisées Κωσ7αντινος, Κωσ7αντιος. — ὑφυεσ7ατ͡ ͅς = υπερφυεσ7ατος.

Ligne 2. Π͞α/ = παρα. — Ελεϊνοτατων (*sic*) : pour ελεεϊνοτατων. — Πανταθλιας. La forme régulière serait παναθλιας. Cf. n° 67005, l. 4.

Page I. — *Ligne 2*. Εκδεχομεν. Il semble que le texte ait d'abord porté εκδεχομενοι : la syllabe οι aurait ensuite été effacée, en même temps qu'on intercalait l'article quelques mots plus loin, entre οιον et εξ. — Χ̄ῡ, Θ̄ῡ, abréviations ordinaires des mots Χρισ7ου, Θεου.

Ligne 4. Πανευφημουμενον. Ligature de l'η et du φ : de même l. 9.

Ligne 5. Accent circonflexe sur le génitif pluriel ὧν. Cf. l. 19 et p. III, l. 20.

[67002] ανεπαφων ϋμων ϊχνων, διδασκοντες τ̣α̣ καθ ημας ϖραγματα εν τουτοις εχοντα ✠ Διδασκομεν την ϖανευφημον ϋμων

εξουσιαν ως απο ϖροοιμιων της εναγχος διαδραμōσης ϖεντεκαιδεκατης επινεμησεως, αφ ης αντελαϐετο της ϖαγαρχιας

Ανταιō, καρπουται τας αρουρας του συναδελφου ημων και αθλιō δουλō της ϋμων ενδοξō φιλανθρωπιας Διοσκορου,

ϖενιχρου ϖανυ οντος και ϖαιδια νηπι[α ε]χοντος μη εγνωκοτα την αρισΊεραν μητε σχεδον και την δεξιαν, και δεōμενō (*sic*) ϖολλων

αναλωματων εις την αυτων ανατροφην· και ο τοιουτος ασπλαγχνος ουκ' ωκνησεν ανευ εκφοριων και δημοσιων

επιτρεψαι τω τ̣ε βοηθω της κωμης Φθλα και τοις ταυτης ϖοιμεσι οικειωσασθαι εαυτοις τας αρουρας αυτου καρπουμενας

ανευ εκφοριων και δημοσιων, και την συ̣ντελειαν τōτων επιτετραμμενην αυτω εασας εις τελειαν ανατροπην. Εχρονισεν γαρ

ο αυτος Διοσκορ[ο]ς ϊδικως ᾱτουργων τα[υτα]ς μετα Θανατον του ϖατρος αυτō, και ευγνωμονως και ϖληρωτικως καθ ετος ϖαρεχων

τα τουτων δημοσια. Ο δε ειρημ^ε ς λαμπρ^ο/ [ϖαγα(?)]ρ καρπουμενος καθ ετος μετα των ϖοιμενων Φθλα και Κυρου του ταυτης βοηθō τō και

K[ολ]λουθου

[. . . .α]υγουσΊαλ̣ιας, εξ ισō του Μαδιαν εθνους ειωθοτος τοτε τα των Ϊσραηλιτων γεννηματα αφαρπαξαι. Και ανεκδικητος ϋπαρχει

ὢν και

ο αθ̥λιο[ς] εως νυν επι ξενης συν τεκνοις, αιτων εκδικιας αγαθης ϋμων

τυχειν δεσπ^ο ✠

Page II.

☩ Δεομεθα δε ϋμων ϖερι τō[τō] και ϖαρακαλουμεν, διδασκοντες τον αγαθον ημων δεσποτην ως επι της ϖ[ρ]οηγησαμενης αρχης τō ενδοξ^ς Κυρō ρεφερενδαριου

Page I. — *Ligne 14*. Φθλα : ce village se retrouvera dans plusieurs papyrus du prochain fascicule. La barre horizontale n'indique pas ici l'abréviation.

Ligne 16. Καθ ετος, pour κατ ετος. — Ᾱτουργων = αυτουργων. Cf. p. III, l. 20, τᾱτης.

Ligne 17. Ο ειρημς λαμπρ^ο/ = ο ειρημενος λαμπροτατος.

Ligne 18. Κολλουθος : surajouté; de même, l. 19, ὢν και. Remarquer ici l'accent circonflexe. — Αυγουσταλιας : lecture à peu près certaine, quoique le sens demeure assez obscur. — M. Gelzer (*Archiv f. Pap.*, V, p. 189) signale dans cette première page deux vagues souvenirs bibliques : l. 13, μη εγνωκοτα την αρισΊεραν, etc. = *Jonas*, IV, 11; — l. 18, του Μαδιαν εθνους, etc. = *Juges*, VI, 4.

Ligne 20. Δεσπ^ο : pour δεσποτα ou plutôt pour δεσποται (voir la fin de la page III).

ο ειρημ^{ε}ς λαμπρ/ Μηνας [γ]ραμματα εχαραξεν τω περιβλεπτω κομ^{ε}ς και ϊλλōστριω μεγ[αλ]οπρ^{ε} Σερηνω τω λωγιω^{τ} σχ^{ο}λ περι τον καιρον του ημας απϊεναι εν Θηνει τη [67002]

εμφυτω αγορα των ζωων, ειωθοτας καθ ενιαυτον εκεισε γενεσθαι, την των ϋποζυγιων ζωων ημων πραγματειαν ποιουμενοι εις αποτροφην

ημων και των τεκ[ν]ων· και καιροτηρηθεντες τοτε παρα των διοικητων τō ενδοξς ϊλλ/ Σερηνō και εβληθημεν εις την εκειθεν ουσαν ειρκτην.

Απηνεχθημεν επειτα εις φυλακ/ Αντινō^{ο} και εις φυλακην της Ανταιō· ϋστερον παρεδοθημεν τω ειρημς Μηνα παγαρ^{χ}, και αικισμοις πολλοις και βαζανοις

ημας κατεστησεν εις ε[ξ]αμηνον χρονον εγκαθειρμενους, απητησας δε και αλλα ζημιωματα συνϊοντα εις ^{ο} ρϊζ, μεθ οσα δεδωκαμεν εν Θηνει και εν φυλακη

Αντινοō βασανιζομενοι, των ζωων ^{ημων} οντων εν κα[το]χη υπο τον ειρημ^{ε}ς ϊλλōστριον ατροφων· ὧν και πλειστον μερος ^{εκλεκτον} οικειωσαμενον εαυτω ανευ τιμη[ς], και τōς εκ τōτων σωθεντας

ονους τε και καμηλōς ημιθανεις λιαν [μ]ογις εξεποιησεν ημιν αναδεδωκως. Κακης εκ δευτερō διαπρασεως, και εξ αυτων ελαβεν ο αυτ[ος] ϊλλ/ Σερηνος

πεντε ονους και ϊππον· και Βικτωρ ο μειζοτερος αυτō τας εσθητας ημων αφειλατο και παντα τα σκευη ημων δεκατριων ονομ[ατ]ων οντων,

και απητησεν με δυο νομισματα τον αθλιον Ματαϊν και δουλον ϋμων επιδιφριον ϊατρον. Και τινες εξ ημων τοτε προσηλθαν τω ειρημς ενδοξ/ δουκι.

Page II. — *Ligne* 2. Κομς pour *κομετι*. — Μεγαλοπρς = *μεγαλοπρεπεστατω*. — Λογιω^{τ} : autre mode d'abréviation du superlatif (*λογιωτατω*). — Σχ^{ο}λ pour *σχολαστικω*. — Θηνει pour Θινι, par iotacisme.

Ligne 3. Καθ ενιαυτον pour *κατ ενιαυτον*. Cf. *καθ ετος*, p. I, l. 16 et 17. — Αποτροφην : ligature du φ et de l'η.

Ligne 4. Ϊλλ/ = *ιλλουστριō*.

Ligne 5. Παγαρ^{χ} pour *παγαρχω*. — Βαζανοις : le ζ est une correction faite après coup sur un σ.

Ligne 6. ^{ο} = *νομισματα*. — Εγκαθειρμενους, forme attique pour *εγκατειρμενους*. Cf. p. I, l. 6, *σμικρομερως*. — Απητησας (*sic*) pour *απαιτησας*.

Ligne 7. Αντινοō, ajouté en marge après coup. — Ημων, *εκλεκτον*, ajoutés après coup. — ὧν *και*, avec accent; cf. plus haut, p. I, l. 19.

Ligne 9. Μειζοτερος, comparatif de *μειζων*, dont il existe de nombreux exemples à l'époque byzantine. Il désigne un employé du bureau d'un magistrat. — Αφειλατο : de l'aoriste *αφειλαμην*. Cf. *εγεναμην*, constamment employé à la place de *εγενομην*.

Ligne 10. Ματαϊν, accusatif de Ματαϊς, pour Ματαϊ, qui signifie *soldat* en égyptien.

[67002] *Εκελευσεν ημας αζημιως απολυθηναι· ουκ᾽απελυθημεν, αλλα ως ϖροεφημεν εις την φυλακην της Ανταιο̄ μετ᾽ετεθημεν λαθραιως και βιαιως· και εν-[τ]α̣γι̣α̣ γρ̣[αφ]ς*

του δημοσιου εχομεν χειρι τε αυτο̄ του ειρημ^{ε}ς Μηνα ϖαγαρχο̄ και χειρι του βικαριο̄ των στρατιωτων Σκυθων και των Μακεδονων, και εως αρτι ουδε[ν] ημιν

εξ αυτων αναδεδωκεν, ουδε μην κατελογισατο τω δημοσιω της ημων κωμης Αφροδιτης. Και μετα το ημας τα ειρημ^{ε}ς εκατον δεκα επτα ν^{ο} ϖαρασχειν,

αφηκεν εν τη φυλακη επι αλλους τεσσαρας μηνας, εφ οις ολως ειρηκαμεν ως ϋπο τον ϋπερφυεστατον ϖατρικιον εσμεν και ανθρωποι αυτο̄ [τυ]γχανομεν και το̄

θειο̄ οικου. Και ϖαντα τα κακως γεναμ^{ε}ς καθ ημων ϖαρα το̄ αυτο̄ Μηνα επισταται Αφους ο νοταριος Λικινιανο̄ του μεγαλοπρ$^{ε}_{π}$/ κομς και διοικητο̄ [ϋμ]ων· μεθ ημων γαρ

εστιν εν τη φυλακη. Και ευχης εργον ημιν εστιν νυκτος και ημερας αξιωθηναι της κεχαρισμενης ϋμων ϖαρουσιας, οπως εν απολαυσει γενωμεθα των δικαιων

ϋμων. Και ϊδου νυν ϖαλιν μετεβαλλεν τας διανοιας ϋμων· ου μελησεται γαρ αυτω ανελθοντι διαπορθησαι την κωμην αλογως ϖροφασει δημοσιων,

και ^{τοι}ε̄υγνωμονως αει και ϖληρωτικως ϖαρεχουσιν οι αθλιοι κτητορες τα δημοσια αυτων καθ ετος, και ηδη διαγεναμενων οκτω ϖαγαρχων μεχρι νυν

της Ανταιο̄ ουδεποτε ε[ν] υστερησμω γεναμενοι των βασιλικων ^{φορων} και της εμβολης, και ταυτην επειγμενως κατα το εθος ημων αει σπο̄δαιως επειγομεθα

και την εφετινην εμβολην ενηργουντες εμβαλλεσθαι, ζητει ανελθειν και εμποδειζειν ταυτην και δ[ι]ασκορπισαι τα συμπαντα εις ανατροπην τελειαν

της αυ[τ]ης κωμης· μεθ ο μετα μοχθο̄ ϖολλου [τ]οιαυτης ϖλημυρας γεναμ^{ε}ς, [.]. ϖειραμεν το ϖεδον εφραξεν την διωρυγα ημων ϖερι τον καιρον της των νει̣[λ]ωων ϋδατων

ϖροσβασεως και αρδειας, [ε]ι̣ς αβροχιαν κατεστησεν το ϖεδιον. Και επι το̄ ενδοξ^{τ}ς ϖαλιν ρεφερενδαριο̄, μεθ ο ο αυτος ϖαγαρχος ελαβεν το δημ[οσι]ον και αλλα επι το̄το̣

διακοσια νομισματα, δε[δ]ωκως ημιν λογον επι το̄τω, ευθεως το̄ναντιον εφροντιζεν ανελθων μετα ϖολλης ληστρικης τε και ϖαγανικης και [στ]ρατι̣[ωτ]ικης βοηθει[ας]·

Page II. — *Ligne 11*. Ενταγια γραφς = γραφεντα? Lecture douteuse.

Ligne 15. Γεναμ^{ε}ς = γενο̱μενα. — Κομς = κομετος.

Ligne 18. Καθ ετος; cf. plus haut, p. I, l. 16.

Ligne 20. Εφετινην «annuelle(?)». — Ενηργουντες pour ενεργουντες. — Εμβαλλεσθαι : le second λ est une addition faite après coup. — Εμποδειζειν pour εμποδιζειν.

επραιτευσεν την κωμ[η]ν διαπορθησας πλεον β[αρ]βαρων και εμπρησας φανερα [67002]
οικηματα
λαμπρα των αρχαιων κτητορων μεγαλων της κωμης, και επτακοσια ολοκοττι[να]
ελαβεν εξ αφορμης του δημοσιο̄ ανευ ενταγιων, μηδεν εκ το̄των ημιν καταλο-
ου μην αλλα
γισαμενος, και κτηναφαιρεσιν ημων εποιησεν περυ[σ]ι εις δ̄ῡο̄ μην[ας], οντων των
καρπων ϋπο διψαν εως ο̄ ανεμοφθορα τα γενηματα γεγ[ο]νασιν. Και τον [ο]ικον της εξ[ο]υσιας ϋ[μ]ων

Page III.

☩ τον δωρηθεντα τη ϋ̄φυει ϋμων εξουσια εις τον θειον ο[ι]κον εις χρειαν του κατα καιρον αυτη[ς] διοικητου ^ως^επεχει[ν] αυτ[ο]ν, το̄τον οικητηριον εκ^ου^ασεν μη αρκ[ε]θεις
τοις κακοις τουτοις μονοις Μηνας ο αυτος παγαρχος, αλλα και τας παρθενους διεκορευσαν οι συνεπομενοι αυτω εις βοηθειαν [.]αρορων, και τας ασκ[ητρ]ιας
διελυσαν εκπορθησαντες και λεηλατησαντες την πασαν κωμην και την ταυτης ενοριαν ως επι των βαρβαρωθεντων τοπων. Και τους ταλ[αι]π[ωρους]
ημας λεπτοκτητορας εξεδιωξεν, τοις δε ατακτοις και ληστarχοις αγραυλουσι μηλονομοις δεδωκως αδειαν και τοις κακως βιο̄σι επαυ[..].ει.
τα συνηθη πραξαι, ουκ' εφεισατο κατα Θεον των καμνοντων ημων αει εις την των δημοσιων, βασιλικων και διαφορων βαρων αδιαλειπτως παρο[χη]ν,
μητε μην αναμνησθεις της των γονεων ημων προτεραιας οψεως, κατα Θεον ευπορωτερως τοτε εχοντων τον βιον και ευγνωμονως και πλη[ρω]τικ[ως]
παρεχοντων το̄ς βασιλικους αυτων φορο̄ς ανελλειπως ϋπο την πολιτικην ταξιν δια προσταγματων φοβερων του δικαστηριο̄ απολυομενων αυτοις
ϊδιαζοντως εκ προνομιου εχοντων κατα το αυτοπρακτον σχημα, και ϋπο τον θειον οικον γεγονοτων, ει και οτι εχοντων ϋμας αληθεινους προστατας και ευεργετα[ς]
επι της πρωτης ϋμων εναρχειας
ελεημονας διαλαβοντας αλλοτε τα καθ ημας το̄ς ταλαιπωρο̄ς ολους ορφανο̄ς, ακολουθως τη ορωμενη ημων γυμνη οψει μικρην την ηλικιαν μαλλον

Page II. — *Ligne 24*. **Επραιτευσεν**; cf. plus bas πραιδευω (*praeda*) « ravager ».
Ligne 25. **Κτηναφαιρεσιν**. Ce mot signifie sans doute « l'enlèvement des bestiaux », de κτῆνος « le bétail ».
Page III. — *Ligne 1*. **Το̄τον**. Le rédacteur de la supplique a pris *οικητηριον* pour un mot masculin, à moins qu'il n'y ait là une inadvertance entraînée par le voisinage du mot *οικος*.
Ligne 6. **Οψις** « situation ».
Ligne 7. **Απολυομενων**. Le λ a remplacé le ξ du mot *αποξυομενων*, qui avait été écrit d'abord. — **Ανελλειπως** : iotacisme pour *ανελλιπως*.
Ligne 9. **Μικρην** (*sic*) pour *μικραν*.

[67002]

αγαγοντων, και απεριστατον μη εχοντας την αναγκαιαν τροφην. Ως μαρτυρα καλουμεν τον δεσποτην Θ̄ν̄ εις τουτο, οτι εν τω χειμο[ν]ι δροξιμα και ολυρας εσθιομεν, τω [δε]

θερει τα αποκαθαρματα ητοι αποκοσκινηματα και καταστελλματα της εμβολης ημων πυρεστιαις εδομενοι, εφ οτι μετα ταυτην ουδεν παντελως ημιν ϋ̣π̣ο̣

λελειπται. Μαλιστα δε τα ειρηνικα δικαια ανταναιρηθεντα αφ ημων προ πολλου πληθους αμυθητο̄ ληστρικων εφ̣οδων επικειμενων ημιν νυκτ[ε]ρ̣[ια(?)]

και ημεραια (τας) διατριβας εχοντων μετα των αγραυλο̄ντων μηλονομων συνδεδυμενων τουτοις πραιδευουσι και λυμαινουσι τα παντοια ημων πραγ[μα]τα

εις βλαβην του δημοσιο̄ (λογου) και τελειαν ημων ανατροπην. Επι πλειον γαρ ϋστερηθημεν (του αρτου) δια τουτους, και ουκ ηδεως εχομεν ετι ζησαι και ϋποσχειν τ̣ας αθεμιτους τ̣ο[σαυτας(?)]

αδεως τολμας, και πραξεις ως λυκων και αρπαγων αει πραττοντων ωμοφαγων τροποις· το γαρ ανθρωπινον αιμα εκχεουσιν οι τοιο̄τοι αυθαδεις και ατρομοι, ο̣ι̣[ο]ν̣

επι γην ϋδωρ εκχυση τις τολμηρωτατος ματην. Και ϊδου τοινυν, δεσποτα, μετα τας τηλικαυτας μοχθηριας τας περι ημας, διολο̄ ηδεως και πρ[ο]θυμως εμβα[λλεσ]θαι

την αισιαν ημων εμβολην (σπευδωμεν) εκ π̣ληρους. Αυτος δε ο ειρημ^ες παγαρχος σπευδει συναθροισαι βοηθειαν, και ανελθειν την αθλιαν και πανερημον γεναμ^ες υπ αυτο[υ]

ημων κωμην, βουλομενος εικαιως εκ του συνολο̄ αυτην εξαλειψαι και εξολοθρευσαι αυτην παντελως προς λυμην των βασιλικων φορων και σκεδασμον της αισιας

ημων εμβολης. Εγραψεν γαρ αυτω ο γραμματευς και ο διακονητης τουτου χαριν, (το) μη ανελθειν την κωμην ακαιρως και διαστρεψαι την εμβολην ετοιμασμενην και εμβαλλομενην.

Ουκ᾽ επαυσατο μανιῶν διολο̄· διαρπαξαι και αθετησαι φησιν την παγαρχιαν, ην εξεπορ̣θ̣ησεν αποτεθεικως τα τᾱτης χρηματα εις τα Απα Σενουθι̣[ο̄] ☩ Διο παρακαλουμεν γονυπετουντες

Page III. — *Ligne 11*. Καταστελλματα. Je ne crois pas possible de lire autrement, malgré l'apparence singulière du mot.

Ligne 13. Ημεραια (*sic*) pour ημεραιας.

Ligne 16. Ματην «impunément, sans causer de dommage».

Ligne 20. Μανιῶν, avec un accent circonflexe. Cf. p. I, l. 19 et p. II, l. 7. — Τᾱτης pour ταυτης. Cf. p. I, l. 16 : ᾱτουργων; et ici, l. 1, εκα^υσεν. — Απα Σενουθιο̄. Il y a là une allusion à un fait que la requête n'a pas mentionné.

Θεον

το διαβεβοημενον ϋψος ϋμων, οπερ εωρακαμεν ως τον οψομενοι, και ενορκο̄υντες κατα της ϋμων ϋπερβαλλο̄σης σωτηριας και της των ευτυχεστ̣ϛτϛ και ευκλεεστ(α)ϛτϛ ϋμων τεκνων προκοπης τ̣ε̣ και ανα [67002]

θαλλωσεως, ει παρασταιη προσταξαι τον μεν ειρημ(ε)ϛ παγαρχον αποπαυ[εσ]θαι ημων θυμολεοντ[ο]φθορον : επειτα δε και τους αλιτηριο̄ς πλειω βαρβαρων κακουργο̄ς και α̣ρχιληστας μηλονομους

α̣ν̣αιρεθηναι συν ριζαις, οπως ευρωμεν ησυχως βιωναι και των δημοσιων ως εκπαλα[ι] προνοειν και ευπορειν και εισπραξαι αυτα ευκολως, οπως τουτο̄ τυχοντες το̄ μεγιστου εξ ϋμων αγαθο̄,

[εν]δελεχη αιων[ι]ω̣ς̣ ε[υ]χην και πρεσβειαν ανατεινωμεν ϋπερ διαμονης ϋμων και σωτηρ[ι]ας, αει πανενδοξοι τ[. . .]τϛ στρατηλ/ ϋ(π)φυεστ(α)ϛτϛ ϋπατοι πανευφημϛ πατρικιοι διασημω̄(τ) δουκες καθαρω̄(τ) αυγουσταλ/ κυριο[ι]

α̣ε̣ι̣ της. επαρχ[ειας] ✝ (αω) γ̣ε̣

Page III. — *Ligne 21.* Ευτυχεστϛτϛ pour ευτυχεστατοι, le pluriel étant indiqué par la répétition de la dernière consonne.

Ligne 22. Le texte porte deux points après θυμολεοντοφθορον. — Αρχιληστας : M. Wilcken propose cette lecture, dont le sens est plus satisfaisant que celui du mot αγχιληστας, que j'avais lu d'abord, mais qui n'est pas certaine.

Ligne 24. στρατηλ/, αυγουσταλ/ = στρατηλαται, αυγουσταλιοι. Cette dernière ligne semble une *acclamation* en l'honneur du duc (Wilcken). — Διασημω̄(τ), καθαρω̄(τ) : pour διασημωτατοι, καθαρωτατοι.

Ligne 25. γε, ou . . γε (ce que j'ai figuré par une croix est peut-être la trace d'une ou deux lettres). Je ne sais comment restituer ce dernier mot. Les lettres α et ω placées à côté de la croix, si c'en est une, sont sans doute une allusion aux paroles du Christ : «Je suis l'alpha et l'oméga».

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40746; Jean Maspero, *Études sur les papyrus d'Aphrodité* : «Un procès administratif sous Justinien», *Bull. de l'Institut français d'Arch. orient. du Caire*, t. VI, p. 75; compte rendu et corrections dans Wilcken, *Arch. für Papyrusf.*, V, p. 283.

67003. Requête adressée au duc de Thébaïde Fl. Marianos par les moines du couvent des Apôtres Christophores appelé aussi *Pharaous*, au sujet d'un terrain de 6 aroures, que leur a légué une veuve, et dont un certain Ezéchiel leur conteste la propriété. — Long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 495 mill. — Complet. — Antinoé (?).

Date : vers 522 (?).

Grosse cursive, droite, tout à fait analogue à celle du numéro précédent (première page), et sans doute de la même main.

+ χμγ //

[67003] ⳩ Φλαυϊῳ Τριαδιω Μαριανω Μιχαηλιω Γαβριηλιω Κωνσ7αντινω Θεοδωρω
Μαρτυρ[ι]ω Ϊουλιανω Αθανασιω τω ενδοξο$^{τ'}$ σ7ρατηλατη απ^{ο} ϋπατων και $\overline{ϋ}$φυεσ7ς πατρικιω
πραιφεκτου Ϊουσ7ινου δουκι και αυγουσ7αλιω της Θηβαιων χωρας το β //
Δια του μ[εγ]αλοπρ/ μ[α]γισ7ερος Δωροθεου + Δεησις και ϊκεσια π^{α}/ των αθλιων ερημιτων μοναχ$\bar{ω}$
✠ του ορους των χρισ7οφορων αποσ7ολων καλουμ^{ε}ς Φαραο̄το[ς].
Πασα δικαιοσυνη και δικαιοπραγεια τας προοδους προλαμπουσιν της ϋμων ενδοξο̄ $\overset{π}{ϋ}$φυϊας·
και παντα τα ευαγη μοναστηρια κς του $\overline{Θυ}$ πανσεπ7α ευκτηρια επι της ϋμετερας αισιας
αγαλλωνται (*sic*) εναρχειας, εφ οτι παν αδικον φευκτεον και απ^{ο}τρεπ7εον απ^{ο} το̄των ελᾱνεται
των ειω[θ]οτων φιλοπραγμονησαι και πλεονεκτησαι τα εαυτων πραγματα τυρανικως.
Και ευχη τουτων και (εσ7ιν) των ενοικουντων τη τουτων συνευλεσει (*sic* pour συνελευσει) ϊκετηρια, και πρεσβεια ϋπερ
ϋμων των ευκλεσ7ατων μετα και των ενδοξ^{ο}ς ϋμων τεκνων των της επαρχειας πασης κυριων
ου πεπαυσεται προς τον παμβασιλεα $\overline{Θν}$ αδιαλειπ7ως αναφερομενη, δια τον οικτον ϋμων
και οισ7[ρ]ον εις παν οτι $\overset{ουν}{το}$υτοις συμβαλλομενον και περισπουδασ7ον $\overline{Θω}$ αγαθον εργον. Και το̄το
ακριβως επισ7αμενοι, προσπιπ7ωμεν τοις ευκλεεσι και ανεπαφοις ϋμων ϊχνεσι, διδασκοντες
το καθ ημας πραγμα εν τουτοις εχον ✠ Διδασκωμεν ουν το φιλανθρωπον ϋψος ϋμων ως

Ligne 2. Ενδοξ^{ο} pour ενδοξοτατος. — $\overset{π}{ϋ}$φυεσ7ς = υπερφυεσ7ατος, etc.
Ligne 4. Μοναχ$\bar{ω}$: la barre sur l'ω remplace quelquefois le ν du génitif pluriel (cf. n° 67055 verso, vers 15 : αρετα$\bar{ω}$).
Ligne 5. Καλουμ^{ε}ς = καλουμενου.
Ligne 7. Κς = και. — $\overline{Θυ}$ pour Θεου.
Ligne 9. Φιλοπραγμονησαι και πλεονεκτησαι : est-ce un emploi fautif de l'actif à la place du passif? (Cf. n° 67004, l. 5, un emploi de φιλοπραγμονειν au passif.) — Τυρανικως pour τυραννικως. Les fautes d'orthographe (sauf celles que causent l'iotacisme) sont rares dans ces requêtes. Cf. pourtant l. 16, συννημμενας.
Ligne 11. Ευκλεσ7ατων pour ευκλεεσ7ατων. Cf. ελεϊνοτατων (n° 67002, en-tête, l. 2).

ολιγας αρουρας, εως $\overline{ε\xi}$ και μονων, σποριμης γης, συννημμενας τοις ημετεροις γηδιοις ητοι τō αγιō [67003]

τοπō της διακονιας, εδωρησατο ημιν κατ' εγγραφον δωρεαν μια τις γυνη χηρα, ητις ελαχεν

ταυτας κατα προικοον του αυτης ανδρος τοτε περιοντος. Επειτα δε κακεινō αυτης προτελευτησαντō^{s},

τοις εξ αυτης τεκνοις αμα ταυτη προκαταλειψαντος, ὕσ7ερον δε και των ειρημενων τεκνων μετα τōν

πατερα τελευτησαντων θανοντα, και ωσαυτως απολειποντων τη μητρι αυτων τη αρτιως προ ἱκανō χρονō

δωρησαμενης ημιν τα γηδια, εις προσφοραν και αγαπην, ὕπερ ἱλασμō ψυχης αυτης και των τεκνων μετα

και τō αυτων πατρος· οπερ πρεσβειον προσδοκιας και ελπιδος αποθανοντων εσ7ι τōτο. Κϛ ουκ' ἴσμεν ποθεν

επεξηλθεν ημας Ἰεζεκιηλ τις τυγχανων κουρευς και συκοφαντης και πονηρος, βουλομενος ταυτας αποσπασασθαι

αφ ημων αδικως, μη εχων παντοιαν μετουσιαν μετα των κυριων τō πραγματος· οθεν παρακαλουμεν το υψος ὕμων, ενορκουντες

κατα της α[γι]ας Τριαδος ει παρασ7αιη προσ7αξαι τω παγαρχη της Ανταιō και τω τοποτηρητη ταυτης αφ ημων αυτον αποτρεψαι, δεσ$\overset{o}{π}$ϛ ὑ$\overset{π}{φ}$υεσ$\overset{α}{τ}$ϛ

Suscription au verso :

✝ Δεησις και ἱ   κεσια των ὕμετερω̄
ελεει δουλων

Ligne 16. Συννημμενας pour συνημμενας.
Ligne 17. Κατ' εγγραφον : apostrophe dans le ms.
Ligne 19. Τōν : le scribe avait écrit τō en premier lieu. Le ν a été ajouté après coup, mais on a laissé sur l'ο la barre qui indiquait la diphthongue ου.
Ligne 21. Δωρησαμενης : *lapsus* pour δωρησαμενη.
Ligne 22. Οπερ : lecture douteuse. L'ο affecte une forme singulière, les deux moitiés de la circonférence ne se raccordent pas entre elles. — Ουκ' : apostrophe dans le ms. Cf. nº 67004, l. 5.
Ligne 25. Δεσ$\overset{o}{π}$ϛ ὑ$\overset{π}{φ}$υεσ$\overset{α}{τ}$ϛ : δεσποται υπερφυεσ7ατοι (cf. l'emploi du pluriel aux nºs 67002, p. III, l. 24; 67004, l. 21, etc.).
Suscription. Ελεει = ελεεινοτατων.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, nº 40747.

67004. Requête adressée au duc de Thébaïde Fl. Marianos par les sénateurs de la ville d'Omboi, contre un certain Kollouthos, suspect de paganisme, qui a excité contre eux les Blemmyes et pillé le canton avec l'aide des Barbares. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 1 m. 020 mill. — Même écriture que celle des nos 67002 et 67003. — Antinoé (?).

Les lignes d'écriture s'étendent dans le sens de la largeur. La disposition pouvait être la même que dans la requête des gens d'Aphroditô (n° 67002) : l'en-tête courait sur toute ou sur la plus grande partie de l'étendue de la bande, tandis que le corps même de la supplique se serait divisé en deux, peut-être en trois colonnes(?). Nous ne possédons que la première colonne : encore lui manque-t-il, sur la droite, l'espace d'une trentaine de lettres à chaque ligne. — En partie rongé par les mites.

☧ Φλαυϊ[ω Τριαδιω] Μαριανω Μι[χα]ηλιω Γαβριηλιω Θεοδωρω Κωνσ7αντινω
+ χμγ ″ χμγ ″
Ϊουλιανω Αθανασιω τω ενδοξοτατω σ7ρατηλατ[η] απ° ϋπατ[ων και ῡ̄φυεσ7ς πατρικιω πραιφεκτου Ιουσ7ινου δουκι και αυγουσ7αλιω της Θηβαιων χωρας το β″]

2 ☩ Δεησις και ϊκεσια π̄α/ των ελεεινοτατων βουλευτων Ομβων των [δ]ουλων της ϋμ[ετερας ῡ̄φυιας (?). . . . .]

3 Εγνωσ7αι τοις εν[οικου]σι π[ασα]ν την αθλιαν ημων Θηβαιων χωραν ο πρ[ο]ς Θ̄ν̄ και σωτηρα Χ̄ν̄ ϊλασμος ημων εκ τ̄ο̄ την ημετεραν ταλαιπωριαν αξιουσθαι παλιν τ[η]ς διαβεβο[ημενης ϋμων και πανευφημουμενης]

4 παρ̄ο̄σιας, ελπιδ[α κ̣ σω]τ̣ηρ[ι]ωδες εχοντες εκ [τ]αυτης επ αληθειας τυχειν ληθης των συμβεβηκοτων ημιν πικρων αδικηματων, και αναπαυλαν ενδελ[ε]χη χορευσαι ϋπερ ευλ̣[. . . . .]

5 μερεσιν εφιλοπρ[αγμο]ν̣ηθημεν ουκ' (sic) ως ετυχεν και το καθ' ημας πραγμα εξειπειν ουκ' ηυραμ̣εν, μη οντος λυτρ̄ο̄μεν̄ο̄ μητε σωσοντος ει μη ϋμας τ̄ο̄ς [ϋ]περοχωτατους και ενδοξους [. . . . .]

του πανοικτισ7̄ο̄ Θ[ῡ · το] δ̣ε κ[α]θ' ημας πραγμα εν τ̄ο̄τοις εχομεν + Διδασκωμεν την ϋπερφυη ϋμων και ενδοξον δεσποτειαν ως μωριαν και ακατασ7ασιαν αμυθη[τ]ον ενοσησεν τις [α]ταξια φερομ̣[ενος . . . .]

Ligne 1. On remarquera dans la liste l'absence du nom Μαρτυριος.

Ligne 2. C'est Kom-Ombô, plutôt que l'autre ville d'Ombos, près de Tentyra.

Ligne 5. Εφιλοπρ. . . . ν̣ηθημεν : il manque environ quatre lettres. — Καθ' ημας : l'apostrophe se trouve dans le manuscrit. — Ηυραμεν : cf. l'emploi constant de γεναμενος pour γενομενος. — Ουκ' ηυραμεν, comme un peu plus haut ουκ' ως. L'emploi d'une apostrophe après ουκ est fréquent.

Ligne 6. Θ̄ῡ pour Θεου : restitution très douteuse, qui force le sens du mot πανοικτισ7ου (*miséricordieux* au lieu de *misérable*). Cf. n° 67020, l. 10.

κατα̣[γ]ομενος προ̣ [βασι]λ̣εως, και μηδεμιαν εκπ[λ]ηξιν των νομων καρτουμενος, μητε ανθρωπων φειδομενος κατα φοβον Θεου. Ουκ ωκνησεν γαρ ο τοι[ο̄]τος ματαιος και ο̣λισθηρος και [. . . . .] [67004]

πονηρον απεργα̣[ζεσθαι] εαυτω βιον τε και εργαστ̣η̣[ρ]ιον, και το μεμυημενον . . χριστιανικον αθε[τ]ησαι σεβας και θρησκο̣ς, και δαιμοσι και ξο̣ανοις αφϊερωσαι σ[η]κους, αντιπολεμιον εαυτον δ[εικνυμενος(?). . . . .]

σκανδαλα̣ ποιησ[αμενο]ς̣ εν̣ τ̣ω αυ[το]ν̣ τα ϊερα τοις βαρβαροις ητι Βλ̣εμυσι δ̣ι̣ακαινισασθαι, μεθ ο καιπερ εκεινοι τον αΐδιον επιγινωσκειν Θεον ϋπεστρεφ̣οντο, των εξουδενωσεως ειδω̣[λων(?). . . . .]

ωμοφαγων ο τοιου̣[τος .].ε̣ι̣σ̣.ω̣[. .]εν[ο]ς εθελ̣ξεν σ̣υ̣[ν]ομοιωματα κ[ακ?]ων, και [ε]πραιτευσαν η[μ]ας παν[τ]ελως και αο̣[ικ]ητο̄ς τας ημ[ετ]ερα[ς] εξεπορθησεν οικιας, λεηλατησας τα παντοια [η]μ̣ων πραγματ[α. . . . .]

τεκνα πλεον βαρβ[αρ. .]. . τ̣α̣ι̣ς [κ]ακως δια[πρ]αξαμ[εν]ος συνομονο[ια]ν̣ τοις [ειρ]ημ^{ε}ς βαρβαρο[ις], και α[. . .]αν̣ πρ̣ατ̣τω[ν] εν απασι κεχρη[μ]ενο[ις] κακοι[ς] αυτον[ο]μι[α]ς̣ τροπω̣ καθ [Ϊ]ερ[ω]βοαμ̣ τας δ̣α̣μ̣α̣λε̣ι̣[ς. . . . .]

εις τα ειδωλα ο τοιο̄[τος . .]ε̣ο̣ν̣ το̄ [. .]εξειργασατ[ο . .].η κα̣[τα(?)] βαρβαροις γεναμ[εν]ος και [ε]φ' οις εζ̣ητει α̣[υτ]ων το[τ]ε Κολλ̣ο̣̄θος [ο λα]μπρ^{ο}/ ε[μ]-

π[αραν]ομιαν και

φανει [. .] π̣ρο[ς] αυτο[ν] δια τη[ν τ]ο̄ π[αρ] αυτο̄ κτισθ[εντ]ος [επ]ιτιμιαν

παμ

μιαρ[αν τ]ο̄ [. . . . .]

συνηθροισεν πολλο[υς . . .] το̄ς π̣α̣μ̣[. .]τ̣ομενο̄ς [. .]ω̣ επο[ιη]σεν μ[ε]τα την̣ [πο]ρθησι[ν τ]ων οικημα[τω]ν ημω[ν] και τη[ν] ε̣κ[ειν]ων διαρπαγην, [κ]ατ̣ε̣[τρ]εψεν τα πλει[στ]α̣ μ̣[εν(?)] αυτω̣ν̣ και [. . .]α̣[. .] επρησεν ο[ικημ(?)]α[τα. . . . .]

ημιν και νηπιων τε̣[κνων .]καλ̣. [. . . .]. .ν̣ον ε̣ι̣[. .]εν ϋ[μι]ν̣ ο ωμοφαγος ο̣ [εκ]εινος [και(?)] μιξοβαρβαρο[ς κ]αι μιξ[ελ]λ̣ην, αποντω̣[ν η]μω[ν κ]αι παρ̣ο̣υ̣τ[ων] ενταυ[θ]α επι [τησδε τ]ης̣ πολεως Αν[τι]νο[ου], δ̣ημοσιας χρ[ειας εν]ε[κεν(?). . . . .]

αυτονομων απητ[ησεν? ε]αυτω οικ[ει]ωσαμενος μετ[α τ]ης επομενης αυτω τ̣[ων]

Ligne 7. Προ βασιλεως : restitution douteuse. — Καρτουμενος = κρατουμενος.

Ligne 8. Un mot semble avoir été effacé avant χριστιανικον. — Σηκους : très douteux.

Ligne 9. Ητι : iotacisme pour ητοι.

Ligne 10. Εθελξεν : très douteux.

Ligne 11. Ϊερωβοαμ. Cf. un autre souvenir biblique au n° 67002, p. I, l. 18.

Ligne 12. Les lacunes étant, à partir de cet endroit, très considérables, je ne prétends nullement restituer un texte certain. — Λαμπρ^{ο}/ = λαμπροτατος.

[67004] ατακτων συνοδο[υ, κατ]' εδαπανωσαν (*sic*) εις εα[υτ]ο̄ς αφοϐως [κ]αι τα σ[υν]τελικα α[υτ]ων χ[ρυσ]ια(?) αν[....] της εν απηλ[ιωτη(?)]η[.. ....]

[.]εινοντα, προς λυ[μην τō] δ[η]μοσιō λογō και τελει[αν ημ]ων ανατροπην· εξω [η κ]αι προσποριςας βαρ[ϐαροις] εθνεσι δωρα κ[αι λ]ωτισματα, συνθρ[ησκ]ευων τοις τοιουτ[οις] ο βεϐηλος και π[αρ]θενο[φθορος........ ....]

δευρο ϋπο συλλ[αϐ]..... τō αυτō και ϊδικην ε[γγον(?)]ην καταμοιχευσας [αυθ]αδεως· και προσε[.......] τα ϊερα σικνα χ[....]ας χρυσα εις κλα[...].αϐρας βαρϐαρω[ν ..]χειρων και αυτο[ς, μ]εταποιησαμ[ενος(?) ....]

ει οιον τε εσ7ι δι...ε[νορκ]ου[μ]εν την ϋπερφυη ϋ[μων] ευκλειαν τα πανδειν[α τōτō τ]ō ατοπωτατου κ[.....]ως εχοντος της [.....] ο τō αυτō ονο[ματος], ατινα χαρτης [ου χωρ]ει ουτε γλωσ[ση] εκφρασαι [........ ....]

ανασ7αληναι και [παντε]λως αναιρεθηναι πλ[..]..απνō ευκαταγω[.....]ενυνσθαι ωσ7[ε το μνημ]οσυνον τōτō κ[ατα ρι]ζης πωποτ[ε εξωθ(?)]ηναι, οπως ε[υρωμ]εν ευκολω[ς βιω]ναι οιοι[..........................]

τα ϊδια τω δημοσιω [...] εξϋπερετησαι τη τō[των εισ]φορα κατα το ε[θο]ς και ευρωμεν ησ[υχως] διατριψαι, προσ[κυνουμ]ενοι αδιαλειπ[7ως] τω αγαθω κ[υριω] εποπ7η Θεω ῡ [σωτη]ριας και δ[ιαμονης.................... ....]

ϋπερφυεσ7ς τ̄ς και [ευκλ]εεσ7ς τς σ7[ρ]ατηλ/ ϋπατοι [πα]τρικιοι δουκες αυγ[ο]υσ7αλιοι κυριοι ⳩ αω +[+]+

Ligne 17. Σικνα : pour σιγνα, les *saintes images*(?).
Ligne 19. Βιωναι : restitution d'après le n° 67002, p. III, l. 23.
Ligne 20. Lire εξυπηρετησαι. — ῡ : abréviation de υπερ. — La lacune contient en substance : υμων και των υμετερων τεκνων.
Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40748.

67005. Requête adressée au duc de Thébaïde Fl. Marianos par la veuve Sophia. Son premier mari est mort en lui laissant un enfant en bas âge, et elle a été injustement dépouillée de ce qu'il lui avait reconnu. S'étant mariée une seconde fois, un certain Senouthès a fait périr son nouvel époux, et s'est livré à des violences contre elle. Enfin, un nommé Jérémie, *βοηθός* du village d'Aphroditô, s'est emparé de son enfant et refuse de le lui rendre. — Long. o m. 305 mill., larg. o m. 740 mill. — Antinoé (?).

Même écriture que les requêtes précédentes. Une lacune d'une quinzaine de lettres après le début de chaque ligne; très endommagé par les insectes.

[χμ]γ [67005]

1 Φλα[υϊ]ω Τ̣ρ̣ι̣[αδιω Μαριανω] Μ[ι]χαηλιω̣ Γαβριηλιω̣ Κωνσ?αντινω̣ [Θ]εοδωρω
Μ[αρ]τυριω Ϊου[λια]νω Αθανασιω τω

2 ενδοξ[οτ∫] σ?ρατ[ηλ/ απο υπατω]ν̣ κ̣[αι ῦ]φυεσ?^{α}∫ πατρικιω πραιφεκτου Ϊου-
σ?ιν[ο]υ δουκι και [α]υγουσ?αλιω της Θηβαιων επαρ$^{χ∫}$ το β̄//

3 ✠ Δεησ[ις] και ικεσια παρ εμου της
ελεειν̣[ο]τατης ορφανικης δουλης Σοφιας, ορμωμενης απο

4 Αφροδιτης της πανταθλιας κωμης του
Α̣νταιοπ[ολι]τō νομō ✝

5 ✝ Η̣ θει[α προνοι]α κ[αι οι φιλοχρισ?οι δ]εσ̣[π]ο̣[τ]αι των σ̣[κη?]π?ρων την
υμετεραν ευκλεη ῦφυϊαν εθεσπιζαν αρχειν την τε την πανταθλιαν Θηβαιω[ν]

[χωρα]ν [. . . . . .]οσ̣. . υ̣[. . . . .]. . .[τ]ο̣υ̣ς̣ κατ ε̣[μ]ε ηδικημε̣ν̣[ο]υς
ευτελεσ?ερους και αθλ̣[ιο]υς, ως ϊκανην ουσαν και μισοπονηρον

[την υμετεραν(?)] φιλ[ο]π?ω̣[χον υπερφυϊαν· και τ]ōτο αυτο̣ α̣[κ]ριβως επι-
σ̣?α̣[μ]ενη, [κ]αι πευσασα το ευωδε[ς] και πανευφημὸν ῦ̣μ̣ων δικαιοπραγες
προβλημα,

[παρα π]ο̣δ̣[α] τ[ω]ν α̣ν̣[επαφων κ∫ ευκλεσ?ατω]ν̣ ῦ̣μ̣ω̣[ν ϊ]χνων κ̣υ̣λ̣ιν̣δ̣[ου]-
με[νη] η[κ]ον, βουλομενη και αυτη την ῦμετερ̣αν ευτ̣υχησαι δικαιοσυνην, οιον

[. . . . .]σσι τα[υ]την [. . . . .] εν τω κ[α]τ ε[μ]ε̣
πραγμ̣[α]τι τ[ο]ι̣ουτον εχοντι τ[ο]ν τροπο̣ν̣ [✝] Διδασκω [δ]ε̣ το παντιμον
ῦψος ῦμων ως

10 [τυρ(?)]ανικως τον [. . . . . .τ]η̣ των γ[α]μ̣ων αρμονια̣ εκ̣-
δ̣οτος εγ[ε]ναμην μ̣ετα γνωμ̣η̣ς̣ τ̣ω̣ν̣ εμ̣ω̣ν $\overset{θειων}{\text{περιοντων}}$, και παιδοποιησασα

[απο(?)] του ευμοιρου αν̣[δρος. . . . . .τεκ]νον [αρ]ρενικο̣ν̣ πε[ν]τα-
[ετ]η̣ρον(?), του βιō ῦπα̣ν̣α̣χωρ̣η̣σαντος τōτō, κατελειπεν αυτο μοι θηλα-
ζομεν[η]

[. . . .] ε̣μ̣. . [απ]^{ο} μ[ο]χθ̣ō [. . . . .] δ̣[ε]δ̣ω̣κ[εν] ο τōτō

Ligne 2. Επαρ$^{χ∫}$ = επαρχειας.

Ligne 5. Σκηπ?ρων : douteux, mais il reste des traces du κ et de l'η. — Εθεσπιζαν : pour εθεσπισαν. — Την τε : pour τηνδε.

Ligne 7. Πευσασα (encore l'aoriste premier) : pour πυθομενη.

Ligne 8. Restitution d'après la requête des gens d'Aphrodité : οθεν αοκνως προκυλινδουμενοι ηκαμεν παρα ποδα των ανεπαφων ῦμων ϊχνων (l. 8-9 de la première page).

Ligne 10. Τυρανικως (?) avec un seul ν se rencontre au n° 67003, l. 9. — Εκδοτος εγεναμην « j'ai été donnée en mariage ».

Ligne 11. Πενταετηρον : au bout de cinq ans? — Κατελειπεν : iotacisme pour κατελιπεν.

Ligne 12. La lacune doit se combler à peu près de cette manière : εσ?ερηθην παντων, οσα δεδωκεν, etc... « j'ai été dépouillée de tout ce que mon mari m'avait donné de son vivant, en qualité de *donatio antenuptialis*, par l'injustice des. . . . . », etc.

[67005]

δ[η]μ[ο]σιων
ϖατηρ ϖερ[ι]ων κατα ϖρο γαμο̄ δωρεαν, απο βιας των [ϖρ]ακτορων της κωμης και των

[αδε]λφω[ν] το̄ α[υ]το̄ θα[νοντος εμου ανδρος(?) . . .] απετ[α]ξαμην αυτοις,
ε μονον
συλλ[α]ϐο̄σα το ει[ρ]ημ̣ς μου ορφανον ϖαιδιον απερισ[τ]ατον. Ὕστερον δε δια το̄το εγκακηθ[εισα]

[. . . . .]αρ[. . . . .]ωσ. . ομ[ι]λησα, και ολιγο̄
τον εμον ανδρα
χρονο̄ διαγεναμενο̄ ϖαιδων μετ αυτου απωθεν, κατεσχεν τις αυτον Σενουθης ονοματι

[. . . . .].ομι[α(?)]ς ὑπαρχ[. . . . . απο της Παν]ος ϖολεως ορμωμενος, ὑπερ εγγυης γεναμς [ϖ]αρα το̄ εμο̄ ανδρος ὑπερ Ἱερημ[ι]ο̄ τινος της κωμης βοηθο̄· ακουομενο[ς]

[. . . . .] το̄ [. .]θαλμο̄ κ[αι. . . . . .σ]ιν θανασιμ[ο]ις [ϖ]εριϐαλων ο ειρημς τιμωρητης [Σ]ενο̄θης ανειλετο αυτον· εκ δευ[τ]ερο̄ δε κατα μηχανοπανουργιας τροπ[ο]ν

[. . . .]σε [τη]ν εμην [χ]ηρ[αιοτητα και την ελε]υθεριαν δ[ι]αφθειραι και ασχημονησαι την [ε]μην ευγενειαν, [μ]η βουληθεισαν δε εξακολουθησαι τω αυτο̄ ϖισματι [κ]αι

[τη α]κολαστω ηδο[ν]η, ϖαρε[ϐαλεν(?)]με εν τη] ἰδικη αυτ[ο̄] φυλακη, ϖαρασκευασας ημερον εμε βακλισθηναι και ϖελματισθηναι και κρεμασθηναι αγριως

εις [.]οφον επι ϖ[εν]τε μηνας[. . . . . φυ]λακ[η]ς. Εκελευσεν ο δεσπς μου ο λαμπρ/ κυριος Κολλουθος ο καγκελλαριος κς ϖαγαρχης απολυθηναι με· ουκ απελυθην

ϖαρα του ειρη[μς] ϖαμ[μιαρου(?) Σενουθιο]υ, ὑσ[τε]ρον δε αυτου απερχομενου εις την Πανος, μεθ ο εμε εταμιευσεν και εναφη[κ]εν μο̄ τα κτηματα
τα
αγεωργη,

Ligne 13. Απεταξαμην αυτοις : j'y ai renoncé (aux biens que m'avait attribués mon mari).

Ligne 14. Ομιλησα : pour ωμιλησα « j'ai contracté un nouveau mariage ».

Ligne 15. Πανος ϖολεως : restitution certaine, voir plus bas l. 20. — Γεναμς = γεναμενης.

Ligne 16. Μηχανοπανουργιας : mot forgé = « fourberie ».

Ligne 17. Πισματι : iotacisme pour ϖεισματι.

Ligne 18. Τη ακολαστω ηδονη : sur cette expression, cf. n° 67090, verso, l. 46. — Παρε. . . . La lacune est de dix lettres environ. — Ημερον : pour ημεραν (?). — Βακλιζειν : donner la bastonnade (*baculum*). — Πελματιζειν : frapper à coups de pied ou de sandales (?).

Ligne 19. Ο λαμπρ/ = ο λαμπροτατος. — Κς : pour και.

Ligne 20. Η Πανος = Panopolis (cf. Hier., *Syn.*, 731, 5 : Πάννος; Georg. Cyp., 769, Πανός).

μη εχουσα επιμ[ελε]την (?) [. . . .] και αυ[. . . . . .]ος μο̄ εξεδιωξεν, παρεβαλεν με τω προρηθεντι κα[κ]οβουλω [Ϊ]ερημια τω την πα[σ]αν ανατρεψαντι κωμην

βοηθω · εμεινεν [κ(?)]αι αυτ[ος(?). . . . . δι(?)]πλωματι εξ εκεινο̄ παραθεσεως · και μηδεν κληρονομησασα και το̄ πρωτο̄ και του δευτερο̄ ανδρος μητε μην

χρεωστουσα ϋπ[ο] των ι[. . . . .]ν παντελως και ουτως πα[ρ]αδεδωκεν την εμην χηραι[ο]τητα μετα του ο[ρ]φανικου μο̄ παιδιο̄ τοις Μακεδοσι στρατιωταις.

[Κ]ακεινω[ν] μαθο[ντ]ων τη[ν. . . . .] . ες, ωστε τυχης απελυσα[ν] με] · το δε παιδ[ι]ον μ[ου π]αρεκρ[α]τησε[ν] ο κακιστος Ϊερημιας, αφηκ[ε]ν αυτο εκτος το̄ εμο̄ θηλασματο̄ˢ,

ταπεινω[ν] αυτο δι[ολ]ο̄ μεχρ[ι] απε[. . . . .] πι[σ]ματα α[υ]τ[ου(?)] ο[υ]κ' εποιησ[. . . Δι]ο παρακ[αλω εν]ορκι[ζο]υσα το υψος [ϋ]μων κατα του αενα[ου] Θ̄υ Σωτηρος και της σωτηριας ϋμων και των

[ευκλεεστατ ϛ τεκν]ων [. .] ασ[. . . . .]υτο [. . . . . .]σα[. . . .]αυτ[. .]θατοι[. . .]ει π[αραστ]αιη ϊκανως πρ[οσ]ταξαι [ε]μ[ε] εν απασι εκδικηθηναι κ ϛ το ορφανον

[μου παιδιον. . . . .] Θ̄ς φυλαξη ϋμας επι μηκ[ι]στον χρονον, δεσπ° ϛ

[. . . . . . ?] ενδοξ[? ϛ] [ϋφυε]στ[σ]ρατηλ/ δουξ (?) αγουσταλιει (*sic*) πατρικιοι κυριοι της επαρχ ⳨

Au verso, la suscription suivante :

⳨ Φλαυϊω Μαριανω Μιχαηλιω Γαβριηλιω Σεργιω Βαχω Ναρση Κονωνι Αναστασιω Δομνινω Θεοδωρω Καλλινικω τω ϋ̄
φυεστᵅ ϛ [κ]ομετι των καθοσ[ιωμεν ϛ] δομεστ ϛ δουκι ϛ αυγο̄στα[λιω]
Θηβαιων [χωρας ου επαρχειας].

Ligne 23. Le détachement des Macédoniens est déjà signalé au nº 67002, p. II, l. 12.

Ligne 28. Δουξ au singulier; *αγουσταλιει* (*sic*) et *κυριοι* au pluriel. — Les deux lignes 27 et 28, surtout cette dernière, en petite écriture pressée, ne commencent sans doute pas au même alignement que les précédentes, et doivent par conséquent être plus courtes.

Suscription. Les noms diffèrent sensiblement de ceux que donne l'en-tête du papyrus.

Ligne 1. Βαχω (*sic*) pour Βακχω.

Ligne 3. *Δομεστ ϛ = δομεστικων*. — *Δουκι ϛ = δουκι και*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, nº 40749.

67006. **Requête** adressée par la veuve Marie, du village de *Sabbis* dans le nôme Théodosiopolite, au duc de Thébaïde....... (L'espace réservé pour l'en-tête n'a pas été rempli [(*)].) Les magistrats de la *κώμη* veulent lui imposer des corvées dont elle se prétend exempte. — Long. 0 m. 320 mill., larg. 1 m. 220 mill. — Antinoé (?).

Même écriture qu'au n° 67002, p. I. Le début des lignes, à gauche, fait défaut.

Au verso, long fragment d'un contrat de mariage, en un grec barbare défiguré par une abondance insolite de fautes d'orthographe. Écriture assez soignée, mais maladroite (tout à fait négligée à partir de la ligne 101), sorte d'onciale grossière mêlée de quelques ligatures cursives. Ce verso est fortement usé par frottement.

+ Δεησ[ις κ]αι ϊκεσι[α] ϖ^{α}/ Μαριας απο κωμη[ς
Σ]αϐϐεως του Θεοδοσιουπολιτου νομου.

οις μενοις
[Ευεργετημ]α̣ μεγισ7ον ϖρ[ο]κειται ϖαση(ς) της αδικη[σ]εως η της ϋμετερας
εκδικια αλογο̣
ενδ̣[ο]ξς υπερφυϊας αδικου [κ]αι υπερ ϖαντ(ω)ν κατ̣[α τ]η αθλια χηρα και τρεφουσα ϖολ̣[λ]ους ορφανους αφ̣ηλικ̣ο̣υς υϊους και μηδεπο[τ]ε ϖ . . λθ . . κ[α]τα σπ̣ο̣ρα̣[ν ϖ]υ̣ρων

μου
[. . . . .]η̣θην μητε [α]π̣ο γονεων και ϖρογον[ω]ν̣ τουτο το εμφυτον εχο[υσα], και ουτως επεξηλθαν μοι βιαιως οι ϖρωτευοντ̣ες της εμης κωμης Σαϐϐεως, βουλομενοι επιϐ̣[α]λ̣ειν τη εμη χηραιοτ[η]τι ω̣[.]ουτ̣[..]σ7ρ̣ε̣φ̣ . μ̣εν̣ . . ω̣ . . ω απορω

μου
[. . . . .]μ̣ετα των εμων ορφανων τεκνων τω̣[ν] και δεομενων την αν[αγ]-
αει
καιαν τροφην, απολογησασθαι υπερ τουτω̣ν̣ μη σπειρομενων δημοσια και ϖαντα βαρ̣ο^{η}ι · οθεν ϖαρα̣καλ̣ω̣ το υψ[ος] υ̣μ[ων] φ[ιλ]α̣ν̣θρωπον

το εθος
[ει ϖαρασ7α]ι̣[η] ϖροσ7αξαι μη ϖαρασυνη̣θως των ε̣[μ]ων γονεων και της̣
με
[ϖ]αντοιας μου γενεας ελκεσθαι εις τοιουτο γεωργικον λειτουργημα και
δο̄λιας
φ̣ρ̣οντισμα ου απειρ̣ως εχω και̣ αδ[υ]να[τ]ω̣ς ε̣χ̣ω το̣ μ̣[ε]ρ̣ο̣ς̣ . . . . θ̣ηναι

Ligne 2. . . . ημ]α̣ : cf. n° 67008, l. 7. — Πασης της αδικησεως : corrigé en ϖαση (= ϖασι) τοις αδικημενοις (pour αδικουμενοις ou ηδικημενοις). — Ενδοξς = ενδοξου. — Αλογο : le mot ϖαντων a été corrigé en ϖαντα λογον.

Ligne 3. Σαϐϐεως : la barre horizontale sur les deux β indique seulement que le mot est un nom propre. Le premier β semble avoir été corrigé en σ.

Ligne 4. Βαροι : iotacisme, corrigé en βαρη.

(*) L'écriture étant toujours identique à celle des pièces précédentes, il est assez probable que celle-ci encore émane du même scribe et est adressée au même duc Fl. Marianos.

[. . . . .]πορω του αλια[σ]ʇου, ἵνα μη και ευρω κα[τα]θεσθαι γηδια, οπ[ω]ς [67006]

τουτου τυχουσα του ευεργετηματος ευχαριστηριους ευχας και ὕμνειν (ους) ανα-

πεμψω τω ϖα[γ]κτισω Θεω και [σ]ωτ[η]ρι (Χ̄ω [? υπ]ερ δι[αμονης]) ως κ.δεσι μονος

[. . . . του φι]λανθρωπου [ὑ]ψος (υ υμων) κα[ι] των γλυκυτατων (η)μων (υ) τεκνων δια ϖαντος, δεσποτα ☧

Au bas de la feuille : ✝ Δ[ε]ησις και ἵκε[σ]ια ϖαρα Μαριας (écriture plus petite et penchée en avant, mais de la même main).

Ligne 6. Τυχουσα : corrigé sur τυχον précédemment écrit. — Ὑμνειν : corrigé en υμνους. — Παγκτισω : *lapsus* pour ϖαγκτιστω, créateur de toutes choses(?).
Ligne 7. Ημων : η barré et corrigé en υ.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40750.

VERSO.

. . . .

[μ]ακαριωτατης αυτου γαμετης αμε. .οις. . . και εποιὸργιας (?) της μ. . . . .

. . . .θομενης τουτω τω ϖροικ[ωω, α]πα[ν]τες απο της Λυ[κοπ]ολιτων, αλληλοις ομολο[γουσιν]

. . . .ς υποτεταγμενα χειρ. . .ποτ. . . . .

. . . . .νον εν. . . . . . .

μια γενομεν . . . .

αυτα ϖατηρ Βικ[το]ρος ιατρος ϖρογ[εγραμμ]ς τ]ω ϖροιριμενω [ευλ]αβεστ[α]τω Ιωαν[νη]. . . . .

ϖερι της κοσμιοτατης αυτου θυγατρ[ος Βικτωρινης (?)] ϖαρθενου, εξετον αυτον ταυτην. . . .

. . . . .ι ϖρος νομιμον γαμον, και ταυτην εμνηστευσατω υπε[ρ] τō αυτου υἵου [Α]φ[ουτος],

. . .της μνηστιας κατα νομους συστασης και χιρολαβι[ō(?)] τ[ε(?)] συντ[αχθε]ντος μετα[ξυ αυτον]

Ligne 6. Βικτορος : pour Βικτωρ. — Προιριμενω : pour ϖροειρημενω.
Ligne 7. Εξετον αυτον : pour εξαιτων αυτων (?) « leur demandant leur fille ».
Ligne 8. Εμνηστευσατω : pour εμνηστευσατο.
Ligne 9. Χιρολαβιον = prise de possession(?) (cf. plus bas, l. 10). — Μεταξυ αυτον : pour αυτων.

[67006]

[α]μφοτ̣ερ̣ο̣ν̣, και αρραϐονος επιτοθεντος εν ωτ̣ο̣ χερ̣ωλαϐειω π̣εφανε τω̣. . . .
ατε ετνα τα τ̣ρ̣.ρ̣ι̣. .ναια π[ραγ]ματα τα συνταχ̣θ̣[ε]ν̣[τα υ]π̣ο̣ [αυ]των αμφωτερον δ̣ι̣δ̣[οσθαι] (?)
[α]υ̣τ̣ο[ι]ς εν τω κε̣ρ̣α̣ς(?) το̣υ γαμων· ν̣υ̣ν ο̣υ̣ν τ[η] προν̣η̣α̣ το̣υ Κριτ7ονος ετοξε. . . . . .[νυ]μ̣φ̣
[ι]ος(?) τους σ7αγμους επιτελεσαι̣ και εγραφο̣ν̣ π̣ρ̣ο̣ιγω̣ων θεσθαι μ̣ε̣ταξυ αυτων αμφωτερων
κατα την τον νομον ταξν. Ηγαγετ ο προειρη̣μ̣ενος θαυμασιωτατος Βικ̣τ̣ω̣ρ τω προιριμεν[ω]
υπεξουσιω αυτο̣υ υἱῳ Αφουτι τω θαυμασιωτ̣α̣τω νυμφιω την προηριμεν. τοτης, πατρο̣ς̣
Ἰωαννου του ευλαϐεσ7ατου δ̣ι̣[α]κ̣ο̣ν̣ου, προς γαμον και βιου γαινωνιαν και παι̣[δ]. . . .
π̣α̣ρ̣α̣ το γνησιων επισ. . . .κ̣ω̣. . . . . .μ̣.ν̣ο̣ προς
. . . . θ̣α̣υ̣μ̣α̣σιωτα̣[τ]ο̣ς Βικ̣τ̣ωρ [ιατ]ρος πα̣[τ]η̣ρ̣ (?) [του θ]αυμ[ασιω]τ̣α̣[το]υ νυμφιου Αφου
τος κ̣α̣ι̣ ε̣π̣ι̣σ7ιλατο δι[δ]οναι λ̣ο̣γ̣[ω προ γα]μ̣ο̣υ̣ [δ]ωρε̣α̣ς̣ π̣αντα τα καταλειφθεν[τα]
[παρα] της μακαριωτατης Ἀλι[ας], [γαμε]τ̣η̣ς̣ μ[εν του] προειρει[μενου Βικ]τωρο[ς]
[ιατρο]υ̣, μητρος δε του αυτου ν̣υ̣μφ[ιου], κινητ̣α̣ [τε και ακιν]η̣[τα και αυτο]κιν[ητα]
[πραγμ]ατα̣ λ̣ο̣. . . . .
.π. . .[ε]ι̣λ̣ηφεν ε̣ργω π̣α̣ρ̣α̣ του προειρειμ[ενου]. . . . .

Ligne 10. Αρραϐονος : pour αρραϐωνος, dédit. — Lire επιδοθεντος. — Εν ωτο = εν αυτω(?). — Πεφανε : pour πεφηνε(?).

Ligne 11. Ετνα : pour εδνα. — Lire αμφοτερων.

Ligne 12. Κερας : pour γερας (cf. l. 34)? — Προνηα (douteux) : pour προνοια. — Κριτ7ονος : pour Κρειτ7ονος, le Tout-Puissant (Dieu). — Ετοξε : pour εδοξε.

Ligne 13. Σταγμους :? — Εγραφον προιγωων = εγγραφον προικωον.

Ligne 14. Τον νομον : lire των νομων. — Ταξν pour ταξιν. — Προιριμενω = προειρημενω.

Ligne 15. Υπεξουσιω : *alieni juris;* c'est parce que le fiancé est mineur que son père Victor a dans ce contrat le principal rôle. — Τοτης : pour ταυτην(?). La dernière lettre du mot précédent est illisible; il faut en tout cas corriger en προειρημενην.

Ligne 16. Γαινωνιαν = κοινωνιαν.

Ligne 19. Επισ7ιλατο : pour επεσ7ειλατο.

Ligne 20. Restitution douteuse : le ς de γαμετης ressemble plutôt à un ο.

Βικτωρος και οργον . . . ον διδ[ο]να[ι] . . . . υ . . . αυτω απεκρεψεν εκ της μητρ[ο]
ας του [αυτου νυμ]φ[ιου] . . . . ιδ . ογε . υτον εδαπανησεν ουδε εις εδερα
[. . . . . τ]ουτ εσῖιν χρυσου νομισματιου κτα παρα κερατια εικοσι τεσσασως χρ[υ]
σοχοϊκο σῖαθ[μω], και αργου χρυσιου ετερα νομισματα δυο διμοιρον ευσῖα
θμα ζυγω, και την ϋποθηγην τον νομισματιων ενεα παραα κερατια τριακοντα
δυο τω αυτω σῖαθμω, και το γ ραματιον ενος τριτου νομισματιου της προχρειας
[τυχ(?)]ουσης εν τω κτημα[τι τω] δια[κει]μενω εν τη πεδιαδι κωμης Ψναμουνεως του Αντι
[νοϊτου νομου(?)] . . . και ομου χρυσου νομισματια εικοσι εν ουτως· δωδεκα μεν νομισ
ματα εκ τον αυτον εικοσι ενος νομισματα ενσῖελλογαενα τη αυτη νυμφη
Βικτωρινη τη ευγενησῖατη υπερ τον ετνον [αυτης] τον συνφωνηθεντον θιδοσθαι
αυτη εν το γερο τον γανων παρα του προϊρειμενου θαυμασιωτατου Βικτωρος,
τα δε αλλα χρυσου νομισματιου εννεα ειναι παρα τω θαυμασιωτατο νυμφω Αφουτ[ι],
ει λογον διατροφον αυτου, οκτο μεν νο[μ]ισματα εκ τουτον συνφωνηθεντον διδοσθαι τη μακαρι[ωτα]
τη αυτου γ[αμετ]η Αλια υπερ τοσαυτης ετνον πρωεν παρα του αυτου θαυμασιοτατου Βικτωρος υ . . .
. . . . τον γαμων τα και αρτιως δοθεντα τω αυτω νυμφιω, εδερα δε νομισματα τεσσαρ[α]

Ligne 24. Απεκρεψεν : (?). Απεκλεψεν donne un sens inadmissible.
Ligne 25. Εδερα = ετερα.
Ligne 26. Κτα : lecture certaine (. . . ου κτα = οκτω?). — Τεσσασως(?) : pour τεσσαρα.
Ligne 27. Χρυσοχοϊκο : pour χρυσοχοϊκω. — Αργου : douteux. — Διμοιρον, *deux tiers*.
Ligne 28. Ϋποθηγην = ϋποθηκην. — Ενεα (*sic*) : pour εννεα. — Παραα : *lapsus* pour παρα.
Ligne 29. Γραματιον : pour γραμματιον.
Ligne 30. Ψναμουνεως : le nom du village est Ψινομουνις (cf. l. 51, et al.). Je ne crois pourtant pas qu'on puisse lire autrement ici (cf. encore n° 67078, l. 2 et 4).
Ligne 32. Εκ τον αυτον εικοσι ενος νομισματα = εκ των αυτων ε. ε. νομισματων. — Ενσῖελλογαενα : le scribe a voulu dire sans doute ενσῖελλομενα, mais il est impossible de lire un μ.
Ligne 33. Ευγενησῖατη : pour ευγενεσῖατη. — Ετνον = εδνων. — Αυτης : effacé volontairement. — Συνφωνηθεντον : pour συμφωνηθεντων. — Θιδοσθαι : pour διδοσθαι.
Ligne 34. Εν το γερο τον γανων = εν τω γερω των γαμων (?), (γερω, de γερας?).
Ligne 35. Θαυμασιωτατο : pour θαυμασιωτατω. — Νυμφω (*sic*) : pour νυμφιω.
Ligne 36. Εις λογον διατροφων (??). — Οκτο = οκτω. — Τουτον, etc. : pour τουτων, etc.
Ligne 37. Τοσαυτης : pour ταυτης. — Πρωεν : pour πρωην(?). Lecture très douteuse.

[67006] .... [νο]μισματον τοθεντα τω αυτο Βικτωρι εκ της υποθηγης τον κληρο

νομο[ν] μονον παντι νο........ε[πιβαλλο]ν^{τος} τη αυτη μακαριοτατη Αλια τη αυτου

γαμετη μερους, και αλλα τρια ημισυ, κϳ αλλα νομισματα τρια τιμοιρον εκ του γρ[αμμα]τι[ου]

της αυτης μα[κ]αριοτατης Α[λιας]...

τ.ειν..ον ου αλλ[α .... κ]αι αλλα νομισμα τρια διμοιρον εκ τον κ.

οσε.... της αυτης μακαρ[ιοτατη]ς Αλιας, και το αλλο εν τριτον εκ της προχρειας

το[υ μ]ερους αυτης κτηματος, και οριχαλκιον και χαλκοματον εν τιαφορης ειδεσσι εσκεο[υ]

ασμενοις λιτρας τριακοντα, και γραβακτα κουφα δυο, και ταπητιν κραβακτηρον εν, κϳ τρ

απησαν μιαν ξυλινην μονοπτυχιον, κϳ σ(ο)ολιον(?) σιτυρουν εν, κϳ υποποτιον, και Θυϊαν μιαν

οστρακινην εις χριαν προπαμαατος, και κορτινην παλαιαν, και στιλα εν

και μερος ϋμισυ ϊστου τετραυφαντου, και σποριμης γης αρουρας δυο τεδαρτον ογδοον ουσας

εν τω προϊρημενον κτηματι τω διακει[μενω] εν τη πεδια της αυτης κωμης

Ligne 39. Τοθεντα = δοθεντα.

Ligne 40. Τον κληρονομον = των κληρονομων.

Ligne 41. Τιμοιρον = διμοιρον.

Ligne 45. Οριχαλκιον = οριχαλκιων. — Χαλκοματον = χαλκωματων. — Εν τιαφορης ειδεσσι εσκεουασμενοις = εν διαφοροις ειδεσι εσκευασμενοις.

Ligne 46. Γραβακτα : pour κραββατα. — Ταπητιν : pour ταπητιον. — Κραβακτηρον : cet adjectif ne se trouve pas dans les lexiques. Ταπητιον κραββατηρον doit signifier une *couverture de lit.*

Ligne 47. Τραπησαν : pour τραπεζαν. — Σολιον : lecture très douteuse (la seconde lettre semble être un ο barré. Cf. l. 88). — Σιτυρουν = σιδηρουν : un siège de fer (?). — Υποποτιον : pour υποποδιον, un tabouret. — Θυϊα : mortier (de pharmacien).

Ligne 48. Χριαν pour χρειαν. — Προπαμαατος : on peut lire à la rigueur προπασμαατος pour προπασματος (?) (de πάσσω «asperger»). — Κορτινη : *cortina* «tapisserie». — Après στιλα εν, un espace blanc, place d'un mot qu'on a oublié d'ajouter ensuite.

Ligne 49. Ϋμισυ : pour ημισυ. — Τετραυφαντου : le premier υ a été écrit en correction sur un ν. — Τεδαρτον : pour τεταρτον.

Ligne 50. Προϊρημενον = προειρημενω.

Ψινομουνεω[ς], μετα του επιϐ[α]λλοντος μερους αυταις τον εκισε υδρευματον και φυνικον [67006]

[και αλλον] πavτηον φυτον, ευκαρπον ται και αγαρπον, και ετερον χρη^{σ}τηριον (*sic*) παντον, κς παντο$^{ντο[ν]}$

φυτ[ον, ε]υγαρπον δε και αγαρπον ται, και ^{αι}τερον χρησΊηριον παντον κς παντος του δικαιου

εντος και εκτο[ς, και] μερος τιμοιρον ολοκληρους οικια[ς] μετα παντος αυτου του δικαιου

ογωδωμοιμενης διαγειμενης επι της αυτης Λοικοπολιτων επι ρημης της παρασ[....]

ευκτηρτου του [α]γιου μαρτυρος απα Βικτωρος. Ομολογησεν ομοιως ο αυτος Θαυμασ[ιω]

[τατος Βικτωρ ιατρος ο προγεγραμμενος(?) δι]δοναι επι το προειρημενω αυτου υϊω Αφουτι εις

[..............]ασε[...............υ]ποσΊασεως οριχαλκινων και χαλκοματων

[εν τι]αφ[ορης] ειδεσει ησκεουασμενης λιτρας αλλας τεσσαρακοντα [πεν]τη, και κουλλουρια

διαφορα ξυρα λιτρας εικοσ[ι], και δυλαριον εν, και προσκαιφαλαι δυο σιπποινομεσΊα .. Θηλ.

και αλλα προσκαιφαλεια πολυμι[τα] δυο, κα[ι] υνακια δυο· εν με ρουσσιον, το δε αλλο π[ορφυρου]

Ligne 51. Εκισε = εκεισε. — Υδρευματον pour υδρευματων. — Φυνικον pour φοινικων.

Ligne 52. Παντηον = παντοιων. — Ται και αγαρπον = τε και ακαρπων. — Παντο^{ντον} = παντων των.

Ligne 53. Ευγαρπον δε = ευκαρπων τε. — Ται και ^{αι}τερον = τε και ετερων.

Ligne 54. Lire διμοιρον.

Ligne 55. Ογωδωμοιμενης = ωκοδομημενης. — Λοικοπολιτων = Λυκοπολιτων. Lecture certaine (cf. l. 76, 92). — Ρημης : pour ρυμης.

Ligne 56. Ευκτηρτου : la vraie leçon est évidemment ευκτηριου, mais le τ est nettement formé.

Ligne 59. [εν τι]αφ[ορης] ειδεσει ησκεουασμενης = εν διαφοροις ειδεσι εσκευασμενοις. — Πεντη : pour πεντε : cf. plus bas πεντει, l. 65. — Κουλλουρια = κολλυρια, se retrouve dans Photius, *Bibl.* n° CCXX (*Patr. Gr.*, tom. 103).

Ligne 60. Ξυρα : pour ξηρα(?). — Δυλαριον pour τυλαριον «un matelas». — Προσκαιφαλαι : pour προσκεφαλαια «oreillers». — ΣιπποινομεσΊα... = remplis d'étoupe. Cf. dans Crum (*Cat. of the Copt. mss. in the Rylands Libr. at Manchester*, n° 267), la forme ⲤⲒⲠⲈⲚ pour σιππιον = σΊυππιον «étoupe».

Ligne 61. Υνακια : voir *infra*, l. 96. — Με ρουσσιον : sans doute pour μεν ρουσιον (roux). Cf. l. 92, ε τη Λυκοπολιτη pour εν τη Λυκοπολιτη.

[67006] ν, και λαστικιον ρουσιων εν κα[ι]. . . . . . . ε. . . . . . [κ]αι ειτα. . . . . ν κουφον

και . . . . δρον και του κυκλου δερματινου αυτου, και θρονος

εις, και φρινειν και κλοσ[οκο]μιον εν ξυλινα, και επτα κειπλαρια· ον εν και στιχαρειν, καρακαλι

α ϖεντει διαφορα, και οθονιον μαλλουτον, και ϖυργιτρον ϊατρικον εν ηξεσ-τισμενον,

και θυϊα ιατρικα δυο, κ[αι] ϖακιαλια δυο, και αλαξαμαρνιον εν, και σαβανον εν, και λινουδια επι

χορια δυο, και το ξ[υ]νολον ϖα[ν] με[ρο]ς τριτ[ον] της αυτης οικιοας, και ροραν μιαν (?) οκτοον σητηνη

[. . . . . ϖ]ροειρ[ημενου] κτιματος, [μ]ετα ϖαντος αυτης του δικαιου, διακειμενη εν τη ϖε

δια τη ϖετια της κωμης Ψινομουνεως. Ει δε βουλιθειη τ η ευγενηστατη Θεανους μητηρ του θαυ

Ligne 62. Λαστικιον : il faut peut-être corriger en λαυτικιον, pour λωδικιον (cf. l. 88).

Ligne 64. Φρινειν : sans doute pour φρινιον (cf. quelques mots plus loin la forme στιχαρειν); mais je n'ai pu identifier ce mot. — Κλοσ[οκο]μιον (cf. l. 89 κλοσογκομιον) = γλωσσοκομειον, à l'origine «coffre à resserrer les flûtes». Le mot a fini par signifier une sorte de coffret allongé, destiné à contenir toute espèce d'objets précieux (on l'explique par καμψα). — Κειπλαρια : lecture douteuse; ce mot désigne probablement une espèce de vêtement. — Ον εν = ὦν ἕν. — Στιχαρειν : pour στιχαριον, sorte de vêtement. — Καρακαλιον pour καρακαλλιον, manteau à capuchon (*caracalla*).

Ligne 65. Πεντει pour ϖεντε : cf. plus bas, l. 85. — Οθονιον : voile, ordinairement en toile de lin; ici en laine, comme semble l'indiquer le mot suivant, μαλλουτον. Il faut peut-être lire μαλλωτον (cf. l. 96-97, μαλοχοον). — Πυργιτρον : sans doute un diminutif de ϖυργος : coffre en forme de tour (?) (cf. ϖυργισκος, même sens, et quelquefois ϖυργιδιον). — Ηξεστισμενον : pour εξεστισμενον (?), d'un verbe ξεστιζω «polir».

Ligne 66. Πακιαλια : je n'ai trouvé aucune explication pour ce mot qui se rencontre de nouveau un peu plus loin, l. 87 : à moins qu'il ne faille corriger en φακιαλια (*facialia*). — Αλαξαμαρνιον : cf. Crum, *op. cit.*, n° 246 : ⲁⲗⲉⲝⲁⲙⲁⲣⲛ (= σαβανον?). — Σαβανον «torchon». — Λινουδια : étoffes de lin (?).

Ligne 67. Επιχορια : pour επιχωρια «de travail indigène» : cf. plus bas, l. 81 : αλλο αντιοχειον «un tissu fabriqué à Antioche». — Οικιοα = οικια. — Ροραν : faute pour αρ̄οραν (?). — Οκτοον = ογδοον. — Σητηνη : mot rendu incompréhensible par la lacune qui commence la ligne suivante.

Ligne 68. Κτιματος = κτηματος. — Lire διακειμενην.

Ligne 69. Les mots τη ϖεδια ont été répétés une seconde fois par inadvertance. — Lire βουληθείη τ'ἡ (pour θ'ἡ).

μασιοτατου Βικτωρος δωρησασθαι αυτω αλλο μερος εκ του αυτου κτηματος, επι το και τουτο [67006]
σταληναι τω αυτον νυμφιω· ει δε μη δωρηθαι, ϖροκριματος μη γιγνομενου, εδοξεν αυτον
τον θαυμασιοτατον Βικτωρος τον ϖατερα του νυμφιου Αφουτος τα μητροα απο ϖραγματος
ϖαρεχοντα αυτα εις την ϖρο γ$^{\alpha}$μου δωρεαν..ε. εις ασφαλιαν ϖαρ... το το.........
..........τισι τον.........οιοισ.μαρτυρας τινας δειδομενα ϖαντα εφιτιν τον
εκλημψο[ν]τ[α] του εκδικου, ϖρος τω αυτον εντελεστεραν ασφαλειαν και εκσφαγισμα του εκ
δικου Ευλυκοπολιτων ειχ. ει μετα του ϖροικοου δηλουν και αυτο την εκτισιν και την αποτο
σιν ϖαντον των τοθεντον αυτω. Ωμολογησα δε και ϖροϊρειμενονος ευλαβεστατος Ιωαν[νης]....
και επηγγελα του διδοναι τη ευγενη[στατη νυμφη(?)]............................... θαυμασιοτατου
νυ[μφιου]........................ς εκδ...ιας μητροας της αυτης νυμφης υποστασεως,
χρυσου εν κοσμιος γυναικιοις ουγκιος τριο ϖλεω ελαττον, η διστιχα μαφορια, γυναικια ϖαρακαυδω$^{\alpha}$τ
δεκα τρια, ουτος· δυο μεν λευκα, αλλο δε υσοδε ρουσιον, και αλλο ϖορφυρουν, και αλλο αντιοχ$^{\eta}$ειον,

Ligne 71. Τω αυτον (*sic*). Le ν a sans doute été attiré par le ν initial de *νυμφιω*. — Δωρηθαι : pour *δωρηται*. La phrase qui précède paraît être l'expression d'un souhait : « Puisse sa grand'mère Theanous lui donner une autre partie du terrain; au cas où elle ne le ferait pas », etc.
Ligne 72. Βικτωρος : pour Βικτορα.
Ligne 74. Δειδομενα : διδομενα. — Εφιτιν : (?).
Ligne 75. Εκλημψοντα : presque certain. — Εκσφαγισμα = εκσφραγισμα.
Ligne 76. Ευλυκοπολιτων : les *heureux* Lycopolitains (?). — Αποτοσιν = αποδοσιν.
Ligne 77. Lire ϖαντων των δοθεντων. — Προϊρειμενονος = ϖροειρημενος.
Ligne 78. Επηγγελα : επηγγειλα (?).
Ligne 80. Εν κοσμιος γυναικιοις ουγκιος τριο = εν κοσμιοις γυναικειοις (χρυσου) ουγκιας τρια (?). Le troisième ι du mot *γυναικιοις* a été intercalé après coup. — Μαφοριον : voile qui couvrait la tête (*capitium*). — Παρακαυδωτα : pour ϖαραγαυδωδη (?).
Ligne 81. Ουτος : pour ουτως. — Υσο δε : (?). — Αντιοχηειον = αντιοχειον, d'Antioche (s'oppose à επιχωριον, l. 67). Cf. l. 84 : αλεξανδρινα.

[67006] και αλλα δυ̅ο̅ ἰκανοεισδες, και αλλα τρια μαλλοειδες, και αλλο εν κιτρινον, και αλλο εν αμαραντινον,
και αλλο εν χελιδονοειδες, λαμπρωτουκνα(?) επιχωρια, και αλλα στιχαρια παρακαυδωδα καθημερινα
πεντε, και αλλο στιχαριον αραγν[ι]τιον εν καινουργιον, παρακα . . τ . . . . αλεξαδρινα (*sic*) δυ̅ο̅
εμοιλουμα, και αλλο οθονιν, και σαρησιον εν, και αλλα λινουγια δυ̅ο̅ επιχωρια πεντει, και σαβαν[α] δυ̅ο̅, οριχαλκ[ι]
νων και χαλκοματον εν διαφοροις ειδεσι εσκεουασμενης λιτρας εβτομηκοντα πεντη, και πα
κιαλια δυ̅ο̅, και δυλαριον δερματινον εν, και σινδιον, και λανατα δυ̅ο̅, και προσκαιφαλαιον πολυμιντον εν,
και αλλα προσκεφαλεα λινα τρια, και λωδικιον εν εμμυ[λ]ουμον, και σελλια σειδηρα δυο, και κραβακτι
α τρια και κουφα, και καμπτραν μιαν μεγαλοιν, και κλοσογκομια δυ̅ο̅ και σεμσελιον εν, και καθεδραν
μια ξ[υ]λι[ν]α, και μυροθ[ηκια] . . . . ., και καμψιν εν εβελλινον, και αλλον καμψιν ελεφαντινον εν,
και αλλα κ[αμ]ψια ξυλυνα τρια, και επτα κει[π(?)]λαρια δυο, και το μητρον της αυτης νυμφοις

Ligne 82. Ἰκανοεισδες : je renonce à expliquer ce mot, à moins qu'il ne faille comprendre εικονοειδη, pour εικονωδη, et traduire «ornés de figures, historiés». — Μαλλοειδες «blanc comme la laine (?)» (on lirait plutôt μαλχοειδες). — Κιτρινον «couleur de citron».

Ligne 83. Χελιδονοειδες «d'hirondelle»; sans doute une sorte de gris foncé.

Ligne 84. Αραγνιτιον : pour αραχνιτιον(?), fin, léger comme une toile d'araignée(?). — La lecture παρακα[υ]τ[ωδα] (cf. l. 80) est peu probable.

Ligne 85. Εμοιλουμα; cf. l. 88, εμμυλουμον : (?). — Σαρησιον : pour σαρητον, sorte de chitôn (?). — Λινου⟨ρ⟩για (?). — Πεντει : pour πεντε (?). Ce second chiffre est sans doute intercalé ici par erreur. Cf. l. 91.

Ligne 86. Εβτομηκοντα πεντη (cf. πεντει, l. 65) = εβδομηκοντα πεντε.

Ligne 87. Πακιαλια : cf. l. 66. — Δυλαριον : pour τυλαριον. — Σινδιον (σινδων) : toute espèce de tissu léger (en lin, en laine, etc. . .). — Λανατα, *lanata*, étoffes de laine (?). Remarquer la fréquence des mots latins. — Πολυμιντον : pour πολυμιτον.

Ligne 88. Λωδικιον : sorte de vêtement. — Σελλια, *sellia*. — Σειδηρα : pour σιδηρα.

Ligne 89. Μεγαλοιν = μεγαλην. — Κλοσογκομια : γλωσσοκομεια. — Σεμσελιον, *subsellium*. (Cf. l. 125-126 σεσεμβαιη et σενβαιη = συμβαιη.)

Ligne 90. Μια : pour μιαν. — Καμψιν = καμψιον, *capsa* : coffret (à bijoux). — Εβελλινον : forme altérée pour εβενινος «d'ébène» (autres exemples dans Du Cange).

Ligne 91. Ξυλυνα = ξυλινα. — Κειπλαρια : cf. plus haut, l. 64. — Το μητρον της αυτης νυμφοις = το μητρωον της αυτης νυμφης.

μ̣ερος τον δυο ο̣λκιον, μετα ντος αυτου τουτω δικαιου, διακειμενον ε τη Λυκοπολιτη επι ρημης [67006]
της δημοσιον ειρκτης, και το μητροον της αυτης νυμφης επιϐαλλον αυτη μερης ημιση ολοκληρου
κτηματος μετα ϖαντος αυτου του δικαιου, τουδ εστιν αρουρας δεσαρας συν α̣μπελω και ϖομαρι^{ω}
δ̣ι̣ακειμενω εν τη ϖεδι[α τ]ης κ̣ω̣μ̣ης Φ̣υ̣ϐ̣εκο̣ς̣ [του] Λ̣υ̣κ̣ο̣π̣ο̣λ̣ι̣τ̣ου ν̣α̣. . . ., τ̣ο̣π̣ο̣υ λυκομενος Φοιϐα̣[μ̣]
μ̣ωνος το̣ν̣ . . . . κατα το[υ] ϖ̣ο̣λλ. . . . . .ς ημισε ετι μην και υνακιον μαλο̣
χοον ϖροτοκναφον και αλλ̣[ο . .] κ̣ραϐακτον κουφον εν, και ειτ̣α δερτ̣ι̣σ̣κα(?) δ̄ῡο̄, ε μεν τετραυ̣φ[αντον],
δωτεν λ̣ο δϊϋφανδρον. Ομολογει δε ομοιως ω ϖρ[ο]ειρειμενος ευλαϐεστατος Ϊωαννης δια[κ]
ονος εδοιμ̣ω̣ς εχε[ιν] δειδωναι τη ευγενηστατη αυτου θυγατρινη Βικτωρινη καθ εκ̣[α]στο̣ν̣
ενιαυτον, επι ολον μονον τον χ̣ρονον της ζ̣[ω]ης αυτου, αχρι της δελετης αυτου, λογω
χορηγιας, απο γενη̣μ̣ατος τ̣η̣ς μελουσης ευτυχους ϖεντεκατ̣ης ϊνδικ/

Ligne 92. Lire των δυο ολκιων. Ολκιον, diminutif de ολκος (?). — Μετα ντος = μετα ϖαντος. — Τουτω : pour του. — Ε τη Λυκοπολιτη = εν τη Λυκ. L'adjectif Λυκοπολιτη, au féminin singulier, qui est absurde ici (sous-entendu ϖόλει!), est mis pour Λυκοπολιτων. — Ρημης = ρυμης.

Ligne 93. La rue de la prison publique. Ce n'est pas la première fois que nous trouvons juxtaposés des cas qui ne concordent pas (pour δημοσιας ειρκτης?). — Μερης = μερος. — Ημιση = ημισυ.

Ligne 94. Τουδ εστιν = τουτ εστιν. — Δεσαρας = τεσσαρας. — Π̣ω̣μαριον « verger ».

Ligne 95. Να̣. . . . : νομου est impossible. — Λυκομενος : pour ληγομενος = λεγομενου (??).

Ligne 96. Ημισε, orthographe vicieuse ημιση (l. 93), qui est lui-même pour ημισυ. — Υνακιον : encore un mot dont la signification m'échappe. Je n'ose présenter comme vraisemblable la conjecture και καυνακια (pour και καυνακας), la première syllabe du mot ayant disparu à cause du voisinage de και.

Ligne 97. Προτοκναφον = ϖρωτογναφον, le « premier (drap) foulé » (?). — Ε μεν : pour εν μεν.

Ligne 98. Δωτεν λο δϊϋφανδρον = corruption pour το δε (αλ)λο διυφαντον (?) (cf. τετραυφαντον). — Ω pour l'article ο.

Ligne 99. Εδοιμως : ετοιμως. — Δειδωναι : διδοναι. — Θυγατρινη : la syllabe νη a sans doute été ajoutée par inadvertance, appelée par la consonance du mot suivant, Βικτωρινη.

Ligne 100. Δελετης = τελευτης.

Ligne 101. Μελουσης : pour μελλουσης. — Πεντεκατης : *lapsus* pour ϖεντεκαιδεκατης.

[67006] και αυ[της.........] σιτου μετρων μοδιω ξεστϛ αρταβας δοδεκα,
επι τω [ταυτας Αφουτα(?)] δ̣ε̣ τ̣ω̣ν αυτων νυμφιων κε την ευγενεσ̣[τα]^{την}
α̣υ̣τ̣ου νυμφην αυτουργειν και φιλοκ[α]λειν και βελτιουν και νεμεσθ[αι],
και καρπουσθαι αυτους την εραν̣[ον(?) του] ϖροειρημενο̣υ̣ μερο̣υ̣ς το̣ν αυ̣-
τ̣[ων κτ]
ηματων ϖα̣......α...τ̣ο̣ν̣ ϖ̣ρ̣ο̣ς̣ οτον καθ εκαστον ενιαυτον
α[πο γε]ν̣η̣[ματων] της συν Θεω ϖεντεκαιτεκατης ινδικ/ και αυτης,
επι τω ϖατερας και δ̣ι̣δοναι αυτο̣υ̣ς τ̣α̣......................
ειαν καθ [εκαστον] ενιαυτων, επι τ̣ο̣.......ο̣υ̣..υπο λ.........
...ε̣ι̣.ο̣ι̣σ̣α̣........[της] αυτης συν Θεω ϖεντεκετεκατης
ϊ̣νδικ/ και αυτη̣ς̣ επι τον διηννεκκην χρονον, εφ ω τε τ̣α̣ τε λογα̣
εδνων ϖροσενεγ^{γ}θεντα τα τε λογα ϖρ̣ο̣ι̣κ̣ο̣ς̣...ξ..........
ειναι ϖ̣α̣ρ̣α̣ τω αυτω νυμφιω και τη αυτου νυμφη και διυ̣
κορευμενα τοις νομοις. Κϛ γενετο εσειος και̣ ευτηχης
ο γαμος ουτος επι ε̣ε̣ι̣οτον τε χρονον δ̣ι̣α̣μειν και μετ ευνοιας
συνϐιων αλλοιλοι και τεκνων κληθηναι αυτους ϖατερα̣[ς(?)].
Εδωξεν τε και συννηρητεν της μερασιν επεσθαι τη δεια διαταξι,
τη ϖερικανικη σ̣υ̣γ̣γ̣ρ̣αφη ε̣μ̣φο̣ν̣ηθεισοι ουτος, ος ει σεν̣ϐ̣[αι]
η, ο̣υ̣ν̣.ρατιη και με γενετο, ϖροτελευκαν του ανδρος τη νημφην, ϖεδ[ων]
με ϋπο[ν]τ̣ω̣ν̣ [η και] ε̣[νος ϖε]δ̣[ος υπο]τ̣ο̣ς̣, [επι τω] τον ανδρα ϖ̣ρ̣ο τ̣ης
[τ]ε̣[λευτης(?)]..............εν̣...........................
[τ]ε̣κ̣ν̣ω̣ν̣ δ̣ε μη ωντο̣ν̣ η και̣ ενο̣υ̣ς τεκνου μ̣ο̣ι̣ οντ[ος], επι δο τ̣ω̣ν̣

Ligne 102. Ξεστϛ = ξεστη.

Ligne 103. Των αυτων νυμφιων : pour τον αυτον νυμφιον. — Κε = και.

Ligne 106. Οτον : αυτον ou αυτων.

Ligne 111. Διηννεκκην : διηνεκη.

Ligne 112. Προσενεγ^{γ}θεντα = ϖροσενεχθεντα.

Ligne 114. Διυκορευμενα = διηγορευμενα. — Γενετο : pour γενοιτο. — Εσειος = αισιος. — Ευτηχης = ευτυχης.

Ligne 115. Επι εειοτον τε χρονον : ce galimatias cache peut-être l'expression επι αιωνιον τε χρονον. — Διαμειν = διαμενειν.

Ligne 116. Συνϐιων = συμϐιων. — Αλλοιλοι = αλληλοι.

Ligne 117. Εδωξεν : pour εδοξεν. — Συννηρητεν : sans doute pour συνηρεσεν. — Της μερασιν = τοις μερεσιν «aux parties contractantes». — Δεια διαταξι = Θεια διαταξει.

Ligne 118. Περικανικη : *lapsus* pour ϖερικανονικη(?). — Εμφονηθεισοι : pour εμφωνηθειση. — La suite doit se lire : ουτως, ως ει συμϐαιη.

Ligne 119. Με γενετο = μη γενοιτο. — Προτελευκαν = ϖροτελευτᾶν. — Τη : pour την. — Πεδων : pour ϖαιδων.

Ligne 120. Με = μεν(?). Comparer cette ligne aux lignes 122, 127 et 129.

Ligne 122. Ωντον = οντων. — Ενους = ενος. — Μοι : pour μη. — Επι δο των = επι τω τον.

ανδρα αποκ[ερ]τανα[ι] μονα. . . . . [α]νδρα μη(?)
. . . . .εισ. .αδιαθετο εις εα . . . . . .
Το δε ισω και ομοιο τρωπω εδωξεν ομοιος, ως ει σεσεμϐαιη ως
εις σενϐαιη τω [ανδρι (?)] . . .πει. . . . . ϖρο τελευτη τη[ς νυμ]
φης, ϖεδω[ν] μεν υποντων η και ενος ϖεδως ηποντος, επι το την γεν[ε]κα
απογερτανε απαντα τα εδνα και ϖαντα τα επιδιδομενα εν
ορ[α] γαμων, τεκλων τε μη οντων η και ενος ταικνου μη ωντος,
επι τω την νυμφην αποκε[ρ]ταναι απαντα τα τω αυτης ανδρι οικει[α].
Και ταυτην ομολογι ο α[υ]τους (*sic*) νυμφηος εχειν. .αν κ. . . . .
και. ιματ. και θα. .ειν κα[τ]ηκοον κα[ι] θαλπειν και τρεφειν και ιματι
[ζ]ειν αυτην κατ αξειαν [τ]ης ϖροικος αυτης και της οικιοσ. .της. . . . . . .
. . . . .και μη κα[κου]χει[ν αυτην(?) εν ου]δινει μηδε ^ε^ϐρισχειν αυτην εις σωμα
μηδε εις ϖροσοπων, μηδε εξοθειν αυτην του . .πενε. . . . .μηδε
εδεραν [γ]ε[ν]εκαν [η(?)] ϖαλλακιτα επισυντα[ττ]ιν . . .⁖ .το. . . . .
συνε[ι]τοδος. Ομολογι δε η [ϖ]ροειρημ^ε^ ευγενεστατη νυμφη Βικτωρ[ινη]
στεργειν το συννεκεσιον και δια ϖαντων ιδιων αυτης απ. . . . . .
εν απασιν, και οικουρειν αυτοις . .ω. . . . . .ν και των οικον καθ. ην δια το . . .
ϖραττε[ιν]. . διχα της του ανδρος γνωμης, αλλα ϖαντα τα ανηκοντ[α]
γνησια και ευγενει [γαμετη ϖραττειν(?)]. . . .κει. . . . . . ειν. εις αυτον κατα τους
νομους. Και ϖρος ασφαλειαν εκατερου μερους ϖ. . . .ε. . . . . .ο ϖρο. . .ου. .
. . .κ. .ει. . . . . . ✓. . . . . ϖαντες . . . . και. . .
. . . . .λλω. . . . .

Ligne 123. Αποκερταναι, comme plus bas απογερτανε (l. 128) : pour αποκερδαναι.
Ligne 125. Τω δε ισω και ομοιω τροπω εδοξεν ομοιως. — Ει σεσεμϐαιη : ει συμϐαιη.
Ligne 127. Πεδως = ϖαιδος. — Ηποντος = υποντος. — Γεν[ε]κα = γυναικα.
Ligne 129. Τεκλων : pour τεκνων (?). — Τε = δε. — Ταικνου = τεκνου. — Lire οντος.
Ligne 134. Εν ουδινει (?) = εν ουδενι. — Εϐρισχειν : pour υϐρισχειν (= υϐριζειν).
Ligne 136. Lire ετεραν γυναικα. — Παλλακιτα = ϖαλλακιδα. — Lire επισυνταττειν.
Ligne 137. Συνειτοδος = συνειδοτος (?). Lecture douteuse.
Ligne 138. Συννεκεσιον = συνοικεσιον.

67007. Fragment d'une requête adressée au duc de Thébaïde Fl. Marianos par le moine Maximin, du couvent de saint Jérémie à Antaiou. — Long. o m. 314 mill., larg. o m. 408 mill. — Antinoé (?).

Même écriture que les autres requêtes. — Il manque une quarantaine de lettres sur la gauche, au début de chaque ligne.

RECTO.

✠ χ[μ]γ/

[67007] . . . Γαϐριηλ]ιω Θ[εο]δωρω [Κ]ωνσ7αντινω Ιουλιανω Μαρτυριω Αθ[α]νασι[ω]
τω ε[νδοξς] σ7ρατη[λς]
. . . δουκ]ι κ[αι αυ]γου[σ7α]λι[ω τη]s Θηϐ[αιων χω]ρ[α]s το [$\bar{\beta}$] // Δε[η]σ[ι]s
και ϊ[κ]εσι[α ϖ/ Μ]αξιμινου
. . . ελεεινου] μον[α]ζ[ο]ντος, καταμ[εν]οντος εν [τω] οσ[ι]ω κοινοϐιω [τō]
Αυται
οσιω̄ ϖ[ατ]ρος α[π]α Ϊερη[μ]ιō εν τη
. . .]ων [δεσ]ποτης οικουμενικος ημω[ν] βα[σ]ιλε[υ]s την αισια[ν] ϋμων
[ϖ]ρ[ο]ειλατο ϋ[περ]φυιαν
. . .]ων ϑ[εσπι]ζαι κατ' η[ξιω]σεν αρχειν τη[ν] υμ[ετ]εραν εν[δ]ο[ξς ῡ]φυϊαν
τη [. .] αμιμη[. . .]ο . .
. . . τη]ν αθ[λιαν] Θηϐαιων χ[ω]ρα[ν] διορθωσαι α[υτη]ν και τōs τα[υτης οι]-
κοτ[ας]
κητορας ϖρηνει[s ϖ] επ7ω
. . . τουτο επισ7αμε]νος ακρι[ϐως ϖροσπι]π[7]ων [τοι]s ανεπαφ[οιs] ϋμ[ων
ϊχ]νεσι . . . . [.] . ο[. . . .]λομεν[os]
. . . τω κατ εμε ϖρα]γμ[α]τι [τοιουτον εχ]οντι [τ]ον τροπον [.] . σαμαλ[. . .]η
απολ . . κα[τ]αγο[. . .] τον
. . .] . αν . . τατο[υ]s . . . [. . .]ενος . . ο[. .]ν κ . . ϖραγμα[. . . .]ει ϖο . . εξω
. . . . [. . .]ομι
. . .]ου μ[ην] αλλα και . . θο[. . .] . ονοι . [.] . . . . τō ϖοτ . . os [.]ων κατα
[τ]υχ[η]ν την ε[μ(?)]ην
. . .]εως της εμ[η(?)]s ϖατ[. . . .]ως επι[. . . .] . . . εσει μαρτ[υρ]α κ[αλω]
τον δεσπ $\overline{\Theta\nu}$ ως αψευδως
. . .] . ενος τον εκ[. . . .] ϖαρ εμο[υ. . .] . [ϖ]αρασχειν ϋπερ τōτō [χρ/] $\overset{o}{\nu}$
ϊβ ου . .
. . .]κουμενης και [. . . .]ειν δω . . [. . .] . . [ϖ(?)]ενησι κα[ι] τω εμω κ . . . .
. ιω κ[αι(?)] αυτη
. . .]και τōτον τον [ϖο]λυτιμη[τον . .] . . . κχι ϖα[ντ]α τα οντ[α] μοι δι-
δ[ο]ναι

Recto. — *Lignes 1 et 2.* Il m'a paru inutile de compléter ces deux premières lignes, qu'il est facile de reconstituer d'après les requêtes précédentes.

Ligne 2. To $\bar{\beta}$: le chiffre a entièrement disparu : mais toutes ces requêtes, étant de la même écriture, doivent être à peu près contemporaines, et par conséquent dater toutes du second gouvernement de Fl. Marianos.

Ligne 5. Κατ'ηξιωσεν : apostrophe dans le ms.

Ligne 11. Τον δεσπ $\overline{\Theta\nu}$: τον δεσποτην Θεον.

Ligne 12. Χρ/ $\overset{o}{\nu}$ ϊβ = χρυσου νομισματα ιβ'.

...].εψιας αρι[...]ε καρτο.....[.]...η και τα[.]. ϖρος α...ν επιζ..... [67007]
...]εποιησατο μ[οι με]τα ϋϐ[ρ]εως· οθεν αναγκ[αιω(?)]ς ϖ[ρ]οσ[ε]δραμον [ϖρο]ς
...]ς οπως ει ϖαρ[ασlαι]η ϋμιν κα[τε]λεησαι με κ[αι] εκδικ[η]σαι με ϊνα [τ]ον
...]ς της ϋμετερα[ς ε]νδοξō φιλ[αν]θρωπιας ϖ[ρος τ]ον δεσπ^{o}ς $\overline{Θν}$ ϊκετ[ηρ]ιο[ν]
...τοις ϋμ]ων χαριζασ[θ]αι τεκνοις [... α]υξηθηναι [...] τōτοις εν ελεει και [οι]κτειρμ (οις)
...]ορōσιν γαρ [οι ει]ρημμς [.]..[...]κοι οφει[λ..] τον ϋμετερ[ο]ν λογ[ον] εως
...]αρισl[ο]ν υμ[..] καταδ[..]ρο[.....] σ..ταυ[...] μν[.]....εων .....
...]χρο[ν]ον της [εμ]ης ζωης, δε[σπ^{o}ς ενδ]οξς [κ]υρ (?) $\overline{\overline{υ}}$φ[υεσ]lς απ[ο υ]πατων ϖανευφημε.

Recto. — *Ligne 20.* Οι ειρημενοι.

VERSO.

Pièce de vingt-neuf vers presque entièrement illisible. Les frottements ont fait disparaître la couche superficielle du papyrus; il eût été inutile de reproduire ici les quelques lettres encore discernables. On voit toutefois que le morceau a été écrit par le même auteur dont nous trouverons les œuvres sur un certain nombre des papyrus suivants, car on peut reconnaître ces deux vers, qu'il ne s'est pas fait faute de répéter ailleurs :

(14) [Εμπλεος ες ϖλοον ηλθον α]μετρητων αρεταων
(Cf. n° 67055, verso, l. 15.)

et :

(19) [Σ]υν τεκεεσσι φιλοι[σι]ν αγαλλομ[εν]οις ενι οι[κω(?)]
(Un hémistiche analogue au n° 67055, verso, l. 30.)

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40751.

67008. Requête adressée au duc de Thébaïde Fl. Marianos par Ischyriôn, gendre d'Apollôs, prôtocômète du village d'Aphroditô. La teneur du document est perdue, la formule du début étant seule conservée. — Long. o m. 135 mill., larg. o m. 300 mill. — Antinoé (?).

Même écriture que celle des διδασκαλιαι précédentes. — La fin manque.

[Φλα]υϊω Τρια[διω Μαριαν]ω Μιχαηλιω Γαϐριηλιω Κωνσl[α]ντινω Θεοδωρω Μαρτ[υ]ρ Ϊουλιανω

Ligne 1. Μαρτυρ = Μαρτυριω.

[67008] [Αθανα]σιω τω [ενδοξοτ^{α}ϛ] στρατη[λ/] απ^{ο} υπατω[ν] και ^{υπ}φυεστ^{α}ϛ ϖατρικιω ϖραιφεκτου Ϊουστινου

[δουκι και] αυγουσ[ταλιω της Θ]ηϐαιων [χ]ωρας το β̄//·[δ]ια του ενδοξ^{τ}ϛ και ϖανευφημō στρατη^{τ}λ^{α}ϛ Φλ^{α}ϛ Ϊουλιανου.

4 ✠ [Δε]ησις ϛ ϊκεσι[α] ϖ^{α}/ Ϊσχυρ[ι]ωνος του γαμϐρου Απολλω[τ]ο[ς] ϖρωτοκω^{μ}

5 [κωμης Αφ]ροδιτης, τ[ο]υ βιαιως αν[αι]ρηθεντο[ς ϖ]αρα της ληστρικης εφ[οδ]ου ημεραια[ς]

6 [κϛ στερηθ]εντος α[λ]ογως ⳩

7 [Ευεργετ]ημα [μεγιστον] ϖροκει[τ]αι ϖασι τοι[ς] αδικουμενοις η της ϋμων ϖανε[υφ]ημου

[υπερφυϊ]ας εκδ[ικια· και τ]ουτο αυ[τ]ο ακριϐως επισταμενος ϖροσϊμι τοις ευκλε[εσ]ι ϋμων

[ιχνεσι,] διδα[σκων το] κατ' εμε ϖραγμα εν τουτοις εχον ✠ Διδασκω το ϋπερλαμπρον

10 [ϋψος ως.]πο[. . . . .] $^{υμ]ων}$ διαρπαγην και ϖορθησιν την γεναμενην κατα τε τō ε[μ]ō ϖενθερου

[. . . . . . .] το[. . . . .]ατω[. . .]αγρω και εν τη ο[ικια(?) α]υτō εν τη ειρημ[ενη . . . .]ατε.

. . . .

Ligne 3. Πανευφημου : ligature du φ et de l'η.
Ligne 4. Πρωτοκω^{μ} = ϖρωτοκωμητου.
Ligne 5. Αναιρηθεντος : pour αναιρεθεντος.
Ligne 7. Μεγιστον : restitution d'après le n° 67006, recto, l. 2.
Ligne 8. Προσϊμι : iotacisme pour ϖροσειμι.
Ligne 9. Κατ' εμε : apostrophe dans le ms.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40752.

67009. Brouillon de requête (?) au duc de Thébaïde. Les habitants d'Antaiopolis se plaignent d'un certain Florentios, stratège. Une première fois il a étouffé leurs plaintes; ils se décident donc à instruire de nouveau le duc de ses exactions. Le recto et le verso ont été utilisés. — Long. 0 m. 262 mill., larg. 0 m. 244 mill. — Antaiopolis ou plutôt Antinoé.

Écriture analogue à celle des requêtes précédentes. — Très incomplet : le papyrus est brisé à partir de la ligne 22. En partie rongé par les insectes.

χ̣[μγ (?)](*)

⳨ Η θεια ϖρονοια και ο φιλοχριστος ημων βασιλευς την εξοχ[ω] [67009]
τατη[ν ὑμετεραν] φιλανθρωπιαν ατε δωρο̣[ν τη] ϖανταθλια
εχαριζατο [αυτ]ην ω[ς]
Θηϐαϊων χωρα (θεσπισ[. . . .]ς̣ ηξ[ιωσεν] αρχειν και
ι̣κ̣ανην ουσαν
αναστειλαι τα ϖικ[ρα] Θ̣η̣ϐ̣αιω[ν α]δικημ̣[ατα· και τō]το μαθοντες
ακριϐως ϖαρα ϖοδα των ευκλεων υμων ἴχνων
ϖροδυρομ̣ε̣νοι
κυλινδο̣[υμε]ν̣ο̣ι ηκαμεν, διδασκοντες το κα[θ] ημας ϖραγμα
εν τουτοις εχον. Τη γαρ ϖρωτη [ημ]ων εισο̣[δω ϖα]ρα το φοϐερο[ν]
υμων
ενδοξον υ̣μ̣ων δικαστηρ[ιον χ]ρησα[μενοι, δεδ]ι̣οτες (?)
υμων
το ὕψος ουκ' ευπορησαμεν εξειπειν την ϖεριπετειαν
ϖ̣. . : . [. . . .]κ̣[ατ]α Φλωρεντιον τον καθοσιω$^{\mu}$ στρ$^{\alpha}$/ ϖραγμ$^{\tau}$ϛ
και τα ϖαρ εκεινō αφατα δεδρακοτα ημιν κ[α]κα και
κϛ τη απεριστατω κϛ χηρεουσα ημω[ν] ϖ̣α̣ν̣τ̣α[θλια] ϖολει Ανταιου.
ε̣ν̣δ̣[. . . .]ο̣ι̣
Απεστομισατο γαρ ημας ο̣ . [. . .]ς, ϛ τ̣ο[ν. . . . .] ημων
λογον απεκλειεν, οιον α σκατα ν̣υκτι ϖεποιηκεν τους
το
αφο̣ . [. . . . . . .]φθεγγος του ηλιō· δια τō τοις ευτελεσι
τουτοις και ϖροσκυνουσι γραμμασι αυθις απαγγελλοντες
εχρησαμεθα, βουλομενοι τ̣η̣[ν ὑπερφυη (?) ὑμ]ων φ̣ι̣λ̣α̣ν̣[θρωπιαν]
ϖαντα ειδεναι τα καθ ημας. [Διδ]α̣σ̣κ̣ο̣[μεν ουν(?)] τοινυν
την ὑ[περφυ]η ὑμων εξουσιαν ως ε̣ν̣ τοις ϖροοιμιοις τ̣[ης]
εις τ̣η̣ν̣ [η]μ̣ων ϖολιν αυτō επιδημιας, βικ[α]ριō οντος
του̣ α̣ρ̣ι̣θ̣μ̣ο̣υ̣
[τω(?)]ν̣ εν τη ϖολει αγρα[ρ]ε[υ]οντων̣, ο̣ στρ/ των γενναιω$^{\tau}$ Σκ̣υ̣θ̣[ων]
τō των [ω]ν̣ ων
σ̣υ̣ν̣. . .η τ[ους] α̣λιτηριους Σαρ̣[α]κηνου[ς. . . . .]
. . . .

Ligne 3. Θεσπισ . . . . Le mot, presque invisible, a été effacé en mouillant le papyrus.
Ligne 6. Προδυρομενοι : *lapsus* pour ϖαροδυρομενοι.
Ligne 7. Εισο[δω] : douteux, mais je crois reconnaître les traces de l'ο. Le sens en tout cas est certainement celui qu'exprime ce mot.
Ligne 10. Καθοσιω$^{\mu}$ στρ$^{\alpha}$/ = καθωσιωμενον στρατηλατην. — Πραγμ$^{\tau}$ϛ = ϖραγματ . . . . (?).
Ligne 12. Κϛ pour και : répété par inadvertance. — Χηρεουσα : pour χηρευουσα.
Ligne 13. ϛ = και.
Ligne 21. Ο στρ/ = ο στρατηλατης ou στρατηγος. — Γενναιω$^{\tau}$ = γενναιοτατων.
Ligne 22. Le scribe avait d'abord écrit τους Σαρακηνους, puis il a tout mis au génitif.

(*) Χμγ : lecture douteuse. On pourrait voir aussi ϖ/.

VERSO.

[67009]

. . . .
[. . . . .] της [ενδ]οξου υμων επιδ[ημ]ιας ατε δη . . .
[. . . . .] ως ανασΊειλαι παν αδικον κ; παν πονηρον
ανατρεψαι, εχαρημεν οιον οι τοτε οντες εν τω Αδ[η]
εκδεχομενοι την τō Χῡ παρōσιαν, και εμειναμε[ν] κ[ατ]ελεηθηνα[ι]
επει η [. . . . .].ηδη τον μ.ν.τη. . . . .
τ. . .τοι[. . . . .] δευτεροι και τιμι. . . . .
εκ. . . . . .τον μεν. . . [. . . . .]
. . . . .ιν σωμ. . . . .
. . . . .χνων . . . . ληστω[. . .]ν αφ ων επιβαλιν
ανεχουσιν ημεριων και τας προσθηκ/ του [δη]μοσιō παρα το προνομιō^ν
αυτος Φλωρεντιος κ; οι τουτου παρομοιοι ϊσχυσαν
και ο δανισΊης παντων των εαυτων κατακυριευει^ν δια την ενο[. . .]
λι. .ν
του χρυσ[. . . . .]σι/ ō λ̄ χ ō ξ/ οι .γι/ ρ̄. . . ιβ̄ .ι αλλας σ. .ιν. .
]νοις. . .
δη/ ζ/ ο[. . . . . . .] σ ; τοις κτητορσι τοις αθλιοις κ; εις γ μ[ο]να σχεδον
ουσιν
ν^ο αναλισκ(ει) παντα τα αυτō γεν[ημ;(?)] εκ τōτō ην[. . . .π]ροσθη^κ; εις
. . . . . . του προσΊατα δανε[. . .]
δημοσια [κ]αι (?) αποκρινεται εις την [τηλι]καυτ[ην(?). . . . . .] το . . . .τη
γαρ . . . .
. . . . . .μετρ[ω] καθεσΊηκεν κ; ανητραπη [η] χωρα π[αντε]λως. Κ; τουτο
διδασκωμεν την ϋμων ενδο[ξ;] φιλανθρωπιαν ω[ς τ]ων αλιτηρ/
ειληφοτων
Βλεμυων βαρβαρων επι των παλαι ημων γονεων παραλαβ[οντων]
[την ημετεραν πολι]ν και π^ορθησαντων δεινως, ουκετι απο των χρονω̄
εκειν[ω]ν η αθλια πολις και η ταυτης [π]εριπρακτορια [. . . . .] οτων αυτης
. . .κα. .ισθ.
. .σων. . . . .[. . . . .]. . . .[. . . . .]. . . . .

VERSO. — *Ligne 3*. Un espace laissé vide, ou un mot effacé volontairement, après Αδη.
Ligne 11. Κατακυριευειν : très douteux.
Ligne 12. Très douteuse.
Ligne 13. Δη/ ζ/ : lecture douteuse, = δημοσιω ζυγω (?).
Ligne 14. ν^ο = νομισματα. — Αναλισκ. . : la désinence ει a été corrigée en ουσιν.
Ligne 16. Ανητραπη : très douteux, pour ανετραπη (?).
Ligne 17. Αλιτηρ/ = αλιτηριων.
Ligne 19. Χρονω̄ : pour χρονων. Cf. n° 67003, l. 4 : μοναχω̄. Le passage, quoique mutilé, garde un certain intérêt historique. Le sens général donne : « notre ville (Antaiopolis) a été autrefois, du temps de nos ancêtres, dévastée par les Blemmyes, et ne s'en est jamais relevée ».
Ligne 20. Περιπρακτορια « le canton (?) ».

εκτοτε γαρ ς τα βασιλικα ημων [κ]ς δημοσια λ̄ο̄τ̣ρ̣[α.. μ]εγ̣ι̣σ̣τ̣α [67009]
[......]ευ̣[...]η̣ς̣ δευρο εστ̣ι δε νυν πριβατ̣ιον λουτρον εν τη πολει,
χρηματιζον τοις πενησι λουομενοις των νουμ[ι]ων· κς αφ ης
ο ειρημς Φλ[ωρε]ντι[ος],
εισεβη ωρας την πολιν υποκλιν̣[.....]υτην πυ̣[.....]εως ο̣τ̣ε̣ λ̣ο̣υ̣
[....] μετ̣α̣ ....χος γε. [.....] δε [.......] ε̣λ̣ο̣υ̣σ̣α̣τ̣ο̣
απηειμεν(?) κς ημεις λουεσθαι θελ̣ο̣[μεν..] ε̣ξ̣ απελ[.......] αναξεις μιας
ευσημει̣[ας] πανηγυρικης αγιας ημερας, και ουτος ουκ' [ω]κ̣νησεν ελθειν
.....[.........] του κς τας αισθητας ημων κατασαμινθευσ[αι]
ητοι κολυ̣μ̣βιτευσαι, και ασχημονησαι ημας επι τα ϊδια βαδιζοντ[ας].

Verso. — *Ligne 23*. Πριβατιον : pour πριβατον (*privatum*).
Ligne 24. Νουμιων : pour νουμμιων.
Ligne 27. Απηειμεν : lecture douteuse.
Ligne 29. Αισθητας : pour εσθητας. — Κατασαμινθευσαι : cf. le mot ασαμινθος.
Ligne 30. Κολυμβιτευσαι : verbe dérivé de la forme κολυμβαω.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40753.

67010. Fragment de requête au duc de Thébaïde. — Long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 075 mill. — Antinoé(?).

Très incomplet; il ne reste que les premières lettres de chaque ligne; il manque aussi deux ou trois lignes à la partie inférieure. — Écriture cursive, mais soignée, semblable à celle des n°s 67002-67009.

☧ Φλ[
Ευεργετημα ρ̣[
τοινυν του[
βουλομενος τ[
παρα της σεμ[
Διοσκορου Ϊουλ̣[ιανου(?)
ην ο Θ̄ς̄ και οι θ[
Θηβαιων χωρα̣ν̣[
εν απασι και πολ[
ανδρος θεοφιλ[εστατου
αποδοσιν εκ π̣λ̣η̣[ρους(?)
της Ανταιοπολιτω[ν
Διοσκορο̄ του λα[μπροτατου(?)

Ligne 8. Θ̄ς̄ = Θεος.

[67010]

ϖαλιν το ϖοτηρ[
με εις ταυτα ο α.[
αφειλ[ο]ντο δεκα[
μεμεσωμενας λ[
και τη[ς] εμης αναξ[ιας
ητοι [τ]ον οινον τ[
βασιλε[ι]ον και οικο[ν
ϊκανως εκδ[
.ε. . . .ης τε[
. . .[
το[

Suscription au verso :

☧ Δεησις και ϊκε[σια] ϖα/ [Α]π[ο]λλ[ωτος] ελεϊν[οτατου, ...
απο του.
. . . .

Suscription. Απολλωτος : restitution douteuse. — Ελεϊνοτατου : pour ελεεϊνοτατου. Cf. n° 67002, en-tête, l. 2.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40754.

67011. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde. — Long. 0 m. 070 mill., larg. 0 m. 055 mill. — Antinoé (?).

Papyrus épais; grosse écriture cursive très soignée, pareille à celle des requêtes précédentes et probablement de la même main.

. . . .
(?)ϖαρα τω]ν βιαιως[
ε]μων υϊων[
]διδασκω[
]ευουσιν σ[
]εμον οικο[ν
]κατ[α τ]ου φ[
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40755.

67012. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde. — Long. o m. o55 mill., larg. o m. o55 mill. — Antinoé (?).

Papyrus et écriture identiques.

. . . .
] και ο β.[
]ϖελικ̣α[
]αλιαρτō[
του
]αιτηταις τ.[
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40756.

67013. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde. — Long. o m. o7o mill., larg. o m. o95 mill. — Antinoé (?).

Papyrus jaune; écriture identique à celle des numéros précédents. (Fait peut-être partie de la même pièce que le n° 67016.)

. . . .
]θηκως ϋπο τ̣[ο]ν̣[
]ο̣υμενα τη επ. . . .[
]ης και ουτο̣ς̣ ο̣υ̣[
]. . . . των σ̣υ̣νδι̣[κων
]. . . . . .α̣κ. .θ̣εσ7[
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40757.

67014. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde. — Long. o m. 115 mill., larg. o m. o9o mill. — Antinoé (?).

Papyrus brun et mince, conservé en deux morceaux; écriture plus étroite, mais analogue.

. . . .
. . . .]αλπ̣[
] οι δε[. . .]υ̣ ο γα̣[
]α γαρ̣ τ̣[. . .] α ϖρω[
της α]υ̣της ειρ[ημ]ενης κω̣[μης
Ταννυ]αιθει τη.[. . .]α̣τος τη̣ς[
τ]ης Αφροδ[ιτης] κωμης ϖ[
]ον και [. . .]ος βϊου ϖ̣[
τ]ο̣υ̣ ϖοιμεν[ος . .] α̣υτου τ[
]ον τα την [. . . .]ν οικιαν.[
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40758.

67015. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde(?). — Long. 0 m. 060 mill., larg. 0 m. 090 mill. — Antinoé(?).

Papyrus jaune clair; écriture analogue à celle des premiers numéros. Fragment de l'en-tête et de la première ligne. La requête dont ce morceau faisait partie ne paraît pas porter la titulature de Fl. Marianos (c'est peut-être celle d'un ecclésiastique).

τ]ω οσιωτατω κ[
] † Δεησις κ[αι ικεσια παρα . . .
ευ]φημειται εν απ[ασι . . .
. . . .

Fragment de suscription illisible au verso.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40759.

67016. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde. — Long. 0 m. 140 mill., larg. 0 m. 130 mill. — Antinoé(?).

Papyrus plus épais, et d'un jaune plus clair que les deux précédents. Même écriture. Il reste la longueur de cinq lignes, qui étaient la fin d'une requête : la partie inférieure du papyrus est restée inutilisée sur un espace de six lignes.

. . . .
] . . . . . ο . . .
]να . . ην παρ . . ασ . . . [
]ν πολλην βλ[α]βην κ[αι
τ]ον του ειρημενο̄[
] . αλλοτριο[υσ]θαι της[
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40760.

67017. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde. — Long. 0 m. 130 mill., larg. 0 m. 060 mill. — Antinoé(?).

Papyrus très mince, brun foncé. Écriture cursive, moins grosse et moins soignée que celle des numéros précédents. Le scribe n'est évidemment pas le même. Ce fragment doit se placer au début d'une requête, et contient encore une partie de l'en-tête.

(?) Γαβριη]λιω Θε[οδωρω (?)
πατρ]ικιω δουκ[ι και αυγουσταλιω . . . .

Ligne 1. Le duc, ici, paraît bien être de nouveau Fl. Marianos.

Ligne 2. Noter l'omission des mots πραιφεκτου Ιουστινου entre les titres πατρικιω et δουκι.

ορμω]μενō απο κωμ[ης
λ]ελειπ7αι [
] κακουρ[γος (?)
]β̣α̣τ̣α̣.[
]. .ει. .[
]ς και [
].δ̣ο̣ν̣[
. . . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40761.

67018. Fragment de requête adressée au duc de Thébaïde (?). — Long. 0 m. 085 mill., larg. 0 m. 150 mill. — Antinoé (?).

Écriture analogue à celle des fragments précédents.

RECTO.

Gratté et illisible.

VERSO.

. . . .
Αν]τ̣ινο̣ō. . . . . .[
]τα ε̣[. . . .]ως̣ . . . ε̣τ̣. . . . .[
]. . . . . .μ̣ι̣. [τ]ε̣ και ϖαντ̣. .[
α]λ̣λ̣ων αει ϖρ̣α̣τ̣. . . .σι η[
]. . .ϖ̣ρ̣ο̣ε̣ι̣ρ̣η̣μ̣ς̣ α̣. . . . . . . .ο̣δ[
]. . .απασης α[γ]νωμοσ[υνη]ς̣ και[
. . . .

67019. Requête (?) en majeure partie illisible, relative à un nommé Sebastianos. — Long. 0 m. 710 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Antinoé (?).

Date : entre 548 et 551.

Grande écriture droite et régulière analogue à celle des requêtes précédentes. — Le début manque, ayant été coupé par celui qui utilisa le verso : le recto semble avoir été intentionnellement effacé.

Au verso, brouillon d'une supplique adressée à l'empereur Justinien, par un habitant d'Aphroditô, parlant au nom de son village. Il réclame le privilège d'*αὐτοπραγία*, accordé jadis à la *κώμη* par l'empereur Léon. — Cursive penchée.

VERSO.

☧ Δ[ι]δασκω το ϖανευσεβες υμ[ων κρατ]ο̣ς [ω]ς μια τις κωμη, επιλε[γ]ομενη Αφροδιτη,

[67019] [διακει]μενη μεν εν τω Ανταιοπολιτη, [τ]ελο[υσα] δε αει υπο την ε[πι]χωριον σεμνην

πολι[τι]κην ταξιν, αυτοπρακτος ουσα και αυτοτελη^{s} των ευσεβων και δημοσιων (υμων)

ε[ι]σφορων, μηδεποτε κλη[ρω]θει[σ]α υπ[ο π]αγαρχικην εξουσιαν απο γονεων

αυτων και προγονων, εχοντω[ν] το προνομιον αυτ[ω]ν απο θειο[υ] τυπου

του της θειας ληξεως Λε[ον]τος, ετι [δε] και του υμετερου φιλο[χ]ριστου κρατους

τυπου τε και μετ αλλοφυους προσταξεως της υφ υ μ[ων] . . . . . ις εξουσιας η

θειω δ. . . . . ελπι. . . . . η. . . δ. της αρτιως διαδραμουσης επινεμ

επι τε Θεοδωρητ[ου] του. . . . . . [ι]σχυει. Θεοδωρητος δε ο ενδοξ/ παρα

λαβων τας . . . ε. ρ. σχ. . . . . και παρ[ακ]λησεις μι[α]ς λιτρας χρ[υσου] πρ[ο]ς(?)

δ[ι]ελυσεν (του)τους ποριςθεντας (και) αυτοις [τ]υπους και

[. . . . .]. . . [δε]δωκεν

. . . . π. εξ[. . . .]ενη. κα. . . . . δ]εσποινικον. . . . . .

της ευκλεους και θει[ας λ]ηξεως μνημ/ Θεοδωρας προ φαν[ερου χ]ρ[ο]νō·

και μηδε[π]ο[τε] εν υστερησμ[ω] των ευ. η. δημοσιων γεναμεν[οι, αλλ]

ευγνωμονως και πληρωτικως τους ε. . . κ. υμων φορους εισαγουσιν

δε μαλιστα

αει ποτ[ε] οι ενοικουντες αυτη (κ. . . ηρ)· το πλειστον των αρουρων συντελουσων

τη ειρημενη [α]θλια κωμη τοις ὑφ (η^{υ})μας διαφερ[ου]σιν ευαγεσιν τō θεου οικō

[.]. . . [. . . . . . .] και[. . . . . . ε]λαβεν ο ειρημενος Ιουλιανος την ειρημενην κωμην

ην ουκ εσχεν [. . .]θετō και προσκυνουν. . . . . τεμην α. . . . .

μετ [α]λ[λο]φ[υ]ου[ς] ψηφου [αο]κνως και [α]φι^{ε}δως ανατρεπει τους ενοικουντας

Ligne 9². Διελυσεν τουτους : la première syllabe de τουτους a été barrée.

Ligne 12. Théodora est morte en 548. D'autre part, le contenu de ce papyrus montre qu'il est forcément antérieur au n° 67032, daté de l'an 551.

Ligne 15. Κ. . . ηρ : barré.

Ligne 16. Θεου (douteux) : pour θειου. Il s'agit sans doute des biens faisant partie du patrimoine impérial, opposés aux terres du village.

Ligne 17. Sur ce Julien, pagarque d'Antaiopolis, cf. n°s 67024, l. 31, et 67060, l. 2.

ωσ7ε
μακρ[ας] της εαυτων ζωης υποκεισθαι και επικαλειν επι [τ]ο[ν] [67019]
προ καιρου τον
(. . . . . τον)
θανατον. Και τα ειρημ[ενα η]μ[ω]ν κτηματα εκ τουτō απετραπησαν προς
υ
λημην
υμων
το[υ] δη[μο]σιου λογō· [οθ]εν πα[ρ]ακαλουμεν το φιλοχρισ7ον και φιλανθρωπον
ει. [π]ριν του. . . .
[κρατος] υπερ παντας του[ς] [π]ρωην βεβασιλι[κοτας], ει [πα]ρασ7αι[η] θεσπ[ισαι]
βεβαιωτερους μεν ειναι τους [φιλοτ]ιμηθεντας αυτοις τυπους κατα την εν αυτοις
ειρημεν[ην]
περιεχομενην δυναμιν, αμ[α τε] θ[εσπ]ισα[ι] και την κωμη[ν] τ. . . .θηναι ως τα πρωτα,
ην.τετ. .ωδε. . .ενη. . . . . . . .ι πενιχρο[.]. . . .
. . . . .κ. . . . .την αυτην εις αφωρητ[. . . . . .
του λ[οιπου]
εινα ευρουσιν (*sic*) οι ενοικ[ο]υντες ησυχ[ως βιωναι, και ευκολω]ς εισφερει[ν]
αι
τα ευσεβη υμων τελεσματα, ε[νδ]ε[λ]ε[χω]ς δε και απαυσ7ως υπερευξασθαι
της ευζωειας και διαμονης [τō αη]τ7ητου υμων κρατους δια παντος ☧

Ligne 20. Επι τους : la suite est complètement effacée, et remplacée par les mots ci-dessus.

Ligne 26. Εινα : pour ινα. — Ησυχως βιωναι, etc. : la lacune peut se reconstituer aisément d'après le n° 67002 (fin de la page III).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40832.

67020. Requête anonyme (brouillon?) adressée probablement au *praeses* de Thébaïde. Les plaignants ont été emprisonnés (pour n'avoir pas payé l'impôt?) et demandent à être relaxés. — Long. 0 m. 220 mill., larg. 0 m. 315 mill. — Aphroditô(?) (pl. XIII).

Écriture assez soignée, imitée de l'onciale, couvrant le recto et le verso du papyrus. L'orthographe et le style sont maladroits.

RECTO.

ϋ νη[ν(?)]
☩ Το γονικον ημων και ενδιαθετον και μεγαλοπρεπες αιμα δικαιοσυ

Recto. — *Ligne 1.* Ημων : corrigé en ϋμων.

δι ον
[67020] εμφυτον εκτων α̣ε̣ι̣ φυλατ|ει ϖερι ϖαντας · μαλιστα δε οφειλει επι ϖλει,

ε
επ(ε)ι της τηληκαυτης ϋμων ευαρχιας, ενδειξασθαι τοις δεουσι και

οι α
[β]ουλομεν(η)ς τυχειν ϖρηγοριας των εαυτων αδικηματων, την ασυχη

θλειψιν υπ̣ο̣φερουσιν. Επε̣ι̣ ουν, δεσποτα, μετα τον δεσ[π]οτ϶ Θεον, ευεργετα,

. . . εν
κ϶ τον ι̣

ε
ϖροστατα ϖασης της επαρχιας, ως απο Διος γενους λελαχατε αιμα τω αληθει,

η
ϖρος την ομωνεμιαν των αειμνηστων και μεγαλοπρ/ ϋμων γο[ν]ε̣ων, ϖαρα-

ε
καλ[ο]υ̣μ϶

τ̣ο̣ι̣γ̣α̣ρ̣ουν κα[ι] εικε̣τευοντ̣ες κ̣α̣ι̣ ενορ̣κ̣ουντε[ς] κατα του αεναου Θεου την υμων λα̣μπρ̣

απο Αφροδιτης κη
και μεγαλοπρ/ δεσ̣π̣ο̣τεια, κατελεησαι το̣[υ]ς βεβλη̣μενους επι δημοσια φ̣υ̣λα

φιλοτεκνοι
Οιον γαρ ϖατερες ημων, ϖαντων των απερεστατων εστε ϖανοικτισται, κιμηλιοι

Recto. — *Ligne 2*. Je lis εδικτων : la correction est peu nette. — Αει : la diphthongue ει est une correction; le mot primitif est illisible.

Ligne 3. Επει : corrigé en επι. — Τηληκαυτης : pour τηλικαυτης. — Ευαρχιας : corrigé en ευαρχειας.

Ligne 4. Βουλομενης : corrigé en βουλομενοις. — L'α de ϖαρηγοριας a été rajouté après coup. — Ασυχη : lecture certaine; je n'ai pas trouvé de conjecture valable à propos de ce mot.

Ligne 5. Θλειψιν : pour θλιψιν. — Le dernier mot est illisible.

Ligne 6. Γενους : corrigé sur γενος. Cette allusion païenne n'est compréhensible que si elle renferme un jeu de mots. Un calembour tout à fait pareil se remarque dans un autre papyrus de Kôm-Ichgaou (*Journ. entr.*, n° 40844, verso). Un poète anonyme adresse ce vers au pagarque Kollouthos, *fils d'Apa Dios* : Ο σος ϖατηρ ϖανλαμπρος εκ Διος ϖελεν. Le personnage à qui est adressée la présente supplique comptait sans doute aussi un nommé Dios parmi ses ancêtres.

Ligne 7. Ομωνεμιαν : corrigé successivement en ομωνυμιαν et ομωνημιαν. — Μεγαλοπρ/ = μεγαλοπρεπεστατων. — Παρακαλουμ^ε϶ = ϖαρακαλουμεν.

Ligne 8. Εικετευοντες : iotacisme pour ικετευοντες. — Ενοργουντες, corrigé en κ : sur cette prononciation adoucie du κ, cf. n° 67001, l. 44 : τον θιον οργον; et plus bas, ici même, l. 17 et verso, l. 1. — Λαμπρ = λαμπροτατην.

Ligne 9. Δεσποτεια, sans ν (*sic*).

Ligne 10. Ημων : corrigé sur υμων, qui pourtant était sans doute la vraie leçon. — Απερεστατων : pour απεριστατων. — Πανοικτισται : pour ϖανοικτιστοι. Le sens est ici «plein de miséricorde» : cf. n° 67004, l. 6. — Κιμηλιοι : pour κειμηλιοι, adjectif formé sur le mot κειμηλιον : le *trésor*, le *joyau* de l'éparchie.

πασης της επαρχιας (ε written above), και πενητων θρεπ7ητορες και τυφλων ευσφλαγχνοι [67020]
δοτηρες, ινα μη τη λιμω αναγχωνται τα αθλειωτατα αυτων τεκνα. Επαν γαρ
συμβη τω πενητι συσ7αληναι τας χειρας, αποκλειεται και το σ7ομα· και προς
ειδησιν της αληθεινου υμων διδασκαλειας, ου καθ υποτελεις [τυ]γχανουσιν
αλλα μονον χειροτεχνοι τυγχανουσιν, και ουκ ετερας πολιτειας συγκειται ει πα[ρα]
σ7αιη τω υψει υμων γυμμνασσεσθωσαν εκασ7ος τω ἴδιω επιτηδευματι, επειδη
(κ)ναφεις και χαλκις και τεκτονες, και ουδεν αλλο αυτοις εσ7ιν εργοχειρον απο γονεων (γ written above κ, ε above χαλκις, κ(αι) πακτοποιοι written above τεκτονες)
και προγονων, ει μη το της τοιαυτης τεχνης το επικτημα· απαξ ουν, δεσπ(ο)ς, τον δεοντα
[σ]ωφρονισμον επειχασιν, πολλων ηδη γεναμενων ημερων εν κατιργασμενη (ε written above ι).

VERSO.

Παρακλεισθε τη εμφυτω υμων αγαπη μετα τον Θεον γινηθηναι (κ written above γ)
εις αυτους, και προσ7αξαι τουτους απολυσαι, πρωτον μεν δια το
ψυχωφελες υμων και δια την συνεχουσαν αυτους μεγαλλην
μετριοσυνην και την των τεκνων αυων (τ written above) ατροφειαν· λυσιτελες

Recto. — *Ligne 11.* Θρεπ7ητορες : mot forgé, pour θρεπ7ηρες. — Ευσφλαγχνοι : pour ευσπλαγχνοι.
Ligne 12. Δοτηρες : corrigé sur τοτηρες. — Αθλειωτατα : iotacisme pour αθλιωτατα.
Ligne 13. Le sens est : «dès que le pauvre referme les mains (= *se croise les bras*, cesse de travailler), il doit fermer aussi la bouche (il n'a rien pour se nourrir)».
Ligne 14. Προς ειδησιν της . . . διδασκαλειας : c'est un nouvel exemple du pathos fréquemment employé dans ces requêtes. Le scribe veut dire simplement : «pour que vous soyez renseignés». — Ου καθ υποτελεις : lecture douteuse. Les suppliants expliquent évidemment qu'ils ne sont pas riches (pas assez pour payer les impôts?), mais qu'ils travaillent à des métiers manuels (χειροτεχνοι).
Ligne 15. Cette phrase obscure revient à dire : «Vous feriez bien de décider (que chacun vaquera à ses occupations respectives)», etc. — Ουκ : (*sic*) pour ουχ.
Ligne 16. Γυμμνασσεσθωσαν : pour γυμναζεσθωσαν. — Επειτηδευματι : iotacisme pour επιτηδευματι.
Ligne 17. Κναφεις : le κ a été barré et corrigé en un γ. — Πακτοποιοι : pour πακτωνοποιοι.
Ligne 18. Le second το est superflu. — Δεσπ(ο)ς = δεσποτα.
Lignes 18-19. Τον δεοντα σωφρονισμον επειχασιν, etc. : leur séjour en prison leur a inspiré la sagesse qui leur manquait(?).
Verso. — *Ligne 1.* Παρακλεισθε pour παρακαλεισθε. — Γινηθηναι : corrigé en κινηθηναι.
Ligne 3. Μεγαλλην : très douteux, pour μεγαλην.
Ligne 4. Αυτων : τ rajouté après coup.

[67020] *εστιν και τουτο τω δημοσιω λογω, ϊνα και εκαστος τα τη[ς] τεχνες*
εντοπια
λειτουργηματα εκτελεσας, καιρου καλουντος επι τα συνηθη γεωργι[α]
Δειται
επι. . . . . . . γαρ η αυτη γεωργια της εξ εκαστου αυτων συνελ[ε]υσεως
τυ. . . . . εστι μαλιστα . . . . .ω
ει και ανεν. . . . . ποθεν αυτων τον σπορον φιλοκαλε[ισ]θα[ι].
Μη ουν αποτυχω της [ϖ]α[ρ]ακλησεως και της αιτησεως, την σωτηρι[αν]
των φιλτατ[ων]. . . . . και αει. .
ϖ. . . . . τοι ϖερι ϖαν ο τι ουν ϖ[ερισ]πουδα[στον τω Θεω] εργον τολμηρο[ν]
τολμωτατα (την) ενετολμησα μεν γραψαι ουκ ελειων μητε νει. . .
αλλα καθικετεʋων και αφορμας τους ϋμιν ως σωφοις σωφοτεροις (sic)
εσεσθαι, δεσποτα ευεργε[τα]. . . . . . .ν ϖροστατα †

Verso. — *Ligne 5*. Τεχνες : pour τεχνης.

Ligne 7. Le mot επι. . . . . . ., qui terminait la phrase, a été plusieurs fois corrigé, ce qui l'a rendu illisible. Le mot Δειται, ajouté au-dessus de la ligne, commence la phrase suivante.

Ligne 12. Την : barré dans le ms.

Ligne 13. Lecture certaine; le sens est douteux.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40762.

67021. Requête présentée à un dignitaire ecclésiastique inconnu, de la part des moines du couvent de Psinepoïs, molestés par le pagarque d'Antaiopolis, Ménas (cf. n° 67002). — Long. o m. 345 mill., larg. o m. 310 mill. — Nome Antéopolite.

Date : vers 522/523 (contemporain du n° 67002).

Grosse écriture cursive, mais soignée (analogue à celle des deux dernières pages de la requête d'Aphroditô, n° 67002). — Le recto et le verso sont entièrement couverts d'écriture. Autant qu'on peut en juger malgré la mauvaise conservation du document, le papyrus est complet, mais il est criblé de déchirures, et sa surface complètement usée en certains points.

RECTO.

† χ μ γ //

Τ[*ην αγα*]*θην διαθεσιν και ϖροαιρεσιν αριστην*
της υμετερα[*ς*] *Θεοφιλους αγιωσυνης επισταμενο*[*ι*]
ακριϐως, την αει εις τα ευαγεστατα του Θεου ο[*σια*(?)]
μ[*ονασ*]*τηρια ονω*[.]*σται. .* [. . .] *αλ* [. . . . .]
αγα[*θα*]. *Διο* [*ουν*(?) *ϖαρακαλ*]*ōμεν. . . . . ηναι*
. . . *θ*. [. . .]*ειν*[. .]. .*το ως μεγαλοις υμιν ου*. *τω*[*ν*]

[67021]

τεκνων του ε. . . εισ. . ιων πνε[υ]μα[τ]ι α. . . . . απερ ετ. . . . . ωτατου απ[α] Παχ[ωμ]ιου (?) [τ]ου . . . . τα καθ ημας, ω[ς] ελεεινōς οντας [υ]μων υἱους [τε] και προσκ[υν]ητας. Βουλομεθα [γ]αρ και χωρις πραγματ[ο]ς πασαν κα[θ ε]καστην αφορμην εμπιπ[τōσαν] [προσ(?)]γραφειν ημ[α]ς, και προσειπειν την ιεραν και φιλην Θεω κεφαλην, ην προσκυνουμεν ασπαζομενοι οσον ουκ' ἴσχυσει . . . [πρ]οσγραψ[α]ι και παρακαλōντες ὑπεισελθειν [τ]ο κα[θ η]μας πραγμα, κα[ι] μη αν[εχ]εσθ[αι] το ευαγες $\overline{μον}$ αδικηθηναι παρα Μηνα του λαμπρ^{o}/ σκριν[ια]ριου και παγαρχō της Ανταιō. Κεκτημεθα γαρ. κ . . . λα κτηματιδια εν Αφρο[δι]τη κ. . ε. . μ. . . . η ταις . . . . τ. . . . . βαρυ[. . .] οντα. . . σχ . ρεσχ[. . .] και εγκ[. . .]ακησαντες, μ[η] ευροντες αποταξασθαι, μητε ισην εκ[. . .]. ποιησαι βεβαρυ[μεν]α. Π[ρ]ο[ς] δε τουτοις

VERSO.

[παρ αυ]του την συντελ[ει]αν

και απαιτουμεθα (παρ) κτηματων φανερων και εξωτι/ [α]ρουρων του $\overline{μον}$ Ψινεποῖτος ων οι . . . . Πετμε των κω[μω]ν του ȝ Ανταιōπο^{λ} καρπōνται ανευ εκφιω̄ [κς] δημοσιων καθ [ετ]ος· κεκμηκοτες παρακαλουντες [. . . . .] τουτω[ν] εκφορια, ηγουν αφ ημ[ων] αποτρεψαι τους . . . . κω. . . . . αδικ[ους] κ. . . απαιτουντας την συντελειαν· ουκ [ε]βουλ[ηθη. . . . . .] και επεξηλθεν προι. . ιων [τ]η κω[μ]η Αφ/ μετα στρατιω̄ και

Recto. — *Ligne 13*. Προσγραφειν ημας : iotacisme pour υμας (?). L'accusatif ὑμᾶς serait employé ici par analogie avec le membre de phrase qui suit : προσειπεῖν τὴν. . . κεφαλήν. La restitution ημεις est impossible.

Ligne 15. Ουκ' : apostrophe dans le ms. Le mot qui suit ἴσχυσει paraît avoir été volontairement effacé.

Ligne 17. $\overline{Μον}$ = μοναστηριον. — Λαμπρ^{o}/ = λαμπροτατου.

Verso. — *Ligne 1*. Παρ : effacé dans le ms. — Εξωτι/ = εξωδιασμενων ?? — Le sens paraît être : «on nous réclame l'impôt dû pour nos propriétés, et ce sont d'autres qui jouissent des revenus».

Ligne 3. ȝ = αυτου. — Ανταιōπō^{λ} = Ανταιουπολιτου (νομου). — Εκφιω̄ = εκφοριων.

Ligne 8. Αφ/ = Αφροδιτη. C'est moins une abréviation qu'une sorte de monogramme : l'extrémité supérieure de la haste du φ est recourbée en forme de ρ, et la barre oblique qui coupe l'extrémité inférieure est ornée à gauche d'un petit δ. L'ο est figuré par la panse du φ. — Στρατιω̄^{τ} : pour στρατιωτικης.

[67021] π[αγανι]κης (?) βοη^{θ}, ω[ς] λεγουσιν τα[υ]τη[ν] επραιτευσεν καθα
[. . . . .] . . διοικōντος
ειρηκοτος, και τον οικου αυτου πεπορθημενον παρα της
επομενης τω ει[ρη]^{μς} κυρ/ Μηνα β[ο]η^{θ} εξ ἰσō βαρϐ[α]ρω^{θς} τοπω[ν],
καιτοι την πρ[ωτ]ην και τη[ν] δευτεραν και τ[ρι]την κα[τα]ϐο^{λς}
των δημοσιει^{ω}ν παρεσχο[μ]εθα αυτω κακ . . τ . . . .
συναλλαγης του πυρος θερμοτερης εδανισαμεθα·
και ōτως ουκ ωκνησεν ανατρεψαι τον διο[ι]κη[τ]ην ημω̄
αλογως. Ου τουτο και μονον ημιν . . . σπευ . αι . . . . .
και την ικα^{τō} . . . . της [λαμπρ/(?)]
μνημης Σαραπαμμωνος αφει[λα]το τον σιτον των
[. . . .] νον τ[.]ις
εκφ/ των κτη[μ]ατων ημ[ων], εξωδιασατο μηδενα [των]
τοτε χ[ρ]εωστουντων· ου μην αλλα και φ[α]νερα πολλ[α] . . .
αψ . . . . τεροκ . . . .
και οπτοπλινθων μεγαλην καμεινον α . . . α ευ . . . . .
μς διηρπα[σ].
εις οικοδο της [α]γι/ εκκλ/ απα [Π]ετρωνιō δια το[υ]το ηθισ . . . .
εϐουλομς ημ[ας] αναγραψαι . . . . υν τ . . . [τ]οιōτω . . . .
. . . αξι[ω]θη ο σ . . . .

Verso. — *Ligne 9.* Βοη^{θ} : abréviation du mot βοηθειας.
Ligne 11. Οικου : évidemment pour οικον.
Ligne 12. Lire ειρημενω. — Κυρ/ = κυριω. — Βοηθ = βοηθειας ; douteux. — Βαρϐαρω^{θς} = βαρϐαρωθεντων.
Ligne 13. Καταϐο^{λς} = καταϐολην.
Ligne 14. Δημοσιειων : pour δημοσιων (?). Lecture très douteuse ; l'ω est tout à fait illisible, on voit seulement les traces d'une lettre, au-dessus de la syllabe ειν.
Ligne 20. Εκφ/ = εκφοριων (?).
Ligne 23. Οπτοπλινθων : des briques *cuites.* — Καμεινον : pour καμινον.
Ligne 24. Οικοδο^{μς} = οικοδομησιν. — Αγι/ εκκλ/ = αγιας εκκλησιας.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40763.

67022. Fragment de requête (?). Il est impossible de savoir à qui elle est adressée, ni quel en est au juste l'objet. — Longueur (actuelle) 0 m. 270 mill., larg. 0 m. 155 mill. — Antinoé (?).

Cursive soignée. Même type qu'aux n°s 67002 et suiv. (mais non de la même main).

RECTO.

. . . . [67022]
απ[ο] Ωρō [Ψ]ạιωτος (?) [γ]εω[ργου (?)]
ọụṭ
Εφασκεν οτι ηνικα . . . . .
κατ' ηχθη εις την Αντι[νοου] . . . .
ην τοτε αγορασας τọ [κτημα] τọ̄
χρυσοχοō και ισως . . . .
κεχρεωσ7ηκοτος . . . .
τισι αγραρẹυουσι τ̣[α] . . . . . .
μερη Μουṇπ̣7ọō . . . .
ακηκοωσι την σ̣ . . . .
ε τ
του ειρημ/ κτημ/ . . . .
Δωροθεω επεξ[ηλθεν] . . . . .
των χρεων της απ . . . .
ενεκεν, και καταλ̣[αϐω]ν̣
την Αντινοεων ηυρ̣[εν] . . . . . .
Βικτορος του υϊ[ου Απ]α̣λ̣[ωτος]
ϖρεσϐυτερ/ απο της Λυ[κων] . . . .
της αγι/ εκκλ/ τọụ αγι/ Θε[οδωρου (?)]
εν Αντινοō σ̣υ̣ν̣ε̣ . ι ε̣λ̣ . . . .
εκζητων λαϐ̣ε̣ι̣ν̣ . . . .
ϖροελθειν, επεμ̣[ψ]ε̣ν̣ . . . .
Βικτορα απην . . . .
. . . .

VERSO.

. . . .
[. . . . .] ϖρ̣[. . . . . .]σ̣ε̣ως[. . .]
[.]ọυνασ̣ [. . .] αυ̣τ[. . τη]ν εμφαν[. .]
αυτō ϖοιησαι μετα των σ7ρατ[ιω]
των απο Μōυπ7οō κ/[.] υ̣ρ̣[. . .]
της εκεινης τουτων [. .] τ̣[. .]

Recto. — *Ligne 2*. Ουτως (?).
Ligne 9. Μουνπ7οō : c'est sans doute une *κώμη* du nome Antéopolite (?).
Ligne 11. Του ειρημενου κτηματος.
Ligne 16. Απαλως : ou απα Λως (?) : voir la ligne 10 du verso. Cf. le nom de femme αμα Λω (Lefebvre, *Égypte chrétienne*, n° 814; *Ann. du Serv. des Antiq.*, t. X, p. 61).
Ligne 18. Της αγιας εκκλησιας του αγιου . . . . .

[67022]

τō οτι κτημα ϋποχρ[εων] ηγ[ο]
ρασεν ϖαρα τō λεγομ/ χρυσοχ[οō]·
εζημιωθη ϖερι τα δωδε[κα]
ν̊ εκεινα. Δια ελεγεν Βικτ[ωρ]
ο υϊος Απαλωτος ως επερωτ[ησεν]
Δωροθεον, κ/ ειπεν επισ7ει[λαι]
τη Λυκων ως· ϰεως ν̊ ιβ ε[ζη]
μιωθην ν. Ενομιζεν ειναι το
ϖραγμα ανηκειν Κυρω επ[. .]
ου ϖερι Κυρō ϖαντελως χ[. . .]
απητητο ουτε εχρεωσ7ει Κυρ[ος]
αποθνησκων λ̦ χρυσιō.

Verso. — *Ligne 7.* Λεγομ/ = λεγομενου.
Ligne 9. ν̊ = νομισματα. — Δια : pour διο(?).
Ligne 11. Ειπεν : le sujet est Δωροθεος.
Ligne 17. λ̦ = λιτραν.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40764.

67023. Début d'un contrat passé avec Flavios Helladios, *scriniaire* dans les bureaux du duc de Thébaïde. Un certain Ménas a été réduit par la misère à engager la liberté de sa plus jeune fille, moyennant un nomisma; après la mort de son père, la sœur aînée, Marthe, exerçant la profession de marchande de salaisons, sollicite le secours d'Helladios pour racheter la cadette, que son maître prétend garder. — Long. 0 m. 175 mill., larg. 0 m. 230 mill. — Antinoé.

Date : 15 mai 569.

Cursive ordinaire.

[☩ Βασιλειας] κα[ι υπα]τει[ας του θειοτα]του η[μων δεσποτου]
[Φ]λα[υϊο]υ Ιουσ7ινου το[υ] αιωνιō αυγōσ7ō αυτοκρατορος ε[τ]ου[ς]
[τ]εταρτου, ϖαχων εικας, αρχης τριτης ϊνδικ/ Εν Αντι^ο/ ϖολ^ε/ τη λαμπρ^ο/
Φλα[υ]ϊω Ελλαδιω τω λαμπροτατω σκρινιαριω της κ[α]τα
[Θ]ηϐαϊδα λαμπρας δουκ[ι]κης ταξεως, υϊω του της αρισ7ης
[μν]ημης ορμωμενω α[π]^ο της Πανοπολιτων
[κ]αλ[λι]πολεως, ϖαρ εμου ϖαρουσης Μαρθας, θυγατρος Μην[α],

Ligne 3. Εν Αντινοου ϖολει τη λαμπροτατη.
Ligne 6. Le nom du père a été laissé en blanc. — Πανοπολιτων : lecture certaine.

[67023]

[εκ] μητρος Θεκλας, [τ]αριχοπρατισσης, ορμωμενης κϛ αυτ[ης]
[απο] τη[ς] Αντ[ι]ν°/πολεως, χωρις κυριō ανδρος χ[ρ]ηματιζ[ō]σης, ϖ[α]ρε-
χō[σης]
[δε ϋ]πο[γ]ραφεα ϋπερ [α]υτης και μαρτυρας τ[ο]υς εξης ϋπογραφοντ[ας]
[τη ϖ]αρōσα (*sic*) ϋποθηκιμαια συγγραφη, επι τοις εφεξης δηλ[ουμενοις]
[συμ]φωνοις, εφ αις ϖεριεχει δια[σ]τολαις απασ[α]ις, χαιρ/ϛ Του [ε]μō ϖ[α]τρ[ος]
[εν ε]σχατη ϖεριπεπτωκοτ[ος ϖ]ενια και [υ]περ (?) τ [. . . .]νου [. . . . . . .
. .]
τ[. .]ου ταυτη ϖαλαι οντος ϖ[ρ]ο τουτον εαυτο[υ] βιον απολειτ[ου]ργησα[ι],
Μηνα ονοματι επιλεγομενō Περιχυτō, και εξ αν[αγ]κ[ης] ϋποτεθεικ[οτος]
τοτε την ϋποδεεστερ[α]ν μō ορφανικην αδελφην καλο[υ]μϛ Προκλαν τω
λαμπρ°/ κυριω Νον[ν]ω εις χρ[υ]σου νομισματι[ο]ν ε̄ν, [α]κολουθως τω
γεναμϛ ϖαρ αυτō την[ι]καυτα τω λαμπρ°/ αν[δ]ρι ϋποθηκιμαιω γραμματιω·
κϛ μετα την αυτō αποβιωσιν εν ταυταις, ϖ[ερ]ιποιησασα τε ως εκ τō εμō
εργοχειρō το ημισυ τō ϖροειρημενō ενος [ν]ομισμϛ, αναδεδωκα τω
ειρημϛ ανδρι, βουλομενη αναλυτρωσασθαι [τη]ν εμην καταπονōμενην
αδελφην εγω η ϖρογεγραμμϛ Μαρθα, και μη ευπορησασα της τōτō
[. . . . .]σεως, ευτυχησασα δε την ση[ν] λαμπρ°/, τη εις Θ̄ν̄ αγαπη
. . . .

Ligne 8. Και αυτης est évidemment une inadvertance : aucun des autres personnages n'est dit natif d'Antinoé.

Ligne 16. Καλουμϛ : καλουμενην.

Ligne 19. Εν ταυταις : comme εν τουτοις « sur ces entrefaites (?) ».

Ligne 21. Καταπονōμενην : pour καταπωνουμενην.

Ligne 23. Λαμπρ°/ = λαμπροτητα. — Θ̄ν̄ : Θεον.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40765.

67024. Rescrit impérial adressé au duc de Thébaïde, ordonnant de faire droit à la réclamation du village d'Aphroditô, si une enquête démontre que c'est à juste titre qu'il se prétend αὐτόπρακτος. — Aphroditô (?).

Date : vers 551 (cf. la bibliographie).

Cursive ronde, légèrement penchée. Complet. L'absence de protocole est étrange, mais la première ligne conservée semble bien avoir été effectivement la première; le papyrus est coupé net et on n'observe pas de traces d'une ligne supérieure.

Au verso, une prière rythmée écrite en onciale penchée. Au-dessous de la prière est répété, en cursive plus fine, un fragment du rescrit conservé au recto (depuis Πρὸς τούτοις ἐδίδαξαν ἡμᾶς [l. 30], jusqu'à τὸ ἱκανὸν γένεσθαι [l. 52]). Les variantes fournies par ce texte (ms. B) seront citées dans les notes(*).

(*) Outre ce fragment du verso, nous possédons encore (n° 67025) un troisième exemplaire du même texte. On trouvera en note les variantes qu'il présente (ms. C).

RECTO.

[67024] [Προ]σελθων ημιν εδιδα[ξεν] ημιν ορμασθαι μεν εκ τησδε [τη]ς κωμης της Θηβαιων χωρα[ς], διδασκων τον πατερα δ[ε] [το]ν οικ[ειον το]ν εν αυτη κε[κτημ]ενον πρωτον γενομενο[ν], [και] τας ϋπερ του παντος χωριō συντελειας αναλεγομενον, [επι] τ[ους] της επιχωριō ταξεως ταυτας κατατιθεναι· επειδη δε παρα των κατα καιρον αρχοντων ō τας τυχōσας αδικιας υπεμεινον, τω θειω ημων οικω σφας αυτους επιδουναι και ϋπο την προσ τασιαν αυτου γενεσθαι, την αυτō Θεοδοσιον δε τον μεγαλοπρε/, της απōσιας δραξαμενον τō πατρος του δεομενου, τους μεν της κωμης αναλεξασθαι φορους, ουδεν δε καταθειναι παντελως [επ]ι τον δημοσιον λογον, ωστε τους της επιχωριō ταξεως παλιν εκ δευτερου τους ϊκετας τας επικειμενας αυτοις συντελειας εισπραξαι· περι τε τōτō θειας ημων ηδη πορισασθαι συλλαβας προς την σην ενδοξτ γεγραμμενας, αλλα την εκεινō περιδρομην πλεον των ημετερων ϊσχυσαι κελευσεων, ωστε τω δεομενω δευτερας αφορμης οδου και μειζονος κατασταναι το πραγμα τριβης. Θεσπιζομεν τοινυν την ενδοξ την σην νυν γουν ταις δεδομεναις περι τōτō τω ϊκετη θειαις συλλαβαις περας επιθειναι το προσηκον, και μη χρονους εκ χρονων αυτον ητοι την κατ αυτον κωμην των εποφειλομενων αυτοις απο

RECTO. — *Ligne 1.* Le ms. C n'a conservé de cette ligne que le mot *προσηλθεν*.

Ligne 3. C : *των εν αυτη κεκτημενων.*

Ligne 6. Αρχοντων : c'est le nom du *praeses* ou gouverneur civil de la province (sous l'autorité du duc), dans l'Édit XIIIe de Justinien (édit. Zach. von Lingenthal, chap. 1, § 1). Il y est même qualifié d'*επιχωριος αρχων*. L'*επιχωριος ταξις*, dont il est question à la ligne précédente, c'est donc le bureau ou *officium* du *praeses*. — Ō τας (Wilcken) : au lieu de ōτως, que j'avais inséré par erreur dans ma première publication du papyrus.

Ligne 9. Της απουσιας δραξαμενον «ayant profité de l'absence». Cf. DIOD. SIC., XII, 67 (*καιρου δραξαμενοι*).

Ligne 14. Ενδοξοτητα. La place de ce mot est toujours laissée en blanc par le manuscrit C : *προς την σην γεγραμμενας*. De même aux lignes 18, 27, etc.

Ligne 20. C : *και μη συγχωρησαι χρονους εκ χρονων....*

[67024]

σ1ερεισθαι, ως μη κατα την ϖροφασιν ταυτην ατονιαν αυτοϊs ολιγον ϋσ1ερον ϖερι την των δημοσιων φορων γενεσθαι καταϐολην. Επειδη δε φησιν τινας ⸌των⸍ κατα ταυτην [κεκτημ]ενων την κωμην ϖραγματα του δεομενου και των αδελφων των αυτō ϖαρα τον του [δικα]ιου λ̣[ο]γ̣ο̣ν̣ αφελεσθ[αι]· (αφορμη της τō ειρημ⸌ε⸍ς δημοσιō δε̣υ̣τ̣ερας) ⸌εισπραξεως⸍ θεσπιζομεν την ενδοξς την σην [και τα ϖερι] τōτō[s] σκοπο̣υ̣σ̣αν ε̣ι̣ ουτως εχοντα ευροις, το ϊκανον τω τε δεομενω και τοις αδελφοις τοις α̣υ̣τ̣ọ̄ [κατα τον] νομον γενεσθαι ϖαρασκευασαι. Προς τουτοις εδιδαξαν ημας Ϊ̣ο̣υ̣λιανον, ϖαγαρχην της Ανταιοπολιτων, βουληθηναι την κατ αυτōs κωμην ϋπο την οικειαν ϖαγαρχιαν ϖοιησασθαι, και ταυτα μηδε ϖοτε τελεσαντων ϋπο ϖαγαρχιαν αυτων, αλλα κατα το των αυτοπρακτων σχημα δι εαυ ⸌των⸍ τους δημοσιους φορους επι (τōṣ) την επιχωριον ταξιν κατατιθεντων. Επειδη δε ουκ ηνεσχο[ν] το τουτου του μερους επελθειν αυτοις και ϖραγματων αρπαγ̣η̣ν̣ αμαρτησαι, και τοσαυτην απλως την ατοπιαν γενεσθαι την

Recto. — *Ligne 22.* Ατονιαν : M. Wilcken serait disposé à voir ici un lapsus pour *ατοπιαν* (cf. plus bas, l. 39). La lecture *ν* est certaine dans les deux mss A et B; et la phrase, quoique moins claire, peut encore se comprendre avec *ατονιαν* : l'empereur ordonne de ne pas ruiner le village, afin que dans la suite, quand on viendra lever les impôts, les habitants ne soient pas *appauvris* jusqu'à l'épuisement (*ατονοι*).

Ligne 23. Au-dessus de *αυτοις*, deux lettres effacées; le scribe avait aussi écrit *ολιγην*, corrigé ensuite en *ολιγον*.

Ligne 25. Κεκτημενων : conservé en entier dans le manuscrit C. Ici, on avait d'abord écrit un mot à l'accusatif pluriel (peut-être *κεκτημενους*) corrigé ensuite comme on vient de lire. — C : *ϖραγμα*.

Lignes 26 et seq. Les lacunes sont comblées par le manuscrit C.

Ligne 27. Les mots placés ici entre parenthèses ont été barrés dans le texte original; le manuscrit C ne les porte pas.

Ligne 28. C : *τα ϖερι τουτου*.

Ligne 30. B : *εδιδαξαν*; C : *εδιδαξεν*.

Ligne 31. B : *Ιουλιανον τον επικλην Αρσενοϊτην, και ϖαγαρχην της Ανταιοπο⸌λι⸍*; C : *Ιουλιανον τον επικλην Αρσενοϊτην, ϖαγαρχην της Ανταιοπολιτων*.

Ligne 32. C : *οικιαν*.

Ligne 34. Δι εαυτων. Ce mot est une correction; on distingue, sous les lettres *εαυ*, la trace de quelques lettres illisibles.

Ligne 35. B et C : *ϖρος την επιχωριον ταξιν*. Notre texte lui-même portait primitivement *τους της επιχωριου ταξεως* qu'on discerne encore sous les corrections.

αυτοις τε και τη ᾱτ̣[ων κωμη]
[67024] αυτō ωσ7ε και ϋπο την ϖαγαρχιαν ϖοιησασθαι, ϖραγμα ϖασης̣
ᾱ
ατοπιας επεκεινα, Θεσπιζομεν τοινυν την ενδοξ϶ την σην
ᾱ
εξετασαι τα ϖερι τουτου μεθ οσης νομος ακριβειας ϖροσ7ατ7ει,
ᾱ
και ει ταις αληθειαις μηδεποτε τους την αυτην κωμην οικουντ[ας]
ᾱ
ϋπο ϖαγαρχιαν τελεσαντας ευροις, αποσ7ησαι μεν τον ϖροειρημ̣[϶]
ᾱ
της ϖρος αυτους μετουσιας, Θεραπευσαι δε ϖαρα
σκευασαι τοις δεομενοις τας απηνηνεγμενας (*sic*) ϖαρ α̣υ̣τ[ου]
βλαβας αυτοις καθα τοις ϖερι τουτου νομοις δοκει. Αξει [δε]
της τε σης ταξεως και ϖαγανων
και τους αλλους η ση ενδοξ϶ οσοι τοις δεομενοις επι τ̣[ε]
χρημασιν και εγκλημασιν ϋπευθυνοι Φανειεν
τυγχανειν· και τα τ ες χρηματα βλεποντα Θεραπευσαι τοις
δεομενοις κατα τον νομον, ϋπερ τε των εγκληματων
νομιμοις ϖοιναις ϋποθειναι Φροντιειη τους μεν ταυτα
ημαρτηκοτας, ωσ7ε το ϊκανον εφ εκατερω, τοις τε δεομενοις
και τω νομω, γενεσθαι ☧ · των κατα συναρπαγην οιον εικος συλλαβων

Recto. — *Ligne 38.* B et C : ωσ7ε και υπο την οικειαν ϖαγαρχιαν αυτους ϖοιησασθαι ϖραγμα ϖασης ϖαρανομιας επεκεινα.

Ligne 39. Επεκεινα (et non επ' εκεινα) : Wilcken.

Ligne 40. Les ᾱ semés ici entre les lignes servent apparemment de signes de ponctuation. — B et C : εξετασαι ταυτα, και ει, etc.

Ligne 43. A et C laissent un espace blanc après le mot ϖροειρημενον; le manuscrit B y place le nom Ιουλιανον.

Ligne 44. C : τοις δεομενοις τας επινενεομενας (pour επινενεωμενας) βλαβας αυτοις καθα τοις ϖερι το[υτō] νομοις δοκει. Αξεις δε και τους αλλους οσοι υπο τε την της σης (   ) ταξιν τελουσιν, εν τε ιδιωταις, και υπευθυνους τοις ικεταις επι τε χρημασιν επι τε εκκλημασιν δεικνυμενους αυτους (lire αὐτοὺς), Θεραπευσαι μεν ϖαρασκευασεις τα εις χρηματα βλεποντα, υπερ δε γε των εγκληματων, νομιμοις τους ημαρτηκοτας υποθησεις ϖοιναις, ωσ7ε το ικανον εφ εκατερω, τω τε δεομενω και τω νομω γενεσθαι, των εκ συναρπαγης και ϖαρα τον νομον ως εικος ϖοριζομενων τισιν, υπεναντιον των νυν ϖαρ ημων Θεσπισθεντων, ουδεμιαν εχοντων ισχυν. — B : τοις δεομενοις τας απηνηνεγμενας βλαβας αυτοις καθα τοις ϖερι τουτου νομοις δοκει. Αξεις δε και τους αλλους οσοι υπο την της σης ενδοξοτ϶ τυγχανοντες ταξιν, εν τε ιδιωτις (*sic*) τελουσιν, και υπευθυνους επι τε χρημασιν επι τε εκκλημασιν δεικνυμενους αυτους τοις ικεταις . . . le reste comme dans le manuscrit C, jusqu'à ϖοιναις, où il reprend : [ωσ7ε τω] τε δεομενω και τω νομω [το ϊκανον] γενεσθαι (fin du ms. B).

Ligne 50. Φροντιειη : atticisme pour Φροντισειη.

ϖοριζομενων ϖαρα τα ϖαρ ημων νυν Θεσπισθεντα, Θεσπιζομεν ο̄δεμιαν [67024]
δυναμενων εχειν ϊσχυν, τα[υ]τ̣α̣....
⟨ϖαραφυλαττουσης ταυτα της τε σης (ενδοξοτητος)
και του κατα καιρον την αυτην αρχην ϖαραληψομενου και
της ϖειθομενης υμιν ταξεως, ϖοινης τριων χρυσιου λιτρων
επικειμενης κατα των ταυτα ϖαραβαινειν τολμωντων //////////////
η ϖαραβαινεσθαι συγχωρουντων ⳩⟩

VERSO.

† Εις τον αγιον Σηναν ϊ̣σ̣ο̣ψηφα ε̣γκ̣ω̣μ̣ια̣

† Επεδειξας ημιν ζωης ο̣δ̣ο̣ν α̣γαθην ην α[....]κ̣αλως α[.]
.τε Χριστου.. ,ε̣χ̣[π]
Αγωνα φοβερον δια[νυ]σ̣α̣ς̣ και νικησας υπ[ερ του] Θ̣ε̣ο̣υ̣
και τ̣η̣ς α̣λ̣ηθειας. ,εχπ
Οταν γαρ ηδη τον μεγαν αθλον διετελεις, ηναγκαζον σ̣ε̣
κ̣ρ̣ι̣ται α̣δ̣ικοι ξοα̣ν̣ο̣ις αψυχοις Θυειν. ,ε[χπ]
Σε δε αβλαβη ο̣υκ ηπατησεν η κολακια, ουκ' επτοησαν
βασανα· δι ϋπομονης ϖασαν ϖλανην κατ....
,εχπ
Εκδυσαμενος το σωμα και ενδυσαμενος αθανασιαν, και
γενομενος, αγιε, αγγελων ομοιος, ,εχπ
Συνοικεις και αει συνλιτουργεις τοις Χερουβιν και Σεραφ̣ι̣[ν],
καλλινικε, ,εχπ

Recto. — *Ligne 53.* Remarquer la construction illogique de la phrase; les expressions du manuscrit C, que nous avons cité plus haut, sont beaucoup plus claires.

Ligne 54. Le manuscrit A s'arrête là, quoiqu'il reste encore assez de papier blanc pour y inscrire la dernière phrase. Les lignes qui suivent sont tirées du manuscrit C où elles viennent immédiatement après les mots : *εχοντων ισχυν.* Le mot *ενδοξοτητος*, que j'ai rétabli entre parenthèses, est laissé en blanc, comme toujours dans le manuscrit C. Après *τολμωντων*, le scribe avait d'abord écrit un mot qu'il a jugé mauvais, et complètement effacé en mouillant le papyrus.

Verso. — *Ligne 1.* Ισοψηφα : chaque « vers », si l'on peut se permettre cette expression ici, est en effet composé de mots dont les valeurs numériques additionnées donnent pour total 5680 (*,εχπ*). Quant à saint Sénas (lecture à peu près certaine), il est inconnu par ailleurs. — Εγκωμια : lecture très douteuse.

Ligne 9. Κατ... : un mot comme *κατελυσες* (mais il manque 857).

[67024] Εχεις ουν παρρησιαν προς ον ομολογησας Διον, και επα[. .(?)]
αυτον παρακαλει ελεειν ημας, καλοθελη,
αμεμπτε. ,εχπ

Ligne 15. Ομολογησας = ωμολογησας. — Διον : pour Θεον (?). — Επα. . : on attend un mot comme επανωθεν, mais la lacune est trop peu étendue et d'ailleurs les lettres perdues devaient avoir une valeur égale à 296. Peut-être ce chiffre de 5680, sur lequel est construit tout le poème, est-il lui-même l'abrégé isopséphique d'une formule pieuse, comme ϙθ = amen, χμγ = αγειος ο Θεος, etc.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40767; Jean Maspero, *Études sur les papyrus d'Aphrodité*, I, «Un procès administratif sous le règne de Justinien» (*Bull. de l'Instit. franç. d'archéol. orient. du Caire*, t. VI, fasc. 1); compte rendu par U. Wilcken, *Archiv für Papyrusf.*, V, p. 283.

67025. Deuxième exemplaire du numéro précédent. Les variantes qu'il présente ont été indiquées dans les notes de ce dernier (ms. C) (pl. XIV-XV).

Écriture analogue, peut-être de la même main. Le début très endommagé.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40768; Jean Maspero, *op. cit.* (voir n° 67024).

67026. Rescrit impérial (?) adressé au duc de Thébaïde. Un nommé Dioscore et sa sœur, élevés sous la tutelle de leur oncle, se plaignent d'avoir vu leur fortune saisie, à la mort de cet oncle, par les créanciers de celui-ci. Ordre de faire une enquête sur les faits et de rendre justice aux suppliants, s'il y a lieu. — Long. 0 m. 405 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô (?) (pl. XVI-XVII).

Date : vers 551 (cf. la bibliographie).

Cursive arrondie, analogue à celle du n° précédent, et certainement de la même main.

[☧] Διοσκορος προσηλθ[εν ημι]ν, την μητερα λεγων την οικειαν,
αδιανεμητων ο̣[ντω]ν μεταξ[υ] αυτη̣ς̣ τε και Απολλω του αυτης

Ligne 1. Je crois apercevoir les restes du chrisme indiquant le commencement. Le papyrus est frangé sur le bord; néanmoins il doit être complet. Le Musée possède un second exemplaire de ce rescrit, qui commence de la même façon. Ce second exemplaire est surchargé de corrections intéressantes; malheureusement il est en majeure partie illisible. J'indique en note les variantes que j'ai pu déchiffrer (ms. B). Au-dessus du mot [Διοσ]κ[ορος], il porte le sigle Ο δ°/ = ο δεινα.

Ligne 2. B : και Απ̣ο̣λ̣λ̣[ωτος] (τουδε) του α[υ]τη[ς αδελφου]. Ce second ms. écrit Απολλως, ωτος, tandis que le ms. principal, dont le texte est donné ci-dessus intégralement, décline Απολλως, *gén.* Απολλω.

αδελφου των εκ των γονεων αυτοις καταλελειμμενων πραγματω̄, καταλυσαι τον βιον επι παισιν τω ικετ[η και τ]η αυτου αδελφη επι νεας ετι τυγχανουσιν ηλικιας, ὑπο την του ειρημενου θειου φροντιδα καταλιπουσαν τον ικετην και την αδελφην την αυτου· νυν δε τελευτησαντος του προειρημενου Απολλω, τους Ἰουλιανω τω ενδοξ προσηκ[ον]τας επελθειν και αφελεσθαι πασαν την ὑπ εκεινου κ[ατα]λειφθεισαν περιουσιαν, φασκοντας τον προειρημενου Απολλω υπευθυνον αυτοις τελευτησαι· καιτοι των μητρωων των δεομενων πραγματων εν αυτη τυγχανοντων, και τοις εκεινου χρεεσιν ουκ υποκειμεν^ων^*. Ητησεν τε της εξ ημων εις τουτο βοηθειας τυχειν. Θεσπιζομεν τοινυν την ενδοξς την σην μερος εκατερον αγαγειν, και εξετασαι τα παρα του ἰκετου λεγομενα,* ^και^ *κατα τους νομους αυτω τε και τη αυτου αδελφη την των μητρωων αυτων πραγματων αποσωσαι δεσποτιαν, κατα την αρμοσασαν εκεινη μοιραν της των γονεων περιουσιας, μετα πασης νομιμου επαυξησεως, και μη συγχωρησαι τοἲς υπευθυνὂν λεγουσιν εχειν την περιουσιαν τουτων ἰκετων θειου, συναναλαμβανειν και τα εκ της μητρος τοις ικεταις αρμοσαντα πραγματα, καν γαρ ει μεταξυ αυτων ουδαμως νεμησεις γεγονασιν· αλλ ουν ου παρα τουτο το μερος τους ημων δεηθεντας ἀδικεισθαι καθ οιον ουν βουλομεθα τροπον, ταυτα δε προς περας αξει τροποις απασιν η τε ση ενδοξοτης και οι μετ αυτη*

Ligne 3. Πραγματω̄ : pour *πραγματων*. Abréviation assez usitée du génitif pluriel.

Ligne 4. B : *ικε[τ]η* [*και τη*^τηδε^ *αυτου αδελφη* etc.].

Ligne 6. Καταλιπουσαν : B *καταλειψασαν*. — Την αδελφην την αυτου : B *τη[ν] αδελφην αυτο̄*.

Lignes 6, 7, 8. Elles se lisent ainsi dans B (où elles se numérotent 8-10) :

a. *α+ τουτον δε προ φανερων χρονων της α[υ]του*

8 *και τη[ν] αδελφην αυτο̄ · νυν δε τελευτησαντος του*

b. *[τε]λευτης παραδιδοναι Διοσκ/. . . . .σ7. αυτοις ημετερ/ ἰκεταις τ̄α αρμοσαντα αυτοις*

c. *[ε]κ της μητρωας κληρονομι/ τουδε πραγματα τε κς επαυξηματα, υπερ ων μεχρι [νυν(?)]*

d. *συντελουσιν το[υς δη]μοσιο[υς φο]ρους.*

9 *[πρ]οει[ρ]ημενο̄ Απολλωτος, τους Ἰουλιανω τω ενδοξοτα[τω]*

α̅ + τοις πραγμασιν των ημετερων ἰ[κετω]ν

10 *προσηκοντας*, etc.

Ligne 11. La fin de la phrase (depuis *και τοις*), est omise par B.

Ligne 18. Joindre les mots *συγχωρησαι* et *συναναλαμβανειν* : «ne pas aider ceux qui élèvent des prétentions sur la fortune de l'oncle, à prendre aussi», etc.

Ligne 19. Τα εκ της μητρος, etc. . . . : B : [. . . . . . *μη*]*τρι τουτων*[. . . . .]. — Le mot *πραγματα* est omis par B. — Ει : corrigé sur *η*.

Ligne 22. B : *ταυτα τοινυν η ση* [*ενδοξοτης* . . . . . .].

[67026] *της αυτης αρχης ανθεξομενοι, και η ϖειθομενη υμ[ι]ν ταξ(ε)ις, ϖοινης τριων*

ϖαραϐαινειν

χρισυ λιτρων επικειμενης κατα των ταυτα τολμωντων η ϖαραϐαινεσθαι συγχωρουντων ☩

Ligne 23. *Πιθομενη* : corrigé en *ϖειθομενη*. — *Ταξεις* : l'*ε* a été barré après coup.

Ligne 24. *Χρισυ*, ou *χριου* : pour *χρυσου*. — *Παραϐαινειν* : ajouté après coup. — *Παραϐαινεσθαι* : le scribe avait d'abord écrit un autre mot, qui est maintenant illisible, au-dessous de *ϖαραϐαινεσθαι*.

La fin présentait dans le deuxième exemplaire des variantes importantes, que le mauvais état du papyrus rend impossibles à restituer. Les deux dernières lignes portent encore :

[*ανθεξο*]*μενοι, εξεταζουσα* [. . . . .] *δοναμ*. . . . *τω την*
[. . . . .] *κατα νομους* [. . . . .]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40769; Jean Maspero, *Études sur les papyrus d'Aphrodité*, V, «Deux fausses *lettres sacrées* de Justinien» (*Bull. de l'Instit. franç. d'arch. orient.*, t. VII, p. 138).

67027. Second exemplaire du même rescrit : les variantes qu'il fournit ont été indiquées dans les notes du numéro précédent. — Long. o m. 675 mill., larg. o m. 290 mill. — Aphroditô (?).

Cursive analogue. — Très mutilé : nombreuses lacunes, et lignes effacées par le frottement.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40770.

67028. **Rescrit** analogue (adressé au duc de Thébaïde ?), toujours au sujet de Dioscore. Le père du plaignant s'étant remarié, a fait donation à sa seconde femme des biens qui constituaient la dot de la première. Le fils de celle-ci, Dioscore, a poursuivi sa marâtre en restitution d'héritage. L'empereur ordonne au duc de Thébaïde de réduire à de justes proportions la part de la seconde femme, conformément à une loi du basileus Léon Ier, qui est en partie citée à la fin du papyrus. — Long. o m. 660 mill., larg. o m. 306 mill. — Aphroditô (?).

Date : vers 551 (cf. la bibliographie).

Cursive analogue à celle du numéro précédent, mais non certainement de la même main.

[☩] *Διοσκ*[*ορος*] *ϖροσηλθεν ημιν τον ϖατερα τον οικειον λε*[*γ*]*ων τη*[*ν*] *ϖρ*[*ωτ*]*ον*

[. . . . .] . . . . . *εξ* . . . *αυ*[. . . . .] . . . .

[67028]

ϖρος [δ]ευτερ[ου]ς γαμους ελθειν, τα δε τη ϖροτερα διενεγκοντα τ[η δ]ευτερα ϖροσγραψαι· και εξελθειν εξ ανθρωπ[ω]ν ως τōς εξ εκεινης ϖαιδας αφελεσθαι τε και καταδαπαναν εκεινα, και ϖανταχοθεν ερημον ειναι τον ημε[τε]ρ[ον] ι[κετ]η[ν, ωστε] της εξ ημων και των νομων δεεσθαι βοηθειας. Θεσπιζομ[εν] [τοινυ]ν την ενδοξ/ την σην αγαγειν αυτου[ς κα]ι τα [ϖερι] τōτō ζητησαι, και ει ουτως εχοντ[α τα τη του ημετερου ϊκετου(?)] μητρι διενηνοχοτα ταις αληθειαις φανειη, τουτο εισπραξαι και αποδουναι τω δεομενω, επι . . . . τοις λοιποις ϖραγμασι τοις τω τελευτησαντι διενεγκοντα τω λω[. . . . .] ληξεως φυλαξαι τω δεομενω, ως μη ϖλεον την δευτεραν γυναικα λαβειν ων ενη των εκ του ϖροτερō γαμου ϖαιδι αρμοζει μεν. Επειδη δε και χωρια ϖεριελθειν εις τον [οικειον] ϖατερα φησιν, δωρεαν της αυτō θειας γραψασης, και ταυτ[ην] τους εκ του δευτερō γαμō κρατειν δωρεαν εις αυτōς, δευτεραν [μ]ε[ν] αυτοις γενεσθαι ϖαρασκευασαντας, θεσπιζομεν την ενδοξ/ την σην και τα ϖερι τōτō ζητησαι, και ει ουτως εχοντα ευροις, μη ϖροσχης δευτεραις δωρεαις επι ϖρ[αγμασιν] εκπεποιημενοις γραφεισαις, [μνη]σου δε των ημετερων νομων κυρια τα τοιαυτα ϖοιουντων ☧

Ο νομος ουτως εχει ο Λεοντος· οσα κερδενειν ημελλεν η ϖροτερα γαμετη, του ανδρος ϖρο αυτης τελευτωντος, τ[οσαυ]τα και η δευτερα γαμετη του ανδρος ϖρ[οτ]ε[λευτωντος(?)]

Ligne 12. Διενεγκοντα : pour διενεγκουσι (?).

Ligne 14. Ενη : iotacisme pour ενι.

Ligne 17. Αυτōς : lire αὐτούς.

Ligne 21. Μνησου : restitution peu satisfaisante; les traces des deux ou trois premières lettres ne fournissent aucune indication. — Εκπεποιημενοις : corrigé sur εκπεποιημεναις.

Ligne 23. Κερδενειν ημελλεν : pour κερδαινειν εμελλεν.

Ligne 25. Il reste au-dessous un espace blanc suffisant pour huit lignes environ. On n'avait écrit que les premiers mots de la loi de Léon. Les lignes 13-14 du papyrus nous indiquent déjà de quelle loi il s'agit ici : c'est une ordonnance des empereurs Léon et Anthémius (*Cod. Just.*, V, 9, 6) datée de 472.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40771; Jean Maspero, article cité au n° 67026.

67029. Rescrit analogue, mais adressé à plusieurs fonctionnaires (circulaire au duc et au *praeses*?). Un inconnu s'est plaint à l'empereur de la conduite d'un certain Théodose, qui a perçu les impôts du village d'Aphroditô et en a gardé le montant pour son usage personnel (cf. nº 67024). Le rescrit est appelé dans le texte *ἐπισΊολή* (l. 13). — Long. 0 m. 515 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Aphroditô (?).

Date : 548/549? (indiction XII).

Cursive penchée et allongée, analogue à celle du nº 67026. La fin manque.

. . . . ϖροσηλθεν ημιν, ορμασθαι μεν λεγων απο Αφροδιτ[ης]
[τ]ης κωμης ημι . . . . ικε . . . .
δε ταυτην τ . . . . .
(ταυτην) υπο Θεοδοσιω τω μεγαλοπ̄ρ̄ (?) (την κωμη[ν]) . . εκεινος (?)
. . . . ε . . . μενον τους τε δημοσιους φορους σΊ . ρου . . . .
(οϋ) ϖοματς ϖαρ ωνικιων (?) (εφ) (ευτελεισθαι) υπερ της [αρτ]ιω[ς]
[διαδρ]αμ[ο]υσης ενδεκατης επινεμησεως την μεν υπερ τ[. .]
. . . . καιων αποδειξιν . . . .
βαλλου[σ]αν καταϐολην μηδαμω[ς] δεδωκενα[ι] . . . εν . ε . . . .
. . . . .
τοιουτους απαιτειν εθελοντας φ[ο]ρους, ητησεν τε, ωσΊε (?)
μη διπλην την ε . . . . ξ . . . . ης απορια ϖρ . . . .
τελεια, της εξ ημων βοηθεια[ς] τ[υ]χ[ει]ν· οθεν την ϖαρο[υσαν]
επισΊολην ϖοιησαμεν[οι μεν (?) Θεσπιζο]μεν του⟨ς (?)⟩ ευκλεε[ις (?)]
ϋμας [εξ]ετασαι τα εις ημας ανηνεγμενα, και ει ταυτα λαϐοι[τε]

Ligne 1. Avant le mot *ϖροσηλθεν*, un espace blanc de quatre ou cinq lettres. Le nom du plaignant n'a jamais dû y être inscrit.

Ligne 3. (*Ταυτην*) : barré. Les mots qu'on verra par la suite entre parenthèses, ont été barrés dans le texte. — *Μεγαλοπ̄ρ̄* = *μεγαλοπρεπεσΊατω*. Ce Théodose est sans doute le même que nous avons déjà rencontré (pap. 67024, l. 8) en 551. C'est pourquoi la date de ce papyrus-ci ne saurait guère être antérieure ni postérieure à l'année 549 (après la 11ᵉ indiction).

Ligne 5. Les corrections et les mots raturés sont si nombreux dans cette ligne qu'elle est devenue inintelligible.

Ligne 13. *Τους ευκλεεις* : passage très douteux. En tout cas, on ne peut lire que *του ε* et non *τους ε . . . . .*

Ligne 14. *Λαϐοιτε* : on aperçoit encore des traces du *τ*, au-dessous de la ligne. Ce pluriel indique bien que la lettre (*επισΊολη*, l. 13) est adressée à plusieurs personnages à la fois, puisque dans les documents précédents, qui sont du même type, le singulier est toujours employé en s'adressant au duc (*και ει ταις αληθειαις . . . . ευροις*, nº 67024, l. 41-42).

τη [α]ληθεια συμβαιν[ει]ν, μηδαμως συγχωρησα[ι του]τω(?) [67029]

. . . . δεηθε[ντα]. . . . . .

ε. . . . . . . ν, αλλα συνελασαι παντο[. . . . .]

. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40772.

67030. Ordre adressé par le *praeses* de Thébaïde aux habitants d'Aphroditô, d'embarquer pour Alexandrie les blés destinés à l'annone. — Long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 730 mill. — Antinoé (pl. XVIII-XX).

Date : 531 (?) (cf. la bibliographie).

Grosse cursive très soignée (même genre que les requêtes au duc).

[Φ]λ/ Θεοδωρος Μηνας Ἰōλιανος Ιακκωβος ο μεγαλο[π]ρ^ε/κομ^ς και αρχ^ς της Θηβ^ε επαρχει[α]ς τοδε·

[Τ]ου καιρου εισταντος εν ω χρη την της απαρ[α]ιτητου σιτοπομπ[ι]ας φροντιδα γενεσθαι της ευτυχους δεκατης

[επι]νεμησεως, πασης ραθυμιας μεμψιν εκκλειοντες εκπεμψαι ^τ αυτην εις την Αλεξανδρεων μεγαλοπολιν

[μ]ετα παντος φοβου σπōδασατε, μικροις σκαφεσιν εμβαλλομενοι το επιζητουμενον μετρον ευθυ και

[παρ]αχρημα, κατα την υποτετα[γμ]ενην γνωσιν κινδυνω της ταξεως· ταυτης γαρ ενεκα της αιτιας

[ε]κ ταξεως απεσταλται ⳨ς Lεςι
κελ^ς

\+
R

⳨ Τοις απο κωμ^ς Αφροδιτης τō Ανταιοπολιτου.

Ligne 1. Θεοδωρος : lecture douteuse. — Μεγαλοπρ^ε/κομ^ς = μεγαλοπρεπεστατος κομης. — Αρχ^ς = αρχων, un des équivalents grecs du mot *praeses*. — Θηβ^ε pour Θηβαιων : l'abréviation, ici comme pour le mot κομης, est indiquée par une sorte d'accent. — Τοδε : lecture douteuse. On pourrait lire à la rigueur το α (cf. n°s 67002 et seq., en-tête : το β). L'inscription n° 584 du *Recueil des inscr. gr.-chrét.* de G. Lefebvre présente un exemple analogue de l'expression (δουξ και αυγουσταλιος . . . . . το ᾱ).

Ligne 2. Εισταντος : iotacisme pour ισταντος.

Ligne 3. Εκκλειοντες : iotacisme pour εκκλινοντες. — Αυτην : corrigé en ταυτην.

Ligne 6. Κελ^ς = κελευσις(?) ou κελευει (Φλ/ Θεοδωρος . . . . . τοδε· . . . . . κελευει)? J'ignore la valeur des deux groupes qui se présentent ensuite (Lεςι = *legi*?).

Ligne 7. Απο κωμ^ς = απο κωμης.

[67030] En regard de ces cinq lignes de grosse écriture, sur la droite du papyrus, on lit ce qui suit, en cursive ordinaire :

⳩ [Χρ]η εκ της ὑμων κωμη[ς, κα]τα μι[μησιν(?)]
[τη]ς παρελθουσης ενατης επι[ν]εμησε[ως],
[το ὑ]ποτεταγμενον μετρον λογω [ε]μϐολ[ης]
[δ]εκατης επινεμησεως εισενεγκειν [και]
ε[μ]ϐαλεσθαι πλοιοις, και τον προεδρον κ[αι τον]
[επ]ιμελητην και τους ναυτας μετ[α] και τ[ων]
πλοιων πεφορτωμενων των γενημ[ατων]
εκπεμψαι εις την ταξιν προς την συνηθη. . . .
των ὑπ[ο]μνηματων, ωστε μετα ταυτα εκπε[μψαι]
το αυτο μετρον εις την μεγαλοπολιν Αλεξανδ[ρεων]

Σιτο̄ ⳨ ,ϛ ν[γ]

ουτ————————

✠ Λογ/ δ/ μικρ/ σκαφ/ σιτο̄ ⳨ ,β//
Λογ/ μεγαλ/ εμϐολης σιτο̄ ⳨ ,δνγ//

Ligne 1. Κατα : il subsiste encore quelques traces du κ initial.
Ligne 11. Ουτ——— = ουτως. — ⳨ = sans doute αρταϐαι.
Ligne 12. Λογος δια μικρων σκαφων.
Ligne 13. Λογος μεγαλης εμϐολης.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40773; Jean Maspero, *Études sur les papyrus d'Aphrodité*, III, «L'annone d'Aphrodité» (*Bull. de l'Instit. franç. d'arch. orient.*, t. VII, p. 119).

67031. Arrêté du duc de Thébaïde, interdisant aux fonctionnaires du tribunal de prendre plus de deux *κεράτια* comme «sportules» de la part des plaideurs. Ledit arrêté devra être traduit en copte. — Long. 0 m. 327 mill., larg. 0 m. 330 mill. — Antinoé (pl. XXI).

Date : vers 547 (cf. la bibliographie).

La moitié droite du papyrus manque.
Cursive soignée, analogue à celle des pages II et III du n° 67002.

✠ Φ[λ]/ Ιωαννης Θεο[δ]ωρος Μηνας Ν[α]ρση[ς] χν[. . .] μ[. . . . .
✠ προθ[εμα] εν[. . . . .
Μιαν, εξ αρχης αφ ο̄ συν Θω̄ της αρχης επ[ε]λ[αϐ]ομεθα, σπου[δη]ν τε κ[αι
. . . . .

Ligne 1. Écrite en caractères plus gros que le texte de l'édit.
Ligne 2. Εν [Αντινοεων πολει(?)].

καντανθα τω φιλανθρωπω σκοπω των ευσεβεσ7ϛ κϛ γαλ[η]νοτατων[. . . . . [67031]
αρχης. Εγνωκοτες τοινυν εκ των γινομενων ημιν προσελευσ[εω]ν, τους[. . . . .
ονοματι σπορτουλων επιτριβεσθαι παρα των εκ ταξεως εξ[. .]ραφ[. . . . .
καλω εχειν ηγησαμεθα πρ[ος] της του δεσποτō Θεου μαλισ7α θεραπ[ειας] ειν[. . . .
ὗπο αιτιαν αγραφον γιγνομενων· επι γαρ ταις εγγραφοις εντευξεσι πανω [. . . . .
κρατισ7ου και καλλινικō ημω[ν] βασιλεως. Ισ7ω τοινυν ο[. . . . .]των[. . . . .
ουδεν πλεον των δυο κερατιω[ν] οφειλων καταθειναι τω [ϋ]πομ[ι]μνη[σ-κοντι. . . . .
ανειη τυχης κερατια τεσσαρα καταβαλετω επι τον ὑπομιμνη[σ]κον[τα. . . . .
αιτιασαμενος ο της ϋπομνησε[ως] αιτιος γεγονως και της των ειρη[μϛ]^{ε} σπο[ρτουλων. . . . .
τω μη ευλογως απητημ[ενω] αναγκασθησεται, ει δε και [τ]αξεω[τ]η[ς. . . . .
των αρϊσ7αμενων επαχθ[ησ]εται, ωσ7ε γαρ εκασ7ον των α. . . . .[. . . . .
αναπεμψαι υπερ σωτηριας [και] δ[ια]μονης του [Θ]ειō κρατους τ[ου γ]α[λη-νοτατου(?). . . . .
και τη επιχωριω μεθ'ερμενε[υ]θηναι διαλ[ε]κτω και προς εθν[η].π.[. . . . .
συνεσιν ⳨⳨⳨ *Fofonat*. .

Datϛ XIII Kal decembri/ Antin̓

Ligne 4. La lacune devait renfermer le nom de l'empereur et de l'impératrice; car plus loin le singulier *βασιλεως* (l. 9) prouve qu'il ne s'agit pas de deux collègues. C'étaient sans doute Justinien et Théodora.

Ligne 8. Ὓπο : avec un accent circonflexe : c'est sans doute une façon hâtive d'indiquer le tréma.

Ligne 11. Καταβαλετω : un second λ a été soigneusement effacé. — Ὑπομιμνησκοντα : avec un esprit rude dans le ms.

Ligne 16. Μεθ'ερμενευθηναι : pour *μεθερμηνευθηναι* : une apostrophe dans le ms., après *μεθ*.

Ligne 17. *Fofonat*. . =? (voir pl. XXI). J'ignore la signification de ce mot.

Ligne 18. Datum XIII Kalendas Decembri, Antinooupoli.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40774.

67032. Contrat passé entre Palladios, comte du consistoire sacré, et le comte Epigonos, d'une part, Dioscore fils d'Apollôs, Callinique fils de Victor, Apollôs fils de Jean, et Kyros fils de Victor représenté par Senouthos fils d'Apollôs, habitants d'Aphroditô, d'autre part. Ces derniers sont venus plaider différents procès à Byzance, et ont reçu satisfaction

[67032] par une décision impériale, notamment en ce qui concerne la question de l'*αὐτόπρακτον σχῆμα*, reconnu à leur cité (voir nos 67002, 67019 et 67024). Palladios s'engage à les accompagner à leur retour en Thébaïde, et à faire respecter les sentences de l'empereur, en qualité d'*executor negotii* (*ἐκβιβαστής*), moyennant une indemnité stipulée dans le contrat. — Long. 2 m. 150 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Constantinople (pl. XXII-XXIII).

Date : juillet (?) 551.

Cursive droite. Lacunes importantes, dues surtout à l'usure par frottement de la couche superficielle du papyrus.

[☩ Βα]σιλ[ειας του] [θ]ειοτα[του και ευσε]βεστατου δεσποτου ημων Φ[λαυϊου]
[Ιου]στινιανου του αιω[νι]ου αυγουστου και αυτοκρατορ[ος]
ετους εικοστου πεμπτου, μετα τη[ν] υπατιαν Φ[λ]ς Βασιλιο[υ]
του λαμπρ/ ετους δεκ[ατ]ο[υ], τη προ πεντε ειδων Ι[ουλιου(?)]
ινδς τεσσαρεισκαιδεκ[ατης], εν τη λαμπρα και [εν]δοξω Φλς Κ[ω]νστ[αν]-
τι[νου]
πολει Ρωμη· τασδε τας.... συγγραφου[σιν ομ]ολογειας και
συνθηκας [π]ρος αλληλους [δ]ιχα δολου κα[ι] βιας και [απατ]ης
και αναγκης και πασης περιγραφης, εκουση γνωμη κα[ι]
αυθαιρετω προαιρ[ε]σει· εκ μεν του ενος μερ[ους Διοσκορος]
Απολλωτος και Καλλι[ν]ικος Βικτορος και Απολλως Ιωανν[ου]
και Κυρος Βικτορος δια Σεν[ο]υθου Απολλωτος πο[ι]ουμενου τη[ν]
χωραν αυτου αποντος, ορμω[μ]ενοι απαντες απο κωμης
[καλο]υμεν[ης Α]φρ[οδιτ]ων το[υ] Αν[ταιοπ]ολειτου ν[ομου της Θηβαιων]
[επ]αρχει[ας], εκ [δε του] ετερου μερους Φλς Π[αλλαδιος ο λαμπρ/]
[κομης] του θ[ειου] κωνσιστωριου, υἱος Ιωανν[ου του της μακαριας(?)]

Ligne 4. Ειδοι = *idus*. Je restitue Ιουλιου, puisque, plus bas, on parle du mois de juin comme étant déjà passé (l. 29).

Ligne 5. Τεσσαρεις : forme fréquente pour *τεσσαρες* dans les papyrus byzantins.

Ligne 13. Αφροδιτων : variante tout à fait normale pour Αφροδιτης. La ville homonyme située en Arcadie est elle aussi quelquefois appelée Αφροδιτων, notamment dans Georges de Chypre (750). Le nom de la province se trouve forcément dans la lacune, quoique la place soit bien exiguë; peut-être l'article *της* était-il omis. — Θηβαιων : à la place de Θηβαϊδος que j'avais restitué dans ma première publication de ce papyrus (Wilcken).

Ligne 14. Φλαουϊος Π[αλλαδιος] : sur ce nom, voir l. 86.

Ligne 15. Κομης : pour la restitution de ce mot, voir l. 104.

μνημη[ς κα]ι Επιγονο[ς] ο λαμπρ° κ[ο]μ, αμφο[τεροι μεν . . .(?)] [67032]
ορμωμενοι εκ της Λεοντι. . . . . . ϖ[ο]λε[ω]ς τ[ης . . . . .]
Καππαδοκων επ[αρ]χεια[ς]. . . . . απ. . . . .
την βασιλειδ[α ϖ]ολ[ι]ν και. . . . . του. . . αλλ. . . . . . . ταξ[. .]
δηλουμενοις συμφωνοις καταλαβοντες ενταυθα επι ταυτη[ς]
της βασιλευουσης, ημεις οι ϖρογεγραμμενοι Διοσκορος και
Απολλως και Καλλινικος και Κυρος δι εμ[ου] Σενουθου ϖοιουνου
την χωραν αυτου, θειαν εποριςαμεθα κελευσιν κ[ατα] των
αντιδικων ημων τον ϖερι Ηρακλειον Ψαϊωτος και λοιπων
απο της ημετερας κωμης, ετι μην και καθ οιον δηποτε
ϖροσωπου αποδεικνυμενου ακολουθως τη θεια υμων
[κελ]ευσει, και δεηθ[εντε]ς κατα νομον ϖρα. . . τρος εκβιβ[α]σ7ο[υ]
[του ϖρ]αγματος, ϖαρακ[λησ]εις ϖροσηνενοχ[α]μ[εν] τη [υμων]
λαμπροτητι επι Ϊουνιου μηνος της αρτιως τεσσαρ[εισκαιδεκατης]
επινεμησεως, κατ Αιγυπτιους δε ϖεντε και δ[εκατης,] .
ωστε αυτην συν Θεω ϖαραγεινομενην τη Θη[βαιων χωρα]
λαβειν την ειρημενην θειαν κελευσιν ητοι τ[ο φυλαχθεν(?)]
ϖαρ ημων θειον υπομνηστικον, και εμφανισασθαι τοις
κατα χωραν δικαστηριοις, και ϖασαν ευνοιαν και σ. . ρ. . . .
και επειξιν και αγρυπνιαν και εκβιβ[ασ]μον θε[σθαι(?) τω]
ημετερω ϖραγματι, εως ου ϖερατι ϖαραδο[θησεται η] δικη
ϖρο[ς] ϖασα[ν] απαλλαγην α[υ]του. . . . . μι της αυτης
θειας κελευσεως, και ϖ[αρε]ξαι ϖαρα το δικαστηριον ϖα[ντ]α
τα εντεταγμενα ϖροσωπα τη αυτη κελευσει υπο εγγυα[ς]
ασφαλεις, ου μην αλλα και ϖαντα τα αποδεικνυμενα ϖροσωπα

Ligne 16. Ο λαμπροτατος κομ : lecture douteuse; ce serait l'abréviation de *κομης*, telle qu'on la trouve plus bas, l. 104.

Ligne 17. Ορμωμενοι : correction sur *ορμωμενος*. — Λεοντι. . . . . ϖολεως : on songe tout d'abord à Λεοντοπολεως, mais la distance est trop grande entre les deux mots.

Ligne 20. Καταλαβοντες : *ν* rajouté par correction.

Ligne 22. Δι[α του] (Wilcken) : au lieu de ma restitution *δι* [*εμου*]; je crois cependant apercevoir des traces des lettres *εμ*. — Ποιουνου : *lapsus* pour *ϖοιουμενου*.

Ligne 24. Τον (*sic*) : pour *των* (Wilcken).

Ligne 25. Καθ οιον (*sic*) : pour *καθ οιου* (Wilcken).

Ligne 26. Προσωπου : pour le sens de ce mot, voir plus bas, l. 44. — Υμων : (*sic*) pour *ημων* (Wilcken).

Ligne 31. Συν Θεω. L'*ω* a été corrigé en une lettre de lecture incertaine. Ces deux mots sont très douteux. — Θη[βαιων χωρα] : restitution de Wilcken.

Ligne 32. Φυλαχθεν (Wilcken).

Ligne 36. Restitution de Wilcken.

[67032] *κατα την δυναμιν του ειρημενου τυπου, και εκϐιϐασ[αι] αχρει περατος δικης, ημων μεντοι διδομενων τα εμφ[α]νιστικ[α] και τα αναλωματα της ταξεως, και απολαμϐανοντων το τεταρτον μερος παντων των εναγομενων προσωπων σπορ[τ]ουλ[ων], του δε αλλου ημισεως τεταρτου μερους των αυτων σ[πορτουλων(?)] στελλομενου τη υμετερα λαμπροτητι· των δε σ[. . . . .] εκ της δικης η προ δικης εξεστι ημιν λαϐειν ει[s] λογο[ν . . . . . .] υπερ ζημιωματων ημων και αυτων το ημ[ι]σ[υ τετα]ρ[τον] μερος, και τη υμετερα λαμπροτητι το αλλο τεταρτον, [ω]στε ει[ναι] τουτο ϋπερ τε σκυλμου και κοπου και αναλωματ[ων] αυτης ητοι και των προσηκοντων αυτη παιδαριων· και μη δυνασθαι αυτην εν ουδενει αμφιϐαλλειν η παραϐηναι τα προκειμ[ενα] συμφωνα, αλλ εις περας αξαι ευλογως και σπουδαιως και δικ[α]ιω[s] κατα παντα εντρανη τροπον, διχα οιας δηποτε προδοσια[s] και ραδιουργειας και υπερθεσεως και αναϐολης και μετεωρεισμο[υ] και χλευης, ετοιμως εχοντες και ημεις υπο λογον προσεδρευσ[αι] του ενδοξοτατου στρατηλατō της χωρας, και του α. . . . . .ō ον αν προλημψεται ημιν απ αυτων η υμετερ[α] λαμ[προτης] εως οτε εις περας αχθη η του καθ η[μα]s πραγματο[s δικη] [αμ]εμπτως και ακαταγνωστως κα. ει δ εκϐιϐ[ασμον] ποιησασθαι και εκδουναι τοις εναγομενοις [προσωποις(?)] ετοιμως εχομεν κινδυνω ημων και πορω πα[. . . . .] και δικας λεγειν. Εγω τε ο προλεχθεις λαμπροτατος Π[αλλαδιος] ανθομολογω ετοιμως εχειν εμμειναι τοις προ\διο/ρεισθεισι μοι παρ [υμω]ν συμφωνοις και ομολογημασιν, και στερξα[ι π]αντα και εις περας [α]ξαι καθ οιον δηποτε προμνημ[ον]ευθεντα παρ υμων τροπον δε. . . . . πρ.ϐ. . . .αι εν τα[υταις] ται[s δυσι] ομολογιαις κ[αι] μη εν ουδενει π[αρα]ϐηναι. . . . . ταυτα κα[τ]α [τ]ην δυναμιν της πορεισθ[εισ]η[s υμιν θειας κελευ]σεως, αλλα μαλλον εκϐιϐασα[ι π]αντας τους [υμ]ετερους [αν]τιδικους*

Ligne 41. Εκϐιϐασ[αι] (Wilcken).

Ligne 42. Αχρει = αχρι. — Εμφανιστικα : lecture presque certaine.

Ligne 46. Στελλομενου : M. Wilcken proposait *διαστελλομενου*, au lieu de ma première lecture *στειλαμενου*. — Le σ initial du dernier mot est très douteux (*σπορτουλων*?).

Ligne 52. Ουδενει : iotacisme pour *ουδενι*. De même plus bas, l. 55, *μετεωρεισμου* pour *μετεωρισμου*, etc.

Ligne 54. Εντρανη : pour *ενδρανη* (note communiquée par M. H. J. Bell).

Ligne 59. Δικη : suppléé par Wilcken.

Ligne 64. Προδιορισθεισι : (*sic*); *διο* rajouté en correction.

Ligne 69. Υμιν : correction de Wilcken.

τους εντεταγμενους και αποδεικνυμενους επι ϖαντι κεφαλαι[ω] (?) [67032]
ανηκοντι ὑμιν κατ αυτων [μ]εχρει της ϖεραιωσεως του ὑμετερō ϖραγματος· και ϖροσεπι τουτοις, ϖρος σαφεσῖεραν και οχυ[ρο]τεραν ασφαλειαν, επωμνυμεθα αλληλοις, εγω μεν ὑμιν, ὑμ[εις δε εμοι,] τον Θειον και σεβασμιον ορκον, την δε αγια[ν] και ο[μοουσιον] Τριαδα και την νικην και την διαμονη[ν] το[υ] κ[α]λλι[νικου] ημων δεσποτου Φλ; Ιουσῖινια[νου του] αιω[νιου αυγουσῖου] και α[υτο]κ[ρατο]ρ[ος, ... εμμενε]ιν τοις ω[μ]ολογη[θεσιν] (*sic*) ϖαρ ημων αμφοτερων εν ταυταις ταις ἰσοτυποις δυ[σ]ι ομολογιαις. Ει δε μη τουτο ποιησομεν, ϖαρεξει το μη εμμενον μερος τω εμμενοντι χρυσιου λιτρας δυο εργω και δυναμει απαιτουμενας, και ακον εμμενειν ϖασιν τοις ϖρογεγραμμενοις συμφωνοις. Και επι τουτοις απασιν επερωτηθεντες και ϖαρ αλληλων αλληλους επερωτησαντες ταυθ ουτως εχειν δωσειν [ϖ]οιειν φ[υλ]ατῖειν εις [ϖερα]ς αξαι ωμολογησαμεν. Προσομο[λο]γω δε εγω Παλλαδιος μονο[μ]ερως ε[το]ι[μως] εχειν ενε[γκ]ειν υμ[ιν] ερχομεν[οις] σ[υ]ν Θεω εν ταυταις [.]ν Θηβαϊδι το Θειο[ν] υπομν[ησῖ]ικ[ον] τ[ο ϖροαγ]ορευθ[εν] μοι κ[αι] φυλαχθ[εν] . . . ϖαρ [ὑ]μων . . . .

. . . .

. . . .

της διασῖροφης και ζημιας της ανηχθεισης τοι[ς . . . . .] ϖραγμασιν τυγχανουσιν εν τηδε τη ϖανευδαιμονι ϖ[ολ]ει· ετι μην ωσῖε το ϖρονομιον του αυτοπρακτου σχηματος

Ligne 72. Μεχρει : pour μεχρι. Cf. αχρει pour αχρι, l. 42. — Περαιωσεως : correction sur ϖερεσεως, que le rédacteur avait primitivement écrit.

Ligne 73. Προσεπι : pour επι tout court (Wilcken).

Ligne 74. Ὑμεις δε εμοι : suppléés par Wilcken.

Ligne 75. Την δε : pour την τε (Wilcken).

Ligne 79. Αμφοτερων : correction sur αμφοτερους qu'on distingue encore.

Ligne 80. Παρεξει το μη : τω corrigé en το.

Ligne 87. Ετοιμως εχειν ενεγκειν υμιν ερχομενοις : restitution de M. Wilcken. — Εν ταυταις = «sur ces entrefaites(?)», cf. n° 67023, l. 19.

Ligne 88. On songe d'abord à lire [ε]ν. L'emploi fautif de εν pour εις n'est pas rare à l'époque byzantine : mais la première lettre a laissé une trace au-dessous de la ligne, comme la queue d'un τ ([τ]η?). — [Προαγ]ορευθ[εν] (Wilcken) au lieu de [αναπ]ορευθ[εν].

Lignes 90-91. Un nouvel examen du papyrus m'a convaincu qu'il manque *deux* lignes; elles ont si complètement disparu, qu'elles doivent avoir été effacées volontairement.

Ligne 92. Ανηχθεισης : pour αναχθεισης(?) (Wilcken). La conservation de l'augment au participe est une faute fréquente dans les papyrus de cette époque.

[67032] της υμετερας υπαρχθηναι κωμης β[ε]βαιω ϋπερ δυο
η και πλεον τριων νομισματων παρασχεθησομενων μο[ι]
παρ ϋμων των προαφηγηθεντων και καταφανες ποιησα[μ]ε[νων]
[. . .]ους επι του ενδοξ) δουκος, και απολημψομαι τριτον μερο[ς]
των υπερ τουτου ανυομενων, τα δε. . . . υσ. . . . . σαι τα
. . . ε. η του . . π . κ . . . . δωσω(?) [χ]ρυσους τριακο[ντα ε]ξ . . εν . χ . . . .
[τω] θειω ορκω και [τ]ω υπερ το[υ]τ[ου] επ[η]ρτημενω κ[ι]νδ[υνω·]
ομολογια κυρια και βεβαια συντεθεισα προς τον. . . . .
προς απασιν πανταχου προφερομενη· ερωτηθ[εις]
ωμολογησα και υπογραψας χειρι εμη απελυσα +
⳨ Φλ Παλλαδιος κομ ο προγεγραμμενος εθεμην ταυτην την ομολο
γιαν επι πασην τοις πρ[ο]γεγρ[αμ]μενοις συμφωνοις και . ρε. . . . .
ϋπεγραψα χειρι εμη + + + ⳨ Φλ Φοιβαμμων Αθανασιου απο . [. . . . .]
της Θηβαιων χωρας, μαρτυρω [τηδε τη ομολογια ακουσας παρα του]
θεμενου ⳨ + Φλ) Ιωαννη[ς Θ]ε[οδ]ωρου απο της Λυκων [πολεως της(?)]
[Θηβαιων χωρας], μαρτυρω [τηδε τη ομολογια ακουσα]ς παρα [τō θεμενō].
Φλ) . ωρ . . ογιος Θεοδοσ[ιου] ε . . πρ. . . . .
[τ]ακτομισθων επι της πρωτης του τα. . . . . . μαρτυρον (*sic*) τη . .
ομολογια ακουσας παρα του θεμενου + Φλ) Θεοδωρος νοταριος,
την χρειαν εκτελων απασιν τοις ενδεεις (?) και το καθεισμ[α]
ποι[ου]μενος εν τη αγιωτατη μεγαλη εκκλησια ταυτης
[της βα]σιλειδος πολεως, μαρτυρω τηδε τη [ασφ]αλεια
τη εκτεθειση π[αρα] Διοσκορο[υ] και Καλλινικου και
Κυρου δια Σενο[υ]θο[υ], και [Απολλ]ωτος, εις Παλλαδιον
τον. . . . . . . εν. . . . .
. . . .

Ligne 95. Βεβαιω : on peut lire à la rigueur *βεβαιως*, qui est beaucoup moins probable.
Ligne 97. Καταφανες : pour *καταφανεις* (?). — Restituer *ποιησαμε[νω τους (?)]* (Wilcken).
Ligne 98. Ο[ρκ]ους (?) (Wilcken) : peu probable, on ne voit pas de traces du *κ*.
Ligne 106. Πασην (?) : pour *πασιν*.
Ligne 107. Ce sont sans doute des Égyptiens résidant à Constantinople, qu'on a mandés comme témoins.
Ligne 112. Τακτομισθων : restitution de Wilcken. Ce mot, qui désignerait une catégorie spéciale de soldats, ne s'était pas encore rencontré à l'époque byzantine.
Ligne 114. Ενδεεις : lecture douteuse : pour *ενδεεσι* (?).
Ligne 119. Il doit manquer environ deux ou trois lignes encore. Le papyrus est complet, mais la couche superficielle a disparu.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40775 ; JEAN MASPERO, *Études sur les papyrus d'Aphrodité*, I, « Un procès administratif sous le règne de Justinien » (*Bull. de l'Instit. franç. d'archéol. orient.*, t. VI, fasc. 1) ; compte rendu et corrections dans WILCKEN, *Archiv für Papyrusforschung*, V, p. 283.

B

FINANCES.

67033. Quittance d'impôt (27 *nomismata* 10 *κεράτια*) pour la première levée des *χρυσικά* de la première indiction, délivrée aux magistrats (?*οἱ ἀπὸ τῆς κώμης*) d'Aphroditô, et signée par Héliodore, trésorier de l'éparchie de Thébaïde. — Long. 0 m. 140 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Antinoé.

Date : avant 535.

Cursive droite.

⳨ Δεδωκασιν οι απο κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου, δ/ Ϊωαννου
ϋποδεκτου, εις λογον κανονικων και παντοιων χρυσικων τιτλων ομοιως
πρωτης κα[ταβο]λης πρωτης ινδ°/, χρυσου νομισματια· εικοσι επτα, κερατια
δεκα. Γι/ χρ/ ν̊ κζ κ/ ι ευσταθμα απλα. Και εις ϋμων ασφαλειαν και του δημοσιου λογō
πεποιημαι τουτο το ενταγιον μεθ ϋπογραφης εμης ως προκειται ⳨
† Ηλιοδωρος εθνικ/ χρυσωνς επαρχειας Θηβαϊδς· στοιχει μοι
το εντ[α]γιον των νομισματς εικοσι επτα κερατια δεκα ως προκ//

Suscription illisible au verso.

Ligne 1. Δ/ = *δια*.

Ligne 2. Χρυσικα : impôts payés en espèces; s'opposent aux *αννωνιακα ειδη*, qui devaient être, *en principe*, payés en nature. — Τιτλοι = *tituli*, chefs d'impôt.

Ligne 4. Γι/ χρ/ ν̊ κζ κ/ ι = *γινεται χρυσου νομισματα κζ' κερατια ι'*.

Ligne 6. Εθνικ/ = *εθνικος*. — Χρυσωνς = *χρυσωνης*. — Θηβαϊδς = *Θηβαϊδος*. Sur ce titre, voir L. Mitteis, *Griech. Pap. zu Leipzig* (*Arch. f. Papyrusf.*, II, p. 260).

Ligne 7. Remarquer l'incorrection grammaticale de cette formule : *το ενταγιον των νομισματων εικοσι επτα κερατια*. — Προκ// = *προκειται*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40776; Jean Maspero, *Études sur les papyrus d'Aphrodité*, «Un procès administratif sous le règne de Justinien» (*Bull. de l'Instit. franç. d'archéol. orient. du Caire*, t. VI, fasc. 1, pap. n° V); Wilcken, *loc. cit.* (voir n° 67032).

67034. Quittance analogue (100 *nomismata*) pour la première levée des *χρυσικά* de la première indiction; signée du même trésorier Héliodore. — Long. 0 m. 170 mill., larg. 0 m. 285 mill. (il manque un centimètre environ sur le bord gauche). — Antinoé.

Cursive droite et nette, analogue à celle du numéro précédent. Signature de la même main que la signature du n° 67033.

[† Δεδ]ωκασιν οι απο κωμϛ Αφροδιτης της Ανταιουπολιτων, δ/ Ἰωαννου ὑποδεκ[τ/]
[εις λο]γον κανονικων και χρυσικων τιτλων πρωτης καταβολ[ης] κανονϛ πρωτης
[ινδ/, χ]ρυσου νομισματια εκατον ευσ^α^τϛ απλ/. Γι/ χρ/ ν^ο^ ρ// ευστϛ απλ/ [Και ε]ις ὑμων ασφαλειαν
[και του δ]ημοσιου λογō πεποιημαι τουτο το ενταγι μεθ ὑπογραφης εμης ως προκ/
[† Ηλ]ιοδωρος εθνικ/ χρυσωνϛ επαρχειας Θηβαϊδϛ·
[στοι]χει μοι το ενταγιον των ν[ο]μισματϛ εκατον//
[απλ]/ ευσταθϛ ως προκ//

Suscription illisible au verso.

Ligne 2. Κανονϛ = κανονος.
Ligne 3. Ευσ^α^τϛ απλ/ = ευσταθμα απλα.
Ligne 4. Ενταγι : pour ενταγιον.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40777; Jean Maspero, *op. cit.* (cf. n° 67033), pap. n° VI.

67035. Quittance analogue (114 *nomismata* 14 *κεράτια*) signée du même Héliodore, trésorier général de l'éparchie de Thébaïde, pour la troisième levée des *χρυσικά* de la sixième indiction. — Long. 0 m. 278 mill., larg. 0 m. 280 mill. — Antinoé.

Cursive analogue.

Δεδωκασιν οι απο κ[ωμης Α]φ[ροδιτης του Ανταιοπολιτου, δ/ Ιωαννου (?)]
ὑποδεκτϛ, εις λογον κανονικων και παντοιων χρυσικων τιτλω[ν]
τριτης καταβολη[ς ε]κτης ἰνδικ[. . . . . .]α της Ανταιοπολιτων,
χρυσου νομισματια εκατον δεκα τεσσαρα, κερ[ατ]ια δ[ε]κα τεσσαρα ευσ[τϛ]
απλα · γι/ χρ/ ν^ο^ ριδ κ/ ιδ ευστϛ απλ/. [Και] εις ὑμων ασφαλειαν και του [δημϛ]
λογου πεποιημαι τουτο το ενταγιον μεθ ὑπογραφης εμης
ως προκ// + Ηλιοδωρος ε[θνι]κ/ χρυσωνϛ επ[α]ρχειας
πεποιημαι τουτο το ενταγιον των [νομ]ισματϛ εκατον δεκα τεσ[σα]ρ[α]
κερατια δεκα τεσσαρα υπερ [της (?) τριτη]ς κα[τ]αβολϛ εκτης ινδ/ ω[ς προκ/]

Suscription effacée au verso.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40778; Jean Maspero, *op. cit.* (cf. bibl. du n° 67033), pap. n° IV.

67036. Quittance analogue (1 *nomisma* moins 2 *κεράτια*) pour la .... levée de l'indiction quatrième. La signature a disparu. — Long. 0 m. 057 mill., largeur de chaque fragment 0 m. 100 mill. — Antinoé.

Cursive analogue. Deux fragments.

☧ Δεδωκασιν οι απο κ[ωμης Αφροδιτης.......................]
ϖρωτοκ/ δια τō Θα[υμασϛ Ιωαννō(?) υποδεκτō, εις] λογον τ̣ο̣υ ϖυρ του
κανονος τετ̣α̣ρ̣[της ινδ/ $\overset{\pi}{\upsilon}$.....κατϛ, χρυσου νομισματιον] ε̣ν ϖαρα κερατια δυο
τω χρυσ$\overset{\chi}{\text{o}}$ στα[θμω απλα. Γι/ χρ/ $\overset{o}{\nu}$ α ϖ/ κ/ β ευστϛ απλ/ Και ει]ς υμων ασφαλε̣ιαν
ϖ̣ε̣π̣ο̣ι̣η̣μ̣αι τα[υτην την αποδειξιν.....

Suscription illisible au verso.

Ligne 2. Πυρ = ϖυρου. C'est une *adaeratio.*
Ligne 3. Υπερ ..... καταϐολης : restitué d'après la ligne 2 du numéro suivant.
Ligne 4. Χρυσ$\overset{\chi}{\text{o}}$ = χρυσοχοϊκω.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40779.

67037. Quittance délivrée par les trésoriers Ammônios et Victor aux magistrats d'Aphroditô; ils ont payé, pour la troisième *καταϐολή* des *κανονικά* de la huitième indiction, 9 *nomismata*, par l'intermédiaire de l'hypodecte Kokkinos. — Long. 0 m. 139 mill., larg. 0 m. 322 mill. — Antinoé.

Cursive droite.

☧ Δεδωκασιν οι απο κωμης Αφροδιτης δ/ Κοκκινō ϋποδεκ/, εις λογον κανονικ/ κανονος
ογδοης ινδικ/, $\overset{\pi}{\upsilon}$ τριτης καταϐολης, ϖρος μετρ̣η̣σ̣ι̣ν Μ̣α̣μ̣μ̣α̣[ς] σ̣χολϛ, χρυσου ν[ομισματια]
εννεα απλα. Γι/ χρ/ $\overset{o}{\nu}$ θ απλ/ μονϛ. Και εις σην ασφαλειαν και τō δημοσιου, ϖεποιημαι [τουτο]
το εν[τ]αγι/ ως ϖροκ// Φλλϛ Αμμωνιος και Βικτωρ χρυσϛ, δι εμου Αμμω̣[ν]ι[ō] διαδοχϛ χρυ̣[σωνων(?)]

Suscription effacée au verso.

Ligne 1. Κανονικ/ : κανονικων.
Ligne 2. $\overset{\pi}{\upsilon}$ = υπερ. — Μαμμας(?) : cf. n° 67041, l. 7. — Σχολϛ = σχολαστικου.
Ligne 3. Μονϛ = μονα. — Σην me paraît devoir désigner Κοκκινος.
Ligne 4. Ενταγι/ : pour ενταγιον. — Φλλϛ = Φλαουιοι. — Διαδοχϛ = διαδοχου. Le διαδοχος semble être un subordonné du trésorier (cf. n° 67051, l. 8 : διαδοχος αυτου).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40780; Jean Maspero, *op. cit.* (cf. n° 67033), pap. n° IX.

67038. Quittance d'impôt (114 *nomismata* 8 *κεράτια*) pour la troisième levée des impôts de la quatrième indiction, signée de Victor, trésorier général de l'éparchie de Thébaïde. — Long. 0 m. 070 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Antinoé.

Cursive arrondie.

[Δεδωκασιν οι απο κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου νομου, δια]
[. . . . . . . υποδεκτου, εις λογον . . . . και]
αννωνιακων ειδω̣ν τριτης κατ[αβολ]η̣ς τεταρτης ινδικ[τιωνϛ, χρυσου]
νομισματα εκατον δεκα τ̣ε̣σ̣[σαρα], κερατια οκτω ευσ7αθμϛ απλα. Γι/
χρυσō ν̊ ριδ κ/ η ευσ7ͣϛ απλ/ Και εις ϋμων ασφαλειαν και του δημοσιου λογου,
ϖεποιημαι τουτο το ενταγιον [μεθ υπογραφης εμ]ης ως ϖροκειται ☧
[Β]ι̣κ̣τ̣ωρ εθνικ/ χρυϛ επ[αρ]χ̣ϛ̣ Θ̣η̣[βαϊ]δ̣[ϛ] ϖ̣ε̣[π]οιημαι τουτο
[το ενταγιον των νομισμϛ εκατον δεκα τεσσαρα κερατια οκτω ως ϖροκ/].

Ligne 3. On a vu (n° 67036) un exemple d'*annona adaerata;* ou bien les αννωνιακα ειδη étaient-elles destinées aux traitements des fonctionnaires (*annonae*)?

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée,* n° 40781; Jean Maspero, *op. cit.* (cf. n° 67033), pap. n° VII.

67039. Autre quittance (114 *nomismata* 18 *κεράτια*), pour la troisième levée des impôts divers de la neuvième indiction, signée de Victor. — Long. 0 m. 275 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé.

Cursive droite et arrondie.

[☧ Δ]ε̣δωκασιν οι [απ]ο κωμϛ Αφρ̣[οδ]ιτης του Αν̣τ̣α̣ι̣ο̣π̣ο̣[λιτου νομου, δια]
Ι̣ωαννου υ̣π̣ο̣δ̣ε̣[κτου, εις λογον κανονι]κ̣[ϛ και] ϖ̣α̣[ντοιων] χ̣ρ̣[υσικων τιτλων]
[κα]ι̣ α̣ννωνι[ακων] ε̣ι̣[δων τριτης καταβολης ενατης] ι̣ν̣ͩ, χρυσου νομισματια
εκατον δεκα ευσ7αθ[μα] α̣π̣λ[α, κϛ ῡ . . . . . . τη]ς αυτης τρι[της καταβολης]
εννατης ινͩ, χρυσου νομισματια τεσσερ[α], κερατι[α δεκα] ο̣κτω̣· γι/ θ̶ χρ/ ν̊ ριδ κ/ ιη//
ε̣υ̣σ̣7̣[αθμα απλ]α. Κ[αι εις] ϋ̣[μων] α̣σ̣φαλειαν και [τ]ου δ̣η̣[μοσ]ι̣ο̣υ̣ λογου ϖεποιημαι
τουτ[ο] το ενταγιον μεθ [υπ]ο̣γραφη[ς ε]μ̣η[ς ω]ς ϖρο[κ/. Βικτωρ εθνικ/]
χρυσϛ επαρχι Θηβ[αϊ]δϛ ϖ̣ε[ποιημαι] το̣υ̣το το ε̣ν̣ταγι/ των νομισ
μ̣ατιων εκατον δεκα̣ [τεσσερα, κ/] δ̣ε̣κ̣α̣ ο̣κ̣τ̣ω̣ [ϋπερ] τριτ[ης]
καταβολης εννατης ϊνδικ/ ω[ς] ϖρ[οκ]/

Ligne 4. La lacune contenait l'énoncé d'un autre chef d'impôt.
Ligne 5. Εννατης : (*sic*) pour ενατης. — θ̶ = ομου(??), cf. n° 67053, l. 9.
Ligne 9. Κ/ = κερατια.

Au verso, suscription, en une seule ligne :

Βικτωρ̣/
† Ενταγι/ τō χρυσωνō τριτης καταβολ/ κ̣α̣ν̣ο̣ ν̣ι̣κ/. . . . . . . ϛ θ ἰ̣ν̣δ ν ριδ κ/ ι̣η̣ α̣π̣λ̣/ [67039]

Suscription. Lire Βικτορος. Le mot *κανονικ/* est coupé par l'emplacement du sceau.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40782.

67040. Quittance délivrée au *δημόσιος λόγος* d'Aphroditô par le «tribun» d'Antaiopolis, au reçu de son traitement annuel. — Long. 0 m. 135 mill., larg. 0 m. 330 mill. — Aphroditô ou Antaiopolis.

Cursive.
Complet (sauf une lacune sans importance au début de la ligne 4).

† [Δ]εδωκασι οι απο κωμης Αφροδιτης δ/ Ἰωαννō θαυμασ/ ὑποδεκτō τας συνηθειας
κατα το εθος δοθεντων ϖαρ ὑμων τω κατα καιρον τριβουνω Ανταιō, υπερ κανονος τεταρτης ἰ̣ν̣δ/,
χρυσου ν[ομι]σματια δυο ϖαρα κερατια τεσσερα τω χρυσοχοϊκω σ7α̣θ̣μω· γι/ χρ/ ν̊ β ϖ/ κ/ δ χρ/
[σ7αθμ/ Και εις ὑμων ασφ]αλειαν ϖεποιημαι την αποχην κατα το εθος ως ϖροκ/
Ο καθοσιωμενος τριβουνος δι εμου Βικτορος δομεσ7ικου· σ7οιχει μοι η αποχη ως ϖροκ/
Φαρμōθι ῑϛ ινδ/ γ † . . . .

Suscription presque complètement effacée au verso.

Ligne 1. Δεδωκασι : (*sic*), sans ν euphonique. — Θαυμασ/ : θαυμασιωτατου.
Ligne 2. Τριβουνω : le tribun est le commandant des troupes cantonnées dans une pagarchie (cf. *Just.*, Æd. XIII, I, 7 et *passim*). La *κώμη* d'Aphroditô continuait donc, au point de vue militaire, à faire partie de la pagarchie d'Antaiou.
Ligne 3. Τεσσερα : fréquent pour τεσσαρα. — Π/ = ϖαρα. — A la fin de la ligne, le second χρ/ est évidemment pour χρυσοχοϊκω (σ7αθμω).
Ligne 6. La fin de la ligne est illisible et semble écrite en caractères tachygraphiques. — Le mois de Pharmouthi est le dernier de l'indiction égyptienne : le traitement est donc payé juste douze mois d'avance (ind. III).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40783.

67041. **Quittance d'impôt** (36 *nomismata*) pour les *κανονικά* de la huitième indiction, délivrée aux magistrats d'Aphroditô par les trésoriers Aṃmônios et Victor. — Long. 0 m. 297 mill., larg. 0 m. 120 mill. — Antinoé.

Cursive. Le bas du papyrus est émietté.

⳨ Δεδ[ω]κασιν [οι] απο [κ]ωμη[ς]
Αφρ[ο]διτης δ/ Κοκκινο̄
ϋ[πο]δ̣εκ/ εις [λο]γϛ
κανονικ/ κανονος
ογδοης ινδικ// $\overset{\pi}{\upsilon}$̣ τριτης
καταβολης, προς μετρη
σιν Μαμμ̣ας,
χρυσου νομισματια
τριακοντα εξ, απλα.
Γι/ χρ/ $\overset{o}{\nu}$ λ̣ϛ // α̣π̣λ̣/
μουϛ. Και ε[ι]ς σ̣ην̣ ασ[φαλ/]
[και του δημ]ο̣σ̣ι̣ο̣[υ], π[ε]
[ποιη]μαι του[το] το εντα[γιον]
ως προκ// Φλ̣λ̣ϛ Αμμω̣[νιος]
και Βικτωρ χρυσϛ δι ε̣μ̣[ου]
Αμμωνι[ου] διαδοχϛ̣ χ̣[ρ]υσϛ·
στοιχει μοι ως προκ//

Suscription effacée au verso.

Ligne 4. Κανονικ/ = κανονικων.
Ligne 5. $\overset{\pi}{\upsilon}$: abréviation de la préposition υπερ.
Ligne 11. Μουϛ = μονα (voir n° 67037, l. 3).
Ligne 16. Διαδοχϛ χρυσϛ = διαδοχου χρυσωνου (cf. n° 67051, l. 8).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40784; Jean Maspero, «Un procès administratif sous le règne de Justinien» (*Bull. de l'Instit. franç. d'archéol. orient. du Caire*, t. VI, fasc. 1, pap. n° X).

67042. **Quittance** délivrée aux magistrats d'Aphroditô; ils ont payé pour les *κανονικά* de la sixième indiction 100 *nomismata*, par l'intermédiaire de l'hypodecte. — Longueur (de chacun des deux fragments) 0 m. 095 mill., larg. 0 m. 180 mill. — Antinoé.

Il manque, au milieu, un tiers du papyrus, mais deux ou trois lignes d'écriture seulement. Cursive droite.

☧ Δεδωκασιν κωμης Αφροδιτ[ης δ/]....[....]... [67042]
υποδεκ/ εις λογϛ κανονικ/ [καν]ονος εκτ[ης]
ινδικ// ϖρος μετρησιν Μαμα[ς(?), χ]ρυσου
νομισματια εκατον ευσ/ απλ/. Γι/ χρ/ [ν̊] ρ//
απλ/ μουϛ. Και εις ϋμων ασφαλει[αν]
και του δημοσιου, ϖεποιημαι τουτο το
[ενταγιον ως ϖροκ/......etc...]

Au verso, suscription :

Εγραφ/ Φαμενωθ ιϐ ινδικ/ εκτης.

Ligne 1. Δεδωκασιν (οι απο) κωμης : (*sic*).
Ligne 3. Cf. n°s 67037, l. 2, et 67041, l. 7.
Ligne 4. Ευσ/ απλ/ = ευσταθμα απλα.
Ligne 6. Του δημοσιου (sous-entendu λογου).
Suscription. Εγραφ/ = εγραφη.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40785.

67043. Fragment de quittance délivrée aux magistrats d'Aphroditô, attestant qu'ils ont payé pour l'impôt en nature de la septième indiction, par l'intermédiaire de l'hypodecte Abraham, une somme de . . . . . — Long. 0 m. 065 mill., larg. 0 m. 200 mill. — Antinoé.

Le commencement seul est conservé.
Cursive ordinaire.

☧ Δεδωκασιν οι απο κωμης Αφροδιτης δ/
Αϐ[ρ]ααμ[ι]ō ϋποδεκτō ϖρος μετρ/ Μαμα ε[ι]ϛ λογ—
αννωνων και ϖαντοιων κανονος εϐδομης [ινδ/]
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40786.

67044. Quittance d'impôt, signée par Fl. Origenes, et délivrée aux prôtocômètes d'Aphroditô, pour avoir payé 8 *nomismata* moins 31 κεράτια 1/2. — Antinoé (?).

Cursive. Composé de neuf fragments.

☧ Φλϛ Οριγενης δι εμō Φοιϐαμμωνος νω[τ(?)] τοις ϖρωτοκομμϛ Αφροδιτης.

Ligne 1. Νωτ(?) : pour νοτ(αριου)(?). — Πρωτοκομμϛ : pour ϖρωτοκωμηταις.

[67044] Εδεξαμην ϖαρ ὑμων δια του υμων υποδεκτō Ιωαννō κατ επιτροπην τọ̄ [......]
χρυσου νομ[ισμα]τ̣ι̣α̣ οκτω ϖαρα κερατια τριακοντα εν ημισυ ζυγω.
Γι/ χρ/ [ν̊] η 〃 ϖ/ κερ/ λα ⳽ 〃 ζυγ. Και εις υμων ασφαλειὰν ϖεπ[οιημαι] τουτο τ̣[ο]
ενταγιον[....................] της ϖρωτης ιν̣δ̣ι̣κ/......
....

Ligne 3. Huit sous d'or moins 31 *κερατια* 1/2 : cette manière de compter est singulière. Le *nomisma* vaut 24 *κερατια*: la somme payée par les magistrats d'Aphroditô est donc en réalité de 6 sous d'or plus 16 *κερατια* 1/2.

Ligne 5. Les mots *της ϖρωτης ινδικ/* sont écrits sur un fragment détaché, dont la place ici n'est pas absolument certaine.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40787; Jean Maspero, «Un procès administratif sous le règne de Justinien» (*Bull. de l'Instit. franç. d'archéol. orient. du Caire*, t. VI, fasc. 1, pap. n° VIII).

67045. Quittance délivrée à Apollôs, fils de Dioscore, par *les pagarques* d'Antaiopolis, pour les *ἀσ7ικά* de la troisième *καταβολή*, huitième indiction. — Long. 0 m. 062 mill., larg. 0 m. 140 mill., pour chacun des deux fragments. — Antaiopolis.

Deux fragments : le milieu des deux lignes a disparu.
Cursive penchée.

† Δεδωκεν Απολλως Διοσκορō εις λ[ογον δημοσιων ασ7ι]κ̣/ ϖολ͵ Ανταιō γ̄ καταβολ͵ κανō ογδοης ινδ/,
κερ/ δεκ̣α ημ̣ισυ· γι/ κ/ ϊ ⳽. Οι ενδοξ[͵ ϖαγαρχαι δ/ εμου......] ϋποδεκ· εξεδωκα το ενταγι/ ως ϖροκ/

Une demi-ligne en tachygraphie.

Ligne 1. Eις λογον δημοσιων ασ7ικων : cette lacune, ainsi que celle de la ligne 2, se comble grâce aux numéros suivants. Les gens d'Aphroditô devaient payer deux sortes d'impôts : les *ασ7ικα* pour l'entretien d'Antaiou, la métropole, et les *κωμητικα* pour les dépenses de leur village (cf. n° 67060). — Κανō : abréviation de *κανονος*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40788.

67046. Quittance délivrée à Apollôs, fils de Dioscore, par l'hypodecte Pierre au nom du pagarque Julien, pour les *ἀσ7ικά* de la deuxième *καταβολή* de la quatorzième indiction. — Long. 0 m. 045 mill., larg. 0 m. 302 mill. — Antaiopolis.

Complet.
Cursive penchée.

† Δεδωκ/ Απ[ολλως Διο]σκορō, εις λογς δημοσιων α[σ]πικ/ πολς Α[νταιō δευ-τ]ερας καταϐολς κανō [67046]

τεσσαρεσκαιδεκατ[η]ς ινδ/, νομισματια δυο κερατια δεκα. Γι/ ν̊ β κ/ ι̅. Ο ενδ[οξς] παγαρχς Ἰουλιανος δ/ εμō

Πετρō ὑποδεκτς· εξεδωκ/ το ενταγιον ως προκ/ χμγ ††† . . . .(etc. .)

Ligne 1. Ανταιō : restitué d'après le n° 67045, l. 1.
Ligne 2. Ο ενδοξοτατος παγαρχος Ἰουλιανος : cf. n° 67024, l. 31.
Ligne 3. La troisième ligne est complétée par une série de signes tachygraphiques (cf. n° 67045). — Lire εξεδωκα (le sujet est Pierre).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40789.

67047. **Quittance analogue,** délivrée par *les pagarques* à Dioscore Psimanôbet, pour la troisième levée de la quinzième indiction. — Longueur 0 m. 130 mill., larg. 0 m. 302 mill. — Antaiopolis.

Complet.
Cursive penchée.

[†] Δ[ε]δ[ω]κ[εν] Διοσκορ[ος Ψ]ιμανωϐετ δ/ Διō ε[ι]ς λογον δημοσι/ γ κατα-ϐολης καν[ονος]

πεντεκαιδεκατης ινδ/ κερατια επτα. Γι/ [κ/ ζ απλ/], φαμενωθ κε της ιε ινδ/. Οι ενδοξοτς

παγ[α]ρχς δ/ εμō . . . . . .[υ]ποδεκτō σεμ†

Le reste en blanc.

Suscription au verso, complètement effacée.

Ligne 1. Δημοσι/ = δημοσιων.
Ligne 3. Le pluriel παγαρχαι se retrouve dans le papyrus de Londres, n° 1547 (inédit; cité par H. J. Bell, *Journ. of Hell. stud.*, t. XXVIII, p. 102). — Σεμ : pour σεσημειωμαι (?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40790.

67048. **Fragment** indéterminé signé de Victor et Jean (trésoriers[?]). — Long. 0 m. 090 mill., larg. 0 m. 205 mill. — Aphroditô (?).

Très incomplet : le début et la fin sont perdus; le milieu se compose de trois fragments qui laissent entre eux de notables lacunes.
Cursive.

. . . .

τριακοστον εξ[. .]ο[. . . . .]. . .ενν[. . . . .]ια, και ετοιμως εχ[ω]

[67048] τελεσ[α]ι εξ ισō [. .] το τ̣ρ̣ι̣μερ[. . . . . . .] οι δημοσια τελεσματα
κανονικα τ̣ε[. . .]ος κ̣α̣ι̣ρ̣ο̣ κατα[. . . . . .].μ̣ατα της αυτης κω̣μης
[ῡ̈ καν]ον[ος . . .]. τ̣η̣ς̣ π̣εμ̣π̣τη[ς ινδικ/] και αυτη[ς] δια παντος
ε.[. .]τη π. . .εσχετε τουτο το επι[σταλμα] εις ασφαλειαν τō δημοσιō
μεθ ϋπογρα[φης] ημων και επε̣ρ̣ ωμολ) ☩☩☩ [Αυ]ρηλιος Βικτωρ Κωσταντιō
ο προκ/ εθεμ̣ην το πιστ̣αλμ[α] ω[ς πρ]οκ/ Αυ[ρηλ]ιος Ιωαννης Κωσταντ
. . . .

Ligne 6. Επερ ωμολ) = *επερωτηθεντες ωμολογησαμεν.*
Ligne 7. Προκ/ = *προκειμενος.* — Πιστ̣αλμα : *lapsus* pour *επισταλμα.*

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40791.

67049. Quittance délivrée par le percepteur Kyros à Abraham, *βοηθός* de la *κώμη* d'Aphroditô, pour le versement du restant des impôts de la quatorzième indiction. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 105 mill. — Aphroditô.

Complet.
Petite cursive droite.

Φλ) Κυρος δι εμō Στεφανō
μειζοτερ/ τω θαυμασιωτ)
Αβρααμιω βοη^θ κωμης
Αφροδιτης χ . Εδεξαμην
παρα σου απο των χρεωστ̄ομ̣ε̣ν̣ων
[υ]περ λοιπαδος των δημοσιων
της αυτης κωμης, κανονος
της [τ]εσσαρεσκαιδεκατης ϊνδ/,
χρυσō νομισματια τεσσερα
ευσταθμ) δημοσιω ζυγ—
Γι χρ/ ν̇ δ ευστ) ζυγ), τāτα
τακτα βαλειν μοι δ/ τō κυριō
Απολλωτος. Και εις σην ασφαλειαν
πεποιημαι σοι τōτο το ενταγι/ ως πρ/.

Ligne 2. Μειζοτερ/ = *μειζοτερου.*
Ligne 3. Βοη^θ = *βοηθω.*
Ligne 4. Le signe χ = *χαιρειν.*
Ligne 14. Πρ/ = *προκειται.*

Ο προκ/ τετυχος δι εμō Στεφανō·
στοιχει μοι τōτο το ενταγι/ ως προκ/
[Αυ]ρη[λ]ιος Αϐρααμιος Διō αξιωθεις
εγραψα υπερ αυτō γραμματα μη ειδοτος.

Ligne 15. Ο προκειμενος τετυχως.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40792.

67050. Fragment de quittance relative à l'*annona militaris* d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 137 mill., larg. 0 m. 140 mill. — Antaiopolis.

Cursive ordinaire.
Incomplet : le commencement et la fin font défaut.

. . . .
[. . . .]ξει προς ὑμας προσταγμ[ατος]
[. . . .]αι αναδοθεντος ὑμιν παρ [εμου]
υπερ αννων[ω]ν στρατιωτ[ω]ν Ανταιō,
καν[ο]νος πρω[τ]ης ἰνδ/, οινοκρεου
οκ[τα]κισχειλιας επτακοσιας πεντ[ηκ/],
εξ ων εν χρ/ οινοκρ^ε/ πεντακισχειλια[ς].
[Γ]ι/ ο[ι]νοκρ/ ,η[ψ]ν ‖ τα ποιουντα
νομισματια πεντηκοντα ευσταθμ[α]
ζυγω. Και εις ασφαλειαν ὑμων και του
δημ[οσ]ιου, πεποιημαι ταυτην την
φ[ορμ]αριαν ω[ς] προκ/ Φ[λς. . . .]
. . . .

Ligne 6. χρ/ = χρυσω (*annona adaerata*). — Οινοκρεου, d'un mot οινοκρεον(?) : du vin et de la viande. Cf. *Joh. Malalas* (*Bonn*, 322, 21; la correction οινον, κρεα est injustifiée). Ces composés singuliers sont fréquents à l'époque byzantine (cf. βεστομιλιαρήσια, *Const. Porph.*, p. 502, l. 21 [*Bonn*, vol. I]). — Πεντακισχιλιας (sous-entendu αννωνας?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40793.

67051. Fragment de quittance relative à l'annone militaire, délivrée aux magistrats d'Aphroditô par Fl. Psatès, *actuarius* du *numerus* d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 245 mill., larg. 0 m. 245 mill. — Antaiopolis.

Cursive droite.

. . . .
[. . . . . . . ο]γδοης ινδικ/ προς την . [. . . . .]

[67051] ϖροσταγματος, τουτ εστιν σιτō εν χρυσω αρταϐϛ εκ[ατον]
[ε]ϐδομηκοντα, και οινοκρ/ οκτακισχειλειας επτ[ακοσιας]
ϖεντηκοντα, εξ ων εν χρυσω ϖεντακισχειλιας· γι/ [σιτϛ εν χρ/]
ρο/ οινοκρ/ ,ηψν εξ/ εν χρ/ ,ε. Και εις υμων ασφ[αλειαν]
και του δημ[ο]σιō ϖεποιημαι ταυτην την αποδειξιν ητοι φ[ορμαριαν]
ως ϖροκ/. Φλαυΐος Ψα[τ]ης ακτōαρ/ συν Θϛ Ανταιō, κανονος ε[νατης ινδ/(?)]
δ/ εμō Ιωαννō Ψατō διαδοχϛ αυτō· στοιχει μοι ταυτην τη[ν αποδειξιν]
τōτ εστιν σιτϛ εν χρ/ εκατον εϐδομηκοντα και οινοκρ/ [οκτακισχειλιας]
επτακοσιας ϖεντηκ[ο]ντα, εξ ων εν χρυσω ϖεντακεισχ[ειλιας]
Γι/ σιτϛ εν χρ/ ρο ϛ οινοκρ// ,ηψν εξ ων εν χρ/ ,ε, ως ϖροκ/

(Six lignes en blanc.)

Ligne 5. Εξ/ = εξ ων. — Εν χρ/ = εν χρυσω.

Ligne 7. Ακτōαρ/ = ακτουαριος. L'*actuarius* est l'employé chargé, dans chaque corps ou *numerus*, de dresser les rôles d'après lesquels seront distribuées aux soldats les parts de l'annone. — Συν Θϛ = συν Θεω.

Ligne 8. Διαδοχϛ = διαδοχου. Il semble que ce soit un successeur désigné, remplissant certaines fonctions subalternes. Remarquer la tendance à l'hérédité des charges.

Ligne 9. Σιτϛ = σιτου.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40794.

67052. Ordre adressé à Jean, hypodecte d'Aphroditô, de payer au soldat Hadrien 2 *nomismata* moins 2 κεράτια, à prélever sur les recettes de la deuxième indiction. — Long. 0 m. 302 mill., larg. 0 m. 120 mill. — Aphroditô.

Complet.

Petite écriture cursive; les signatures sont maladroitement tracées, et très mal orthographiées.

Καταϐολη Ϊωαννη υποδεκτ/·
ϖαρασχō απο της ση[ς]
υποδοχης κανονος δευτερας ι[νδ/]
τω Αδριανω στρ/ χρυσō νομισ
ματια δυο ϖαρα κερατια
δυο χρυσοχϛ. Γι/ χρ/ ν̊ β ϖ/ κ/ β χ

Ligne 1. Υποδεκτ/ : υποδεκτη.

Ligne 4. Στρ/ : στρατιωτη. Sur Hadrien, cf. peut-être G. Ferrari, *Tre papiri inediti*, etc. (*Atti del Reale Istit. Veneto di scienze, lett. ed arti*, t. LXVII, p. 1185), n° 3 (daté de 514).

Ligne 6. Χρυσοχϛ = χρυσοχοΐκω (σταθμω). — Γι/ χρ/ ν̊ β ϖ/ κ/ β χ = Γινεται χρυσου νομισματια β′ ϖαρα κερατια β′, χρυσοχοΐκω σταθμω.

Φαωφι ″ κδ ″ ινδικ/ β″ [67052]
Βοττος προτοκ/ σ̣τυχι μο[ι]
Χαρισιος σχ̣/
Απολλως στοιχς ⳨

Au verso, suscription :

...............τη̣ς β// ινδ/ ὑ β π/ β̣ χ̣ς τ̣ω̣ Α̣δ̣[ριανω]

Ligne 8. Προτοκ/ : pour πρωτοκωμητης. — Στυχι : iotacisme pour στοιχει.
Ligne 9. Σχ/ : lecture douteuse. Il faut peut-être restituer σχολαστικος (?) ou considérer ces lettres comme une abréviation de στοιχει.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40795.

67053. Au recto, fragment d'un compte privé, coupé et en mauvais état de conservation. Au verso, ordre adressé à Jean, hypoḍecte d'Aphroditô, de payer à divers personnages, dont les noms suivent, les sommes spécifiées en regard de leur nom; et cela en prélevant encore sur les recettes de la deuxième indiction. — Long. 0 m. 185 mill., larg. 0 m. 107 mill. — Aphroditô.

Complet.
Écriture analogue à celle du numéro précédent.

VERSO.

⳨ Καταβολη Ϊωαννη υποδεκτς·
απο της σης ϋποδοχς των δημοσς
κανονος δευτερα[ς ιν]δ/· τω κυριω Ω̣ριγενη
χρυσō νομισματια εξ, κερ/ τρια.
Και εις αναλωμς εις Αντινοō περι τō
.ρ̣α̣νος και Σ̣[τ]ε̣φα̣νο̣ς.
μοδιō συν κερματι νομισματι/ τρια.
Και ✗ ωω̣ν κερατια δεκα τεσσερα.
Και ✗ εραιας τω Βικτορι Ταχυμιας
κερατια δεκα ημισυ· γι/ θ̸ ὑ ϊ κ/ γ 𐅵/,

Ligne 2. Απο της σης ϋποδοχης των δημοσιων (sous-entendu παρασχου).
Ligne 4. Κερ/ : κερατια.
Ligne 5. Αναλωμς = αναλωματα.
Ligne 7. ✗ = ϋπερ. — Τεσσερα : (*sic*) pour τεσσαρα.
Ligne 8. Εραιας : pour ελαιας (?).
Ligne 9. 𐅵 = 1/2. — Le signe θ̸ semble signifier ομου (cf. n° 67039, l. 5).

[67053] νομισματια δεκα, κερ/ τρια ημισυ.
Θωθ// δ/ β/ ιν̄/
☩ Απολλως σεσερ/ [.]αιο̣
Βοτ7ος σ7οι[χι] μοι/

Ligne 12. Σεσερ/ : pour σεσημειωμαι(?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40796.

67054. **Liste** de fonctionnaires du village d'Aphroditô et du bureau ducal(?), avec les sommes qui leur sont dues, ou qui leur ont été payées pour leur traitement. — Long. 0 m. 170 mill., larg. 0 m. 217 mill. — Aphroditô.

Brisé à droite et en bas. Deux colonnes en regard l'une de l'autre. La première a perdu quelques lignes en bas; la seconde, étant plus courte, est demeurée complète. Cursive droite.

☩ [Γ]νωσις των εξτρ[α]ο̣ρ̣[δι]ν̣αρ/ κ̣α̣ι ετερ/ σ̣[υ]ν̣ηθιο̣ν̣ κ̣α̣ν̄ο̄ν̄ η ι̣ν̣δικ/

Colonne I.

Ριπαρ[ι]ω	ν̄ [.] δ̣
Εξπελευτου (*sic*)	ν̄ [.]
Κομενταρησι[ου]	ν̄ β [.]
Πυρκοφυλακ/	ν̄ α 𐅵/
Βοηθϛ λογισ7ηρι̣[ου]	ν̄ δ
Τριβουνō των ειρ[ηνικων]	ν̄ α 𐅵/
Εμ̣βολατορ/ και εν̣[. .]ετρ/	ν̄ ε
Βικτωρ [σ]ιγουλα̣ρ̣/[. .]. .	[ν̄] ϛ
ομοι/ δ/ τō α[υ]τ̣ϛ ⳩ γ̄ [κατ]αβολης	ν̄ ϛ̣

En-tête. Των εξτραορδιναριων(?) και ετερων συνηθειων κανονος η' ινδικτιωνος.

Colonne I. — *Ligne 1.* N̄ : pour ν̊ = νομισματα.

Ligne 3. Κομενταρησιō (*commentariensis*) : on discerne, après la lacune, un trait allongé qui doit être la fin de l'υ (ō); mais c'est peut-être aussi la branche supérieure d'un σ : κομενταρησιοις(?).

Ligne 4. Πυρκοφυλακ/ = πυργοφυλακος. Les incorrections sont nombreuses dans ce papyrus. Le πυργοφυλαξ, gardien des tours (à la limite du désert), serait un agent de police analogue au μαγδωλοφυλαξ du Fayoûm.

Ligne 5. Βοηθϛ = βοηθου ou βοηθειας.

Ligne 7. Εμβολατορος : l'un des percepteurs d'impôts. Cf. *Pap. Oxyr.* (I), CXXVI, l. 15 : τω αρκαρικαριω ητοι εμβολατορι.

Ligne 8. Σιγουλαρ/ : pour σιγγουλαριος (*garde du corps* du duc) : lecture très douteuse.

Ligne 9. Ομοιως δια του αυτου υπερ (της) γ' καταβολης.

Ιωαννης αιγεμονικ/ — ν̄ β
Βικτωρ αιγεμονικ/ — ν̄ α
Λαμπρ[οτα]τος σιγο̄λ της αιγεμονικ/ — ν̄ β
Της Θιας δηληκατ/ — [ν̄] ϛ
Θωμα [απ]αιτη[τη] — [ν̄] β

. . . .

Colonne II.

Τρ[ι]βο̄υϛ Ανταιο — ν̄ β/
Ψατη προ τη Ανταιο — ν̄ α
✗ της γνωσεως της μετρησεως — ν̄ α
Δεσποτικ/ προσωτϛ — ν̄ ιβ ∠
Ρ[ι]παριος ✗ των δημοσϛ — ν̄ α
Κασ7ρασνιανο̄ — ν̄ α
Φαρανιτϛ βαυ — ν̄ α

Colonne I. — *Ligne 10*. Αιγεμονικ/ = pour ηγεμονικος «de l'*officium* du *praeses*» (?).
Ligne 12. Σιγο̄λ pour σιγγο̄λ = σιγγουλαριος (της ηγεμονικης ταξεως); ou bien faut-il lire σιτολ = σιτολογος?
Ligne 13. Θιας : pour Θειας. — Δηληκατ/ = δηληγατιωνος (?).
Colonne II. — *Ligne 1*. Ανταιο : (*sic*) pour Ανταιο̄. La présence, sur cette liste d'émargement, du tribun d'Antaiou, prouve que la κώμη d'Aphroditô, au point de vue militaire, continuait à dépendre de la ville voisine.
Ligne 2. Lecture presque certaine. Psatès est sans doute l'*actuarius* de la garnison d'Antaiou (cf. n° 67051, l. 7).
Ligne 5. Δεσποτικων προσοδων (?) (= *res privata*).
Ligne 6. Υπερ των δημοσιων.
Ligne 7. Κασ7ρασνιανο̄ = κασ7ρησιανο̄ (*castrensis*) (?). Je ne sais comment interpréter la ligne suivante.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40797.

67055. Au recto, fragment de rôle financier divisé en deux colonnes. Le verso a été utilisé par un poète d'Aphroditô, qui y écrivit une courte pièce de vers en l'honneur de Jean, duc de Thébaïde (vers l'an 553). Malheureusement le verso a été très endommagé, la surface du papyrus est fréquemment usée, et l'encre, déjà très pâle, est devenue en beaucoup d'endroits invisible. — Long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 260 mill. — Aphroditô (?).

Papyrus assez épais, jaune clair, complet dans le sens de la longueur; mais les deux extrémités droite et gauche ont été coupées par celui qui a utilisé le verso.

[67055] Au recto, petite cursive fine et droite; écriture bizarre et contournée (surtout col. II). Au verso, écriture plus grosse, chaque lettre séparée : une sorte d'onciale penchée.

RECTO.

Colonne I.

ι]φ ⊬ ,βΥζ α[φ/ κ]ουφιζομ/ υπε[ρ] διαφορ/ μετρ/
]ις ∕ γιν/——τμ ∟/ λοιπ/ σιτο[υ] μοδΧ——,αψμζ ∟/
]τλζ ∟ γ′ //αφ/ κ[ουφ]ιζομ/ υπερ δι[αφ]ορ/ μετρ/
]ις ∕ γιν/——ν [ς(?)]// λοιπ/ κ[ριθ]ω̄ μοδΧ——ϖ πα ∕
]—ρμα ∟/ αφ/ κ[ουφ]ιζομ/ υπερ δ[ιαφο]ρ/ μετρ/
]ις ∕ γιν/——κγ ∟/ λοιπ/ λαχ[ανω̄] μοδΧ——[ρ]ϊη
] ν̊ μ[ς] κερ/ ε ∟/ ϖ/ ϊα
]α. ν̊ α [ϖ]/δ
]ν̊ μς/ κερ/ ε ∟/ ϖ/ ϊα
]ντ̄ κτηματ[.] ϖ/ Πετρου Παυλου απο εκδι^κ
]ρ ℨ ϊ ∟/ της [.]α σιτ̄ μ/ ιφ ⊬ [.] γιν/ μετρ/
]κουφιζ/ υπερ διαφϛ μετρ[.] ων αρ—ις ∕
] λοιπ/ σιτ̄ μοδΧ——νβ ∟/
]σιτου μοδΧ——,αψμζ ∟/
]μοδΧ——ϖ πα ∕
]μοδΧ——ριη
ν̊]μς κερ/ ε ∟ ϖ/ ϊα

Colonne II.

σιτου λημμ/ [
Απο συναγομ/ τη[ς] ᾱτϛ ϑ ⳨νδικ//[

Colonne I. — *Ligne 1.* ⊬ ,βΥζ = μοδιοι (?) ,βΥζ′. — La fin doit se lire : αφ (ων) κουφιζομενοι υπερ διαφορας μετρων (: . . . 340 1/2; reste 1747 1/2).

Ligne 2. ∕ = 2/3. — Γιν/ = γινεται. — Λοιπ/ = λοιπας. — Μοδ = μοδιοι.

Ligne 3. Τλζ ∟ γ′ = 337 $\frac{1}{2}+\frac{1}{3}$.

Ligne 4. Κριθω̄ = κριθων. — ϖ πα ∕ = 281, 2/3.

Ligne 7. Νομισματα μς κερατια ε̄ ∟ ϖαρα (?) ϊα. Le sigle qui précède ϊα est le même que celui qui sert ordinairement d'abréviation à la préposition ϖαρα. Il faut sans doute suppléer κερατια : (46 nomismata + 5 κερατια 1/2) — 11 κερατια.

Ligne 10. Π/ = ϖαρα. — Απο εκδικ = απο εκδικων.

Ligne 11. ℨ = αρουραι. — Σιτ̄ = σιτου.

Ligne 15. (Κριθης μοδιοι). Cf. l. 4.

Colonne II. — *Ligne 1.* Λημμ/ = λημμα (?).

Ligne 2. Lire συναγομεν(ων?). — Ᾱτϛ (douteux) = αυτης. — ⳨νδι = ινδι(κτιωνος).

Και υπερ του αγορασ$^{\theta}$ κτηματ̄ ϖ̣/[
Και απο λοιπαδος του λογου τ[

Γιν/ ομ̣[ο]υ̣ λημμ/[

Αφ ον ανηλ̣ω$^{\theta}$ [
Δημοσι̣ θ ⳨νδικ// [
Εις λογον δημοσι/ Ιϐιων[
νομου υπερ μεριδ// του̣[
Μακαριου ϖαγαρχ϶ κ̣[

κανον̄____ϖ νξ̣[
Και υπερ λογου ρ̣/ρ̣/ τον ϖ̣ροκ[
Και υπερ σιτο̣̄$^{\mu}$ κ̣α̣ι̣ ϖ̣λ̣′ των ϖ̣[
Κ[α]ι εις λογον δημοσι/ Πουχ̣[εως(?)
μ/ ιφ ι̣/ συν ϖροσθη$^{\kappa}$ κ[
Ηρακλειου ϖ[ρωτ]οκω[μητου
κανο ϛ ____μα ϛ

VERSO.

Poème en hexamètres homériques adressé à Jean duc de Thébaïde.

⳨ Ω κλυτε κοιρανιης ϖα[ν].λ. . .αμ̣η̣. . .α̣ν̣ακτων̣,
Θηϐης κ϶ Φαριης γερα̣ς. . . . . . . .μ̣ελισσης αλλο Θαλ̣ασσης,
Ου ϖελεν, ου ϖελεν α̣λ̣λ̣ο̣ς̣ ο̣μ̣ο̣ι̣ο̣ς̣ υ̣μμι̣ γενεθλη.

Recto. Colonne II. — *Ligne 3.* Του αγορασθεντος κτηματος ϖαρα . . . . .

Ligne 5. Il devait y avoir : γιν/ ομου λημμ/ = γινεται ομου λημμα.

Ligne 6. Αφ ων ανηλωθη.

Ligne 7. Δημοσι : δημοσια.

Ligne 8. Ιϐιων, village du nome Antéopolite, cité dans un papyrus suivant.

Ligne 9. Μεριδ// = μεριδος.

Ligne 13. Πλ′ = ϖλωισμου(?). Il serait question du transport de l'annone.

Ligne 14. Πουχεως : restitution douteuse. C'est un autre village du nome Antéopolite, cité au n° 67058, col. I, l. 11.

Ligne 15. Μ/ = μοδιοι(?). — Προσθη$^{\kappa}$ = ϖροσθηκη.

Ligne 17. Κανο϶ = κανονος.

Verso. — *Ligne 2.* Espace suffisant pour huit lettres, quoique le vers, même mutilé, soit déjà trop long. — Φαριη (γη) : Alexandrie et la Basse-Égypte. Il ne faut voir là qu'une hyperbole; le vers 13 montre que Jean était duc de Thébaïde (cf. *Just.*, Æd. XIII, iii, 2).

Ligne 3. Cf. dans les *Berliner Klassikertexte* (V, 1re partie), un poème épique analogue (p. 116), dont le vers 39 est pareil à celui-ci.

[67055] Εν χθονι ϖαμ[βα]σι[λ]ηο[ς]. . . . . επλεο μουνος
[. . . . .]. . . . . ϖ[αν]τα διωκων
. . υπε. . . . . Ιω]αννη[ην(?)] στρατιαρχον αμυμων
[Πηματ α]ποπτυει[ν]. . . . . [τ]ων ναετηρων
[Ουτως αμμιν] ϊκα[νες(?)]. . . . .
. . . . . ον. . . . εισ. [. . . .]. . . . .
[. . . . .]. . . . .[νο(?)]μενειν
Πη[μ]α[τ] αποπτυ[ειν] αδικων κρητ[. . . . . . .] ταξ[.]ι
Ουτως αει ζωοις κς αμοιρυτον ες χ[ρο]ν[ον] ελθοις,
Θηβης ως στρατιαρχος εχων κλ[εο]ς ηνορεαων.
[Ιλαθι μοι τρομε]ον[τ]ι, τεον κλε[ος] οφρ[α] λιγαινω.
Εμπλεος ες ϖλοον ηλθον αμετρητων αρεταω̄.
Ζωγραφον αμφιβοητον επιπνοον εικονα ϖηξαι
Ατρεκεως εθελω ϖολυηρατον ειδος υφαινειν,
Χαρματι λαμπετοον τα [μ]αρυ[γ]ματα οια Σεληνη.
Ακλινεως ε[νικ]ησας Αχιλλεα και Διομηδην,
Ρηϊδιως και Αρηα ϖανϊκελα Βελλερο[φο]ντη.
Τουνεκα μιν καλεω σε ϖαναλκιμον Ηρακληα,

Ligne 7. Πηματ αποπτυειν : cf. vers 11.

Ligne 8. Cf. le poème des *Berliner Klassikertexte,* vers 46 : ουτως α[μμ]ιν ικανες [.]. [. . .]. [. . .]. . αν αρωγος. C'est d'après ce texte que je propose la restitution partielle de la ligne 8.

Lignes 1 à 10. Les lacunes proprement dites sont rares et peu étendues; mais l'encre était de mauvaise qualité, et a pâli au point de se confondre avec la couleur du papyrus. Tout le début jusqu'au vers 10 se compose de trois petits fragments retrouvés loin du morceau principal, et dans un état de conservation très inférieur à celui du reste.

Ligne 12. Le vers est presque illisible. Mais il est répété dans une autre pièce de vers qui sera publiée plus loin. — Αμοιρυτον : iotacisme pour αμηρυτον.

Ligne 14. Restitué d'après le n° 40878 (*Journal d'entrée*) : . . . θι μ. . τρομεοντι τεον μελος οφρα βοησ[ω].

Ligne 15. Αρεταω̄ : pour αρεταων. De même plus bas, l. 26, ϖοληω̄ = ϖοληων.

Ligne 16. Επιπνοον : lecture douteuse. Le π et le ν sont liés ensemble, de sorte qu'on pourrait lire à la rigueur επιγνοον.

Ligne 18. Μαρυγματα(?) : pour μαρμαρυγματα; cf. la forme μαιρω pour μαρμαιρω.

Ligne 19. La syllabe νι de ενικησας est longue, et il faudrait à cette place une brève. Mais cette lecture est rendue certaine par la comparaison avec la ligne 22 du n° 40878 (*Journal d'entrée*). Il est impossible de lire εκρατησας : le κ et le ρ descendent assez bas au-dessous de la ligne et l'on en verrait les traces en dehors de la lacune. Cf. le poème des *Berliner Klassikertexte,* vers 48.

Ligne 21. Les trois lettres μιν ne sont pas douteuses; faute d'iotacisme pour μην.

Οϛ ρα καμων ϖορε ϖασιν ελευθ[ερ]ιηϛ ϖαναρωγην· [67055]
Ασῖεα κουριζων διεληλυθεϛ ου κατα κοσμον.
Θηϐη τειχιοεσσα κϛ εν κονιησι ϖεσουσα
Ορθωθηϛ ϖολυ μαλλον, αειρεο δ αχριϛ Ολυμπου,
Χρῦσεον ανδρα φερουσα, τεον ρυτηρα ϖοληω̄.
Ου χθων ϖασα, [θ]αλασ[σ]α μολιϛ ϖελεν αξια ριζηϛ
Του ϖολυκυδηεντοϛ Ιωαννου σῖρατιαρχου.
Θαλλε μοι, εισετι θαλλειϛ, ϖατρικιε κλεοϛ,
Συν τεκεεσσι φιλοισιν, αριζηλη σεο νυμφη.

Ligne 22. Παναρωγην : les autres œuvres du même poète nous offriront, par la suite, de nombreux exemples de ces mots bizarrement forgés par l'addition de ϖαν comme préfixe (ϖανασῖεα, ϖαναρχοντων, etc...).
Ligne 23. Ου : lecture certaine. Le passage, peu clair ainsi, ne le devient pas davantage si l'on coupe autrement : σου κατα κοσμον.
Ligne 24. Kϛ : pour και.
Ligne 30. Cf. *Berliner Klassikertexte*, vers 52.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40798; Jean Maspero, *Un papyrus littéraire d'Αφροδίτης κώμη*, *Byzant. Zeitschr.*, XIX (1910), p. 1.

67056. Fragment d'un rôle financier émanant du bureau d'Antaiopolis(?). — Long. 0 m. 100 mill., larg. (approximative) 0 m. 670 mill. — Antaiopolis(?).

Cursive droite. Dix fragments : le papyrus comprenait une série de colonnes verticales, séparées par de larges intervalles vides. Quatre colonnes sont partiellement conservées. Le bord supérieur du papyrus est seul intact : les trois autres côtés sont brisés.

Colonne I.

]δ/ τω αναλισκ/
]ϛ της ϛ ινδ/
].
]
]
]κ/ϛ
].κ
....

Colonne I. — *Ligne 1.* Δια των αναλισκομενων(?).
Ligne 2.]...της αυτης ινδικτιωνος.

Colonne II.

[67056] ι̣η̣ ι̣θ̣ 𐅵

Βικτωρ Χρηστō ⳩ ο[ι]νō ν β κ/ ιε
Τριϐουνō των ειρ[η]ν̣ικ/ ν α κ/ α
Γεωργιος σιγγς υιος Θεοφιλō ⳩ προφ/ των στρ̣α̣τ̣ς κ/ θ
Μεγας υἱος Δημοσθενης κ/ ϛ 𐅵
⳩ δοκ/ ιϛ εις Α̣ντινοō κ/ η
. . . . . . ω̣γ̣ι̣ . . . .
. . . .

Colonne III.

☧ Κανονικ/ της ϛ ιδ ινδ/
α καταϐς ν̇ ρν
β καταϐολ/ ν̇ ρκη
γ̄ κατς ν̇ ρκδ κ/ κα 𐅵
β ⳨ μ̈ των νōμς ν̇ λδ κ/ ιε
⳩ των εντρεχοντ[ων . . . . . .
. . . .

Colonne IV.

Λογς χρυς δοθς παρα Ἰωαννō ὑποδεκτς δ/[
ὑπερ γ̄ προσταγμς των γεννα̣ι̣ νōμιτς ο̄[
κανονος τεσσαρεσκαιδεκατης ινδ
ο

Colonne II. — *Ligne 1*. Quelques lettres mal formées, d'une autre écriture.
Ligne 2. ⳩ = υπερ. — Ν β κ/ ιε = νομισματα β' κερατια ιε'.
Ligne 3. Των ειρηνικων. Le τριϐουνος των ειρηνικων doit être un équivalent de l'*irénarque* (*Cod. Just.*, XI, 75).
Ligne 4. Σιγγς = σιγγουλαριος. — Προφ/ = προφασεως (?). — Στρατς (?) = στρατιωτων.
Ligne 5. Δημοσθενης : pour Δημοσθενους (?).
Ligne 6. Δοκ/ = δοκων, *poutres* (?).
Colonne III. — *Ligne 1*. Κανονικα της αυτης ιδ' ινδικτιωνος.
Lignes 2, 3, 4. Abréviations du mot καταϐολη. — ν̇ : comme ν̊, νομισματα.
Ligne 5. ⳨ μ̈ = δημοσια (?). — Νōμς : cf. col. IV, l. 2, νōμιτς.
Colonne IV. — *Ligne 1*. Λογος χρυσου δοθεντος.
Ligne 2. Προσταγμς = προσταγματων. — Γενναιοτατων νōμιτς : ce mot doit désigner des fonctionnaires du bureau ducal; mais je n'ai pas réussi à l'identifier.
Ligne 4. C'est sans doute le mot ουτως.

Εν Αντι/ ν̊ ϊγ ϖ/ ξε ʃ κ/ ϛ· ταπʃ ν̊ ϊ κ/ ϊγ [67056]
ʃ ✗ Φοιβαμμʃ τω απο Ταννυαιθϊ ν̊ α ϖ/ δ ʃ κ/ β „ ν̊ α ϖ/ β
Εν τη κωμʃ, ϖαχων λ̄ ιε ιν^δ, δ/ Φηυτʃ ν̊ ζ ϖ/ ϊθ ∟ χρυ[σʃ
ʃ δ/ του ȝ Ϊωαννō ν̊. . . . χρυσʃ
[„] ν̊ η ϖ/ ϊθ χρυσʃ· ταπʃ καθ . ν̊ ϛ κ/ ϊγ

. . . .

Colonne IV. — *Ligne 5*. Αντι/ : pour Αντινοεων ϖολει. — Νομισματα ϊγ′ ϖαρα ξε′ (κερατια) και κερατια ϛ. Ταπεινωμα· νομισματα ϊ κερατια ϊγ. L'opération est la suivante : 13 nomismata — 65 keratia + 6 keratia = 10 nom. + 13 keratia.

Ligne 6. ʃ ✗ = και υπερ. — Φοιβαμμʃ = Φοιβαμμωνος. — Ταννυαιθι : nom de village, cf. n°s 67014, l. 5, et 67082, l. 2 (Ταννυαιθει); cf. aussi *Pap. Brit. Mus.* (vol. II, p. 325, l. 7) la lecture douteuse Ταναιθει (nome Apollônopolite). Apollônopolis, à l'époque arabe, était réunie à Aphroditô dans un même gouvernement.

Ligne 7. Κωμʃ = κωμη. — Δ/ Φηυτʃ = δια Φηυτ(ος?). — Χρυσʃ = χρυσοχοϊκω σ7αθμω.

Ligne 8. ʃ δ/ του ȝ = και δια του αυτου.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40799.

67057. Compte émanant du bureau des finances d'Antaiopolis. Les dépenses sont réparties en quatre classes : *ἀννῶναι* et *συνήθειαι* (traitements des fonctionnaires); *κανονικά* (impôts généraux de l'empire); et impôts spéciaux pour la pagarchie. — Long. 0 m. 305 mill., larg. 0 m. 640 mill. — Antaiopolis.

Date : entre 554 et 559 (?) (cf. les notes des lignes 1 et 23, col. I).

Même disposition que le numéro précédent, mais complet, et ne renfermant que trois colonnes.

Cursive droite.

Colonne I.

⳨ Λογʃ δημοσι/ της Ανται/ ϖρος τ[ο]ν θειον νομον και την νεαν διοικ[η]σιν.
ου————————
Λογʃ ε[μ]βολης σιτʃ ⊬ ϛ,αχοδ εις το ϖλοεισμʃ
Εις λ[ο]γʃ αννωνων συν τω ανεκτακτʃ
ου————————

Colonne I. — *Lignes 1 et 2*. Λογʃ δημοσι/ της Ανται/ = λογος δημοσιων της Ανταιουπολεως. . . . ., ουτως : allusion à un édit impérial et à un nouveau système d'administration. Il est possible que le présent compte ait été dressé conformément à l'Édit XIIIe de Justinien (554 ap. J.-C.), dont la γνωσις est malheureusement perdue.

Ligne 3. Σιτʃ = σιτου. — Εις το ϖλοεισμʃ = εις το ϖλωισμα. — ⊬ ϛ,αχοδ = 61,674 μοδιοι (?), dus pour l'annone, et embarqués à destination d'Antinoé.

[67057]

Στ[ρ]ατιωτϛ βισιλεκτϛ ὐ ,βπη κ/ ε
Εισ[.]. της εξιτιωνος ὐ ,αϡ[ϙ]ε κ/ ῑθ d′
Σκ[υ]θθϛ [Ιου]σ[τ]ινιανοις ὐ ῡογ κ/ ῑζ 𐅵
Συνιτϛτϛ ϛ φιλιτιανοις ὐ ,αρ[ϙη] κ/ ῑϛ 𐅵
Ζωοις δρομου ὐ σζ κ/ γ
Ονητϛτϛ του αυτου ὐ κη κ/ 𐅵/
Σιδηραβασταγης ὐ λζ
Ιατρω Ανται/ ὐ κε
Μαρ[τ]υρ/ απα [. . .]σō ϛ φυλακ/ της πολ[ϛ] ὐ ιη κ/ ῑζ 𐅵 d′
⳨ περιτ̄ευομενō κ/ ιγ 𐅵
// ὐ ,ϛοβ κ/ κα

Κανονικ/ ου———

Λαργιλιατϛ τιτλ/ μετα τον κουφ/ της α. . κ/ κ/
λϛ κδ Γ.[α] γρ/ ῑεγ′ ὐ ,αψ[λ]ζ κ/ κ
λϛ η Γ. γ γρ/ κα 𐅵/
Εποψιας λϛ γ Γ. α [γρ/] ῑδ ϡ ὐ σκ[ε] κ/ ῑϛ

Colonne I. — *Ligne 6.* Στρατιωταις βισιλεκτ(οις ou αις?). On reconnaît dans les deux dernières syllabes le mot *lecti* (cf. *prolecti*). Pour Βισι, cf. les *Visi* de la *Not. Dig., Or.*, V, 20 (?). — ὐ = νομισματα. — κ/ = κερατια. — Le signe 𐅵 = 1/2, et d′ = 1/4.

Ligne 7. Le signe ϡ équivaut au chiffre 900.

Ligne 9. Συνιτϛτϛ(?). — Φιλιτιανοις : lecture certaine. Il faut sans doute rapprocher ce mot du terme de φιλιτιον, *repas pris en commun*, encore employé par Photius. Les φιλιτιανα seraient la même chose que les prélèvements appelés *cœnatica* (*Cod. Just.*, XII, 38 *de Erog. milit. annonae*, 3). — ϙ = 90.

Ligne 11. Lire ωνηταις, les *fermiers* de cet impôt (*Cod. Just.*, XII; 51; 14 et 22).

Ligne 12. Σιδηραβασταγης : transport de fer (pour les armes).

Ligne 13. Ιατρω Ανταιου : le médecin public (cf. *Cod. Just.*, X, 52).

Ligne 14. Φυλακος της πολεως. — ῑζ 𐅵 d′ = 17 ¾. Le début est très douteux.

Ligne 16. C'est le total; j'ai comblé d'après lui les deux lacunes de la colonne.

Ligne 17. Κανονικ/ = κανονικων (impôt). — Ου——— = ουτως.

Ligne 18. Λαργιλιατϛ τιτλ/ : sans doute une faute du scribe pour λαργιτιοναλικου τιτλου (*Just. Æd.*, XIII, 1, 11). — Κουφ/ = κουφισμον (*dégrèvement*).

Lignes 19 et seq. Λϛ ou λ = λιτρα; Γ. = ουγκια; γρ/ = γραμμα. — Les signes γ′ et ϡ équivalent respectivement à 1/3 et 2/3. Les lacunes sont facilement comblées, et l'on a le tableau suivant, donnant l'équivalence en numéraire des poids d'or énumérés en premier lieu :

24 livres	+ [1] once	+ 15 gr. 1/3	=	17[3]7	nomism.	+ 20	Ker.
3 —	+ 1 once	+ 14 gr. 2/3	=	22[5]	—	+ 16	K.
2 —	+ 9 onces	+ 13 gr. 1/3	=	201	—	+ 8	K.

La livre valait 72 nomismata. L'once valait 1/12 de livre ou 6 nomismata. Le gramme valait 1/24 d'once ou 1/4 nomisma ou 6 keratia.

Ligne 20. Je ne sais à quoi répond cette ligne, qui n'est pas comprise dans le total.

[67057]

Ερα[ι]ας	λ̣ β Γ. θ [γρ/] ιγ γ′	ὑ σα κ/ η
Πριμιπιλ϶ ταξεως		ὑ μη οϐρ/ ὑ β
Αργυρικ/ τιτλō		ὑ λξ κ/ η οϐρ̣/ [ὑ α] κ/ ϊγ
Μικρων ειδων		ὑ ξς κ/ β̣ ∟
Νευ[ρ]ων και κιλικ/		ὑ μδ κ/ ϊη̣
Ελλ[ειπ϶] τω κανονι		ὑ ϡξγ κ/ ϊε
Οι [. .]ζ/ τουτων απ°κ/ ϛ εκτ϶ του ϖριμ[. .]ι̣αρυ		ὑ ξζ κ/ ϊϐ
Πα[. .]ω̣. . χρυσ̣ωνō		ὑ ϖζ
Οϐ[ρυ]σ̣ειχ/(?)		ὑ ὑ
✗ σ[υμπ]ληρ/ φολετρ/		ὑ ρκς κ/ η̣ οϐρ/ ὑ ε κ/ ς
Θ̣ε̣ι̣ω̣ν̣ βοτων		ὑ κ
Π. . .ν̣εϐ̣ω		ὑ ϊ κ/ .
Πριμιπιλ϶ ο̅ν϶ τō εξπελλ/		ὑ ϊϐ κ/ϊ. // ὑ ,γψζ κ/ϊδ

Colonne II.

[Βο]ηθ της ϒ	[. . .]
[Εις] λογ϶ του μεγισ[7ō] σκρ/϶ συνηθ[϶] του εμ̣ϐολ̣[ατορ]ο̣ς̣ ·	
ϛ αντ[. .].λ϶̣ ϛ μικρ/ μ[ε]τρ/	. . β̣
[Τω(?)] ϒ εμϐολ϶ ο̅ν̅ [τ]ου εξπελλ/	ὑ̣ . .
[Κα]νονικ/ ϛ ϖαλλ[ατι]ν̣ω̣(?)	ὑ̣ . .
[Β]ικαριω Ανται/	ὑ .κ/ ϊ β̣
Τριϐ϶ βισιλεκ[τ϶]	ὑ̣. κ/ ϊ ς
Σ̣οφρ/ του μεγαλ̣[/ α]ρ̣χοντος	ν. κ/ ϊ̣ ς
Διαταγμ϶ το̣[υ α]υτου	ν γ

Colonne I. — *Ligne* 22. Ερα̣ιας : ? pour ελαιας (?).

Ligne 23. Πριμιπιλ϶ = ϖριμιπιλου (?). — ὑ μη οϐρ/ ὑ β = 48 nom. + 2 nom. *pour l'obryzum* (cf. *Just. Æd.*, XI). Ces comptes sont sans doute antérieurs à l'année 559, date de l'édit XI. L'augmentation est ici d'1/24ᵉ, soit un keration par nomisma.

Ligne 26. Νευρων (?) : cordages. — Κιλικ(ιων) : machines de guerre (?) (cf. *Proc., B. P.*, II, 26).

Ligne 27. Ελλειποντων (?). — Cette ligne a été ajoutée après coup (963 n., 15 k.).

Ligne 28. Le dernier mot est peut-être un *lapsus* pour ϖριμιπιλαριου.

Ligne 31. Υπερ συμπληρωσεως (?). — Φολετρ/ : φορετρου.

Ligne 32. Θειων βοτων : lecture incertaine. Ce seraient les *Vota* (*Cod. Just.*, XII, 49).

Ligne 34. Εξπελλ/ = εξπελλευτου (ονοματι του εξπ.?). — Le 2ᵉ chiffre est le total.

Colonne II. — *Ligne* 1. Βοηθος της αυτης (Antaiopolis?) (ϒ = αυτος).

Ligne 2. Εις λογον του μεγισ7ου σκρινιαριου (?) και συνηθειων (= *traitement*).

Ligne 3. Μικρ(ων?) μετρ(ων?).

Ligne 5. Κανονικαριω και ϖαλ̣ατινω (?).

Ligne 7. Τριϐ϶ = τριϐουνω.

Ligne 8. Σω̲φρονισ7ηριον (?) : la prison dépendant du *praeses* (αρχων).

Ligne 9. Διαταγμ(α).

[67057]

[Συν]ηθϛ βοηθϛ [μα(?)]γισϊηρ/ λογισϊηρ/ ὑ ι β
[Σ]υνηθϛ του αν[νων]ιακ/ σκρ/ ὑ κ . .
Βοηθϛ του ꚍ ὑ .
Συνηθϛ του χ[ρυ]σικ/ σκρ/ ὑ ϊ . .
Βοηθϛ του ꚍ ν β
Νουμερ/ της δ[ου]κ/ ταξ/ ὑ ϛ
Βοηθϛ της ꚍ ὑ ε κ/ ι δ
Καγκ/ τō [μεγαλ/(?)] δουκος ὑ ϊ . .
Εις λ/ των δ̄ σχ[ολϛ] της ηγεμονικ/ ταξ/ ὑ γ [κ/] ϛ
. ο βαϊδ τ[ης] ꚍ ὑ β [κ/] β
Κ . . . . πισκ . . ν α κ/.
Εξ κ/ κ/ τη . . . . . . κ . .
Καγκ/ του με[γαλ]/ αρχϛ ὑ α κ/.
Φ[ι]σκοσυν[ηγ]ϛ ὑ ϛ κ/ . . // ὑ [τ]λθ κ/[θ]
Εις λ/ του επ[. . .]λογϛ ὑ μγ
Εις λ/ των υπ[ō]ργϛγϛ της διοικ/ [της παγα]ρχϛ ὑ ρκ[δ κ/]ϛ 𐅵
Τοις τρακτϛ [τ]ης παγαρχ/ ὑ ν
Τω ϋποδεκτϛ της ꚍ ὑ λ ϛ
Τω λογωγραφω (*sic*) της ꚍ . . . . . . ὑ ϊ β
Τοις πολιτϛ [⳨(?)] διδομενων . . . προσωπ[ων]
ὑ λ ϛ κ/[ιϛ]
// ὑ τ[α κ/] κ β 𐅵
// τοπϛ[ὑ ,ι]ϋκα [κ/ ιη] 𐅵
⳨ αννωνων (ου) ὑ ,ϛ[οβ κ/] κα
[Κ]ανονικ/ ϛ α[λ]λ[ων(?)] ὑ ,γ[ψζ κ/] ι δ
Συνηθϛ ὑ τλ[θ κ/] θ
⳨ της παγαρ/ ὑ τα [κ/ κ]β 𐅵

Colonne II. — *Ligne 10.* Συνηθειαι βοηθου (ou βοηθειας) μαγισϊερος (cf. nos 67003, l. 4, et 67076, l. 7 et 11) λογισϊηριου.

Ligne 11. Σκρ/ = σκρινιαριου(?), l'employé chargé du soin de l'annone; de même, à la ligne 13, l'employé chargé des impôts en argent (dans l'*officium* du *praeses*).

Ligne 15. Νουμεραριω της δουκικης ταξεως.

Ligne 17. Καγκ/ = καγκελλαριω του (μεγαλοπρεπεσϊατου) δουκος.

Ligne 18. Εις λογον των δ' σχολων της ηγεμονικης ταξεως : l'*officium* du *praeses* (ηγεμων ou αρχων) se composait donc de quatre *scholae*.

Ligne 23. Φισκοσυνηγορω. — ὑ τλθ κ/θ (total des συνηθειαι) : cf. l. 35.

Ligne 25. Υπουργων (douteux) = *adjutorum.*

Ligne 26. Τρακτϛ = τρακτευταις. — Παγαρχ/ : pour παγαρχιας.

Ligne 29. Τοις πολιτϛ = τοις πολιτευομενοις (décurions).

Lignes 32-36. Τοπϛ = τοπαν, *en tout.* C'est la récapitulation de tout ce qui précède.

Colonne III.

σπ̊ϛ ι δυ υπ[°] ⊤ αδ ⊤ ε. . . . . [67057]
Νησϛ ⊨ ,ϛωογ ζ υπ° ⊤ αζ ⊤ δ. . . .
Θρυϊδ/ ——— ⊨ σ υπ° ⊤ ζ κ. ⊤ ρ ι ε
Αμπελ/ ⊨ ,β φ ο η ζ υπ° ⊤ ζ ιο ⊤ ,α σ. δ
Παραδ/ ——— ⊨ ,α χ
// σι/ ⊤ ϛ. .
ϖλ/ ⊤ ψ ν θ

(Trois lignes en blanc.)

λοι/ η. . κ/ . . .
Ανεκτϛ ϖι β ,βκα 𝓀 ⅛ ⊤ ,ϛψκθ
Κρε/ 𝓀 σπϛ ϛ αμπελ// . ϊ ,ϛροθ d′
[Λ]οι/ 𝓀 [α]μπελ/ . κα ,βτνη ζ/
Κριθ ——— ϖι δ ω ι θ ζ d′
Αχυρου ——— κ/ η ,γ χ d′
ναυλ/ ϛ φολετρ/ ϛ ϊμπετι/ ϛ αλλ/ ῦ ωξϐ ζ

Colonne III. — *Ligne 1.* Σπ̊ϛ = σποριμης (γης).

Ligne 2. Νησϛ = νησου. — ⊨ : sigle pour αρουραι (?). Il s'agit de la répartition de l'annone à payer, entre les différentes parties du canton (?). Les nombreuses abréviations de cette colonne III la rendent très obscure. Le signe ordinairement employé pour remplacer le mot αρταϐη, est ⊤.

Ligne 3. Θρυϊδ/ = θρυϊτιδος (γης) (?). C'est l'antique division des terres soumises à l'impôt : îles (temporaires, découvertes à la baisse des eaux), *marais*, vignes, jardins.

Ligne 4. Αμπελ/ = αμπελου; et l. 5 : ϖαραδεισου.

Ligne 8. Le signe ⅛ = peut-être $\frac{1}{8}$. Quant à 𝓀, j'en ignore la valeur ici (peut-être $\frac{2}{3}$?).

Ligne 10. Λοι/ = λοιπον.

Ligne 13. Ναυλα και φορετρον και . . . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40800.

67058. Compte analogue au précédent, mais relatif aux dépenses d'Aphroditô. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 1 m. 513 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. Les colonnes I et II ne couvrent qu'à moitié la longueur du papyrus. Il reste des traces, à gauche, d'une première colonne disparue.

Colonne I (actuelle).

οη ϛ ξθ. . . ϊβ ζ . . . η ζ/ // ιβ ϛ.
Ψουκιω . η . ουμενη εν [κ]ερματι/ δ/ Σενο̄θο̄ κ/ ϛ ζ
Ιωσηφ[φ]ιω φο̄ρω (ρ) εις Αντ[ιν]οο̄ κ/ α d′

[67058] Ταυρ̣[ιν]ω σιγγ﹩ εις Λυκ/ [δ/Μ]ηνα Πōαμ̣[κηλ ν̊]ζ κ/ κϐ ∠ d′
⳨ χαρτιων δ/ των υιω[ν Ιω]σηφιω πρεσϐ̣ κ/ ῐ δ
Εν [κε]ρματι δ/ Στεφανō κ/ ϛ ϐ
Πōαμκηλ εις Αντιν[οō] κ/ αγ′
Α̣π̣ο̣λ̣λωτι εις Αντινοō [δ/] των νōμι[τ﹩(?)]. . . α κ/ γ
Πι[νου]τιωνι ζυγ﹩ ⳨ δοκō κ/ δ/
Κω[στ]αντινω μοναζ/ ⳨ τριμ﹩ κ/ δ ∠ d′
Τ[οι]ς [α]π̣ο̣ Πουχεως ⳨ γηδ̣ι̣α Ιωσηφιω φ̣ρ̣ōρ̣ō κ/ ῐ ϛ
Τριϐουνō των ειρηνικ/ ν̊α κ/ α
Π̣ο̣ν̣ταις Σενελαλε ⳨ ο̣ινō τō χω̣[.]μ̣﹩ κ/ ε
Πα̣η̣σιος Φανωνε ⳨ οινō κ/ ζ
Τοις βεσιλεκτ﹩ προφασ̣﹩. . . .ō Παλωτος κ/ ιγ

Au bas de la page : .ν̊ φπγ κ/ ῐζ ∠ ⊢

Entre les colonnes I et II :

Φος κ/ ῐ ϛγ′
﹩ ιϐ ″ φπθ κ/ ῐδ
λοιπ﹩
λημ﹩ φπγ κ/ ιη
λοιπ﹩ ν̊ ε κ/ κ

Colonne II.

ō υ̣ξθ. . .//ōϋογ ῐα . . . . .πα ρ̣ . . υ̣πε ια
⳨ Κανο[νι]κ/ ﹩ χρυ[σικ/] τιτλ/ α κ[ατ﹩] ν̊ ρ ν
β κατ[αϐ]ολης δ/ [Βι]κ̣τορι χρυσ﹩ ν̊ ρ λ
γ κατ[αϐ]ολης δ/ τọ̄ αυτου ν̊ ρκα κ/ ῐη
Ψαῖω [νου]μεραριω ν̊ ε

Colonne I. — *Ligne 4.* Σιγγ﹩ = σιγγουλαριω. — Λυκ/ = Λυκων πολιν.
Ligne 5. Ιωσηφιω : pour Ιωσηφιου(?) (πρεσϐυτερου).
Ligne 9. Ζυγ﹩ = ζυγοστατη.
Ligne 10. Μοναζ/ = μοναζοντι.
Ligne 11. ⳨ γηδια = υπερ γηδιων (cf. autre exemple de nominatif, plus bas, col. III, l. 9). — Ιωσηφιω : pour Ιωσηφιου(?).
Ligne 15. Βεσιλεκτ﹩ : pour Βισιλεκτ﹩; voir n° 67057, l. 6 (note).
Entre les colonnes I et II. — *Ligne 4.* Λημ﹩ = λημμα(?). On voit qu'il s'agit ici d'une soustraction : (589 [sous-entendu νομισματα] + 14 κερατια) — (583 νομισματα + 18 κερατια) = 5 n., 20 k.
Colonne II. — *Ligne 1.* Ligne de chiffres, écrite en petits caractères, sans rapport apparent avec ce qui suit. Les nombreuses lacunes en rendent la restitution impossible.
Ligne 2. Κανονικα και χρυσικα τιτλα α′ καταϐολης.
Ligne 3. Χρυσ﹩ = χρυσωνη.

[67058]

α.τρα..
⳨ ανν[ων]ων γενναιως νο̄μς λιουντισκ/ σπς ν̊ κζ κ/ ιϐ
Τω [αυ]τω κ/ κ
Β̄ δεδρ/..ᾱτς δ/ Ανδρεο̄ απαιτς ν̊ κζ κ/ ιϛ
Τω ᾱ[υ]τω Ανδρεου ς Κωστλαντινω σιγγς ν̊ α ευστς
⳨ τριτς δεδρ/ ⳨ σιτς δ/ το̄ ᾱτο̄ ν̊ ζ κ/ ιδ
ς δ/ κερατισμς ς σισμς ν̊ α κ/ ια
Μεγαλω βοηθς κ/ ιη
Ὑπερ παραλληλς ια ιϐ ν̊ ιϐ

Au-dessus des colonnes III et IV, les trois lignes suivantes :

(1) ζ κ/ ιϛ 𐅵 μη σκδ 𐅵/ 〃 ν̊ [.]κ/ η 𐅵 μια
μ ς ι ζ.[..] 〃 α ι ς d' 〃 φξς[...]
(2) ⳨ Λογς αναλ/ της κωμς κανονς συνθ τρεισκαιδεκατης ιν̊δ. Αναλς παρ εμου Ἰωαννου
(3) υποδεκτου

Au-dessous de l'indication précédente, les deux colonnes distinctes :

Colonne III.

Τω εξπελλευτς ⳨ συνηθς ν̊ γ
Κομενταρυσς και το̄ εμφς πυργς ν̊ α κ/ κϐ
Ωριγενει τρακ/ ⳨ συνηθειω[ν] ν̊ ε
Τολυκ/(?) ⳨ συνηθειας ν̊ α κ/ α
Ιωαννη ελαιο̄π[ο]λ/ απ[ο Που]χεων ν̊ α κ/ ια
Τω τινι ⳨ σπο̄δης ν̊ ε
Τω γραμματει ⳨ ναλο̄ αποροˉ ν̊ α κ/ ιϛ
Κολλο̄θω τρακ[τ]ς ν ε

Colonne II. — *Ligne 6.* Γενναιως = γενναιοτατων.

Ligne 8. Β̄ = υπερ δευτερας (cf. l. 10) καταϐολης(?). — Απαιτς = απαιτητου.

Ligne 9. Ανδρεου (*sic*) : pour Ανδρεα. — Σιγγς = σιγγουλαριω. — Ευστς = ευσταθμα.

Ligne 10. Υπερ τριτης ..... υπερ σιτου δια του αυτου.

Ligne 11. Je ne sais comment restituer ces deux mots.

Ligne 12. Βοηθς = βοηθω.

Ligne 13. Suppléer ινδικτιωνων?

En-tête des colonnes III et IV. — La première ligne, faite de chiffres et d'abréviations, est mutilée et difficilement lisible.

Ligne 2. Λογος αναλωματων της κωμης, κανονος συν Θεω τρισκαιδεκατης ινδικτιωνος.

Colonne III. — *Ligne 2.* Lire κομμενταρησιου. — Εμφς πυργς = εμφρουρου(??) πυργοφυλακος(?).

Ligne 3. Τρακ/ = τρακτευτη.

Ligne 5. Ελαιο̄πολ/ (cf. l. 9) : pour ελαιοπωλη. — Πουχεων : cf. col. I, l. 11.

[67058]

Ιωαννη ελαιōπολ ομοι/ ⳨ ωα̣ εις Α̣ν̣τι/	ν̇ α κ/ ῑη
Τριβōνω̣ Ανταιō	ν̇ α κ/ ῑϛ
Βοηθεια του ενδοξοτ; δōκ/	ν̇ α κ/ κα̣
⳨ τō κομμονιτορ/ δ/. . ετα̣λ̅ε̅ι̅	ν̊ α κ/ ῑϛ
⳨ οινō αναλ;	ν̊ β κ/ ῑε
Ψοιω νουμεραραρ; (*sic*)	ν̇ ε
Ωρουωγχιω βοηθ;	κ/ ῑη
⳨ μελιτ; ; //////////////	ν̊ β κ/ ιε
⳨ διαφορον .δραα̣ρ̣/ Πεκυσιō ζυγ;	ν̊ β
Ταυρινω δ[ο]μεσ7ικ/ ⳨ κα̣λαντικ/	ν̊ ε
Εκδικω̣ Αν[τ]αιō	ν̊ β κ/ ιϐ
Ψ[ο]ιω νόμε[ρ]; προφασ; Σ[ε]ρηνō	ν̇ α κ/ ῑδ 𐅵
Ωρōωγχιω̣ σιγγ;	ν̇ α κ/ ιϛ
Τριβουνō των ειρηνικ/	ν̊ α κ/ α
Φρουροις τ[η]ς ταξεως	ν̇ α κ/ ιϐ
νζ η 𐅵	

Colonne IV.

Τω κύριω Ταυρινω ⳨ διατρ/ τō εκδικō [Α]ντι/	ν̊ ϛ
Κωσ7αντινος μοναζ/ εκκλ; τō . . Κο̣λ̣λ̣ōθου	ν̊ α κ/ ῑδ
Γεωργι[ος] σιγγολλαριος	ν̇ α κ/ ι
Ωρōωγχις σιγγ;	κ/ ῑθ
Βικτο̣ρ̣[ι] σιγγολλαριω	κ/ ῑθ

Colonne III. — *Ligne 9.* Ελαιōπολ = ελαιουπωλη. — Ομοι/ = ομοιως. — Ωα : pour ωων.
Ligne 11. Του ενδοξοτατου δουκος.
Ligne 12. Κομμονιτορος. Le nom qui suit est un nom propre, surmonté de la barre caractéristique.
Ligne 13. Υπερ οινου αναλωθεντος.
Ligne 16. Μελιτ; = μελιτιων (?). Le second ; est le sigle de και; le mot suivant a été effacé volontairement.
Ligne 17. Ζυγ; = ζυγοσ7ατου.
Ligne 18. Ταυρινω δομεσ7ικω υπερ καλαντικων (*calandica*) : cf. *Just. Æd.*, XIII, 1, 5. Taurinos était sans doute domestique du duc.
Ligne 19. Εκδικω : c'est le véritable équivalent de *defensor* (*civitatis*).
Ligne 20. Lire νουμεραριω, — προφασει.
Ligne 24. Νζ' (νομισματα) η' 𐅵 (κερατια) : c'est en effet le total des sommes énumérées dans la colonne III.
Colonne IV. — *Ligne 1.* ⳨ διατρ/ = υπερ διατροφων ou διατροφης (?). — Lire Αντινοου.
Ligne 2. Μοναζ/ : μοναζων εκκλησιας. — Le mot perdu n'est certainement pas αγιου.
Ligne 3. Σιγγολλαριος : variante du mot σιγγουλαριος (*singularis*).

[67058]

Κολλōθος Θεοδοσιω ν̊ α κ/ ε

Απολλως Πεσαōτος ϛ Πε.ōτος ϛ ν[.]λ[.]κυκ/ ν ε κ/ ζ 𐅵 d′

Ωρōωγχιω βοηθ ομοι/ ✗ σπ[ō]δης κ/ ιθ 𐅵

✗ ορνιθϛ εν Ερυϐεως ϛ ✗ χαρτι/ ν α κ/ γ ιθ d′

ομοι/ Απολλως Πεχαōτος (*sic*) κ/ γ

Καλλινικω Αλεξανδρ/ ✗ τοκō τō περυσι ..γρ/ ν β κ/ ιϐ

// ν̊ φξϛ

υπ̊ ν̊ φ ξ θ κ/ γ 𐅵

πλ/ ν̊ γ κ/ γ 𐅵

Colonne V.

λ[...]μ[....]π... .μοι[...].ιη [..] ϐ 𐅵

[Α]ννϛ τ[ω]ν γενναι/ νōμϛ ✗.δε[υτ]/ κ/, Πεκυσιω ζυγϛ νλ κ/ ιζ

α κατ[α]ϐολ/ των κανονικ/ ν̊ ρ ν

β καταϐολης ν̊ ρ λ

Αννϛ των γενναιωτϛ νουμϛ β ☩ μ̊ δ/ Ανδρεου απαιτϛ ν̊ λε κ/ η

γ καταϐολϛ των κανονικ/ ν̊ ρκϐ κ/ κα 𐅵 ⊢

γ δ μ̊ δ/ Ανδρεου απαιτϛ ν ζ κ/ β

Colonne VI.

Τω παρηγωριω [...]γϛ ϛ Χριστ[ο]δωρ[ω]

Τω γραμματει ✗ ορ[ν]ιθϛ τō .ᾱτωρ..[ ] κ/

Τω αυτω ✗ μισθϛ Απολλωτ[ος..ν̊] ε

Ιωϐ τεκτων ✗ ξυλων των θυρι[διων] ....

Τιμϛ πακτϛ τō ᾱγουσταλι[ου] ....

Βικτορι ποιμϛ εις Αντι[νοō] ....

ō ✗ ξυλων τω[ν] θυριδ/ ....

Αδριανω στρατϛ ....

Colonne IV. — *Ligne 9.* ✗ ορνιθϛ = υπερ ορνιθων(?). — Ερυϐεως : nom de κωμη (nome Antéopolite). — Χαρτι/ = χαρτιων.

Ligne 14. Πλ/ = πλεον(?) (excédent).

Colonne V. — *Ligne 1.* Αννωναι των γενναιοτατων. — Ζυγϛ = ζυγοστατη.

Ligne 4. Pour ces signes, dont le sens est problématique, cf. n° 67056, col. III, l. 5. Il faut peut-être lire β (καταϐολη) δημ(οσιων); et plus bas, l. 6 : γ (καταϐολη) δημ(οσιων).

Ligne 5. Le signe ⊢ équivaut peut-être à la fraction 1/2 + 1/3 (cf. *Berl. Gr. Urk.*, 274, l. 3).

Colonne VI. — *Ligne 3.* ✗ μισθϛ = υπερ μισθου.

Ligne 5. Τιμϛ = τιμη(??). — Πακτϛ = πακτωνος. — Αυγουσταλιου : c'est ici le duc de Thébaïde qui avait, paraît-il, un bateau fluvial à sa disposition.

Ligne 6. Ποιμϛ = ποιμενι.

Ligne 8. Στρατϛ = στρατιωτη (cf. n° 67052, l. 4).

[67058]

Τιμς ελαιō εις Αντινοου ....
Εν κερμς εις Αντινοō ....
Εις Αντινοō ς ⳨ τ[ων] χαρτι/ ....
Τιμς ω. τω Ιωα[ν]νη ριπαρ[ιω] Ανται[ου] ....
Γεωργιος ποιμς εις Αντινοō ....
Ιωαννη ελαιō ελαιōπολς ⳨ ωων ....
Φοιϐαμμων Θα[υμς] απαι[τητς Αν]ταιο[υ] ....
Πεκυσιω ζυγς ⳨ παραμυθειας ταμψ.σ. ....
Βικτορι εξπελλς ....
Θεοδοσιω απο Πουχει ....
Τω τινι νōμιτ ς ⳨ συμπλογης ....
Τω Ανδρεα νουμιτς ⳨ πιτ7ακ/ ς λοιπς ....
Ερμαως Μακαριου ⳨ οἰνō ....
Τιμς χειρο δ/ Σερηνō σιγγς ....

Colonne VI. — *Ligne 10*. Εν κερματι. A cette ligne comme aux suivantes, il est probable qu'il ne manque rien; mais comme la superficie du papyrus est complètement usée, il est impossible de l'affirmer.

Ligne 11. Των χαρτιων.

Ligne 12. Le ριπαριος est un fonctionnaire local, chargé de la police et exerçant quelques attributions de basse-justice.

Ligne 14. Ελαιουπωλη. Le mot ελαιου a été écrit deux fois par inadvertance.

Ligne 15. Απαιτητς = απαιτητης (percepteur).

Ligne 16. Ζυγς = ζυγοσ7ατη.

Ligne 17. Εξπελλευτη.

Ligne 18. Πουχει . . : cf. Πουχεως (κωμη), citée plus haut, col. I, l. 11.

Ligne 19. La lecture τω τινι est certaine (cf. *supra*, col. III, l. 6). — Συμπλογης : pour συμπλοκης (?).

Ligne 20. Υπερ πιτ7ακιου και λοιπου.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40801.

67059. Liste de contributions acquittées par des habitants d'Aphroditô, dressée par un certain Dioscore, sans doute le prôtocômète de ce nom. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 215 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. Disposition en deux colonnes. Peut-être incomplet, car la colonne I est entamée sur la gauche.

Colonne I.

. . . δη]μοσς ς διαγραφ/ ῑε ινδ/
[δ/ Δι]οσκορō Ψιμανωϐετ ⳨ διαφορο.ō

Colonne I. — *Ligne 1*. [Λογος(?) δη]μοσιων και διαγραφη ιε' ινδικτιωνος.

[67059]

[δ/ Φ]οιϐαμμωνος κ/ ϊη L/
[δ/ Μ]ηνας κ/ ϊε L/
[δ/ το̄] αυτ; κ/ ς d′
[⸓ Δι]οσκορο̄ δ/ το[υ] μ̣υλοκοπο̄ (?) κ/ ϊε
[δ/]Μηνας κ/ θ L
[δ/ Φ]οιϐαμμωνος κ/ κ
[δ/]Μηνας κ/ κ
[⸓ Δι]οσκορο̄ δ/ Ψ̣αν κ/ ι
[δ/ Σ]οφιας κ/ ϊς
[. . .]ο̣ϐ̣; κ/ ϊη
[. . . .]ιο̄ κ/ ζ
[δ/] Φ̣οιϐαμμωνος κ/ θ L d′

. . .]δη[μ]ο̣σ̣; ; δ̣ι̣α̣γ̣ραφ/ δ/ Διοσκορο̄
. . . ουτ]———————— κ/ ρϊϐ . . . . .
κ/ [. . . . . . .]
κ/ [. . . . . . .] L

Colonne II.

Σιτ; ⊢ μη L d′ γ κεθρ/ ⊢ L γ δενδ/ ⊢ β . . κ/
⸓ Διοσκορο̄ δ/ Διο̄ κ/ ϊζ
δ/ Μηνας κ/ ς L
δ/ το̄ αυτ; κ/ ϊς
δ/ Φοιϐαμμ̣ωνος κ/ ϊζ
δ/ το̄ αυτ; κ/ ϊζ
δ/ Ιωαννο̄ κ/ ε L d′
⸓ Διοσκορο̄ δ/ Διο̄ κ/ ϊζ
δ/ Μηνας κ/ η L
⸓ Διοσκορο̄ δ/ Ϊωαννου κ/ η L
δ/ Μηνας κ/ δ L
δ/ Φοιϐαμμωνος κ/ α γ/
⸓ Διοσκορο̄ δ/ Διο̄ κ/ δγ̣′

Colonne I. — *Ligne 4.* Δια Μηνας : pour δια Μηνα. Néanmoins la restitution de δια n'est pas douteuse : voir plus bas, col. II, l. 3.

Ligne 10. On pourrait songer à [δ/ Παν]ο̄ϐ(ε).

Colonne II. — *Ligne 1.* Σιτου αρουραι (?) μη′ L d′ γ (48 1/2 + 1/4 + 1/8). — Κεθρ/ : (?). — Δενδ/ = δενδρων. L'interprétation du signe ⊢ est malheureusement très douteuse; on l'a déjà rencontré plus haut (n° 67057).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40802.

C

DOCUMENTS D'ORDRE PRIVÉ,

CONCERNANT DES HABITANTS D'APHRODITÔ OU D'ANTAIOPOLIS.

67060. **Lettre** adressée à Dioscore et à Apollôs, prôtocômètes d'Aphroditô, par un certain Ménas (peut-être le pagarque d'Antaiou, cité au n° 67002, p. I, l. 6). Ménas se plaint du retard apporté par le village d'Aphroditô dans le payement des impôts; il invite Dioscore à venir le trouver (à Antaiopolis?) pour parler des affaires de la *κώμη*. — Long. 0 m. 135 mill., larg. 0 m. 320 mill. — Antaiopolis.

Complet. Cursive arrondie et penchée en avant.

† Ουδεν παντελως εσημμανεν μοι ο θεοφιλεστατος διακονητης [υ]περ της κωμης ὑμων, και

ἰδου οι μεγαλοι κτητορες της πολεως, λογω δη η ουσια του ενδ[οξʃ απο] επαρχων Ἰουλιανου,

συντελουσα εις το κωμητικον ηδη επλήρωσεν το μετρον ο[. . . και] ἰδου εποιησεν μοι

μηδεμιαν φροντιδα περι αυτων. Ἵνα τ[ε] μαθητε οτι ει μη δι[α τ]ης αυριον εξενεγκητε μοι

το μετρον του τε αστικō και κωμητικō επληρους, ο[υ]κ [εξετε] ε[υ]χαριστησαι τω

πραγματι, ἰδου ουν, γεγραφα διαμαρτυρōμενος υμ[ιν τε τω]δε Απολλωτι· κατα

λαβε, επειδη αναγκαιως θελω σοι λαλησαι †

Suscription au verso (très fruste; en une seule ligne) :

† Τ[ο]ις ευδοκιμωτʃτʃ Διοσκ[ορ]ω ʃ Απολλω[τ]ι πρωτοκωμʃμʃ † Μηνας.

Ligne 1. Εσημμανεν : pour *εσημανεν*. — Διακονητης : cf. n° 67002, p. III, l. 19.
Ligne 2. Πολεως : c'est Antaiou. — Λογω δη : *par exemple*. — Απο επαρχων : ancien *praeses*(?). Cf. H. J. Bell (*Journ. of Hell. studies*, vol. XXVIII, p. 102).
Ligne 3. Le *κωμητικον* (impôts employés par la *κώμη* à ses dépenses particulières) est inconnu (cf. pourtant C. Wessely, *Lettre à M. E. Revillout*, dans *Rev. égypt.*, IV, p. 64, l. 18). L'*αστικον* (l. 5) est déjà cité dans les quittances n°s 67045 et 67046.
Ligne 4. Αυριον : on lirait plutôt *απριον* (= *αεριον* pour *αυριον*?).
Ligne 5. Επληρους : *lapsus* pour *εκ πληρους*.
Ligne 6. Restitution douteuse; *δε* pour *τε*(?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40803.

67061. Lettre adressée à Dioscore et à Apollôs, prôtocômètes d'Aphroditô, sans doute par le même Ménas. Nouvel ordre de se rendre la nuit à . . . (Antaiopolis?), pour conférer d'urgence avec l'expéditeur. — Long. 0 m. 130 mill., larg. 0 m. 315 mill. — Antaiopolis.

Complet. Cursive analogue à celle du numéro précédent.

☩ Και αλλοτε εγραφη ϋμιν παραυτα καταλαβειν· θελησατε ουν παραχρημ(α τουτο)
ποιησαι. Κατερχομενοι δε η εν οψινη η ε[ν νυ]κτι, ορμησατε και απε[λασ]ατε προς Κο(λλουθον)
τον νοταριον η προς την μεγαλην αμα Μαριαν· και πεμπει υμας προς εμε νυκτωρ.
Ως ουν πολλακις ειρηται, καταλαβετε παραχρημα, επειδη αναγκαιως χρειαν ϋμων
εχω ☩

Suscription au verso (en une seule ligne) :

(☩ Λαυτω)ν (?) εξουσια Απολλωτι κς λοιπς πρωτοκωμς Αφροδιτς

Ligne 1. Και αλλοτε : cf. la lettre précédente. — Les mots entre ( ) ont été lus par moi au début de l'année 1908; depuis, un fragment du papyrus s'étant malheureusement détaché, ils sont perdus.

Ligne 3. Αμα : féminin de απα, titre religieux. — Πεμπει : le sujet est Kollouthos ou Maria.

Suscription. Λαυτων : cette lecture, évidemment inexacte, n'a pu être vérifiée par une seconde lecture, le fragment ayant disparu. — Κς λοιπς πρωτοκωμς = και λοιποις πρωτοκωμηταις.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40804.

67062. Lettre adressée à Apollôs (prôtocômète d'Aphroditô). L'expéditeur le charge de veiller aux affaires du couvent de . . . . ., et de recouvrer une somme de 2 *nomismata* due par un des paysans du comte Ammônios, pour en faire l'usage qu'il lui indique. — Long. 0 m. 255 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Sans doute Aphroditô.

Complet (trois fragments découverts séparément). Cursive penchée.

☩ Οι του μοναστηριο̄[. . . . . . .]νιο̄ [η]λθαν ευχαριστουντες τη ση ευδοκιμς ·ηλθαν δε και νυν

Ligne 1. Ηλθαν : pour ηλθον. Nous avons déjà rencontré ces formes d'aoristes en α. — Ευδοκιμς = ευδοκιμησει.

[67062] αιτουντες αυτην φρ[ον]ṭ[ιζεσθαι] εα[υτω]ṿ κạị των ϖραγματων. Και τουτο μεν ηναγκασθην
γραψαι τω δεσποτη μο[υ τω μ]εγαλοπρεπεσ7ατω κομ$ Αμμωνιω εν (τ^{δ})ε τω τε, ως ϖερι
ελθε τα κτηματα κα[ι διοι]κησ(α)^{ον} αυτα, ηγουν ϖοιησον ανθρωπον ϋμετερον
τουτο ϖραξαι. Συμβαλ[λω γ]αρ σε κατα Θεον, και μαλισ7α δια τον κοινον δεσποτην
τον κομ$ Αμμωνιν. [Επ]ειδη δε εις γεωργος ϖαρεκαλεσεν δυο νομισματα
διδοναι ϋπερ δεκα εξ αρταβ(ας)^{ων} σιτο^{υ} λοιπασθεισων ϖαρ αυτου, θελησῃ σου η θαυμ^{α}$
ϖαρα τεσσαρα
ταυτα δεξασθαι, και εν μεν νομισμα αποσ7ειλαι μοι ϋπερ σιδηρō αγορασθεντος
και δοθεντος Στεφανω τω σ7ρατιωτη, το δε αλλο εχειν η εις λογον δημοσιων
η εις τιμην καλαμ[ω]ν· και απλως ειπειν, αντιποιηθητι του ϖραγματος ως ιδιου.
Μελλει γαρ γραμματα [κ]αταλαβειν σε ϖερι τουτου αυτου του ειρημενου μεγαλοπρ^{ε}/
ανδρος ☧

Suscription au verso; le bord du papyrus ayant disparu, sauf à droite, il ne subsiste que ces mots :

. . . . . τ]ω θαυμ[$ Απολ]λωτ[ι. . . . .

Ligne 3. Κομ$ = κομετι. — Εν δε : un τ avait d'abord été écrit, puis barré et corrigé. Τωτε doit être également pour τωδε. Le sens est douteux, et il n'est pas certain que la phrase doive se couper comme je l'ai fait. Ce comte Ammônios, grand propriétaire foncier (κεκτημενος), est connu par d'autres papyrus de Kôm-Ichgaou, qui sont les comptes de son intendant.

Ligne 4. [. . . .]ησα : corrigé en [. . . .]ησον. Il manque quatre lettres, mais la restitution διοικησον est douteuse. — «Chargez-en un homme à vous.» Le verbe est au singulier, et le pronom possessif au pluriel.

Ligne 6. Un des paysans du comte Ammônios demande à payer 2 sous d'or au lieu de 16 artabes de blé qu'il doit encore au *possessor* sur ses redevances de fermage. L'artabe valait donc à cette époque 1/8 de sou d'or, soit 3 keratia. — Αμμωνιν ; pour Αμμωνιον. Ces formes en ις pour ιος sont fréquentes en Égypte dès l'époque romaine (cf. G. Lefebvre, *Un original retrouvé*, dans le *Bulletin de la Soc. Arch. d'Alexandrie*, n° 11, p. 296).

Ligne 7. Αρταβας : corrigé en αρταβων. — Θαυμ^{α}$ = θαυματιοτης.

Ligne 8. Παρα τεσσαρα : sous-entendu κερατια.

Ligne 11. C'est d'Ammônios qu'il s'agit.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40805.

67063. Fragment de lettre adressée à Apollôs et Jean, prôtocômètes d'Aphroditô. — Long. o m. 190 mill., larg. o m. 165 mill. — Aphroditô.

Brisé à droite. Cursive ordinaire.

☧ *Εγνων εκ των πεμφθε[ν]τ[ων ⟨εις εμε παρ υμων γραμματων⟩*
ως τον ανθρωπον τον κατηγορη[μενον
σχετε, προ δε τεσσαρων ημερων ε[
Γεσσιō του παιδος, ετι μην και δ[ι]α τινω[ν
εις την Λυκων μετα ασφαλειας θεν[
πασηʹ[ς] παραφυλακης πεμψαι ει[ς
δια των ανθρωπων ϋμων τει. . . .[
πεμπω ϋμιν βοηθειαν ☧ [

Suscription au verso :

. . . . . Α]*πολλωτι* *και* Ι[*ω*]*αννη πρω*[*τ*]*οκωμ*ʃ*μ*ʃ

Ligne 3. Il paraît être question d'un accusé arrêté par les prôtocômètes.
Ligne 8. (Ινα) *πεμπω* (?). Cette promesse de secours ferait croire que l'auteur de la lettre est cette fois encore un employé du gouvernement, peut-être Ménas.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40806.

67064. Fragment de lettre adressée à Apollôs, père de Dioscore. — Long. o m. 305 mill., larg. o m. 290 mill. — Aphroditô.

Brisé à gauche. Grosse cursive penchée.

[*χμ*]*γ*
[. . . . .]*την εμην αναξιαν μη αξιωθεις γραμματων ϋ*[*μετερων*]
[. . . . .]*η η ταλαιπωρη μου ψυχη*, [*το*] *δε κελευσθεν εμοι*
[. . . . .]*τιμιοτ*[*ατον Φοιϐαμ*]*μωνα δια των*
[. . . . .] *περι μεν τα. αρτα.τ*[. . . . .]
[. . . . .]*ως μη* [*β*]*αρυθηναι, ϋστερον δε εγνων την σην* [. . .]
[. . . . .]*ημεθα τα ρεατα. . ε*[*τ*]*υχον ελθει*[*ν*] *εις* [*τ*]*ην Αφροδιτην*
[. . . . .]*δεωσ*[. . . .]. . *εχετε την πασαν περιπετειαν*
[. . . . .*αδ*]*ελφου Φοιϐαμμωνος, και τας θλιψεις ας ϋπεμειν*[*εν*]

[67064] [. . . . .]τοιαυτα ου κατα χαριν αλλα χρεος και χρεοσ7ουμεν[ον]
[. . . . .]αξιωθω της πρεσβειας των οσιων ὑμων ευχων οπως ρυσθ[ω(?)]
παρα το[υ Κρ]ειτ[7ονος(?).]πατ[. . . .] του διαβολου[. . .]ε μειζον παντων προσκυνω
και ασπαζομαι εκθυμως την ὑμετεραν πατρικην διαθεσιν μετα τω[ν]
συν αυτη πατερων τε και αδελφων, εξαιρετως δε τον ελλογιμω̄ σχολασ7ικο[ν]
[ὑ]μων υἱον Διοσκορον εμον τε δεσποτην. Καταξιωσατε δε απαλλαξαι το
πραγ[μα] των δοθεντων ὑμιν παρ εμου χαρτιων περι του υἱου Φαναχυμιου, κα[ι] απ[ο]
πεμψατε μοι τα αυτα χαρτια, οπως τιθω εις τον αυτον τοπον· οι γαρ κατ αυτ[. . .]
[ου]δενα ποτε ποιουσιν ει μη μετα ζημειας. Ομως ηδη το ημων εποιησαμεν·
μη [ο]κνησατε δε επισκεψασθαι το μικρον κτημα επει ως ορω και η . . . ουδεπ[οτε]
. . . ελ. . .ισ7ατει.και ει μη κατασχη ρα.ειχειν. . . .δ. . .οι μετει.ετα. . . .
. . . . .υ. . .δε π[λ]εον μ. οιον κατ εμε ἱσ7ατε ✝

Suscription :

. . . . .] δεσπς τς εμω τα παντς λαμπρ[οτ]ατς [Απολλ]ωτι[. . . . .

Ligne 9. Χρεοσ7ουμενον : pour χρεωσ7ουμενον.

Lignes 12-13. On voit par ce passage (cf. n° 67067) qu'Apollôs s'était fait moine tout en restant prôtocômète d'Aphroditô. — Ελλογιμω̄ = ελλογιμωτατον.

Suscription. Cf. n° 67066, verso.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40807.

67065. Fragment de lettre adressée à Apollôs (?), prôtocômète d'Aphroditô. — Long. 0 m. 110 mill., larg. 0 m. 100 mill. — Aphroditô.

Brisé à droite et en bas.

Cursive ordinaire.

✝ Γνωναι βουλομαι τη[ν. . . . .
[τ]ης πρωτης γεγραμ[μενης (επισ7ολης). . . . .
. . . . . . .αυτω τριακ[οσια (?). . . . .
νομισματα εικοσι οκτω, [κερατια (?). . . . .
η δε αναλογια ὑμων τ[. . . . .
. . . .

Suscription au verso (en deux lignes) :

. . . . .Απολλ]ωτι πρωτο[κω]μς. . . . . . .
. . . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40808.

67066. Lettre adressée par le notaire (?) Anastase à Dioscore, au sujet d'un acte d'*ἀντιμισθώσις* que les clercs de l'église Sainte-Marie ont passé avec un certain Paôs, et qu'Anastase témoigne avoir été librement consenti. — Long. 0 m. 120 mill., larg. 0 m. 315 mill. — Aphroditô.

Complet. Cursive ordinaire.

⳨ *Πληροφορηση ο Θεος την υμετεραν αδελφικην διαθεσιν. Μαρτ[υ]ρομαι*
εις το μεταξυ πραγμα Παωτι και τοις κληρικοις της αγιας Μαρι[ας, οτι] ου κατ αναγκην
εποιησαν αυτω την αντ μισθωσ[ι]ν, και ου μονον οτι εποιησαν την αντ μισθ·
μετ εγγυητου εγενετο το συμφωνον, και εγω ειμι ο εγγυητης. Ει ο̄ν ο .ι. . . . .
ουκ εξουσιαν εχουσιν τα γηδια αυτων, μανθανετε πλεον· μοι παρακλ[ινειε]ν (?)
ουν η ση αδελφοτης κελευσαι φυλαξαι αυτω το δικαιον[. . τας] ε[ι]ρη[μενας ταυ]
τας αρουρας· οι γαρ κληρικοι ουκ εποιησαν παραλογον, δεσποτα ⳨

Suscription au verso :

† *Τω εμω δεσπ τ τ π̄ντ λαμπρ° / κ ευδοκιμ κυρ Διοσκορω Ανα[σ]τ[α]-σιος νο*

Ligne 2. Cette église était située à Antaiou (d'après un pap. copte de Kôm-Ichgaou).
Ligne 5. *Μοι* : iotacisme pour *μη* (?).
Suscription. Le dernier mot a été effacé à l'encre. — *Τω εμω δεσποτη τω τα παντα* (?) *λαμπροτατω και ευδοκιμωτατω κυριω Διοσκορω, Αναστασιος νοταριος* (?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40809.

67067. Lettre adressée à Dioscore, prôtocômète d'Aphroditô, lui annonçant qu'un soldat, indûment logé dans une de ses propriétés, a reçu l'ordre de l'évacuer (cf. *Cod. Just.*, XII, 41). — Long. 0 m. 074 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Aphroditô.

Complet. Cursive penchée.

⳨ *Τα γραμματα της σης αδελφοτητος δεξαμενος, και ευθυς εγραψα τον στρατιωτην*
αποκινηθηναι απο του κτηματος αυτης· και προς τω αυτην ειδεναι και αμεριμνησαι,
γεγραφηκα Πλινθον δε τον κεφαλαιωτην μετα των αλλων επτα τυλαριων
[καταλαβειν (?)] την πολ[ι]ν ⳨

Suscription au verso :

† *Τω τ[α] πντ ευδοκι[μωτ α]δελφ/ Διοσκορω πρωτοκ[Α]φρ[οδιτ]ης*

Ligne 3. *Τυλαριων* : lecture certaine.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40810.

67068. Lettre adressée à Dioscore, prôtocômète, par Phoibammôn, un de ses clients. Le porteur de la lettre remettra deux *κεράτια* à Dioscore, pour qu'il puisse payer une dette. Autres dispositions obscures. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 315 mill. — Aphroditô.

Papyrus complet, mais renfermant des lacunes qui rendent le texte peu intelligible. Cursive penchée.

†

⳩ Προ μεν παντος λογο̄, προσκυνω και ασπαζομαι την σην αδελφικην ευδοκιμησιν.
Πρωτον μεν πεμφομαι ευ[χ]ην (?) . . . υ οτι επαρηλθεν η αυτη αδελφοτη[ς]
εις Ευφροσυνον, και ουκ εζη[σα ευτυχως] προς οτε πω ουκ ερ. . . . . .ς
προσκυνησαι αυτην. Ετι μεντοι γε ανδειζομαι τοτε, ηκ[ου]σα δε τα γενομενα
περι της ϋμων αδελφοτητος εν τη Αντι[νοο̄ (?)], οτι κατ. . .ησατε τους ϋμων
εχθρους. Παρακαλω δε αυτην λα[ϐ]ειν π[α]ρ[α] του γραμματηφορου δυο κερατια
εν κερμασι, ϊνα τελειωση την χ[ρεια (?)]ν, και λα.ει. .οι. . .ω̄ επειδη χρεια εσʼιν.
Συν Θ̄ω̄ γαρ θελω καταπλευσαι εν. . . . . .η.η[μετ]ερον. Μη αποτυχω δε
εις τουτο θαρρων ϋμας εγραψ[α. . .]ει[. . . .].ς καλουσης υμων κατερχομενων
επι την Αντινοεων προς τους λαμπρ[οτατου]ς ημων δεσ[πο]τας παγαρχους.
Ζητησατε με εις Ερμο[υ]πολι[ν. . . . .] ηξιωθην ϋμας εις Ευφροσυνον
καν εις την πολιν μ[. .], ινα αξιωθη ο οικος μο̄ την υμων αδελφοτητα.
Παλιν ασπαζ[ομα]ι αυτη[ν] εξ[. . . .]ς εκ πασης μο̄ ψυχης, εως οτε συν Θ̄ω̄
βλεπω ϋμας εις οψιν, δεσποτα καλε, φιλε †ς

Suscription au verso (en deux lignes) :

† Δο[θε]ν τς ελ[λογιμωτς] Διοσκορω πρωτοκω. . . .τ
† Φοιϐαμμων . .ριχ

Ligne 2. Επαρηλθεν : pour παρηλθεν (??). La lecture est très douteuse.
Ligne 4. Ανδειζομαι : pour ανδιζομαι.
Ligne 8. Θ̄ω̄ : pour Θεω. — Ημετερον : très douteux.
Ligne 12. Την πολιν μ[. .] : on distingue au-dessus de la lacune les restes d'un signe probablement abréviatif (cf. ιν̄δ = ινδικτιωνος).
Suscription. Le τ qui termine la ligne ne fait certainement pas partie du mot πρωτοκω[μη]τ(η) : la lacune est trop considérable.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40811.

67069. Lettre adressée à Dioscore fils d'Apollôs (?) par un agent envoyé à Constantinople au sujet d'un procès apparemment porté au tribunal du préfet du prétoire. — Long. 0 m. 245 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Aphroditô (?).

Une lacune au début : la partie droite des trois premières lignes fait défaut. La suscription du revers a disparu dans cette lacune. — Grosse écriture cursive penchée (même main, sans doute, qu'au n° 67002, p. II).

⳨ Ο̣̄ των γραμμ[ατων ....]
[.........]ι̣ο̣[..................................]
[.............Απολ]λωτος φ̣[...................]
πρωτοις τεταγμ[ενοι(?)]ς κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολ
αει φρ̣ο̣ντιζ[ομενης] παρα των ενδοξοτατων την μνη
υμων ευκλεων γονεω[ν], φημι δη Αμμωνιο̄ και Ϊωαννο̄
και Φοιβαμμωνος των αειμνηστων, ου μην δε το̄των
αλλα και παρα του πανευφημου ϋμων πατρος εν Κωνσταντινο̄ (πολ)
πεμφθεις τοινυν ε[ις] ποδα[ς] ϋμων αφηγησασθαι τη
ϋμων δεσπ[οτ]εια τ[η π]ερι τ[η]ς αγιας προσφορας τ[ων] αυτω̄
....
εικοτως την ταυτης ϋφορθωσιν και την το̄ αγιου τοπο̄
καθ ον εκειτο καταστασιν, οφειλοντος φροντισθηναι
παρ ϋμων πλεον παντων, και μη συγχωρησαι ξενον
διελθειν το πραγμα αυτο̄ προς λυμην το̄ α̅του αγιο̄
τοπο̄ κ(αι) της ϋμων προσφορας, δεσποτα ⳨

Fragment de suscription illisible au verso.

Ligne 4. Του Ανταιοπολ(ιτου νομου) : la place a manqué pour écrire le mot entier.
Ligne 5. Την μνη(μην) : même remarque.
Ligne 8. Πανευφημου : ligature du φ et de l'η. — Κωνσταντινουπολει : pour εις Κπ.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40812.

67070. Lettre adressée à Apollôs ou à son fils, demandant un nouvel envoi d'argent, parce que les *βοηθοί* ont refusé de délivrer la quittance de l'impôt tant qu'on n'aura pas versé 7 *κεράτια* en surplus. — Long. 0 m. 124 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Sans doute Aphroditô.

Cursive droite. Complet.

[67070] ☧ Καὶ αλλοτε [γ]εγραφα τη υμων ευδοκιμησει οτι τα ϖεμφθεντα μοι ολοκοττινα[......]
ηυρεθησαν ϖαρα επτα κερατια· και δια τουτο ōκ’ηνεσχοντο οι βοηθοι αναδουναι
το ϖιττακιν των δεκα οκτω κερατιων, λεγοντες οτι « ει μη λαϐωμεν την συμπλη[ρωσιν]. »
Μη αμελησητε ουν δια τον Θεον δια την εμϐολην της κωμης ὑμων. Ιστε γαρ καν μη ϖρ[....]
την επεισ[..]. την επι του ϖαροντος ενεκεν της αυτης εμϐολης ☧

Suscription au verso :

....................................] Απολλω[τος(?)].........
....

Ligne 1. La lacune est regrettable. Les pièces devaient être usées ou rognées : d'où perte de valeur, puisqu'on les pesait.

Ligne 3. Των δεκα οκτω κερατιων : à la ligne 1, on a vu que les *nomismata* envoyés avaient été trouvés trop légers (7 *keratia* de déficit total). Ces 18 keratia dont les percepteurs refusent de donner quittance, ne sont donc que le complément d'une somme beaucoup plus forte, exprimée en sous d'or. Si l'impôt à verser s'élevait, par exemple, à 10 nom. 18 ker., le débiteur, par suite du mauvais aloi des monnaies, n'a versé que 10 nom. 11 ker. Le bureau lui donne reçu des 10 nomismata, mais refuse d'accepter les keratia tant que leur nombre ne sera pas parfait. — Πιττακιν = ϖιττακιον.

Ligne 4. Le mot εμϐολη est pris ici dans le sens général de payement d'un impôt quelconque.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40813.

67071. Fragment d'une lettre adressée à un prôtocômète. — Long. 0 m. 175 mill., larg. 0 m. 090 mill. — Sans doute Aphroditô.

Brisé à droite et à gauche. Cursive ordinaire.

.....θ]ελησῃ σō η αδελφο[της.....
.....]φεροντι σοι ταυτα μ[.....
.....δυ]ο τεταρτον κερατια ου χρ[.....
.....]ν ελθῃ ϖρος με ϖαρ[.....
.....]τους σους ανθρωπους τη[.....
.....]της Απολλωνος εφη[.....
.....]ενοχλησεν ϖερι τουτ[.....
.....]θεσθαι αμηχανον μη[.....

Ligne 6. Απολλωνος : Apollônopolis η μικρα, un peu au nord d'Aphroditô.

Suscription au verso :

. . . . .]ω̣ θαυμ[ς̸ πρω]τ̣[οκωμς̸ (?). . . . . [67071]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40814.

67072. Fragment de lettre adressée par Jean . . . . . , à un prôtocômète d'Aphroditô, sans doute Apollôs (cf. le numéro suivant). — Long. 0 m. 110 mill., larg. 0 m. 160 mill. — Aphroditô.

La moitié droite du papyrus est perdue. Cursive ordinaire.

† Τα γραμματα της υμων αδελφοτ[ητος. . . . .
παλιν αλλος εϐδοματος απ[. . . . .
και σπ̣[ορτο]υλα· απαιτηθη δε π[. . . . .
σ̣υ̣ν̣. . . . . ε̣.σε βοηθησαι ϊ̣σ̣ω̣ α̣υ̣τ̣[. . . . .
ει μη λαϐουσιν την λοιπην ϊνα[. . . . .
διαπραξαι καταλαϐη τε σοι απ[. . . . .
τας δε αλλας δεκαδ̣α̣ς̣ κα̣ι τας̣ εις την σπ[. . . . . .

Suscription au verso :

. . . . . πρωτο]κωμς̸ π/ Ϊωανν[ου. . . . .

Ligne 2. Εϐδοματος : pour εϐδομαδος.
Ligne 3. Σπορτουλα : les traces, quoique très faibles, confirment cette lecture.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40815.

67073. Fragment de lettre adressée par le même Jean à . . . . . et à Apollôs, prôtocômètes d'Aphroditô. — Long. 0 m. 080 mill., larg. 0 m. 148 mill. — Aphroditô.

La lettre n'avait que deux lignes : mais l'extrémité gauche en est seule conservée. Cursive ordinaire.

† Εα̣ν μηδεποτε οχληθη[σ]αν[. . . . .
γραμματηφ[ορος μ]ηδε[. . . . .

Suscription au verso :

. . . . . Απ]ο̣λλωτι πρωτοκομμς̸ [Α]φροδ/
π/ Ι̣ω̣α̣ν̣ν̣ο̣υ̣ †

Ligne 1. Οχληθησαν : pour ωχληθησαν.
Suscription. Πρωτοκομμς̸ : le redoublement du μ indique un pluriel, πρωτοκωμηταις. La faute d'orthographe πρωτοκομητης pour πρωτοκωμητης est assez fréquente.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40816.

67074. Fragment de lettre adressée aux prôtocômètes d'Aphroditô(?). — Long. o m. 705 mill., larg. o m. 065 mill. — Aphroditô(?).

La lettre avait quatre lignes, dont il ne subsiste que l'extrémité droite.
Cursive ordinaire.

. . . . .(?) κο]υρατωρ μη θελων
. . . . .]αυτον τοπον
. . . . .ϖ]ραγμα αυτων
. . . . .].ολη +

Suscription au verso :

+ Επιδ/ τοις ϖ̣[ρωτοκωμμ/ Αφ̣ροδ/(?)]

Suscription. Επιδ/ = επιδοθεν.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40817.

67075. Fragment de lettre adressée aux prôtocômètes. — Long. o m. 108 mill., larg. o m. 216 mill. — Aphroditô(?).

Brisé à droite; deux fragments. — Cursive ronde.

⳨ Τα γραμματα της υμων αδελφοτητος εδεξαμ[ην . . . . .
ϖεμφθεντα μοι. Φροντιση η υμετερα αδελφο̣[της . . . . .
ϖεμψαι ϖολλην σιτον εις τον ορμον· και ελπιζω εις τ[. . . . .
μοι ενταυτ̣α τας̣ χρειας υμων αποπληρων[. . . . .
θ
ευρεθην και ο̄κ ηνεσχετο τουτο̣ν. Εχει ο φιλος αλλ[. . . . .
τουτῳ γαρ ϖαντως ε[π]εμ̣ψα υμιν δ[ια] της σ̣η[. . . . .

Suscription au verso :

. . . . .]ω̣τοκωμ̣μ̣/ . . . .⳨

Ligne 3. Πολλην : (*sic*) pour ϖολυν. — Εις τον ορμον : c'est le port d'embarquement des blés de l'annone, sur le Nil.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40830.

67076. Lettre adressée par un serviteur ou un client à son maître ou à son patron. — Long. o m. 245 mill., larg. o m. 225 mill. — Sans doute Aphroditô.

Brisée à gauche, ce qui rend le sens obscur. Au verso, se trouvent des traces d'une autre écriture entièrement illisible; on y distingue aussi les traces de la suscription de la lettre, également effacées.
Cursive penchée.

. . . . . δια της πα]ρουσης επισ7ολης γραφω προσκυνων τον εμον δεσποτην [67076]
. . . . . αγγ]ελω ως τας εκατον αρταβας του σιτου ελαβον παρα του λαμπρς
. . . . .]δε και εδεξαμην παρ αυτου γραμματα ϋμετερα περιεχοντ[α]
. . . . .]οι δεχομαι εις λογον της ρογας και παρηνεγκεν τον αυτον
. . . . . λαμ]πρς ανηρ εις την Ανταιō και υπεθετο αυτο ϋπο την Αφροτιδ[/]
. . . . .]εμō ανελθοντος εις την Πανος. Επειδη κατηναγκασεν μ[ε]
. . . . .]ευτου βικαριου εις την Πανος ανηλθον, ηυρον τον μαγισ7ερα
. . . . .]παρεγγελθην παρα της αυτου λαμπρς μη ρογευσαι οινον
. . . . . πρωτ]οκομς [Ϊ]ωαννō τοῦ [Θρ]σα . . σπ . . εχ . . ιν ανεμε . . α . κρ . . . .
. . . . .] . . . . . Ευλογι . . αχρ . . ς τερ . . . γραμματ . . . .
. . . . .]α ρογευσω βλεπειν ō μεμφθω παρα του αυτου μαγισ7ερος
. . . το δο]κουν ϋμιν κελευσᾶτε γραψαι μοι, δεσπς τοτε ταξατ[ε] μοι δε
. . . . .]εως πεμψαι σιτον εκ του λιμιτου· και ϊδου τεσσερακον[τα]
. . . . .] . . τε αποκρισιν και ζη κυριος ει μη τω εκ[. . . . . .]
. . . . .]Ευλογιō παντως διαγειν ειχον και αρτι ει μη διατυχοις
. . . . .]πειν παρα τō κυριου Ϊωανν[ō] του Θρσα· και προς τω υμ[ας]
. . . . . ☩]

Suscription au verso : illisible.

Ligne 4. Ρογα : la solde des troupes (en espèces et en nature : cf. l. 8).
Ligne 5. Αφροτιδ(ην) (*sic*) : pour Αφροδιτην.
Ligne 7. Μαγισ7ερα : cf. *Just. nov.*, XXX, 2.
Ligne 8. Παρεγγελθην (*sic*) : pour παρηγγελθην. — Λαμπρς = λαμπροτητος.
Ligne 9. [Πρωτ]οκομς : pour πρωτοκωμ(ητου). — Θρσα : certain; voir l. 16.
Ligne 12. Κελευσατε : l'α d'abord oublié a été ajouté après coup.
Ligne 13. Εκ του λιμιτου : c'est le duché de Thébaïde, ou *limes Thebaïcus*.
Ligne 16. Θρσα : nom propre; lire Θερσα. L'écriture copte ne marquait pas l'ⲉ devant les consonnes ⲃ, ⲙ, ⲛ, ⲗ, ⲣ : voir Steindorff, *Kopt. Gramm.*, 2e édit., p. 18; cf. n° 67002, p. I, l. 14 : Φθλα = Φθελα.

Au verso, écriture très fine, peu lisible, qui paraît être de la tachygraphie.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40818.

67077. Fragment de lettre; les noms des correspondants sont perdus; l'expéditeur annonce l'accident survenu à un troisième personnage également inconnu, et donne des nouvelles des enfants du destinataire. — Long. 0 m. 230 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Sans doute Aphroditô.

Lacunes importantes au début, à gauche et à droite; complet en longueur.

[67077] Cursive droite, assez grosse, avec des particularités graphiques (esprits, accents, iotas «souscrits») signalées dans les notes.

[. . . . . κυ]ριος Ἰωαννης α[μ]α τω. . .ν Φλ Ασκ[. . .]
[. . . . .]εν ο κυριος Ἰωα[ννης. . . . .]
[. . . . .] .παισ[ι]ν ουκ α[. . . . .]
[. . . . . ασ]χολουμενου, και μη παραυτα ευρεθεντος
[. . . . .] ως διαρπασαι τ[. . . . .]ε[. . .] . .[. . . .]
[. . . . . δι]α[φ]εροντα α[. . . . .]ν και το[. . .]
[. . . . .]ως [Α]ρσ[ε]νιος ο κεφαλαιωτης εδιδαξεν [ως(?)] Φλ Ασκον
δ. .ν παιδ [. . . . .] ηνεγκαν μοι εν [τωʹ] οικωʹ ϋμων β[ρ]αδειαʹ ωραʹ, Θεος οιδεν
αοινον· δει γα[ρ. . . . . . .] τας αληθ[ειας] προσαναφερειν. Εδυ[ν]ηθην δε εν εκεινηʹ τηʹ
ωραʹ π[αραιτεισθαι(?) Σωφ]ρονιον αρχϊατρον αντιλαβεσθ[αι] αυτου, και εθεραπευσεν
το αιμα στειλα[ς], επ[ειδ]η γαρ πλη[γμα] πα[ν]υ [πε]ρικειται τηʹ α[υτ]ου κεφαληʹ, και το ὁλον
δε σωμα αυτου κατακεκλασται. Του Θεου ουν εστι βοηθησαι εις το σωθηναι αυτον.
Ελαλησα δε τωʹ δ[εσ]ποτηʹ μου τῶι γραμματικῶι επι το π[οι]ησαι με πραξιν μη πως
κινδυνευση, και ουκ εκελευσθ[ην· αλ]λα το πραγμα εκελευσεν μοι εασαι τωʹ κυριωʹ

Ligne 1. On songerait d'abord à Ασκ[λα]; mais à la ligne 7, on ne voit pas de trace d'un λ.
Ligne 8. Οικωʹ : le mot (comme tous les autres datifs du texte) est suivi d'un petit trait vertical dans lequel il faut évidemment voir un *iota;* à la ligne 13, le trait est dans la ligne, à la hauteur des lettres précédentes (τωι γραμματικωι).
Ligne 10. On pourrait aussi lire . . .(?)Κυ]ρον τον αρχϊατρον.
Ligne 11. Το αιμα στειλας «en arrêtant l'hémorragie». — Ὁλον : esprit rude dans le ms.
Ligne 13. Τῶι γραμματικῶι : outre l'ι du datif, remarquer l'accent circonflexe sur les deux finales.

Ϊωαννη̣ʿ κ̣[α]ι̣ α̣[υ]τ̣[ο]ς̣[. .]κ̣[. .]ικω̣ματος Ϊωαννης πληγματα̣ [π]ολλα εχει περι την οψιν. [67077]

Κυριακος δε ὁ παις ενταυθα εστι, δε[σπ]οτα, και δεδωκα αυτω λογον ει κελευετε ·κελευσατε

δε αυτον λαβειν και το ψουμιν αυτου, χρησω γαρ αυτου ενταυθα. Τ̣α̣ λαμπροτατα ϋμων τεκνα πολλα

προσκυνουσιν υμας αμα̣ τωʿ κυριωʿ Ζαχα[ρ]ιαʿ τωʿ αυτων μαθ̣η̣τ̣η̣ʿ, καγω ὁ ϋμετερος δουλος· το ουν

δοκουν δια ταχεων γραψατε, δεσποτα.

Suscription : disparue dans la lacune du début.

Ligne 16. Ὁ παις : esprit rude dans le manuscrit.
Ligne 17. Ψουμιν = ψωμιον (?).
Ligne 18. Μαθητηʿ : on lirait plutôt *μαστητηʿ*, qui n'a pas de sens. La lecture que je propose n'est guère satisfaisante non plus; les deux lettres *τη* ont presque disparu. — Ὁ *ϋμετερος* : esprit rude dans le manuscrit.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40819.

67078. Lettre : ordre de mise en liberté sous caution. — Long. 0 m. 135 mill., larg. 0 m. 315 mill. — Nome Antéopolite (?).

Brisé à gauche; nombreuses lacunes dans le texte.
Cursive ordinaire.

[. . . . .]ς τη λαμπρ[οτατη υμων] α̣δελφοτ[ητι] ε̣χ̣[. . . . .] τα γραμματα, απολυσαι

[. . . . . . . .τ]ην απογονον Ηρακλειανō Γ̣εσιō τō μακαριτō απο Ψ̣ι̣ν̣[ο]μ̣ōνεω̣ς, ουσαν εν τη φ̣υλακη

τη̣[ς . . . . .]ξ̣[. . . . .]. . . . . .[. . . . .]. . . . . κα̣ς̣ μ̣εν τα̣ς̣ εγγ̣υ̣α̣ς̣ ελευθερων ανδρων

της αυτης κωμης Ψινομōνεως η των ποιμενων της αυτης, οπως ευρη [τ]ην συγκομιδην

ποιησασθαι των αυτης αρουρω̣ν, και μη αφανισθη ο̣ σπορ̣ος αυτω̣ν̣ εις βλαβην του̣ δημοσιου,

μη εχουσα̣[. . . . . .]τ̣α̣ καθ ε̣α̣υ̣τ̣η̣ν̣(?) διο̣ικουντα. Πολλα γαρ [. . . . . . .] περ̣ι̣ τ̣ο̣υ̣τ̣ο̣ παρεκληθην

παρ[α των(?) σ]υνηθως ημα̣ς̣ π̣ρ̣ο̣σκυ̣νου̣ντων, ω̣ν̣ την [αιτ]ησιν κατα Θ̣ε̣ον ουκ ηυρον απειπειν,

Ligne 2. Γεσιō : douteux. — Ψινομουνις, *κωμη* du nome Antinoïte (cf. n° 67006, verso, l. 50).
Ligne 4. Συγκομιδην : correction sur *συγκομιστην*, précédemment écrit.

[67078] *αλλα μη αμελησεις τουτο και ζημιωθη τα γενη̣μ̣ατα και ευρ̣εθ̣η το δημοσιον σκαζον.*

Suscription : entièrement effacée.

Ligne 8. Μη. . . . . ευρεθη το δημοσιον σκαζον « que la perception de l'impôt n'en souffre pas ».

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40820.

67079. Fragment de lettre faisant mention d'un *singularis.* — Longueur o m. 170 mill., larg. o m. 145 mill. — Aphroditô (?).

Très incomplet : le début manque, ainsi que tout le côté gauche, qui a été brûlé, comme le montrent les traces de feu encore reconnaissables sur la partie subsistante. Cursive ordinaire.

. . . .
. . . . .]ε ει μ̣η τω αδελφω τ̣ω κυριω
. . . . .]ε̣ασ̣η τε τ̣ο̣ν̣ υ̣ι̣ο̣ν̣ Χαρισιου
. . . . .]ν̣τ̣ο̣ς̣ οτι που τυγχανει
. . . . . μ]ηδε[ν]ος ειδοτος ε̣ω̣ς̣ ο̣ϋ̣(?)
. . . . .]. . α προλαβειν και ανελθειν
. . . . .]ρ̣ο̣ν̣ την καταβολην
. . . . .]λω, και μη τη δ̣η̣μ̣ο̣σ̣ι̣α̣
. . . . .]. . . περι παντων τυπ̣ο̣ν̣
. . . . . τ]ο̣ν δε σιγγουλαριον θ̣ε̣ρ̣α̣π̣ε̣υ̣σ̣α̣τ̣ε̣

(Deux lignes en blanc.)

Suscription au verso : entièrement effacée.

Ligne 9. Σιγγουλαριον = *singularem.*

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40821.

67080. Fragment d'une lettre adressée à Victor, *singularis.* — Longueur o m. 170 mill., larg. o m. 140 mill. — Aphroditô.

Brisé à droite et à gauche. Cursive ronde.

. . . . .]ς και μεταθεσεις γηδιων ηρξατο η υμων[. . . . .
. . . . .]αποφ̣α̣σ̣κ̣[ο̄]σ̣η κ̣ε̣λ̣ευσεως τη[. . . . .
. . . . .]ε̣ μηδενος επιτρεποντος ϋ[. . . . .

.....]θαυμ⸗ ϖρωτοκωμητης Αφροδιτ[ης.....
.....]σ̣α̣ι̣ αρουρας ελθουσας εις τους αυτō δ̣[.....
.....τ]ου μοναστηριου Απα Σαβουηριου[.....
.....].ατ...οτι ου[δ]εν ϖερ̣[ι] τουτου.....[.....
.....]ης καταξιωση ουν χαρισασθαι ε̣α̣υ̣τ[.....
.....]α̣υ̣τ̣η ϖρατ7ειν· ου γαρ ενδεχεται τοι[.....

Suscription au verso :

.....].Βικτορι ϛ̣ ⊗ Βικτορι σιγγϛ

Ligne 4. Θαυμ̣ϛ = θαυμασιωτατος.

Suscription. L'écriture de cette adresse est très grosse, et chaque lettre est séparée. — Σιγγϛ = σιγγουλαριω (cf. n° 67079, l. 9) ou σιγγουλαριοις. Le signe ϛ signifie souvent και : il y aurait eu alors deux *singulares* du nom de Victor? Le signe ⊗, qui en réalité présente un peu plus d'un centimètre de diamètre, désigne probablement la place où l'auteur de la lettre aurait dû apposer son sceau, ce qu'il a oublié de faire. La feuille pliée était liée en son milieu par une cordelette en fibre de papyrus, qu'on nouait ensuite. Sur le nœud, pour l'assurer, on appliquait la boulette de terre sigillaire qui recevait l'empreinte.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40822.

67081. Fragment de lettre. — Long. 0 m.065 mill., larg. 0 m. 090 mill. — Aphroditô.

Brisé à droite. Cursive penchée.

☧ Ει μη εν̅ νομισμα κε̣ρ̣[α]τι[α.....
Απολλωτος Διοσκορō τō[.....
κερατιων ϖεμψον εις την[.....
α̣[υ]τη̣[ν] ευρισκω ε[ν]δουναι ☧

Suscription au verso : complètement effacée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40823.

67082. Fragment de lettre écrite par Isidore, *singularis*. — Long. 0 m. 104 mill., larg. 0 m. 200 mill. — Nome Apollônopolite(?) [Ταννυαιθει κώμη].

Cursive droite.

.....τ]εσσερα νομισματα ϖαρα κερατια ϖεντηκοντα εξ ζυγω
.....]επειδη ουν εν τη κωμη Ταννυαιθει τυγ[χ]ανω' και ουκ'

Ligne 2. Ουκ' : apostrophe dans le manuscrit.

[67082] .....]εως οτε επικαταλημψομαι την ϖολιν
.....]ιν, δεσποτα ⳨
Φλʃ Ισιδωρος σιγγ/ σ[εσημειω]μαι(?)

Suscription au verso :

⳨ Επιδʃ τω.[..].....ʃ λαμ[π]ρο/ και ευδοχʃ ⊗ αδ[ε]λφω.....

Ligne 3. Την ϖολιν : Antaiopolis; ou Apollônopolis, chef-lieu du nome(?).
Suscription. Επιδʃ = επιδοθεν. — Ευδοχʃ = ευδοκιμωτατω. — Le signe ⊗ marque, ici encore, l'emplacement du sceau.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40824.

67083. Fragment d'une lettre adressée à un prôtocômète par **Ménas**. — Long. 0 m. 077 mill., larg. 0 m. 096 mill. — Antaiopolis.

Cursive penchée.

⳨ Μη συγχωρηση η ση [ευδοκιμησις(?).....
ανθ[ρ]ωπō αυτō αχρι σ[.....
[ϖ]ραγμα αυτō μετα σ[.....

Suscription au verso :

.....ϖρωτο]κωμʃ † Μηνας

Suscription. Ce Ménas est peut-être l'auteur des lettres n°s 67060 et 67061.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40825.

67084. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 075 mill., larg. 0 m. 153 mill. — Sans doute Aphroditô.

Cursive.

.....]και ϖαρακαλεσαι την ϋμετεραν αδελφοτητ[α.....
.....κε]λευσατε αυτον διαιτηθηναι ϖαρ αυτης τω.[.....
.....]μιν, μη ουν απαραιτητος γενηται η αιτησις επ[.....
.....]οδρα, δεσποτα ⳨

Suscription au verso :

]..............ϖατʃ } { τιμʃ ʃ ϖρω[τοκωμʃ(?)

Suscription. L'espace vide entre les deux crochets représente la place du sceau. — Τιμʃ = τιμιωτατω(?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40826.

67085. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 120 mill., larg. 0 m. 135 mill. — Sans doute Aphroditô.

Le papyrus porte des traces de feu : la moitié droite a été brûlée, et une partie de ce qui reste est noirci par le feu, ce qui en rend la lecture difficile.
Cursive.

☩ Ο γραμματηφορος ανθρωπος τυχων[.....
του κυριου Ἰωαννου του εμ[ου δεσποτου.....
Σιλϐ[αν]ō. Καταξιωσον ουν, δεσπο[τα,...
ϖροσελθη τω δεσποτ͵ τω μ[.....
και ολιγωρησαι εις εμε........[.....
λαϐι[ν] το ε̅ν̅ νομισμα ὕπαρ..[.....
της επιστολης ϖλειστα ως ϖα..[.....

Suscription illisible au verso.

Ligne 6. Λαϐιν : iotacisme pour λαϐειν. Lecture douteuse.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40827.

67086. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 138 mill., larg. 0 m. 103 mill. — Sans doute Aphroditô.

Grosse écriture droite, gauche et incorrecte.

.....]ō στρατηλατ͵ και ως λεγει Αντιφανης εσ[.]
.....]χρεωστει Ἰακυϐις ο υι[ο]ς
.....απ]αλαγηναι και μηκετι
.....]ητι Αριστοφανους
.....α]π[α]λαξης (αυτον)(?) αναγκαζομαι
.....]ιō το δε αναγκαιον
.....]δεσποτα ὑγιενων ☩

Le reste en blanc (quatre lignes).

Suscription au verso :

☩ Τω δεσποτ͵.......[

Ligne 3. Απαλαγηναι (*sic*) : pour απαλλαγηναι. De même plus bas, l. 5, [α]π[α]λαξης pour απαλλαξης.
Ligne 5. Αυτον : (?). Le mot a été barré; lecture presque certaine.
Ligne 7. Ὑγιενων = υγιαινων.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40831.

67087. Déposition par écrit (*ἐκμαρτύριον*) de Kolloutbos, un des employés du *defensor* d'Antaiopolis, en faveur de Dioscore, notable d'Aphroditô, contre un nommé . . . . ., fils de Mousaios, qui a endommagé les champs de Dioscore. — Long. o m. 315 mill., larg. o m. 380 mill. — Aphroditô.

Date : 27 décembre 543.

Le bord gauche a disparu. — Cursive très fine, aux lettres contournées.

[† Εκσφρ]αγισμα εμō Κολλουθου βοηθου της εκδικιας της Ανταιοπολιτων, Φλ̸ Διοσκορω Απολλωτος

[τω θαυμασι]ωτατω απο κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου νομō, κατα την σημερον ημεραν ητις εσ7ιν νεομηνια

[τō παροντος] μηνος Τυβι της ενεσ7ωσ[ης ε]6δομης ἰνδ°/, βασιλειας του θειοτατō ημων δεσποτου Φλ̸ Ἰουσ7ινιανου του

[αιωνιō ᾱγōσ]7ō αυτοκρατορος ετους επ7ακαιδεκατō, τοις μετα την υπατειαν Φλ̸ Βασιλιō του ενδοξοτατō. Καταλαϐων

[την Αφροδιτ]ης κωμην δημοσιας χρειας ενεκεν, και αιτηθεις παρα της σης ευδοκιμησεως ελθειν, και επιθεωρησαι

[τα ληϊα τō] ϋπ αυτην οργανō του [ε]υαγους μονασ7ηριō απα Σουρουτος του διακειμεν[ου] εν τη βορινη πεδιαδι της

[ειρημενης κω]μης, κληρō Φηνθ[.]ς καλουμενō προτερον απα Ψεντ[.]σητος· κακεισε ουν παραγεναμενος αμα

[τη ση ευδοκι]μησει, εωρακα τα προειρημενα ληϊα λελυμηθεντα παντελως προς πασαν αυξησιν καρπō

[. . . . .]πατηθεντα και πηλοπατηθεντα, ωσ7ε αφανη γενεσθαι ταδε [π]αρωθεντα και εκριζωθεντα

[. . . . .] προς αχρησ7ων ειδησ[ι]ν. Και ταυτα ουτως θεωρησας, επερωτησα την αιτιαν δι ην επι τοσουτον

[τροπον κακ(?)]ισ7ως ελυμηνοιτο ο καρπος · εφησεν μοι η ση ευδοκιμη[σ]ις οτι δη· « ανηρ τις λεγομενος

[. . . . . . . Μο]υσαιō εσ7ιν ο ταυτα π[οι]ων. Προ ημερων γαρ ηλθεν προς εμε μελλων τα προϐατα αυτō

Ligne 2. Τω . . . απο κωμης; les pièces précédentes nous ont appris que Dioscore est πρωτοκωμητης. Ce passage pourrait servir d'argument en faveur de l'identité : πρωτοκωμηται = οι απο κωμης.

Ligne 7. Il n'est pas sûr qu'il manque une lettre au milieu du mot Ψεντ.σητος.

Ligne 9. Πηλοπατηθεντα : défoncés par le piétinement des bestiaux.

Ligne 10. Επερωτησα (*sic*) : pour επηρωτησα.

Ligne 11. Ελυμηνοιτο : cette forme étrange est de lecture certaine. Le scribe paraît avoir confondu les voix moyenne et passive. On a déjà vu, l. 8, la faute λελυμηθεντα.

[αγαγειν εις(?)] ṭο οργανον του μακαριου αδελφō αυτō, παρακατω του εμō οργανō, εις χλωροφαγιαν. [67087]

[. . . . .]σατο μοι, βουλομενος δι[α τ]ου εμō αυλακος την εισοδον των αυτō προβατων πο[ι]ησασθαι. Και μαθων

[την . . . .]ταυτην γενεσθαι ọυ παρεχωρησ[α] εκουσιως· απηλθẹν τυραννιδι επερειδομενος, απηλασας

[. . . . .]ηθεν τα αυτō προβατα και οσα ειχεν θρεμματα δια των εμων ληΐων, και ọ[υ]τως ελυμην[ατ]ο

[. . . . . μ]οι τοιαυτην ζημιαν και ανατροπην εις βλαβην του δημοσιō, καιτοι γε παραγγελθεις

[παρ εμου, μι]μνησκοντος μη ουτω χρησασθαι τω εμω αυλακι· ϋφọρωμενω τον γεναμενον αịκ̣ισμον

[εφησεν ειν]αι(?) ποτε τον τοπον εν οδηποριας ταξει θρεμματων, επι ημων και επι̣ προγονων.

[Και εις ειδησ]ιν(?) των ουτως ειρημενων και ηγημενων, ασφαλειαν αιτηθεις παρα σου και συνθεις τοδε

[το εκμαρτυ]ριον, εξεδομην σ[ο]ι μεθ ϋπογραφης εμης ☧ Κολλουθος βοηθος της εκδικιας της

[Ανταιοπολι]των εκδεδωκα τουτο το εκμαρτυριον ως προκ// ☧☧☧ χμγ

Pas de suscription au verso.

Ligne 13. Εις χλωροφαγιαν : ce champ du frère défunt était une prairie; pour y mener paître son bétail, l'inculpé traversait les cultures de Dioscore.

Ligne 19. Εν οδοιποριας ταξει : classé comme lieu de passage.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40828.

67088. Déposition par écrit (*μαρτυρία*) d'un témoin en faveur d'une femme nommée Stéphanous, dont le mari Psatès, lecteur d'une des églises d'Aphroditô, a aliéné le douaire, consistant en quelques aroures de terrain. — Long. o m. 323 mill., larg. o m. 355 mill. — Aphroditô.

Complet, sauf la disparition d'une bande de 3 centimètres environ sur le bord gauche. La moitié gauche du papyrus est en outre fortement usée à la surface. — Grosse cursive penchée.

[. . . . .].εσι̣ π̣.πρ̣[. . . . . .]ημẹρ[ας, η]τις ẹσ1ι[ν τ]εσσαρ̣[εισ]κα[ιδεκατη]

Ligne 1. La lacune, comme on le voit par les dernières lignes, faciles à reconstituer, n'est pas très considérable (dix lettres environ).

[67088] [. . . . . .τ]ου ϖα[ρ]οντο[ς μην]ος Φα[με]νωθ τ[ης α]ρτι [ε]νεστωσης

[τεσσαρακαι]δεκατη[ς ιν]δ/, ϖροσ[εφησ]εν μοι ϖα[ρ]οδ[υ]ρομενη Στεφαν[ου]ς,

[ευγενεστʃ(?) θυγ]ατηρ Αβρ[αα]μιō το^{υ} απο [β]οηθων κ[ω]μης [Α]φροδ[ι]της, γαμετη

[. . . . .].Ψα[τ]ο^{υ} Ϊερημιο^{υ}, αναγ[ν]ωστου [α]γιας καθολικης νοτινης εκκλησιας της ʒ κωμη[ς]

[. . . . .]. .υσα [τ]ω ειρημενω ανδρι αυτ[η]ς Ψατη ϖερι αρουρων [τ]ου ε[ι]ρημενου Ψατου

[Ϊερημιō ϖαρ]αχωρηθεισων ϖ[α]ρ αυτου Δ[ιο]σκορ[ω] τω θαυμασι[ω]τατω κτητ[ο]ρι [απ]ο της ʒ κωμης

[. . . . .]. . . . .[τ]ων τε[λ]ε[σ]ματων. Κ[αι ϖα]ραυτα ϖαρ[η]νεγκα τον αυτον Ψατην οφειλοντα

[. . . . .]. . . . θαι . θ[. . .]. . ει . ϖ[α]ρ[ε]χωρησεν τας [α]ρουρας αυτου, εφη επι τε εμου

[και επι Αρτεμ]ιδ[ω]ρου δεσ[ποιν]ι[κʃ(?)], δ[ι]οικητου της κωμης, και επι των εξης υποτεταγμενων

[αλλων(?) μαρτυ]ρω[ν, ο]τι δη «[. . . .]ρες συνειδον μη φερουσας το δημοσιον αυτων μαλιστα δε

[. . . . .]. . .σεν[.]ρεσ. .ρ[. .] και ϖ[. . . .ην]αγκασθην ϖαραχωρησαι [αυ]το των τελεσματω̃

[ενεκεν(?)» . . . . .].εαν τι β[ου]λη[θ]εισα σ[.]. . . α^{ς} [ειρη]μεν[α]ς αρουρας γραφεισας αυτη ϖαρ αυτου ῡπερ

[των αυτης ε]δνων σ.π. ρα γα[μ]ο^{υ}. . . . . . ηναγκασα αυτον αλλας αρουρας αυτη χειρογραφησαι

[. . . . .]τουτο αυτον μαθ[ο]ντα ω[ς εφ]ησεν μηδεπω ταυτας κεχειρογρ[α]φησθαι αυτη

[. . . . .]. .εσινο^{υ} και εν [τ]ουτοι[ς εθ]εμη[ν] ταυτην την μαρτυριαν

[ως ϖροκ/. Φλʃ Αρ]τεμιδωρος δεσποιν[ικος(?), στοιχει μοι] η μαρτυρια ως ϖροκετε ☩☩ Πε[κυσι]ς(?) Δαυειδ ϖρεσβυ

[τερος, στ]οιχε[ι μοι] η μαρτυρια ως ϖρ[οκειται ☩]. . . . . .ς Ερμαωτος κτητορος στιχι μοι η μαρτηρια ως ϖροκ

Ligne 3. Le chiffre *τεσσαρα* est le seul qui remplisse exactement la lacune de dix lettres.

Ligne 5. Καθολικη : c'est la principale église du bourg.

Ligne 7. On surprend ici un des modes de formation des *latifundia*. Psatès a renoncé à ses terres, dont le revenu n'était pas proportionné aux impôts qui les grevaient (l. 11); et il en a cédé la propriété légale à Dioscore, «κτητωρ».

Ligne 10. Δεσποινικος (cf. l. 17) : serviteur de Stéphanous (?).

Ligne 16. Cette première signature est de la main qui a écrit la *μαρτυρία*.

Ligne 18. Κτητορος : sans doute pour *κτητωρ*.

[. . . . .] . . [Ισα]ακ Κολλο̄θο̄ [αξιωθεις] εγραψα υπερ αυτου γραμμα[τα] μη ειδοτος ☧ [67088]

[. . . . .] . γινος Ιωανν[ου κ]τητωρ [απο της ϛ κωμη]ς(?) σ7οιχει μοι η μαρ[τ]υρια ω[ς πρ]οκ/ ☧ Σενο̄[θ]ιος [Α]πολλωτος

[αξιωθεις εγ]ραψα υπερ [αυτου] γρ[αμματα μη ειδοτ]ος ☧

Pas de suscription au verso.

Ligne 20. Φλ/ Λογ]γινος(?). — Si le dernier témoin est le même que le Σενουθος Απολλωτος du n° 67032, le papyrus serait peut-être de l'année 551 (14ᵉ indiction).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40829.

67089. Déclaration par écrit, dans laquelle un personnage inconnu certifie qu'une religieuse nommée Eulogia, qui habite sa maison, n'est ni esclave ni de famille servile. — Long. 0 m. 560 mill., larg. 0 m. 323 mill. — Aphroditô(?).

Cursive arrondie. — Ce document est commencé au verso, et achevé au recto. Le recto contient en outre, les divers fragments qu'on trouvera ensuite : une requête (au duc?), un début de lettre, et une formule incomplète dont la signification m'échappe.

VERSO.

. . . .

. . . . [. . . . . .] . . . αρε[. . . . .]μω . . . . [. . . .]

διαξας μεν του εν αγιοις μου πα[τ]ρος καιρον ουκ ολ[ιγ]ον πλεισ7ην . . . . .

. . δι εμ . . . . ενειμ . . . . ηγαγεν δε αυτω τω . . οφ . . . . υμ . . εκεινος

ευνοεικωτατο . παραμενουσα . . . .

τω δεσποτη μου τω εν λ[αμπ]ρα τη μνημη πατρι. Και ουδεμιαν εμφανι[σιν]

πωποτε ηυρον παρα τε του εμου πατρος, ουτε παρ ετερου, ως δουλοι . . .

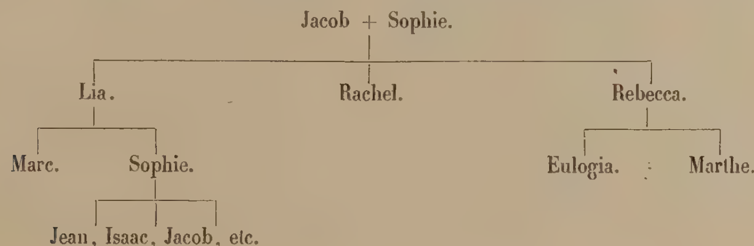
καθεσ7ηκ[α]σιν απο τινος οιουδηποτε νομιμου τιτλου. Εξ εκεινου τοινυν

τω[ν] προωνομασμε[νω]ν Ϊακωϐ και Σοφιας, παιδες καθεσ7ηκασιν Λια και Ραχη[λ]

Verso. — *Ligne* 4. Ευνοεικωτατον : pour ευνοϊκωτατον.

Ligne 7. Εξ εκεινου . . . των π. (douteux) = εξ εκεινων των προωνομασμενων(?).

Ligne 8. Voici le tableau de cette généalogie, assez mal expliquée par le scribe :

[67089] *κ̣α̣ι Ερεϐεκκα. Εκ Λιας τικτεται παις Μαρκος και Σοφι[α]· αλλα Λια τ̣ε̣λε[υτην]*
βιου ει. . . . . .ηθη(.) μετα τ̣[ου] (αυτης) αυτοις υἱου Μαρκου· και
Σοφια(ν) δε η περιουσα θυγατηρ δε ταυτης της απελθουσης Λιας, εξ ης τικτετα[ι]
Ἰωαννης και Ἰσακ και Ἰακωϐ και αλλοι, ταυτην μετα των αυτης παιδων
ελκοντες εις δουλειαν οψονται απαντωντες τω βηματι του Κρειττονος.
Και ταυτα μεν περι τουτου. Επει τοινυν εκεινων των προδηλωθεντων
Ἰακωϐ και Σοφιας, ως ανωτερω δεδηλωται, γεγενηται Ραχηλ και Ερεϐ[εκκα]
και Λια, και Ραχηλ μεν μονιρη βιον εξειλατο. Λια δε τικτει Σοφια, και
Ερεϐεκκα Ευλογιαν και Μαρθαν. Αλλα Ευλογια τον ασκητικον εκληρωσατ[ο]
βιον και αυτη, περιλειπεται δε εν τω εμω οικω διαγουσα. Και ἵνα μη χρονω
τινι ὕπο τινος ως εικος διαδεχομενων τα εμα, μακρωγηραϊ(ει)η—
τον εμον λογιωτατον κληρονομον, επι πλειστην δε χρονον τουτων
φυλαξει το θειον τ̣ων οικειων απολαυοντα, ἵνα τοινυν μη παρενοχλησαι
οια δουλοι τυγχανουσαι· τουτου χαριν επι την παρουσαν εληλυθα εγγραφον
ομολογιαν, δι ης εννοω μεν αυτην και ακριϐως επισταμαι μη ειναι παντελω[ς]
δουλην μητε εκ δουλης γεγενησθαι, καθ ον προαφηγησαμην τροπον·
ει δε και ως εικος πειραθειη τις των μετα ταυτα παροχλησαι αυτη, εκ ταυτης της
εγγραφου ομολογιας, ητινι και συναινειν παρεσκευασα ^του δε^ *τον λογιωτ(*

Ligne 10. (Αυτης) : barré. — Αυτοις : iotacisme pour *αυτης*.

Ligne 11. Σοφιαν : le *ν* a été barré : la construction de la phrase exigeait cependant bien l'accusatif. — Εξ *ης* : corrigé sur *εξ οις*.

Ligne 12. Αυτης : corrigé sur *αυτοις*.

Ligne 13. Δουλειαν : corrigé en *δουλιαν*. — Του Κρειττονος : ils la verront (se dresser en accusatrice) quand ils comparaîtront devant le tribunal de Dieu.

Ligne 14. Επει : pour *επι*(?).

Ligne 16. Μονιρη : corrigé sur la forme *μονερη* précédemment écrite. — Τικτει : corrigé sur *τιγτει*. — Σοφια : pour Σοφιαν.

Ligne 19. Ειη : corrigé en *ιη* (lire *μακρογηραοιη* pour *μακρογηρῴη*, d'un verbe *μακρογηραν* « donner longue vie »?) : « afin que plus tard aucun de ceux qui entreront en possession de ma fortune, — puisse Dieu accorder longue vie à mon héritier (direct) et lui laisser longtemps la jouissance de mes biens — afin donc qu'aucun des héritiers à venir ne les trouble (*lire παρενοχληθηναι*) comme étant esclaves . . . ». — Le pluriel *οια δουλοι* (pour *δουλαι*) *τυγχανουσαι* fait peut-être allusion à Marthe, sœur d'Eulogia, dont il n'est plus question dans la suite.

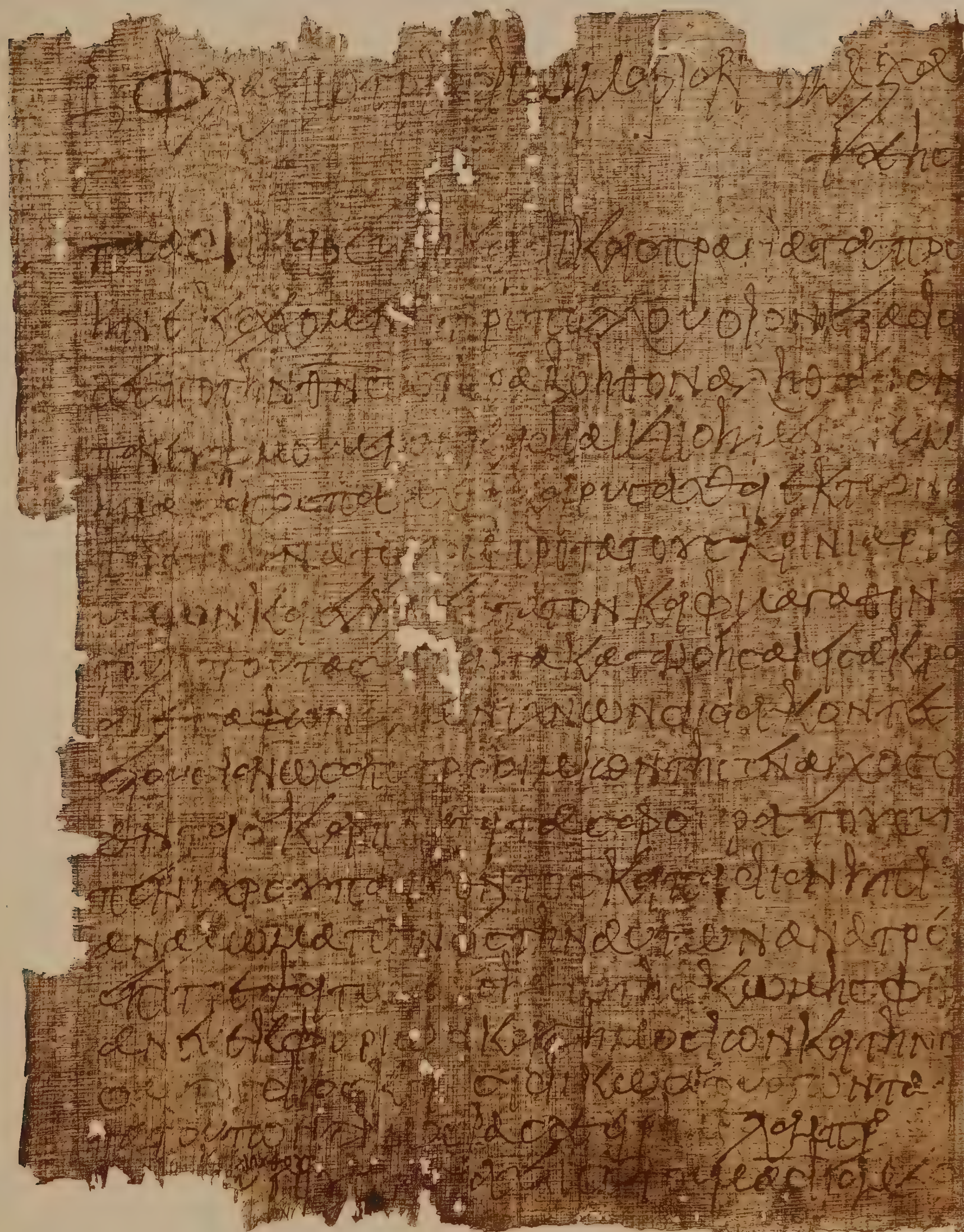
Ligne 23. Μεν : corrigé sur *μην*.

Ligne 26. Le nom de l'héritier est resté en blanc; il est seulement désigné, au-dessus de la ligne, par la locution *του δε* (un tel).

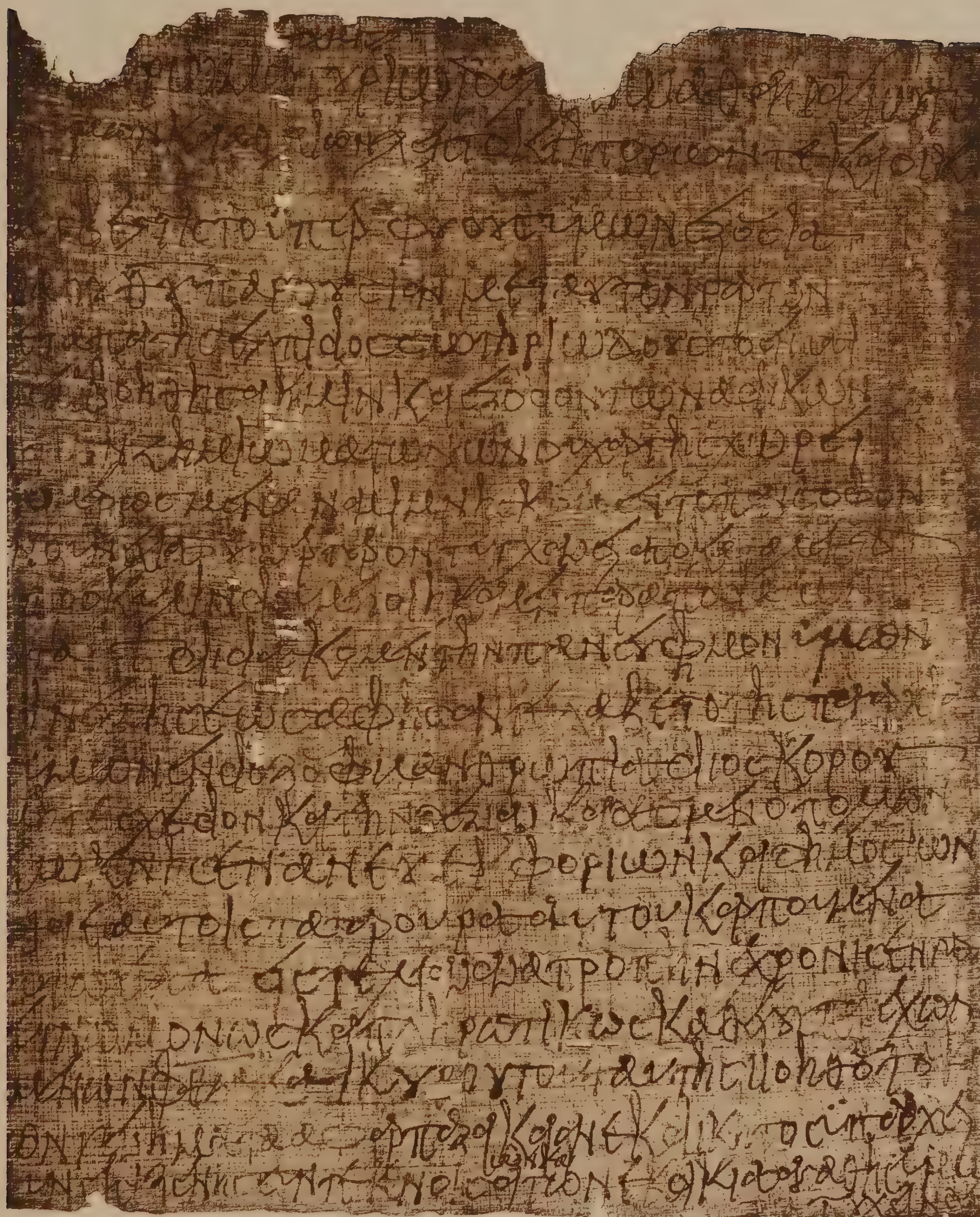
Contrat de la commune d'Aphrodité avec les ἀγροφύλακοι (nº 67001).

Phototypie Berthaud.

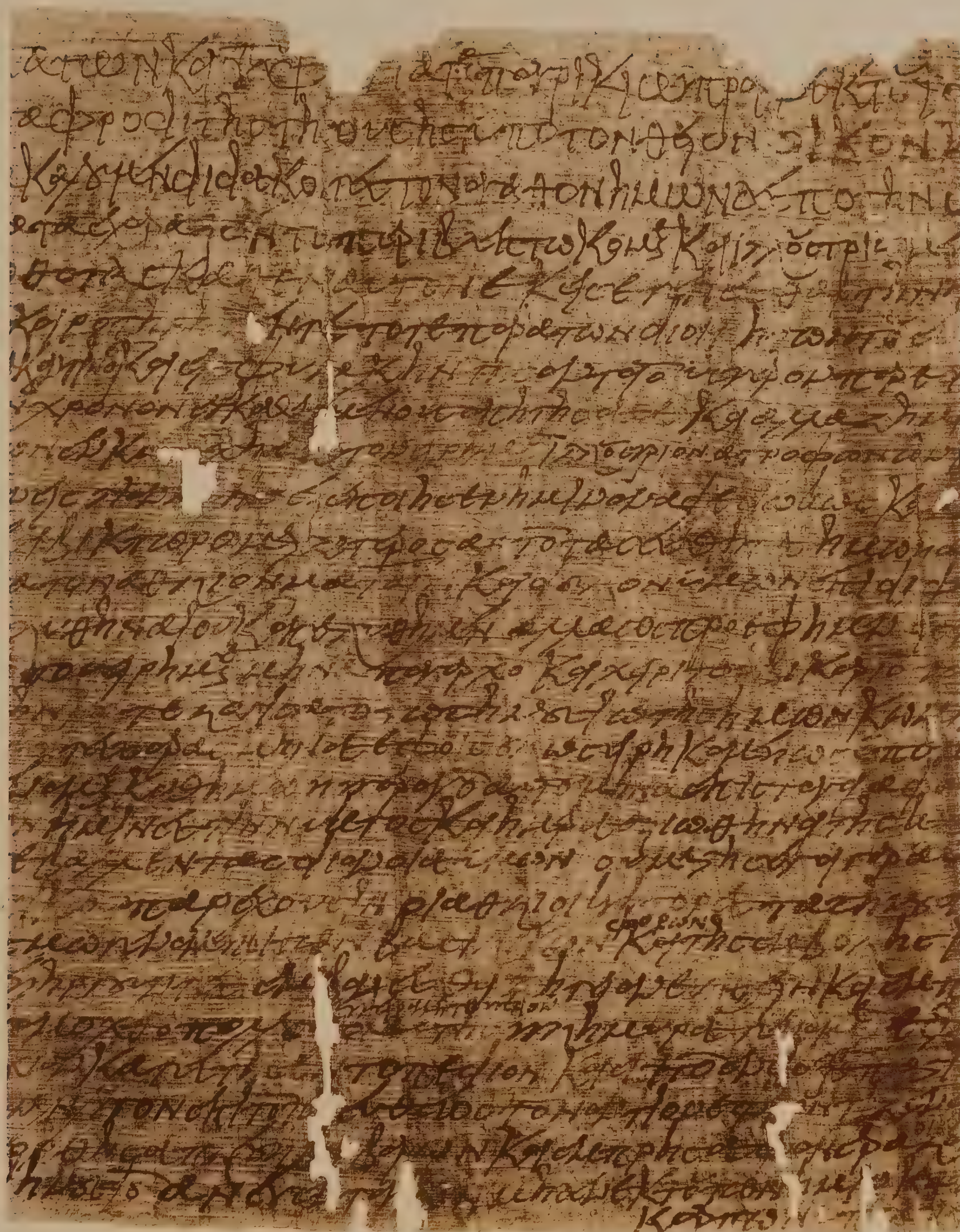
Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

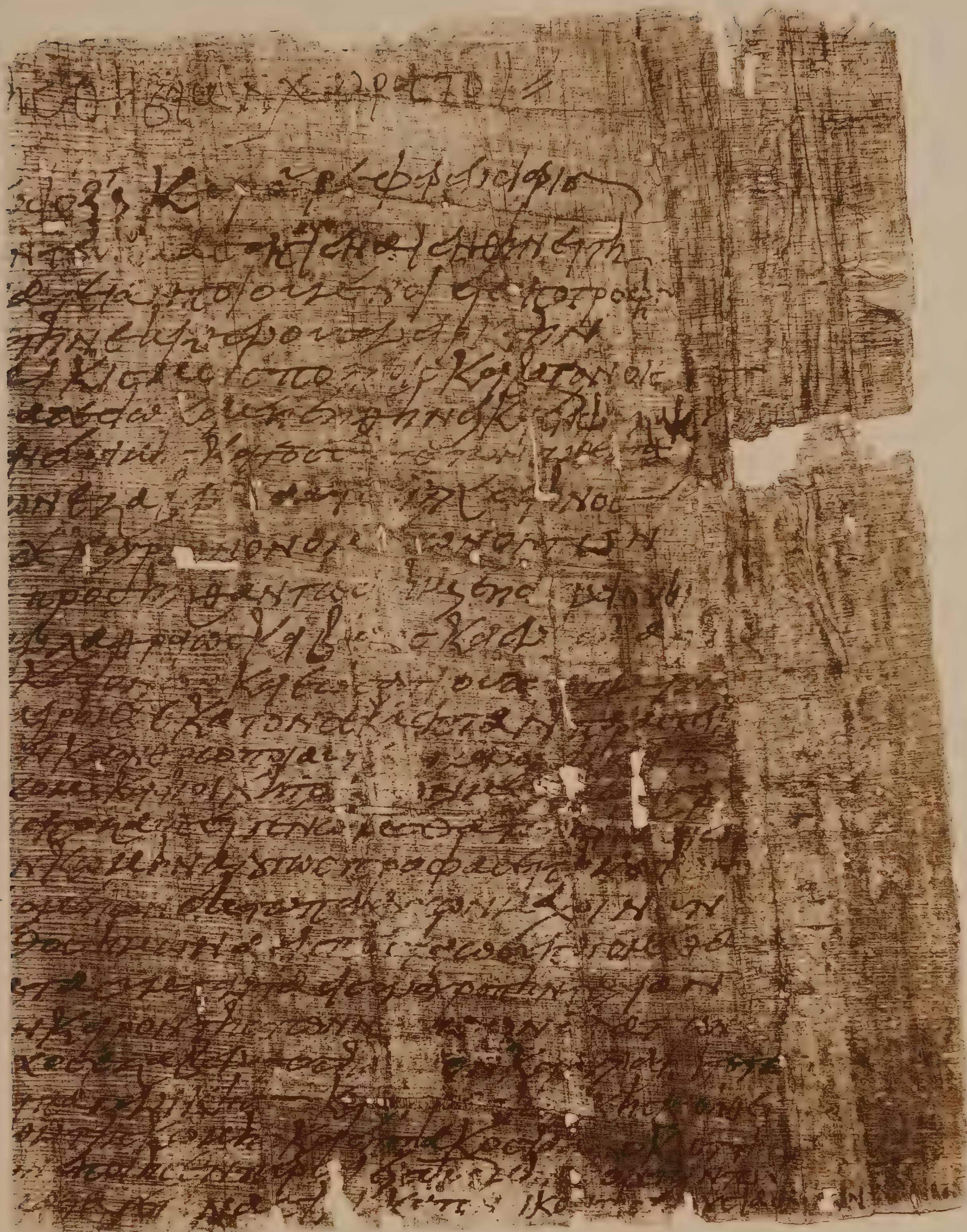
Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

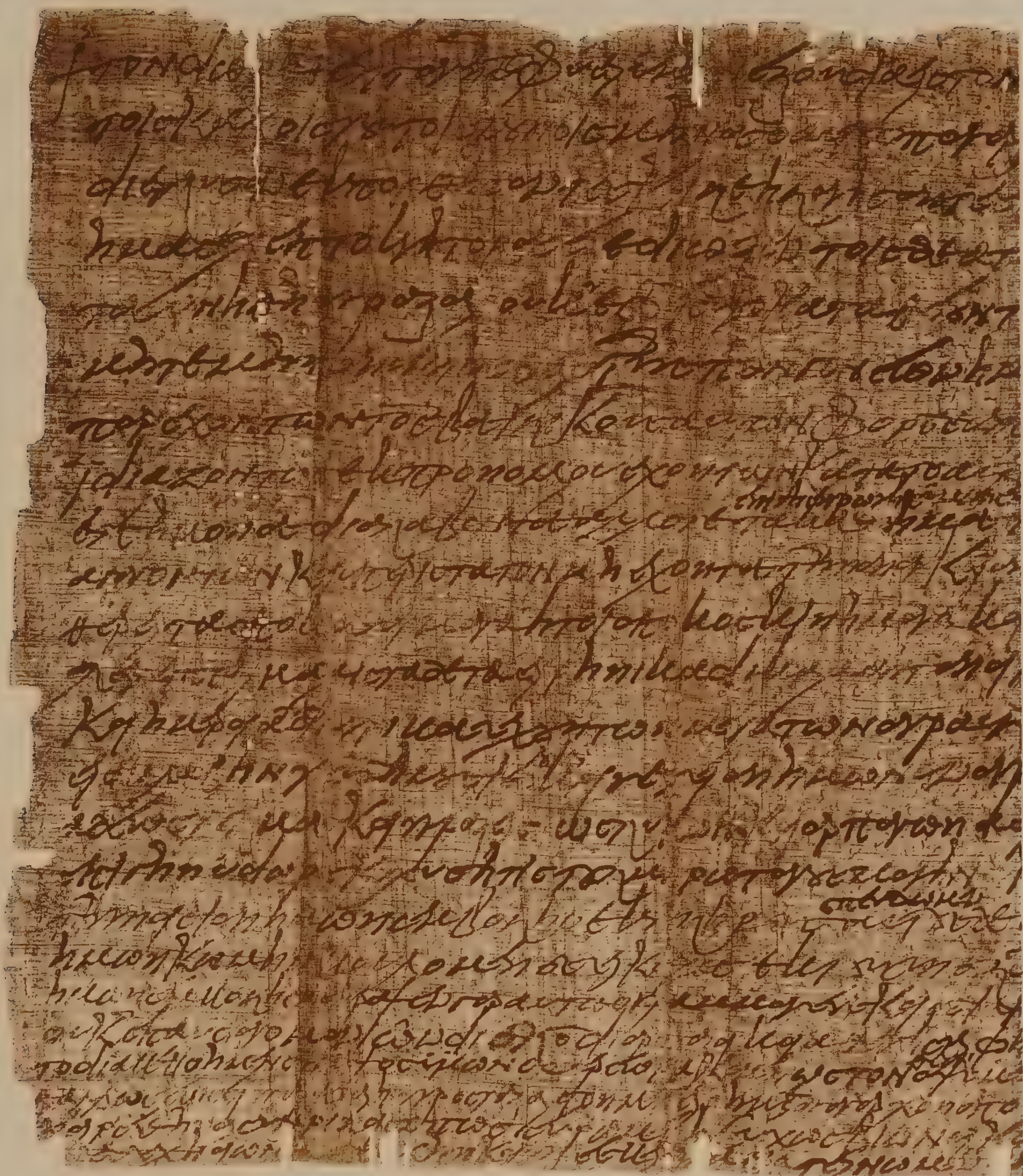

Requête des habitants d'Aphrodité (n° 67002). Détail.

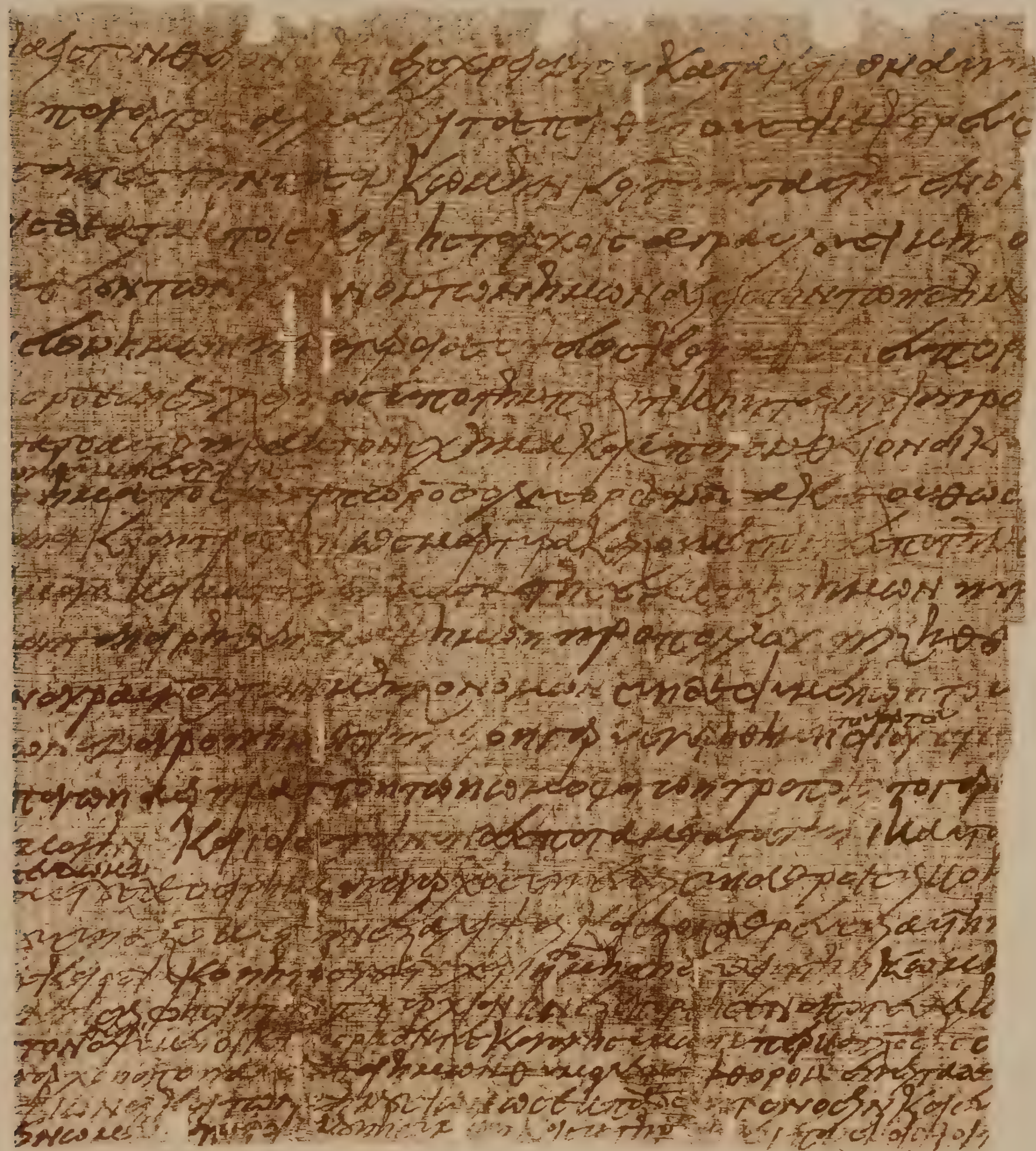
Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

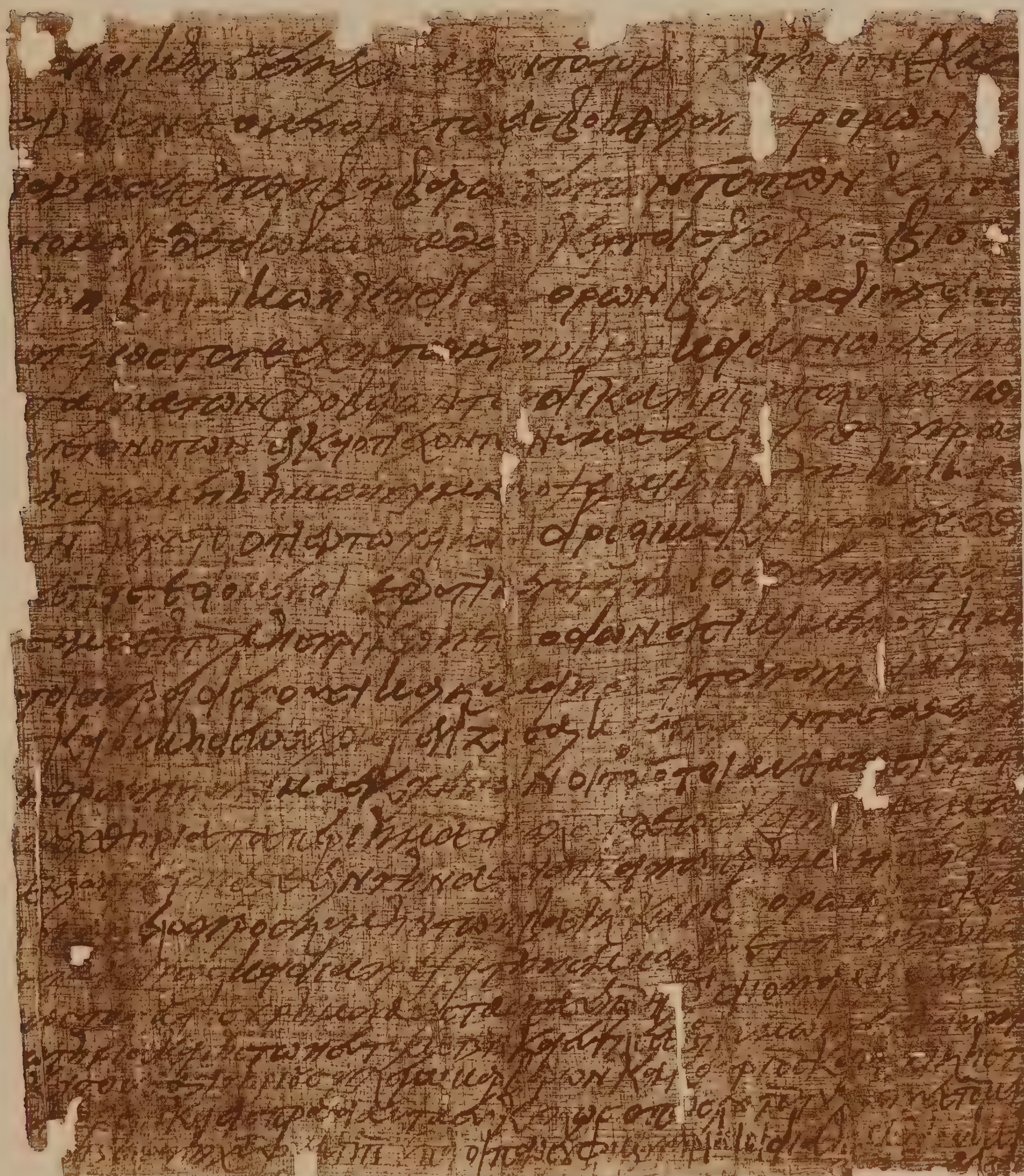
Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

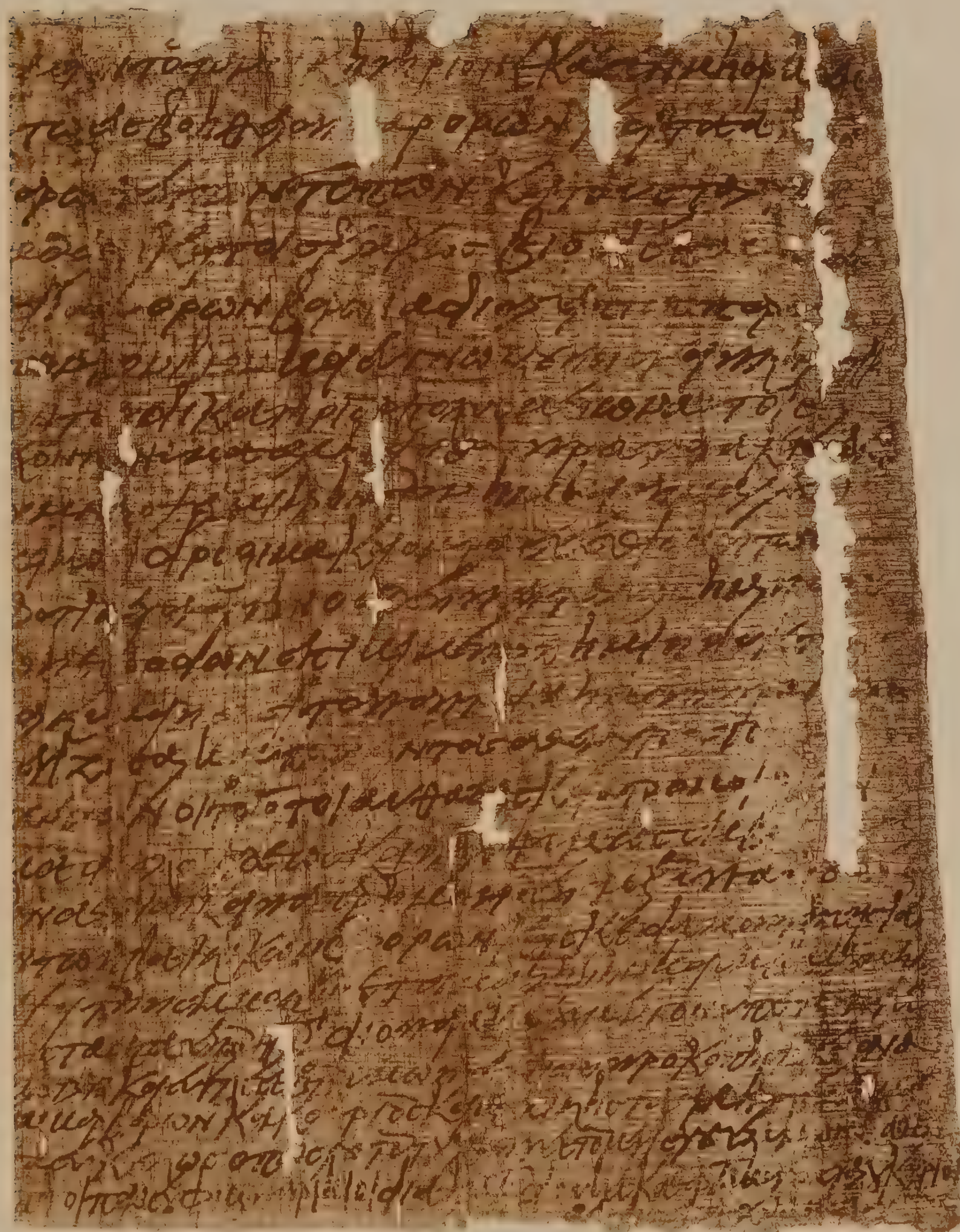
Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

Requête des habitants d'Aphrodité (nº 67002). Détail.

Requête des habitants d'Aphrodité (n° 67002). Détail.

Requête des habitants d'Aphrodité (n° 67002). Détail.

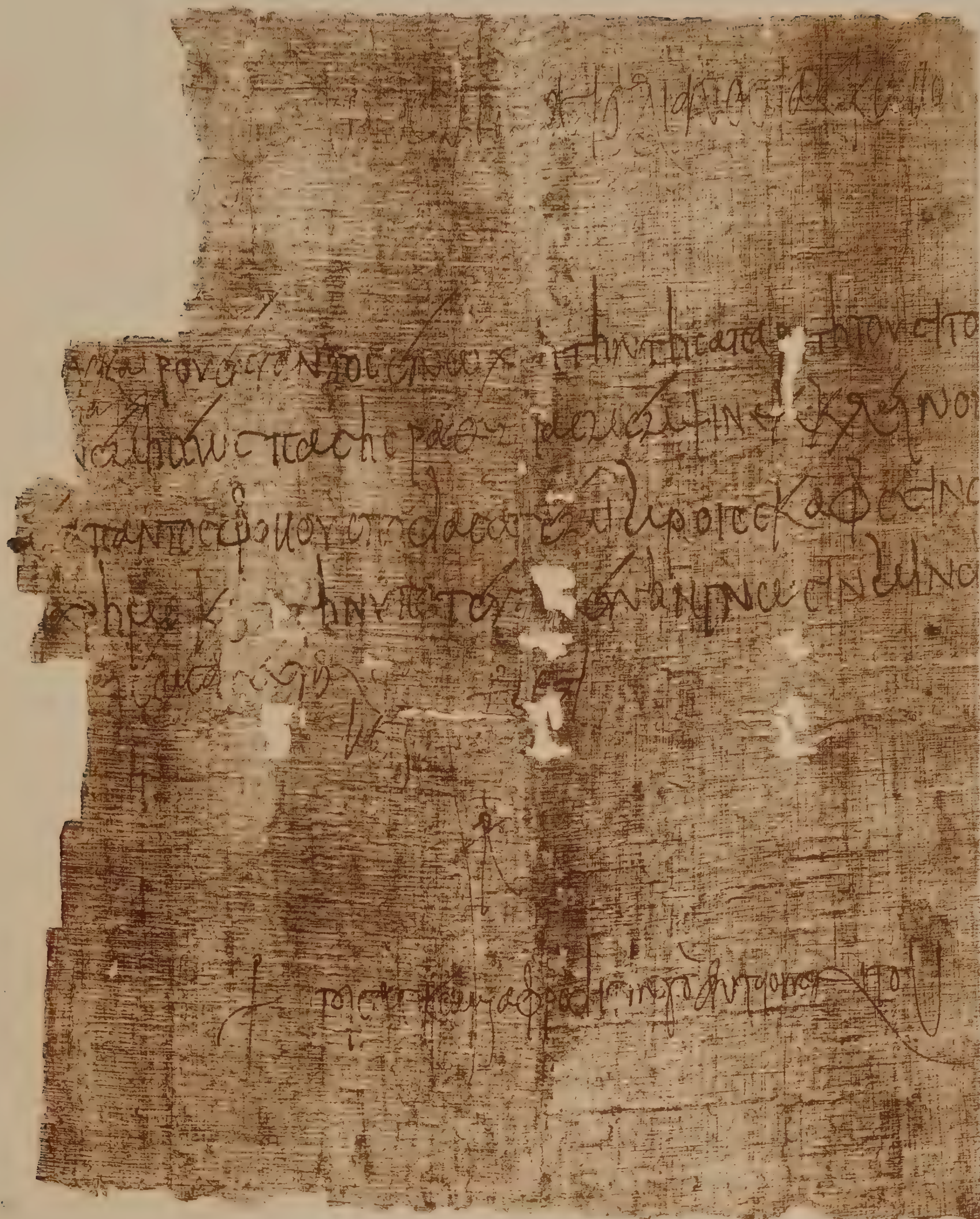
Requête non signée (n° 67020). Recto.

Rescrit impérial (nº 67025). Lignes 31-46.

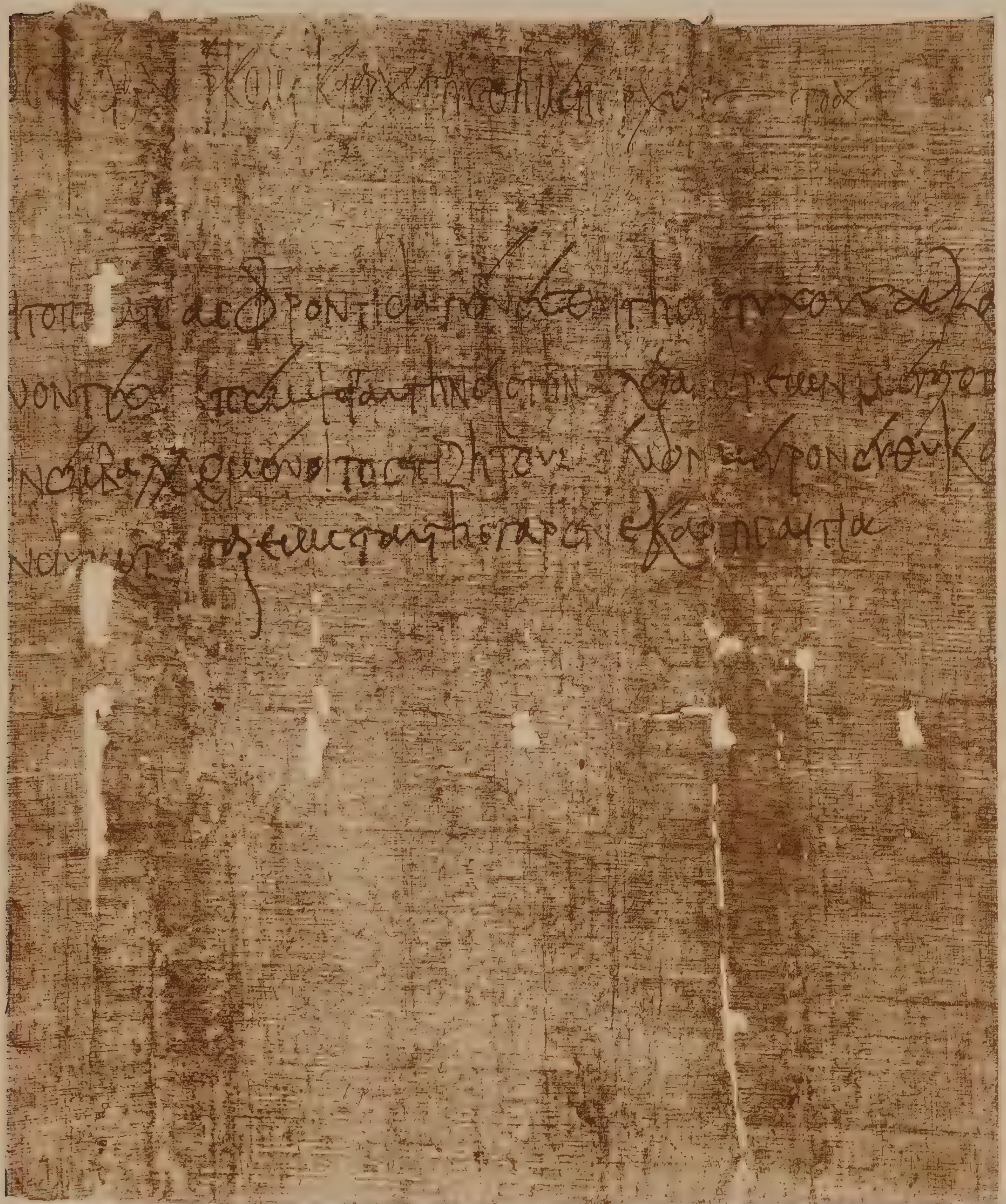
Rescrit impérial (nº 67025). Lignes 46-57.

Rescrit impérial (n° 67026). Lignes 1-15.

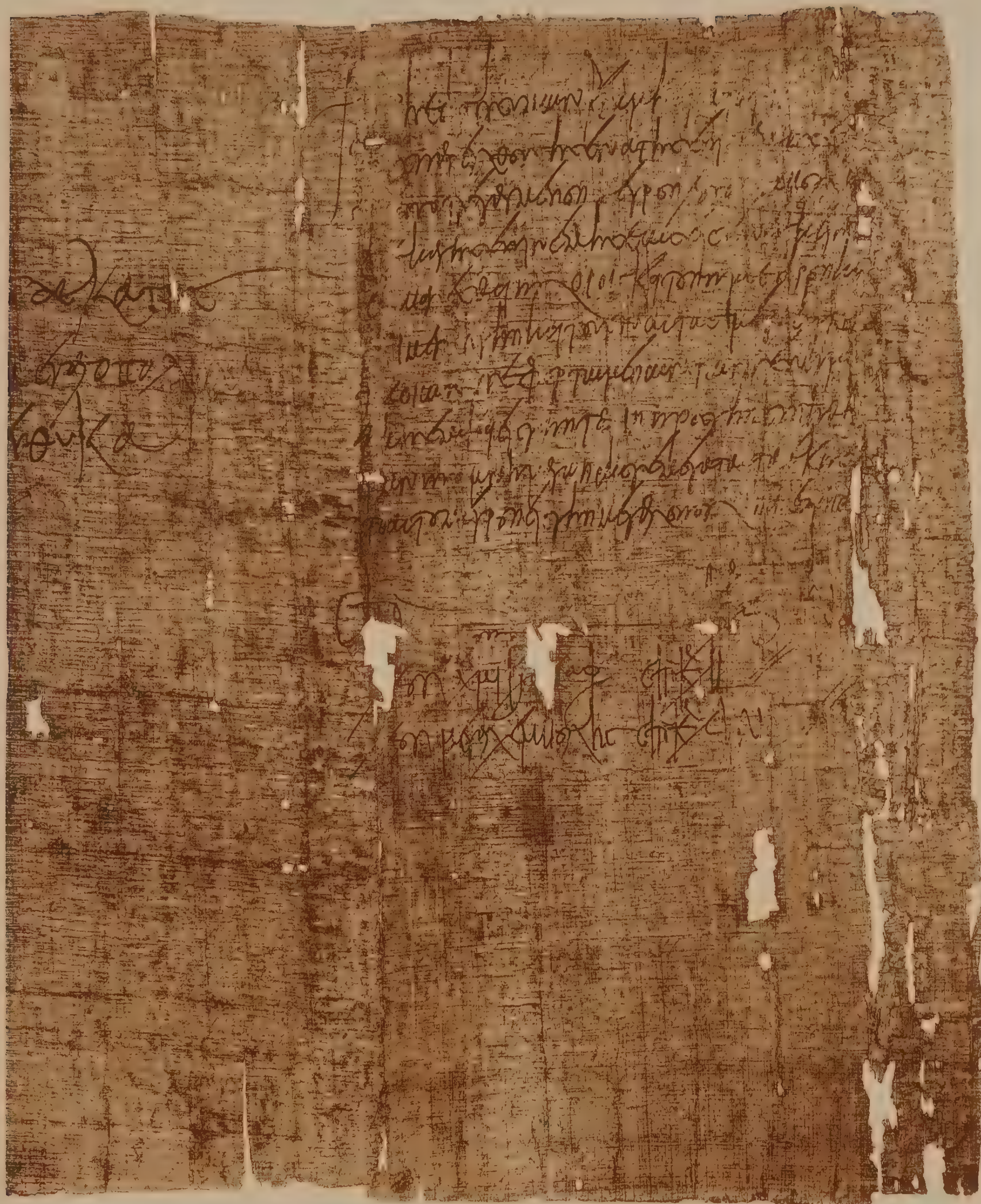
Rescrit impérial (n° 67026). Lignes 11-25.

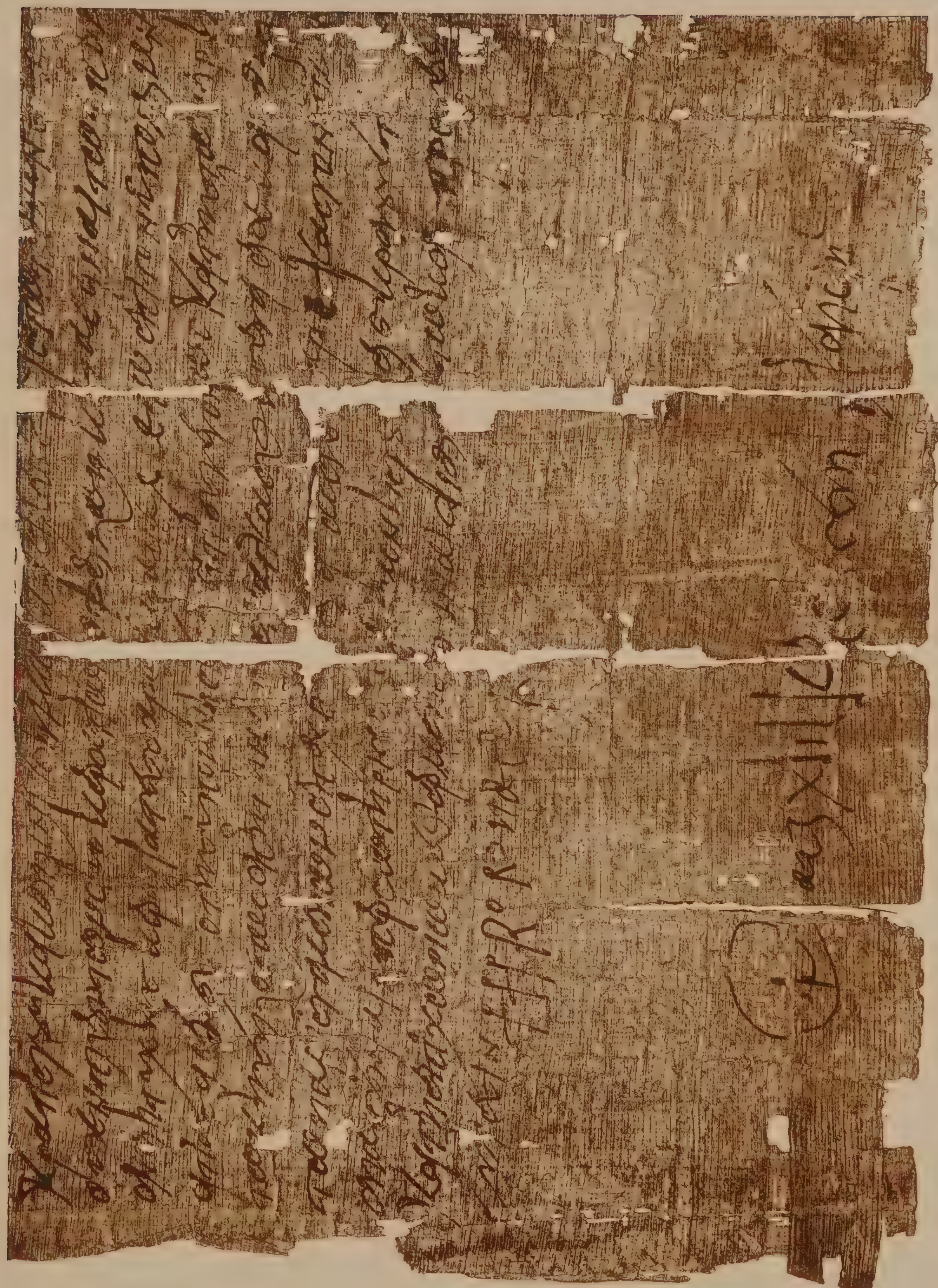
Ordre relatif à l'annone (nº 67030).

Ordre relatif à l'annone (nº 67030). Suite.

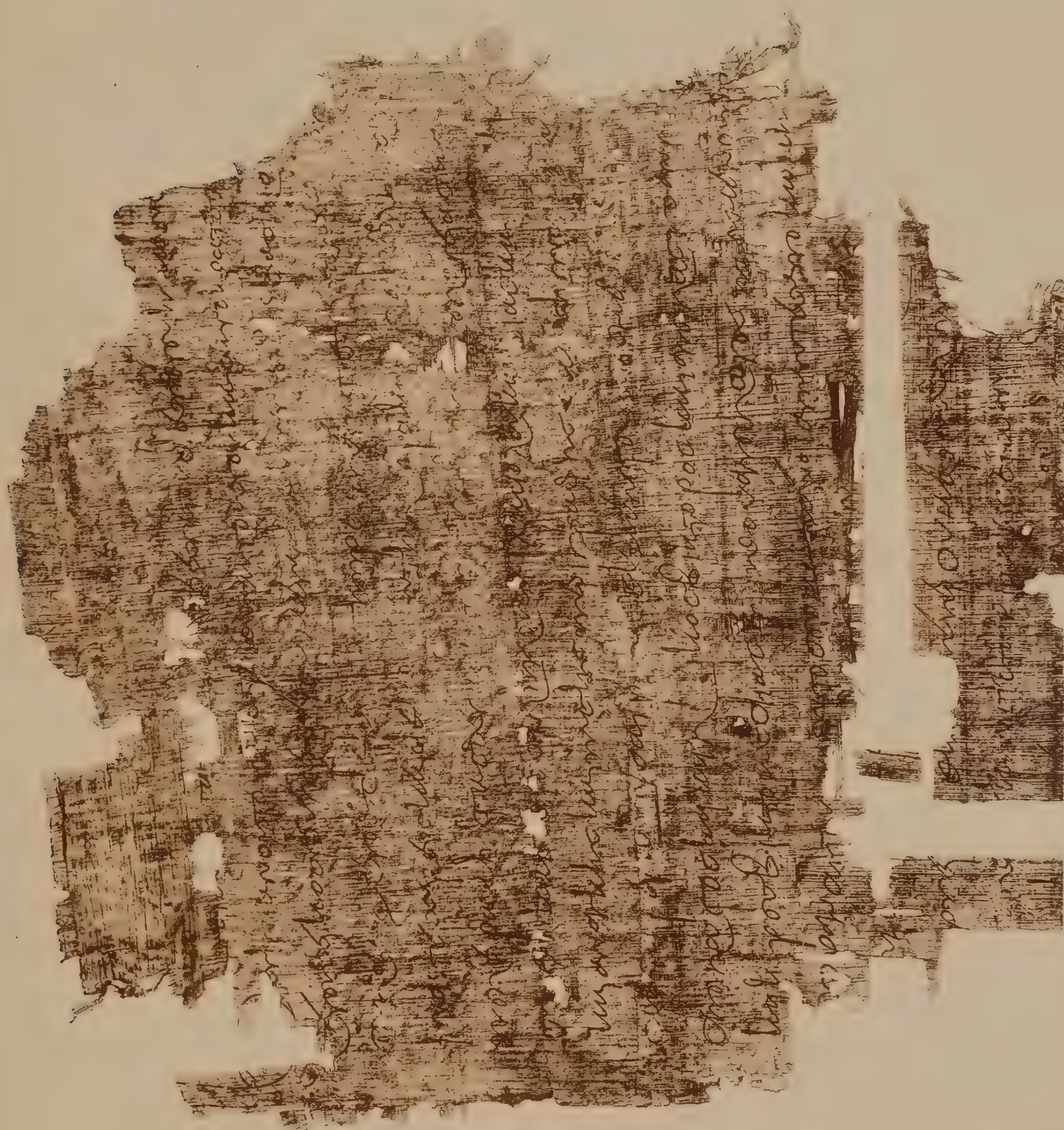

Ordre relatif à l'annone (n° 67030). Fin.

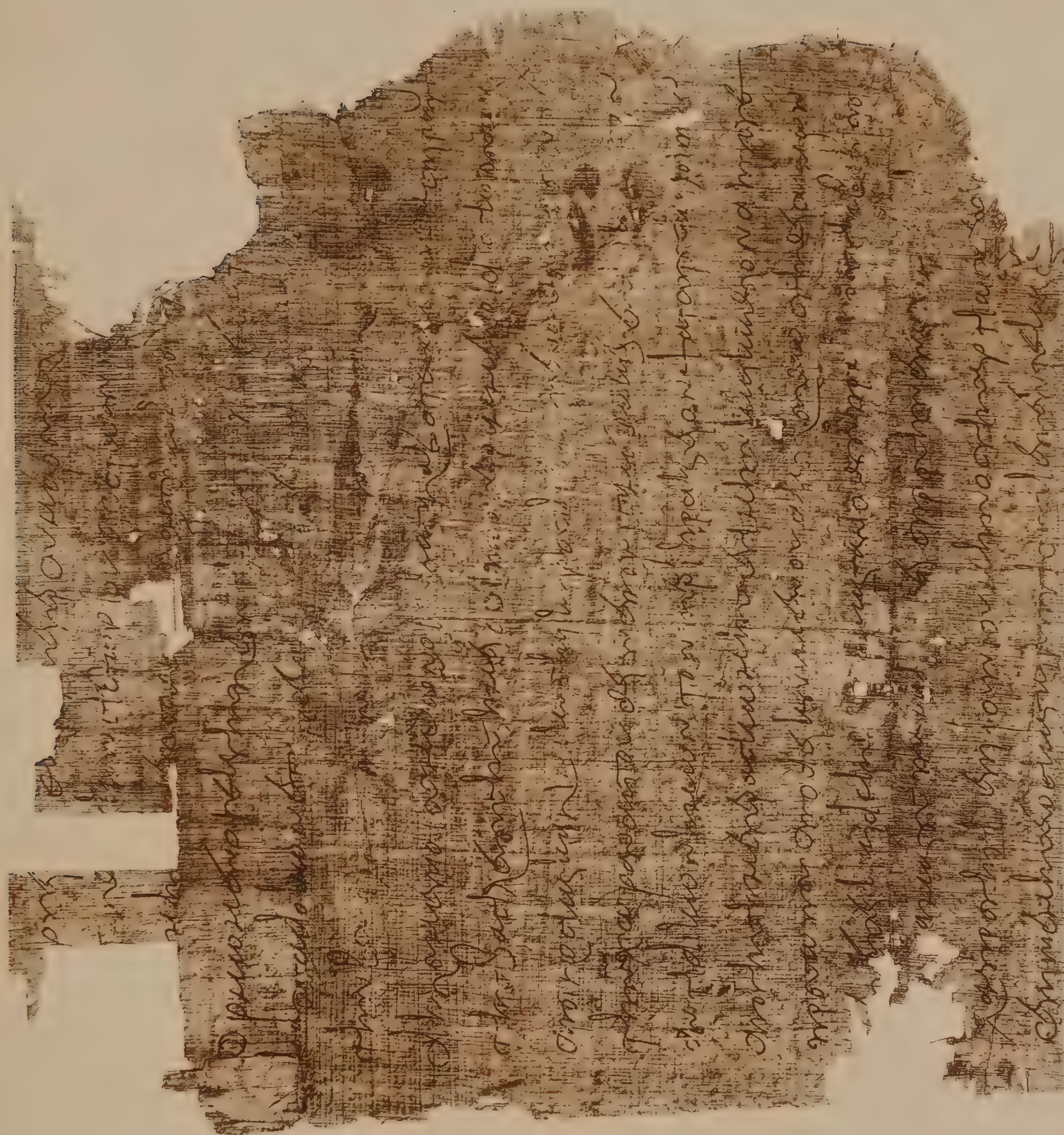

Arrêté du duc de Thébaïde (n° 67031).

(l. 9 — fin).

Contrat passé entre les délégués d'Aphrodité et Fl. Palladios (nº 67032). Lignes 1-15.

Contrat passé entre les délégués d'Aphrodité et Fl. Palladios (n° 67032). Lignes 14-30.

Phototypie Berthaud.

PUBLICATIONS

DU SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE.

Guide du Visiteur au Musée du Caire, par G. Maspero, in-8°, Caire, 1902 (Épuisé); la nouvelle édition est en préparation. — Le même traduit en anglais et illustré, 4° édit., in-8°, Caire, 1908. — Prix : P. T. 20 (4 sh.). — Le même traduit en arabe, in-8°, Caire, 1904. — Prix : P. T. 13.

Catalogue des monuments et inscriptions de l'Égypte antique. — Ouvrage publié sous les auspices de S. A. Abbas II Hilmi, Khédive d'Égypte :

Tome I. — *De la frontière de Nubie à Kom-Ombos*, par J. de Morgan, U. Bouriant, G. Legrain, G. Jéquier, A. Barsanti. — In-4°, Vienne, 1894. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Tome II. — *Kom-Ombos*, 1re partie, mêmes auteurs. — In-4°, Vienne, 1895. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Tome III. — *Kom-Ombos*, 2e partie, mêmes auteurs. — 1re livraison. — In-4°, Vienne, 1902. — Prix : P.T. 100 (26 francs). — 2e livraison. — In-4°, Vienne, 1905. — Prix : 771 mill. (20 francs). — La troisième livraison est sous presse.

Carte de la nécropole memphite : Dahchour, Sakkarah, Abousir, par J. de Morgan. — In-4°, 12 planches coloriées. — Caire, 1897. — Prix : 771 mill. (20 francs).

Fouilles à Dahchour (mars-juin 1894), par J. de Morgan, avec la collaboration de MM. Berthelot, G. Legrain, G. Jéquier, V. Loret et Dr Fouquet. — In-4°, Vienne, 1895. — Prix : P.T. 195 (50 fr. 50).

Fouilles à Dahchour (1894-1895), par les mêmes. — In-4°, Vienne, 1903. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Notice sur le temple de Louqsor, par G. Daressy. — In-8°, Caire, 1893. — Prix : P. T. 8 (2 francs).

Notice sur le temple de Médinet-Habou, par G. Daressy. — In-8°, Caire, 1897. — Prix : P.T. 12 (3 francs).

Fragments d'un manuscrit de Ménandre, découverts et publiés par G. Lefebvre, in-4°, Caire, 1907 (Épuisé).

Recueil des Inscriptions grecques-chrétiennes d'Égypte, par G. Lefebvre. — In-4°, Caire, 1907. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Livre des Perles enfouies et du Mystère précieux, par Ahmed bey Kamal. — 2 vol. in-4°, Caire, 1907. — Prix : les deux, P.T. 155 (40 francs). Pris séparément : texte arabe, P.T. 80 (20 fr. 75); traduction française, P.T. 85 (22 francs).

Annales du Service des Antiquités, tomes I à IX. — In-8°, Caire, 1900-1908. — Le dixième volume est sous presse.

(*Les* Annales *formeront chaque année un volume de 18 à 22 feuilles, avec planches. Chaque volume sera vendu au prix de* P.T. 97 1/2 [25 fr. 25].)

Le Musée égyptien. — Tome I. — In-4° avec 46 planches, Caire, 1890-1900. — Prix : 32 fr. 50.

Tome II, 1er fasc. — In-4° avec 17 planches, Caire, 1904. — Prix : 22 francs. — Second fascicule. — In-4° avec 25 planches, Caire, 1906. — Prix : 26 francs. — Troisième fascicule. — In-4° avec 15 planches, Caire, 1907. — Prix : 18 francs.

Tome III, 1er fasc. — In-4° avec 23 planches, Caire, 1909. — Prix : 25 francs.

Plan des nécropoles thébaines, par É. Baraize. — 1re livraison, feuilles 9, 20, 21, 31 et 32. — In-f°, Caire, 1904. — Prix : P. T. 28 (7 francs). — 2e livraison, feuilles 42, 53, 61. — In-f°, Caire, 1907. — Prix : P. T. 20 (5 francs). — La 4e livraison est sous presse.

Excavations at Saqqara (1905-1906), par J. E. Quibell. — In-4° avec planches, Caire, 1907. — Prix : P. T. 174 (45 francs). — (1906-1907). — In-4° avec planches en couleurs, Caire, 1908. — Prix : P. T. 350 (90 fr. 75). — (1907-1908). — In-4° avec planches en couleurs, Caire, 1909. — Prix : P. T. 350 (90 fr. 75).

Les Temples immergés de la Nubie :

In-4° avec planches. — Tome I, 1re livraison, *Rapports*, par G. Maspero et A. Barsanti, Caire, 1909. — Prix : P. T. 154 (40 francs). — 2e livraison, Caire, 1909. — Prix : P. T. 148 (38 francs).

Répertoire généalogique et onomastique du Musée du Caire (XVIIe-XVIIIe dynasties), par G. Legrain, in-8°, Genève, 1908. — Prix : P. T. 77 1/4 (20 francs).

Catalogue général du Musée du Caire (in-4° avec planches et figures dans le texte) :

Ostraca, par G. Daressy, Caire, 1901. — Prix : P. T. 220 (57 francs).

Die Metallgefæsse, par Fr. de Bissing, Vienne, 1901. — Prix : P.T. 80 (20 fr. 75).

Die Fayencegefæsse, par Fr. de Bissing, Vienne, 1902. — Prix : P.T. 97 1/2 (25 fr. 25).

Die Steingefæsse, par Fr. de Bissing, Vienne, 1904. — Prix : P.T. 100 (26 francs). — *Einleitung und Indices*, Vienne, 1907. — Prix : P. T. 38,5 (10 francs).

Fouilles de la vallée des rois, par G. Daressy. — 1re partie : *Tombes de Maherpra, Aménophis II*, Caire, 1901. — Prix : P.T. 200 (52 francs). — 2e partie : *Tombes d'Aménophis II et de Thoutmôsis III*, Caire, 1902. — Prix : 771 mill. (20 francs).

Coptic Monuments, par W. E. Crum, Caire, 1901. — Prix : P.T. 270 (70 francs).

PUBLICATIONS

DU SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE (*Suite*).

CATALOGUE GÉNÉRAL DU MUSÉE DU CAIRE (in-4° avec planches et figures dans le texte) [suite] :

GRAB- UND DENKSTEINE DES MITTLEREN REICHS, par LANGE-SCHÄFER. — 1re partie : *Text zu Nos 20001-20399*, Berlin, 1902. — Prix : P.T. 220 (57 francs). — 2e partie : *Text zu Nos 20400-20780*, Berlin, 1908. — Prix : P.T. 300 (78 francs). — 4e partie : *Tafeln*, Berlin, 1903. — Prix : P.T. 300 (78 francs).

TEXTES ET DESSINS MAGIQUES, par G. DARESSY, Caire, 1902. — Prix : P.T. 70 (18 fr. 15).

SARCOPHAGES ANTÉRIEURS AU NOUVEL EMPIRE, par P. LACAU. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1903. — Prix : P.T. 212 (55 francs). — 2e fascicule, Caire, 1904. — Prix : P.T. 140 (36 fr. 25). — Tome II, 1er fascicule, Caire, 1905. — Prix : 771 mill. (20 francs). — 2e fascicule, Caire, 1907. — Prix : P.T. 100 (26 francs).

STÈLES DU NOUVEL EMPIRE, par P. LACAU. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1909. — Prix : P.T. 300 (77 fr. 77).

GREEK PAPYRI, par GRENFELL et HUNT, Oxford, 1903. — Prix : P.T. 70 (18 fr. 15).

KOPTISCHE KUNST, par STRZYGOWSKI, Vienne, 1904. — Prix : P.T. 300 (78 francs).

GREEK MOULDS, par C. C. EDGAR, Caire, 1902. — Prix : P.T. 95 (24 fr. 60).

GREEK SCULPTURE, par C. C. EDGAR, Caire, 1903. — Prix : P.T. 155 (40 fr. 20).

GREEK BRONZES, par C. C. EDGAR, Caire, 1904. — Prix : P.T. 100 (26 francs).

GRAECO-EGYPTIAN GLASS, par C. C. EDGAR, Caire, 1905. — Prix : P.T. 80 (20 fr. 75).

GRAECO-EGYPTIAN COFFINS, par C. C. EDGAR, Caire, 1905. — Prix : P.T. 231,4 (60 francs).

SCULPTORS' STUDIES AND UNFINISHED WORKS, par C. C. EDGAR, Caire, 1906. — Prix : P.T. 174 (45 francs).

DIE DEMOTISCHEN DENKMÆLER, par W. SPIEGELBERG. — 1re partie : *Die demotischen Inschriften*, Leipzig, 1904. — Prix : P.T. 120 (31 fr. 10). — 2e partie : *Die demotischen Papyrus*, Strasbourg, 1908. — Prix : P.T. 154 (40 francs). — Tome II (planches), Strasbourg, 1906. — Prix : P.T. 308 (80 francs).

THE TOMB OF THUTMÔSIS IV, par CARTER-NEWBERRY, Londres, 1904. — Prix : P.T. 200 (52 francs).

GREEK INSCRIPTIONS, par J. G. MILNE, Londres, 1905. — Prix : P.T. 192 (50 francs).

STÈLES HIÉROGLYPHIQUES D'ÉPOQUE PTOLÉMAÏQUE ET ROMAINE, par AHMED BEY KAMAL. — Tome I, texte, Caire, 1905. — Prix : P.T. 251 (65 francs). — Tome II, planches, Caire, 1904. — Prix : P.T. 212 (55 francs).

TABLES D'OFFRANDES, par AHMED BEY KAMAL. — Tome I, texte, Caire, 1909. — Prix : P.T. 200 (52 francs). — Tome II, planches, Caire, 1906. — Prix : P.T. 154 (40 francs).

ARCHAÏC OBJECTS, par J. E. QUIBELL. — Tome I (texte), Caire, 1905. — Prix : P.T. 200 (52 francs). — Tome II (planches), Caire, 1904. — Prix : P.T. 139 (36 francs).

TOMB OF YUAA AND THUIU, par J. E. QUIBELL, Caire, 1908. — Prix : P.T. 212 (55 francs).

LA FAUNE MOMIFIÉE DE L'ANTIQUE ÉGYPTE, par GAILLARD et DARESSY, Caire, 1905. — Prix : P.T. 154 (40 francs).

STATUES DE DIVINITÉS, par G. DARESSY. — Tome I, texte, Caire, 1906. — Prix : P.T. 250 (65 francs). — Tome II, planches, Caire, 1905. — Prix : P.T. 212 (55 francs).

CERCUEILS DES CACHETTES ROYALES, par G. DARESSY, Caire, 1909. — Prix : P.T. 328 (85 francs).

STATUES ET STATUETTES DE ROIS ET DE PARTICULIERS (2e partie), par G. LEGRAIN. — Tome I, Caire, 1906. — Prix : P.T. 270 (70 francs). — Tome II, Caire, 1909. — Prix : P.T. 200 (52 francs).

SCARAB-SHAPED SEALS, par P. E. NEWBERRY, Londres, 1907. — Prix : P.T. 200 (52 francs).

AMULETS, par G. A. REISNER, Caire, 1907. — Prix : P.T. 154 (40 francs).

MIROIRS, par G. BÉNÉDITE, Caire, 1907. — Prix : P.T. 120 (31 fr. 10).

BIJOUX ET ORFÈVRERIES, par É. VERNIER. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1907. — Prix : P.T. 93 (24 francs). — 2e fascicule, Caire, 1909. — Prix : P.T. 154 (40 francs).

SARCOPHAGES DES ÉPOQUES PERSANE ET PTOLÉMAÏQUE, par G. MASPERO. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1908. — Prix : P.T. 136 (35 francs).

WEIGHTS AND BALANCES, par Arthur E. P. WEIGALL, Caire, 1908. — Prix : P.T. 70 (18 fr. 15).

LA SECONDE TROUVAILLE DE DEIR EL-BAHARI, par É. CHASSINAT, 1re partie. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1909. — Prix : P.T. 97 (25 francs).

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE, par Jean MASPERO. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1910. — Prix : P.T. 220 (57 francs).

EN VENTE :

Au MUSÉE DU CAIRE et chez les principaux libraires du Caire;
Chez ERNEST LEROUX, éditeur, 28, rue Bonaparte, Paris;
Chez BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, W, Londres;
Chez KARL W. HIERSEMANN, 3, Königsstrasse, Leipzig.